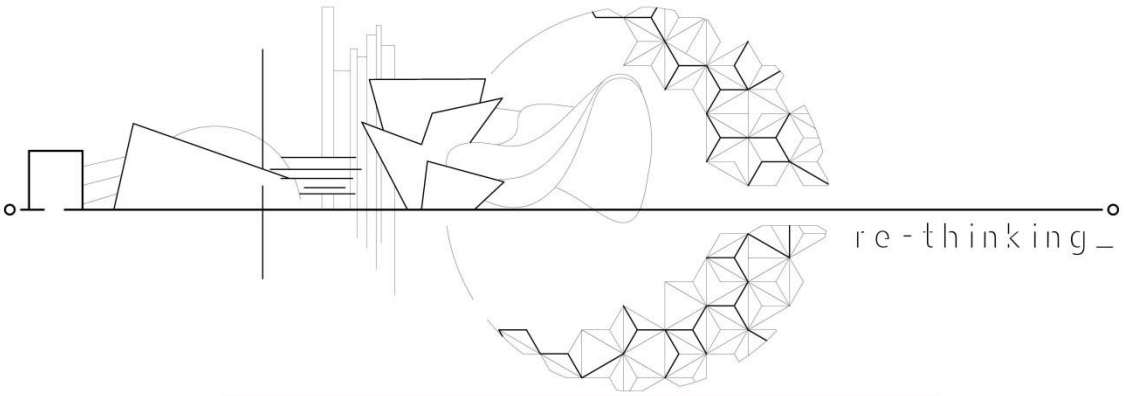
reseArch

International Symposium of Architectural Research

'20

November 18- 21, 2020

EXTENDED ABSTRACT BOOK

EDITORS

Asst. Prof. Dr. Merve TUNA KAYILI

Asst. Prof. Dr. Beyza ONUR

M. Arch. Caner YETİŞ

research2020.karabuk.edu.tr

Karabük University

Faculty of Architecture Department of Architecture

Safranbolu / KARABUK

Kitabın tüm hakları Karabük Üniversitesine aittir.

Karabük Üniversitesi Yayınları-58

Eser Adı

Research 2020 International Symposium of Architectural Research
Extended Abstract Book

Yazar

Editör (ler)

Dr. Öğr. Üyesi Merve TUNA KAYILI
Dr. Öğr. Üyesi Beyza ONUR
Y. Mimar Caner YETİŞ

ISBN: 978-605-9554-54-1

Basım Sayısı

Bu eserin her hakkı saklıdır. Bu eserde yayımlanan yazılardaki görüş ve düşünceler yazarların görüşleridir. Kitapta yer alan yazıların dil, üslup ve bilimsel mesuliyeti yazarlarına aittir.

CONTENT

HONORARY AND ORGANIZING COMMITTEE 1

SCIENTIFIC COMMITTEE 2

KEYNOTE SPEAKERS 4

18 NOVEMBER 2020 SYMPOSIUM PROGRAM 5

19 NOVEMBER 2020 SYMPOSIUM PROGRAM 6

20 NOVEMBER 2020 SYMPOSIUM PROGRAM 7

KERPİÇ YAPI DEPREM İLİŞKİSİ& ***THE RELATIONSHIP BETWEEN MUDBRICK STRUCTURE AND EARTHQUAKE*** 9

EVOLUTIONARY DIGITAL TRANSFORMATION OF BIM IMPLEMENTATION FOREST CITY CASE REVIEW 13

PARC DE LA VILLETTE PROJESİ ÜZERİNDEN MİMARLIK OFİSLERİNİN WEB SİTELERİ İLE MİMARİDE PROGRAM KAVRAMININ HARİTALANDIRILMASI&***MAPPING THE CONCEPT OF PROGRAM IN ARCHITECTURE WITH THE WEBSITES OF ARCHITECTURAL OFFICES THROUGH THE PARC DE LA VILLETTE PROJECT*** 15

COVID 19 SONRASI KENTLERİ YENİDEN DÜŞÜNMEK& ***RETHINKING OF THE CITIES AFTER COVID 19*** 19

KIRSAL MİMARİ MİRASI KORUYAMAMA SORUNSALINDA SANAL GERÇEKLİK TEKNOLOJİSİYLE ÇÖZÜM ARAYIŞI& ***SEARCH FOR A SOLUTION WITH VIRTUAL REALITY TECHNOLOGY FOR THE PROBLEM OF FAILURE TO PROTECT RURAL ARCHITECTURAL HERITAGE*** 23

DEPREMİN ÇAĞDAŞ CAMİ MİMARİSİNDE YAPISALFORM ARAYIŞINDAKİ ETKİSİ&***EFFECT OF EARTHQUAKE ON THE SEARCH FOR STRUCTURAL FORM IN CONTEMPORARY MOSQUE ARCHITECTURE*** 31

HBIM İÇİN NOKTA BULUTU İŞLEMEDE FARKLI YAZILIMLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ& ***EXAMINATION OF DIFFERENT SOFTWARES FOR POSTPROCESSING OF POINTCLOUD DATA FOR HBIM*** 35

İKLİMLE UYUMLU CEPHE SİSTEMLERİNİN GELİŞİMİNİ ENERJİ ETKİN TASARIM BAĞLAMINDA İNCELENMESİ& ***EXAMINING THE DEVELOPMENT OF CLIMATE ADAPTIVE FACADE SYSTEMS IN THE CONTEXT OF ENERGY- EFFICIENT DESIGN*** 39

BREEAM AND LEED; COMPARISON BETWEEN ASSESSMENT CRITERIA AND POLICIES FOR OFFICE BUILDING 47

KARABÜK KENT MEYDANI'NI MEKÂN DİZİMİ YÖNTEMİ İLE YENİDEN DÜŞÜNMEK& ***RETHINKING THE KARABUK CITY SQUARE WITH THE SPACE ARRAY METHOD*** 51

RECONSIDERING THE "LOST" MONUMENTS OF PERA (GALATA) 55

DEVŞİRME KAVRAMINI YENİDEN DÜŞÜNMEK: ÖREN'DE (ADRAMYTTEION) MODERN MALZEMENİN İKİNCİ KULLANIMI& ***RETHINKING THE CONCEPT OF SPOLIA: SECOND USE OF MODERN MATERIALS IN ÖREN (ADRAMYTTEION)*** 57

GÖRÜNMEYEN SINIRLARIN KENTSEL DÖNÜŞÜM PROJELERİ İLE DEĞİŞİMİ: İZMİR KADİFEKALE ÖRNEĞİ& ***CHANGE OF THE INVISIBLE BOUNDARIES WITH URBAN RENEWAL PROJECTS: THE CASE OF IZMIR KADIFEKALE*** 61

KÜLTÜREL TURİZM YAPILARINDA ÖZGÜRLEŞTİREN ERİŞİLEBİLİR TASARIM KAVRAMI& ***ACCESSIBLE DESIGN CONCEPT THAT FREEDOM IN CULTURAL TOURISM BUILDINGS*** 65

ERİŞİLEBİLİR ÇEVREDE ENGELLİLİK İLE İLGİLİ YASAL DÜZENLEMELER& ***LEGAL ARRANGEMENTS ON DISABILITY IN THE ACCESSIBLE ENVIRONMENT*** 69

COVID-19 SALGINI: EĞİTİM YAPILARI ÜZERİNDEN YENİDEN KULLANIM DEĞERLENDİRMESİ& ***COVID-19 EPIDEMIC:A RE-OCCUPANCY ASSESSMENT OF EDUCATIONAL BUILDINGS*** 73

SALGIN VE ENFEKSİYONA DAYANIKLI BİNA TASARIMI: BİNA SERTİFİKA SİSTEMLERİNİN ROLÜ& ***BUILDING DESIGN RESISTANT TO EPIDEMIC AND INFECTION: THE ROLE OF BUILDING RATING SYSTEMS*** 79

KENTSEL BOŞLUKLARIN KENT HAYATINA KATKISI& ***CONTRIBUTION OF URBAN EMPTY SPACES TO URBAN LIFE*** 85

MİMARLIK EĞİTİMİNİ Z KUŞAĞI İLE YENİDEN DÜŞÜNMEK: BİR GÖRSEL ÖĞRENME BİÇİMİ OLARAK "BRICOLAGE"& ***RE-THINKING ARCHITECTURAL EDUCATION WITH THE Z-GENERATION: "BRICOLAGE" AS A VISUAL LEARNING STYLE*** 91

SAFRANBOLU'DA ŞEHİR VE BAĞLAR YERLEŞİMLERİNİN "MEYDAN" VE "MEYDANLAŞTIRMA" KAVRAMLARI ÜZERİNDEN MEKÂN DİZİMİ YÖNTEMİYLE OKUNMASI& ***THE READING OF ŞEHİR AND BAĞLAR SETTLEMENT IN SAFRANBOLU BY THE SPACE SYNTAX METHOD THROUGH THE CONCEPTS OF "SQUARE" AND "CREATING SQUARE"*** 99

KARABÜK İLİ OVACIK İLÇESİ KIRSAL YERLEŞİMLERİNDEKİ YAPILARIN GELENEKSEL MALZEME KULLANIMI VE YAPIM TEKNİĞİ AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ: DUDAŞ KÖYÜ ÖRNEĞİ& ***OVACIK DISTRICT OF KARABÜK RURAL RESIDENTIAL CONSTRUCTION IN TRADITIONAL MATERIALS AND MAKING USE OF TECHNICAL TERMS OF THE EVALUATION: THE CASE OF THE VILLAGE DUDAŞ*** 105

OVACIK İLÇESİ KIRSAL YERLEŞİMLERİNDE GELENEKSEL KONUTLARIN CEPHE ÖZELLİKLERİ& ***FACADE CHARACTERISTICS OF TRADITIONAL HOUSES IN OVACIK DISTRICT RURAL SETTINGS*** 109

NİŞAN YAUBYAN KARİYERİNDE ÖNEMLİ YER TUTAN YARIŞMALARI DÖNEMİN TÜRKİYE MİMARLIK YARIŞMALARI VE ORTAMI ÜZERİNDEN TARTIŞMAK VE TÜRKİYE YARIŞMA MEKANİZMASINI YENİDEN DÜŞÜNMEK& ***RETHINKING THE ARCHITECTURAL COMPETITIONS AND ITS MEDIUM IN TURKEY WITHIN THE FRAMEWORK OF NİŞAN YAUBYAN' COMPETITIONS.*** 113

KÜRESEL SALGIN KOŞULLARINDA MEKÂNSAL DÜZENLEMELER: REGGIO EMILIA OKULLARI ÜZERİNDEN GELİŞTİRİLEN BİR ÖNERİ& ***SPATIAL ARRANGEMENTS IN THE CONDITIONS OF A PANDEMIC: A PROPOSAL DEVELOPED OVER REGGIO EMILIA SCHOOLS*** 117

GERZE YANGIN EVLERİNİN KENTSEL HAFIZA MEKÂNI OLARAK YENİDEN DÜŞÜNÜLMESİ& ***RETHINKING OF GERZE FIRE HOUSES AS URBAN MEMORY SPACES*** 123

DİKEY MİMARİDE ÇATI VE KAT BAHÇELERİ ÖRNEĞİ: "PARK ROYAL ON PİCKERİNG, SİNGAPUR"& ***AN EXAMPLE OF ROOFTOP AND FLOOR GARDENS IN VERTICAL ARCHITECTURE: "PARKROYAL ON PICKERING, SINGAPORE"*** 127

KIRSAL YAŞAMI YENİDEN KEŞFETMEK& ***REDISCOVERING RURAL LIFE*** 131

19. YY. OSMANLI'DA İDEOLOJİNİN MİMARİ TEMSİLİ OLARAK HÜKÜMET KONAKLARI: SAFRANBOLU HÜKÜMET KONAĞI ÖRNEĞİ& ***THE GOVERNMENT OFFICES AS ARCHITECTURAL REPRESENTATION OF IDEOLOGY IN THE 19th CENTURY OTTOMAN: CASE OF SAFRANBOLU GOVERNMENT OFFICE*** 135

MİMARİ ÜRETİM-MİMARLIK BASINI İLİŞKİSİ BAĞLAMINDA KARABÜKYENİŞEHİR'DE MODERN MİMARLIK HAREKETLERİNİN İRDELENMESİ& ***EXAMINATION OF MODERN ARCHITECTURAL MOVEMENTS IN KARABÜK YENİŞEHİR IN THE CONTEXT OF RELATION OF ARCHITECTURAL PRODUCTIONARCHITECTURAL PRESS*** 139

BÜYÜKADA SİLUETİNDE AHŞAP BİNALAR: KIYI MEKÂNI TASARIMI& ***WOODEN BUILDINGS IN THE SILHOUETTE OF BUYUKADA: SHORELINE DESIGN*** 143

KONYA MEVLANA MEYDANI VE YAKIN ÇEVRESİNİN MEKÂN DİZİMİ YÖNTEMİ İLE İNCELENMESİ& ***RESEARCH THE KONYA MEVLANA SQUARE AND CLOSE CIRCLE WITH THE SPACE ARRAY METHOD*** 149

TARİHİ ÇEVREDE TURİZM VE MEKÂNSAL AİDİYET İLİŞKİSİ& ***RELATION OF TOURISM AND SPATIAL BELONGING IN THE HISTORICAL ENVIRONMENT*** 153

ANKARA KIZILAY MEYDANI'NIN MEKÂN DİZİM YÖNTEMİ İLE OKUNMASI& ***THE READING OF ANKARA KIZILAY SQUARE BY USING THE SPACE SYNTAX METHOD*** 159

TASARIMDA BİYOLOJİK SÜREÇLERİN MİMARLIK VE SANATA ETKİSİ& ***THE EFFECT OF BIOLOGICAL PROCESSES IN DESIGN ON ARCHITECTURE AND ART*** 163

SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK İLKELERİNİN MİMARLIK YÜKSEK LİSANS EĞİTİMİNE ENTEGRASYONU& ***INTEGRATION OF SUSTAINABILITY PRINCIPLES IN ARCHITECTURE MASTER EDUCATION*** 167

MİMARLIK VE TASARIMDA ÇEVRİMİÇİ EĞİTİMİN GELECEĞİ& ***THE FUTURE OF ONLINE EDUCATION IN ARCHITECTURE AND DESIGN*** 173

İZNİK- İHSANİYE KÖYÜ YÖRESEL MİMARİSİNİN İNCELENMESİ& ***A STUDY ON RURAL ARCHİTECTURE OF İHSANİYE VİLLAGE İN İZNİK*** 177

KENGO KUMA VE "NESNEYE KARŞI" MİMARLIK ANLAYIŞI& ***KENGO KUMA AND "ANTI-OBJECT" ARCHITECTURE APPROACH*** 181

NESNEDEN BAĞIMSIZ ÜRETİLEN TEMSİLLER: BACON'UN YENİ ATLANTİS'İ& ***REPRESENTATIONS GENERATED INDEPENDENTLY OF THE OBJECT: BACON'S NEW ATLANTIS*** 185

TARİHİ ÇEVRELERDEKİ MORFOLOJİK DÖNÜŞÜMÜN ÇÖZÜMLENMESİNDE MEKÂN DİZİMİ YÖNTEMİNİN KULLANILMASI& ***ANALYSIS THE MORPHOLOGICAL TRANSFORMATION OF HISTORICAL QUARTERS WITH USING SPACE SYTAX METHOD*** 191

TARİHİ ÇEVRELERDE DÜZENLENMİŞ YARIŞMALAR ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA& ***A RESEARCH ON COMPETITIONS ORGANIZED IN HISTORICAL ENVIRONMENTS*** 195

KİNETİK MİMARİ CEPHELERİN SINIFLANDIRILMASI ÖZELİNDE BİR DEĞERLENDİRME YAKLAŞIMI& ***AN EVALUATION APPROACH SPECIFIC TO CLASSIFICATION OF ARCHITECTURAL KINETIC FACADES*** 199

DOĞAL AFET SONRASINDA KULLANILAN GEÇİCİ BARINMA VE KONUT ALANLARI-ANALİZ ÇALIŞMASI& ***TEMPORARY ACCOMMODATION AND HOUSING AREAS USED AFTER A NATURAL DISASTER-ANALYSIS STUDY*** 207

İMGESEL YAPILARDA MÜZİK VE GEOMETRİ KESİŞİMİ; IANNİS XENAKİS ÖRNEKLERİ ÜZERİNDEN İNCELEME& ***MUSIC AND GEOMETRY INTERCEPT IN IMAGINARY STRUCTURES; REVIEW THROUGH IANNIS XENAKIS EXAMPLES*** 215

BARTIN TARİHİ KENT MERKEZİNİN MORFOLOJİK ANALİZİ& ***MORPHOLOGICAL ANALYSIS OF THE HISTORICAL CITY CENTER OF BARTIN*** 219

MALATYA GELENEKSEL KONUTLARININ YENİDEN İŞLEVLENDİRİLMESİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME: YEŞİLYURT EVLERİ ÖRNEĞİ& ***AN EVALUATION ON THE REUSE OF TRADITIONAL HOUSES IN MALATYA: THE EXAMPLE OF YEŞİLYURT HOUSES*** 223

KORUNAN BİR ANITSAL YAPI KOMPLEKSİNİN SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİNİN SAĞLANMASI ÜZERİNE DEĞERLENDİRMELER – KUMKALE KALESİ& ***ASSESTMENTS ON THE SUSTAINIBILITY OF A MONUMENTAL HISTORICAL BUILDING COMPLEX – THE CASTLE OF KUMKALE*** 227

KÖPRÜ YAPI TİPOLOJİSİ VE AGA KHAN MİMARLIK ÖDÜLLERİ: "BRİDGE SCHOOL", ÇİN& ***BRIDGE BUILDING TYPOLOGY AND AGA KHAN AWARDS FOR ARCHITECTURE: "BRIDGE SCHOOL", CHINA*** 231

INTERDISCIPLINARY BASIC DESIGN STUDY: AN EVALUATION ON THE CONCEPT OF SOLID-VOID 235

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH

18-21 November 2020
Safranbolu/Turkey

Honorary Committee

Prof. Dr. Refik POLAT

Prof. Dr. Ali ÖZÇAĞLAR

Prof. Dr. Aysun ÖZKÖSE

Symposium Co-Chairs

Asst. Prof. Dr. Merve TUNA KAYILI

Asst. Prof. Dr. Beyza ONUR

Organizing Committee

Assoc. Prof. Dr. Yasin DÖNMEZ

Asst. Prof. Dr. Mehmet MUTLU

Asst. Prof. Dr. Ayşen Esra BÖLÜKBAŞI ERTÜRK

Asst. Prof. Dr. Ahmet Emre DİNÇER

Lec. Ömer ÖZEREN

M. Arch. Caner YETİŞ

Msc. Candidate Nur Banu ULUSOY

Msc. Candidate Sema Tuba ÖZMEN

Scientific Committee

Prof. Dr. Ali ÖZÇAĞLAR / Karabük University

Prof. Dr. Alias Abdul Rahman / Malaysia Technical University

Prof. Dr. Aysun ÖZKÖSE / Karabük University

Prof. Dr. Behiye Işık AKSULU /İstanbul Okan University

Prof. Dr. Çiğdem POLATOĞLU / Yıldız Technical University

Prof. Dr. Figen BEYHAN / Gazi University

Prof. Dr. Gülay ZORER GEDİK / Yıldız Technical University

Prof. Dr. Gülser ÇELEBİ / Çankaya University

Prof. Dr. Leman Figen GÜL / İstanbul Technical University

Prof. Dr. Murat ÖZYAVUZ / Tekirdağ Namık Kemal University

Prof. Dr. Neşe GURALLAR / Gazi University

Prof. Dr. Pınar DİNÇ KALAYCI / Gazi University

Prof. Dr. Sadık ARTUNÇ / Mississippi State University

Prof. Dr. Selma ÇELİKYAY/ Bartın University

Assoc. Prof. Dr. Arzuhan Burcu GÜLTEKİN / Gazi University

Assoc. Prof. Dr. Bülent BATUMAN / Bilkent University

Assoc. Prof. Dr. Gökçe TUNA TAYGUN / Yıldız Technical University

Assoc. Prof. Dr. Gülsu ULUKAVAK HARPUTLUGİL / Çankaya University

Assoc. Prof. Dr. İdil AYÇAM / Gazi University

Assoc. Prof. Dr. Ömer Lütfü ÇORBACI / Recep Tayyip Erdoğan University

Assoc. Prof. Dr. Polat DARÇIN / Yıldız Technical University

Assoc. Prof. Dr. Semra ARSLAN SELÇUK / Gazi University

Assoc. Prof. Dr. Sevgi ÖZTÜRK / Kastamonu University

Assoc. Prof. Dr. Suat ÇABUK / Tekirdağ Namık Kemal University

Assoc. Prof. Dr. Yasid El RİFAİ / Graz University of Technology

Assoc. Prof. Dr. Yasin DÖNMEZ/ Karabük University

Assoc. Prof. Dr. Zeynep Yeşim İLERİSOY / Gazi University

Asst. Prof. Dr. Ahmet Emre DİNÇER / Karabük University

Asst. Prof. Dr. Aktolkin ABUBAKİROVA / Hodja Ahmet Yesevi University

Asst. Prof. Dr. Ammar İBRAHİMGİL / Necmettin Erbakan University

Asst. Prof. Dr. Ayşen Esra BÖLÜKBAŞI ERTÜRK / Karabük University

Asst. Prof. Dr. Bahar Sultan QURRAIE / Karabük University

Asst. Prof. Dr. Bengi YURTSEVER / Muğla Sıtkı Koçman University

Asst. Prof. Dr. Mehmet MUTLU / Karabük University

Asst. Prof. Dr. Süheyla BİRLİK / Artvin Çoruh University

Asst. Prof. Dr. Tuğba İNAN GÜNAYDIN / Niğde Ömer Halisdemir University

Asst. Prof. Dr. Zuhal ÖZÇETİN / Siirt University

Dr. Fulya ÖZMEN / Gazi University

Dr. Gülşah GÜLEÇ / Gazi University

Dr. Hilal AYCI / Gazi University

Dr. İrem YILMAZ / Gazi University

Dr. Mediha ÖLMEZ GÜLTEK / Gazi University

Dr. Nazife Mine YAZICIOĞLU / Çankaya University

KEYNOTE SPEAKERS

Prof. Dr. Alias Abdul Rahman
'BIM and 3D GIS-Current Status and Perspective'

Prof. Dr. Bilge IŞIK
'The Relationship Between Mudbrick Structure and Earthquake'

Architect Bülend TUNA
'Notes on Turkey's Architecture Policy'

Prof. Dr. Fermin Gonzalez Blanco
'Architecture and Education, Learning from Experience'

Prof. Dr. Gülser ÇELEBİ
'The Relationship of Sustainability and Architecture'

Prof. Dr. Mohd Hamdan Bin Haji Ahmad
'Is Green Rated Buildings Tropical'

Prof. Dr. Neşe GURALLAR
'Rethinking Ethics and Education in Architecture After the Global Pandemic'

Dr. Wei Zhou
'Evolutionary Digital Transformation of BIM Implementation- Forest City Case Review'

18 NOVEMBER 2020 SYMPOSIUM PROGRAM

Zoom Meeting ID: 968 4994 5509 Passcode: Research20

10:00- 11:00 **Opening Remarks**
Prof. Dr. Refik POLAT / Rector of Karabük University
Prof. Dr. Ali ÖZÇAĞLAR / Dean of Faculty of Architecture
Assist. Prof. Dr. Beyza ONUR / Symposium Co-Chair
Assist. Prof. Dr. Merve TUNA KAYILI / Symposium Co-Chair

Keynote Speaker
11:15-11:55 **Prof. Dr. Gülser ÇELEBİ**
"The Relationship of Sustainability and Architecture"

Keynote Speaker
12:05-12:45 **Prof. Dr. Bilge IŞIK**
"The Relationship Between Mudbrick Structure and Earthquake"

Zoom Meeting ID: 950 9331 7699 Passcode: Research20

Chair of Session: **Prof. Dr. Gülser ÇELEBİ**

13:30-13:45 **Hasan Sercan SAĞLAM**
ID 002: Rethinking the Concept of Spolia: Second Use of Modern Materials in Ören (Adramytteion)

13:45-14:00 **Sema Tuba ÖZMEN**
Beyza ONUR
ID 034: A Symbol of Ideology in Architecture of 19th Century Ottoman's: Case of Safranbolu Government Office

14:00-14:15 **Elif ÇETİN**
Mehmet MUTLU
ID 015: Facade Characterısitics of Traditional Houses in Ovacık District Rural Settings

14:15-14:30 **Hasan Sercan SAĞLAM**
ID 003: Reconsidering the 'Lost' Monuments of Pera (Galata)

Zoom Meeting ID: 950 9331 7699 Passcode: Research20

Chair of Session: **Prof. Dr. Figen BEYHAN**

14:50-15:05 **Evin ERİŞ**
ID 016: Rethinking the Architectural Competitions and Its Medium in Turkey within the Framework of Nişan Yaubyan' Competitions

15:05-15:20 **Ece KARACA**
Ruşen YAMAÇLI
ID 024: The Effect of Biological Processes in Design on Architecture and Art

15:20-15:35 **Şule Sinem SÜRDEM**
Ayşegül ÇELENK
ID 028: Kengo Kuma and "Anti-Object" Architecture Approach

15:35-15:50 **Ayşegül ÇELENK**
Şule Sinem SÜRDEM
ID 029: Representations Generated Independently of the Object: Bacon's New Atlantis

Zoom Meeting ID: 950 9331 7699 Passcode: Research20

Chair of Session: **Assist. Prof. Dr. Merve TUNA KAYILI**

16:10-16:25 **Elif ÇETİN**
Mehmet MUTLU
ID 014: Ovacık District of Karabük Rural Residential Construction in Traditional Materials and Making use of Technical Terms of the Evaluation:
The Case of the Village Dudaş

16:25-16:40 **Tuğba Nur SEZEN**
Asena SOYLUK
Zeynep Yeşim İLERİSOY
ID 046: Effect of Earthquake on the Search for Structural Form in Contemporary Mosque Architecture

16:40-16:55 **Cansu BEKLER GÜNER**
İdil AYÇAM
Fulya GÖKŞEN
ID 049: Examining the Development of Climate Adaptive Facade Systems in the Context of Energy-efficient Design

16:55-17:10 **A.Samet ENGİN**
Ahmet Emre DİNÇER
ID 032: An Evaluation Approach Specific to Classification of Architectural Kinetic Facades

Zoom Meeting ID: 950 9331 7699 Passcode: Research20

Chair of Session: **Prof. Dr. Selma ÇELİKYAY**

17:30-17:45 **Selma ÇELİKYAY**
ID 040: Morphological Analysis of the Historical City Center of Bartın

17:45-18:00 **Merve AKDAŞ**
ID 001: Change of the Invisible Boundaries with Urban Renewal Projects: The Case of İzmir Kadifekale

18:00-18:15 **Müge ÇAĞLAYAN**
Kerem ERCOŞKUN
ID 006: Functions of Green Infrastructure in Urban and Rural Settlements

18:15-18:30 **Erdem SALCAN**
ID 052: Assestments on the Sustainibility of a Monumental Historical Building Complex – the Castle of Kumkale

@research2020karabuk
research'20 uluslararası mimarlık araştırmaları sempozyumu
research2020.karabuk.edu.tr
research2020@karabuk.edu.tr

Symposium times adjusted as local time of Turkey;

Time Zone: İstanbul (GMT+03:00)

19 NOVEMBER 2020 SYMPOSIUM PROGRAM

Zoom Meeting ID: 984 1450 7090 Passcode: Research20

Keynote Speaker
10:20-11:00 **Prof. Dr. Neşe GURALLAR**
"Rethinking Ethics and Education in Architecture after the Global Pandemic"

Keynote Speaker
11:15-11:55 **Prof. Dr. Fermín González Blanco**
"Architecture and Education. Learning From Experience"

Keynote Speaker
12:05-12:45 **Mimar Bülend TUNA**
"Notes on Turkey's Architecture Policy"

Zoom Meeting ID: 952 2333 4798 Passcode: Research20

Chair of Session: **Assist. Prof. Dr. Mehmet MUTLU**

13:30-13:45 **Gamze ÖZMERTYURT**
ID 027: A Study on Rural Architecture of İhsaniye Village in İznik

13:45-14:00 **Bahar Sultan QURRAIE**
A.Merve SARAÇOĞLU GEZER
ID 008: Rethinking the Karabük City Square with the Space Array Method

14:00-14:15 **Funda KERESTECİOĞLU**
E. Özlem ALEMDAR
ID 038: Wooden Buildings in the Silhouette of Büyükada: Assessment Criteria for Shoreline Design-planning

14:15-14:30 **Murat ŞAHİN**
Bahtiyar EROĞLU
ID 041: An Evaluation on the Reuse of Traditional Houses in Malatya: The Example of Yeşilyurt Houses

Zoom Meeting ID: 952 2333 4798 Passcode: Research20

Chair of Session: **Assoc. Prof. Dr. Arzuhan Burcu GÜLTEKİN**

14:50-15:05 **Rüya ARDIÇOĞLU**
ID 043: Rethinking of the Cities after Covid 19

15:05-15:20 **Caner YETİŞ**
Merve TUNA KAYILI
ID 037: COVID-19 Outbreak: A Re-occupancy Assessment of Educational Buildings

15:20-15:35 **Sevgin Aysu BALKAN**
Arife KOCA
ID 017: Spatial Arrangements in the Conditions of a Pandemic: A Proposal Developed over Reggio Emilia Schools

15:35-15:50 **Caner YETİŞ**
Merve TUNA KAYILI
ID 036: Building Design Resistant to Outbreak and Infection: The role of Building Rating Systems

Zoom Meeting ID: 952 2333 4798 Passcode: Research20

Chair of Session: **Assist. Prof. Dr. Merve TUNA KAYILI**

16:10-16:25 **Nur Banu ULUSOY**
Beyza ONUR
ID 035: Examination of Modern Architectural Movements in Karabük- Yenişehir in the Context of Relation of Architectural Production- Architectural Press

16:25-16:40 **Burcu Buram ÇOLAK**
Zeynep Yeşim İLERİSOY
Asena SOYLUK
ID 039: Music and Geometry Intercept in Imaginary Structures; Review through Iannis Xenakis Examples

16:40-16:55 **Ece KARACA**
Ruşen YAMAÇLI
ID 033: Temporary Accommodation and Housing Areas used after a Natural Disaster-analysis Study

16:55-17:10 **Büşra ARSLAN**
Mehmet MUTLU
ID 009: Accessible Design Concept that Freedom in Cultural Tourism Buildings

Zoom Meeting ID: 952 2333 4798 Passcode: Research20

Chair of Session: **Assoc. Prof. Dr. Yasin DÖNMEZ**

17:30-17:45 **Nurhilal BURAK**
Zeynep Hülya AYTULUM
ID 020: Rediscovering Rural Life

17:45-18:00 **Bahar Sultan QURRAIE**
Mehmet Akif ÇENGEL
ID 021: Research the Konya Mevlana Square and Close Circle with the Space Array Method

18:00-18:15 **Naime DÖNDERİCİ**
Hatice Gökçen ÖZKAYA
ID 018: Rethinking of Gebze Fire Houses as Urban Memory Spaces

18:15-18:30 **Emre BELGE**
Bahar Sultan QURRAIE
ID 023: The Reading of Ankara Kızılay Square by using the Space Synatix Method

18:30-18:45 **Mohamed Ak ELMAGRE**
Kerem ERCOŞKUN
ID 047: A Restoration Strategy for Historical Buildings in Dernah, Libya After Wars and Conflict

@research2020karabuk
research'20 uluslararası mimarlık araştırmaları sempozyumu
research2020.karabuk.edu.tr
research2020@karabuk.edu.tr

Symposium times adjusted as local time of Turkey;

Time Zone: İstanbul (GMT+03:00)

20 NOVEMBER 2020 SYMPOSIUM PROGRAM

Zoom Meeting ID: 964 1527 8784 Passcode: Research20

Keynote Speaker
10:20-11:00 **Prof. Dr. Mohd Hamdan Bin Haji Ahmad**
"Is Green Rated Buildings Tropical?"

Keynote Speaker
11:15-11:55 **Prof. Dr. Alias Abdul Rahman**
"BIM and 3D GIS – Current Status and Perspective"

Keynote Speaker
12:05-12:45 **Dr. Wei Zhou**
"Evolutionary Digital Transformation of BIM Implementation-Forest City Case Review"

Zoom Meeting ID: 926 5926 4424 Passcode: Research20

Chair of Session: **Assist. Prof. Dr. A. Esra BÖLÜKBAŞI ERTÜRK**

13:30- 13:45 **Ömer ÖZEREN**
Mustafa KORUMAZ
Edibe Begüm ÖZEREN
ID 048: Examination of Different Softwares for Postprocessing of Pointcloud Data for HBIM

13:45-14:00 **Sebile Merve ÖZTÜRK**
Hicran Hanım HALAÇ
ID 022: Relation of Tourism and Spatial Belonging in the Historical Environment

14:00-14:15 **Rüya ARDIÇOĞLU**
ID 030: Analysis the Morphological Transformation of Historical Quarters with Using Space Sytax Method

14:15-14:30 **Emre BELGE**
Süheyla BİRLİK
ID 031: A Research on Competitions Organized in Historical Environments

Zoom Meeting ID: 926 5926 4424 Passcode: Research20

Chair of Session: **Assist. Prof. Dr. Beyza ONUR**

14:50-15:05 **Büşra ARSLAN**
Mehmet MUTLU
ID 010: Legal Arrangements on Disability in the Accessible Environment

15:05-15:20 **Meryem SARIKAYA**
Yasin Dönmez
ID 019: An Example of Rooftop and Floor Gardens in Vertical Architecture: "ParkRoyal on Pickering, Singapore"

15:20-15:35 **Burcu EYYÜPOĞLU**
ID 042: Mapping the Concept of Program in Architecture with the Websites of Architectural Offices Through the Parc De La Villette Project

15:35-15:50 **Gözde ZENGİN**
Daniz SHEİBANİAGHDAM
Anıl Ertok ATMACA
Pınar Atlı DANAPINAR
ID 045: Interdisciplinary Basic Design Study: An Evaluation on the Concept of Solid-Void

Zoom Meeting ID: 926 5926 4424 Passcode: Research20

Chair of Session: **Assist. Prof. Dr. Evin ERİŞ**

16:10-16:25 **Merve ARTKAN**
Merve KAYA
ID 012: Re-thınkıng Archıtectural Educatıon wıth the Z-generatıon: "Bricolage" As a Vısual Learnıng Style

16:25-16:40 **Fulya GÖKŞEN**
İdil AYÇAM
Cansu BEKLER GÜNER
ID 025: Integration of Sustainability Principles in Architecture Master Education

16:40-16:55 **Mücella ATEŞ**
ID 026: The Future of Online Education in Architecture and Design

16:55-17:10 **Hilal AYCI**
ID 051: Evaluation of Aga Khan Architecture Awards on the Concept of Social Sustainability: Bridge School, China

Zoom Meeting ID: 926 5926 4424 Passcode: Research20

Chair of Session: **Assoc. Prof. Dr İdil AYÇAM**

17:30-17:45 **Gökçen GÖKGÖZ**
ID 044: Search for a Solution with Virtual Reality Technology for the Problem of Failure to Protect Rural Architectural Heritage

17:45-18:00 **Selda Cansu TEMEL**
Sebile Merve ÖZTÜRK
ID 011: Contribution of Urban Empty Spaces to Urban Life

18:00-18:15 **Emre KARATAŞ**
Bahar Sultan QURRAIE
ID 013: The Reading of Şehir and Bağlar Settlement in Safranbolu by the Space Syntax Method through the Concepts of "Square" and "Creatng Square"

18:15-18:30 **Sevil JAHED**
ID 053: Breeam and Leed; Comparison Between Assessment Criteria and Policies for Office Building

@research2020karabuk
research'20 uluslararası mimarlık araştırmaları sempozyumu
research2020.karabuk.edu.tr
research2020@karabuk.edu.tr

Symposium times adjusted as local time of Turkey;

Time Zone: İstanbul (GMT+03:00)

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

KERPİÇ YAPI DEPREM İLİŞKİSİ

[1]Bilge IŞIK

[1]İstanbul Teknik Üniversitesi, Mimarlık, Istanbul, isik.bilge@gmail.com

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Geleneksel yapılar çok az enerji tüketirken, endüstriyel malzeme ile inşa edilen yapıların enerji kayıp/kazancı çok yüksek oldu. Isı izolasyonu araştırmaları hızla gelişti ve izolasyon malzemesi sanayi devreye girdi. Daha önemlisi yapıların ısıtılması için petrol kaynakları bulundu, merkezi ısıtma sistemine geçildi. Son yüzyıl içinde artan dünya nüfusuna bağlı olarak petrol tüketimi hızla atınca çevre kirlenmesi de arttı. Enerji tüketiminin aza indirilmesi için geleneksel yapı malzemesi önem kazandı. Geleneksel yapı malzemeleri arasında kerpiç 1.Isı iletkenliğinin düşük olması, 2.enerji depolama ve 3.nefes alma özelliği ile kullanılmak üzere gündeme geldi. Son yüz-yıl içinde pek çok ülkenin mimrlık ve mühendislik eğitim sisteminde yer almadığı için, uygulamalar inşaat teknolojisi açısından başarısız ve depremde riskli oldu.

Materyal ve Metot

Bildiri, kerpiç malzemenin çağdaş yapılarda kullanılması amacıyla uzun dönem yürütülen raştırmaları konu almaktadır. Kerpiç malzemenin ömürlü (durabilite) olması ve çağdaş inşaat teknolojilerindeki yeni yöntemler özetlendikten sonra, deprem riskinin önlenmesi için İTÜ İnşaat Fakültesi laboratuvarında yürütülen deneyler ve gerçek boyutaki binaya uygulanan sarsma tablası deneyleri açıklanacak.

Bulgular

Binanın kendi yüküne bağlı olarak deprem sırasında oluşan yatay kuvvetin, Deprem riskini azaltmak amacıyla, yönetilmesi gerekir. Deprem güvenliği ile ilgili önlem uygulanmayan yığma yapılarda taşıyıcı duvarlar, yanal yük etkisiyle köşegen çatlar. Köşegen çatlak: duvara cepheden bakıldığında bir yönde yukardan başlayıp öbür yönde duvarın temele yakın alt tarafına kadar oluşan çatlaktır. Çatlak sonrası üst duvar, tutunacak yapı kalmadığından, heyelan örneği gibi alt duvarın üstünden aşağı kayar. Taşıyıcı duvalar ve üst döşeme tamamen yıkılır. Depremle oluşan yatay kuvvetler ile duvar çatlasa da yapının taşıyıcılığının devam etmesi, çatlakların yatay olması ile sağlanır. Yeni inşa edilen yapılarda duvar inşaatı sırasında aşağıdan yukarıya 50cm gibi aralıklar ile kaydırma düzlemi oluşturulur. 50 cm ara ile yapılan kaydırma düzlemi 2.50 m yüksekliğinde duvarda 4 defa tekrarlanır ve esneklik oluşturur. Yatay kuvvet önlem alınmayan duvarda tek köşegen çatlak yapaken, önlem alınan tasarımda kuvvet dörde bölünür ve kaydırma düzlemlerinde çatlak oluşur. Yapı çatladıktan sonra da, geçek şekilde taşımaya devam eder. Deneyler ve sarsma tablası ile ıspatlanan kuvvetleri yöneten tasarım yerinde duran ve içinde yaşanan binalar için de geliştirildi. Yapıyı depremde yıkılmaktan koruyan

yatay çatlakların önceden inşa edilmiş duvarda risk engellemesi için: taşıyıcı duvar, yeni yapılan duvardaki 50cm mesafelerde duvarın yüzeyden içeri doğru plak testere ile kesilir. Boş kalan bölge tahta veya kiremit levhası ile doldurulur. Yığma duvar 50cm ise ve kesilme derinliği 15 cm ise, taşıyıcı duvar kesilmeyen yerde 50 cm, kesilen yerde 35cm genişlikle taşıyacaktır. Depremle gelen yatay yük duvarı ince bölgesinden kırar. Çatlaklar yatay olacağından yapı hiç etkilenmeden taşımaya devam eder.

Sonuç

Mühendislik ve mimarlık eğitimleri, Betonarme malzeme ve iskelet sistemlere öncelik vermektedir. Yığma yapıların geleneksel yapılarda kullanılan bilgileri bu gün bilinmediği için, özellikle kerpiç yapılar liyakatsiz uygulanmış ve risk yaratmakta. Kerpiç yapıların insan sağlığına yarar ve katkıları fark edilerek tekrar inşaatta kullanılması için araştırmalar yürütülmektedir. Deprem riskinin önlenmesi teknikleri yüksek eğitimde, stajlarda, toplum atölyelerinde uygulanarak yeni nesillere aktarılmalıdır.

Kaynakça

Houben, H., Guillard, H., 1994. Earth Construction, A Comprehensive Guide, Intermediate Technology Publications, London.

Işık, B., Akın, A., Kuş, H., Çetiner, İ., Göçer, C., Arıoğlu, N., 1995. "Mechanization of The Gypsum Stabilized Earthen Construction Technology" Research Project 622, TUBITAK INTAG TOKI (Scientific and Technical Research Council of Turkey and Construction).

Kafesçioğlu, R., 1980. Stabilization of Adobe With Gypsum, TUBITAK MAG 505 (Scientific and Technical Council of Turkey and Engineering Research Group), Istanbul.

Tanrıverdi, C., 1984. Applying Possibilities of Gypsum Stabilized Earth, Master Thesis, ITU Physical Science Institute, Istanbul.

Anahtar Kelimeler

Kerpic Yapı, Deprem Güvenliği, Sağlıklı İç Mekân, Kerpiç Dayanıklılığı, Kerpicin Endüstrileşmesi

THE RELATIONSHIP BETWEEN MUDBRICK STRUCTURE AND EARTHQUAKE

Extended Abstract

Purpose and Scope of the Study and Definition of the Problem

While traditional buildings consume little energy, at the beginning of the century the energy loss and gain of buildings constructed with industrial materials was extremely high. Research on thermal insulation has developed rapidly and the insulation material industry has come into market. More importantly, oil resources were found for heating the buildings, and a central heating system was developed. Due to the increasing of world population in the last century, oil consumption increased rapidly, environmental pollution also increased. To reduce the global energy consumption, traditional building materials gained importance. Among the traditional building materials, Adobe came to the fore, to be used with its: 1.low thermal conductivity, 2.energy storage and 3.breathing properties of the material. As many countries do not have the traditional buildings in the curriculum of the architectural and engineering education systems in the last hundred-years, applications have been unsuccessful in terms of construction technology and are risky in earthquakes.

Materials and Methods

The paper focuses on the long-term studies conducted for the use of adobe materials in contemporary buildings. After summarizing the durability of the adobe material and new methods in contemporary construction technologies, the experiments carried out in the laboratory of the ITU Faculty of Civil Engineering and the shaking table experiments applied to the real-size building will be explained in order to prevent earthquake risk.

Findings

In masonry structures where earthquake safety measures are not applied, the bearing wall cracks diagonally, due to the lateral load effect. Diagonal crack: When the wall is viewed from the facade, it is the crack that starts from the top in one direction and reaches the bottom of the wall in the other direction near the foundation. After the crack, the upper wall slides down from the top of the lower wall like a landslide since there is no structure to hold on. The bearing walls and upper floor will be completely demolished. To reduce the risk of earthquakes, impact of horizontal force of the earthquake, which is one to tenth of the building's own-load, should be managed with the project design.

The research proofed, if the cracks caused by the earthquake are horizontal, the bearing wall system will continue to carry the building. As a result, design and construction of the bearing wall will have horizontal sliding or energy dissipating layer (can be with 50cm intervals) from bottom to top.

Finally, if there is no prevention for earthquake safety, the horizontal force will make a single diagonal crack in the wall and the building collapse. Or if the horizontal layer, created by the research can be applied, the wall continues to carry the load, after the structural horizontal cracks. The research findings have been proved by the test on a real size test building, on shaking table.

Next research was on in-use building. Protecting the existing building from collapse during the earthquake, horizontal energy dissipating design has applied. The load-bearing wall (50cm) is cut with a plate-saw from the surface into the wall thickness. If the cutting depth is 15 cm, the load-bearing part of the wall will 35 cm in the cut area. The horizontal load caused by the earthquake breaks the wall in its thin area. Since the cracks will be horizontal, the structure continues to carry the load of the building without being affected.

Result

Higher Education on Engineering and Architecture give priority to reinforced concrete materials and frame structure. Since the knowledge of earthen masonry structures from traditional buildings is not known today, mudbrick structures are applied inadequately and create risks during the earthquake.

With realizing the healthy living and energy savings in earthen building, it will be used at the present day. Findings from the researches on Earthquake risk prevention techniques should be applied in: 1.higher education, 2.internships, 3.community workshops and should be transferred to new generations.

References

Houben, H., Guillard, H., 1994. Earth Construction, A Comprehensive Guide, Intermediate Technology Publications, London.

Işık, B., Akın, A., Kuş, H., Çetiner, İ., Göçer, C., Arıoğlu, N., 1995. "Mechanization of The Gypsum Stabilized Earthen Construction Technology" Research Project 622, TUBITAK INTAG TOKI (Scientific and Technical Research Council of Turkey and Construction).

Kafesçioğlu, R., 1980. Stabilization of Adobe With Gypsum, TUBITAK MAG 505 (Scientific and Technical Council of Turkey and Engineering Research Group), Istanbul.

Tanrıverdi, C., 1984. Applying Possibilities of Gypsum Stabilized Earth, Master Thesis, ITU Physical Science Institute, Istanbul.

Keywords

Kerpiç Structure, Earthquake Safety, Healthy Interior, Adobe Resistance, Industrialization of Adobe

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

EVOLUTIONARY DIGITAL TRANSFORMATION OF BIM IMPLEMENTATION FOREST CITY CASE REVIEW

[1,2]Wei Zhou

[1]CEDY 3rd Contracting and Trading Sdn Bhd, Cost Management, Johor, Malaysia

[2]Western Sydney University, School of Built Environment, Sydney, Australia,
w.zhou@westernsydney.edu.au

Extended Summary

Aim of the Study, Content and Definition of the Problem
Building Information Modelling (BIM) indicates a viable approach to digitised built environment by adopting BIM principles. However, it faces various challenges from multifaceted aspects like technology, application, organisation, policy, etc when applying it into projects. This industry case review aims to explore fundamental strategies for evolutionary digital transformation in the current Architecture, Engineering, Construction and Operation (AECO) industry from a macro perspective, which is essentially supported by micro project insights from real practices.

Material and Method
The case review targets the BIM implementation in the Forest City development, a mega project developed in Johor, Malaysia. It collected a number of results from the developed projects that contribute both quantitative and qualitative outputs in 3D clash detection, 4D simulation, 5D cost control as well as 6D maintenance and operation throughout the whole phases in the building lifecycle.

Findings
The results implicated four findings including 1) BIM adoption can change traditional project workflow, as such it suggests early decision making by using the BIM model ahead of any process work in project delivery; 2) the current AECO professionals ought to be equipped with BIM as fundamental professional skills at all levels to impact on projects and beware of its potential return of investment (ROI); 3) BIM implementation has to be compliant with the building lifecycle principle to work around the dataflow from 3D to 6D and therefore to maximise the cost-benefit; 4) Organisations who are short of BIM protocols have to establish their own customised project standards to cater for specific applications' needs.

Results
The case review concludes that a feasible evolutionary digital transformation strategy for BIM implementation for companies have to follow the procedures of unambiguous understanding of BIM, aspiration of BIM values in the building lifecycle by taking actions, establishing interoperable BIM application systems and standardised information management following the BIM standard of ISO19650.

Keywords
BIM, Building Lifecycle, Evolutionary Digital Transformation, nD Modelling

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

PARC DE LA VILLETTE PROJESİ ÜZERİNDEN MİMARLIK OFİSLERİNİN WEB SİTELERİ İLE MİMARİDE PROGRAM KAVRAMININ HARİTALANDIRILMASI

Burcu EYYÜPOĞLU[1]
[1]TOBB ETU, Mimarlık, Ankara, beyyupoglu@etu.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

İletişim teknolojilerinin gelişmesiyle birlikte mimarlık ofisleri web sitelerini mimari üretimlerinin sergilendiği bir ara yüz olarak kullanmaya başlamışlardır. Sergilenen nesneler ise projeleri olmakla birlikte, sanatsal değerlerinin yanında teorik bilgiye de yer vermeleri yoluyla disiplinler arası çalışmalar için birer kaynak haline gelmişlerdir. Bu kaynak incelendiğinde sergilenen projelerin, web sitesinin tasarımına göre farklı şekillerde tasniflendiği görülmüştür. Bu tasniflenme biçimlerinin ise farklı filtreleme yöntemleriyle projelerin sınıflandırılmasında etkili olduğu analiz edilmektedir. Web siteleri arasında genel olarak kullanılan sınıflandırma filtreleri, projelerin programlarına göre ayrılmasıdır. Filtreleme sistemleri arasında projeler başlığı altında tasarımların sınıflandırıldığı görülmüştür. Bu sınıflandırmalar genel olarak sadece bir programa göre yapılmaktadır. Örneğin park projesi sadece peyzaj başlığı altında incelenebilmektedir. Ancak mimarlık, disiplinler arası etkileşimin günümüz mimarlık ofislerinden örneklenebileceği bir disiplindir. İncelenen web siteleri arasından OMA-AMO'nun web sitesinde park projeleri arasından Parc de la Villette projesi aynı anda üç filtre seçimi ile açılmaktadır. Bu filtreler müze yapıları, peyzaj ve master plandır. Bu bağlamda OMAAMO'nun web sitesi incelendiğinde ofisin filtreleme sistemlerinde disiplinler arası ilişkilerin haritalandırıldığı görülmüştür. Haritalandırmayı bir şeyin yeri ile olan ilişkisini açıklamak için kullandığımız bir yöntem olduğunu varsayarsak; genel anlamda bir analiz yöntemi olarak, bir şeyin bağlamının görünür kılınması olarak nitelendirebiliriz. Bu çalışma OMA-AMO'nun ve Bernard Tschumi'nin web sitelerinde farklı şekillerde haritalandırılmış olan projelerin bağlamlarında hangi programlarla yer aldığını ve bu programların disiplinler arasındaki etkileşimde nasıl etkili olduğunu Parc de la Villette projesi üzerinden incelemektedir. Çalışma disiplinler arasındaki etkileşimin meslek pratiği üzerinden ofislerin web sitelerini kullanılarak bir analiz sunması yönüyle farklı bulgular sunmaktadır.

Materyal ve Metot

Çalışma kapsamında ana kaynak olarak ofislerin web siteleri kullanılmaktadır. İlk olarak web sitelerindeki görseller ve metinler analiz edilmektedir. Bu analiz yapılırken ofislerin Parc de la Villette projesinden farklı projelerini tasnifleme biçimleri Parc de la Vilette projesini tasnifleme ölçütleri ile karşılaştırılmaktadır. Tableau Public programı ile metin ve görsellerin analizleri haritalandırılmaktadır. Bu program, veri görselleştirme ve veriyi interaktif olarak kullanabilme

imkânı sağlayan bir uygulamadır. Sonuç olarak bilgi araştırılırken aynı zamanda üretilmektedir. Bu bağlamda teorik olarak metinler diğer kaynaklar kullanılarak analiz edilmektedir.

Bulgular

Parc de la Villette projesinin Bernard Tschumi tarafından tasarlanan ve uygulanan şekliyle bu çalışmayı desteklediği görülmektedir. Parc de la Villette projesi Tschumi'nin web sitesinde kültür yapıları sekmesinde yer almaktadır. Bu sınıflandırma seçimi projeye dair bir bilgiyi kullanıcıya sunmaktadır. Tschumi'nin tasarımı incelendiği parkı bir peyzaj karakterinden daha baskın olarak bir kültür merkezi olarak görmesinden kaynaklanmaktadır. Yapılan veri görselleştirme ve haritalandırma çalışmalarının sonucu olarak OMA-AMO ofisinin Parc de la Villette için önerdiği projede, projenin müze programı altında yer alması, projenin aynı zamanda bir kültür yapısı olduğunu gösteren bir başka bulgudur. Bu bağlamda park yapısının mimari programlarla iç içe geçmiş olduğu analiz edilmiştir. Parc de la Villette mimarlık ve peyzaj arasındaki ilişkiye dair olarak iki disiplinin sınırlarının kaybolmaya başladığı bir yapı olarak değerlendirilebilir.

Sonuç

Sonuç olarak web siteleri mimarlıkta program kavramı üzerinden disiplinler arası ilişkinin haritalandırılmasına bir bakış sunmaktadır. Bu bağlamda web sitelerindeki farklı sınıflandırma sistemleri arasından mimari program kavramının ele alınış şekli incelenmiştir. Program, mekânın ihtiyaçlarını belirleyen sadece fiziksel bir açılım olmaktan çok kültürel ve bağlamsal açılımlarını da kapsayan bir kavramdır. Parc de la Villette projesinin ofislerin diğer projeleriyle karşılaştırılması sonucunda elde edilen harita disiplinler arası etkileşime de örnek oluşturmuştur.

Kaynakça

Bernard Tschumi Architects http://www.tschumi.com/
OMA-AMO https://oma.eu/office
Savaş, Didem (2019) Reviewing the changes of architectural sensibilities within the scope of Pritzker architecture prize

Anahtar Kelimeler

Haritalandırma, Mimarlıkta Program, Mimarlık Ofisleri, Web Siteleri, Peyzaj

***** *Bu çalışma devam etmekte olan "Mapping the Relation Between Architecture and Landscape Through the Websites of Architecture Offices" başlıklı tezimden türetilmiştir. Tez danışmanı Prof. Dr. T. Nur Çağlar'dır.*

MAPPING THE CONCEPT OF PROGRAM IN ARCHITECTURE WITH THE WEBSITES OF ARCHITECTURAL OFFICES THROUGH THE PARC DE LA VILLETTE PROJECT

Extended Abstract

Purpose, Scope of the Study and Problem Definition

With the development of communication technologies, architectural offices have started to use websites as an interface where their architectural productions are displayed. The objects exhibited, on the other hand, in addition to having projects, have become a resource for disciplinary studies by including theoretical knowledge as well as their artistic values. When this resource is examined, it is seen that the exhibited projects are classified in different ways according to the design of the website. It is analyzed that these classification types are effective in classifying projects with different filtering methods. Classification filters commonly used in websites are the separation of projects according to their schedules. It has been observed that the designs are classified under the title of projects among the filtering systems. These classifications are generally made according to only one program. For example, the park project can only be examined under the title of landscape. However, architecture is a discipline in which interdisciplinary interaction can be exemplified by today's architectural offices. Among the websites examined, the Parc de la Villette project, among the park projects, is opened at the same time with three filter selections on the website of OMA-AMO. These filters are museum buildings, landscape and master plan. In this context, when the website of OMA-AMO was examined, it was seen that interdisciplinary relationships were mapped in the filtering systems of the office. Assuming mapping is a method we use to explain the relationship of something to its location, as a method of analysis in general terms, we can describe it as making the context of something visible. This study examines with which programs OMA-AMO and Bernard Tschumi are included in the contexts of projects mapped in different ways on their websites and how these programs are effective in the interdisciplinary interaction through the Parc de la Villette project. The study presents different findings in that it provides an analysis of the interaction among disciplines through professional practice using the websites of the offices.

Materials and Method

Within the scope of the study, the websites of the offices are used as the main source. First, the images and texts on the websites are analyzed. While doing this analysis, the way the offices classify their projects different from the Parc de la Villette project is compared with the classification criteria for the Parc de la Vilette project. The analysis of the text and images are mapped with Tableau Public program. This program is an application that provides data visualization and the opportunity to use data interactively. As a result, while information is researched, it is produced at the same time. In this context, theoretically texts are analyzed using other sources.

Findings

The Parc de la Villette project seems to support this work, as designed, and implemented by Bernard Tschumi. The Parc de la Villette project is available on Tschumi's website under the cultural structures tab. This classification selection provides information about the project to the user. Tschumi's design stems from the fact that he sees the park he studied as a cultural center, rather than a landscape character. As a result of the data visualization and mapping studies, another finding is that the place is included under the museum program in the project proposed by the OMA-AMO office for the Parc de la Villette project, as well as a cultural structure. In this context, it has been analyzed that the park structure is intertwined with architectural programs. Parc de la Villette can be

regarded as a building in which the boundaries of the two disciplines begin to disappear regarding the relationship between architecture and landscape.

Conclusion

As a result, websites offer an overview of the mapping of interdisciplinary relationships through the concept of program in architecture. In this context, the way the concept of architectural program is handled among the different classification systems on websites has been examined. The program is a concept that includes cultural and contextual expansions, rather than just a physical expansion that determines the needs of the space. The map obtained as a result of comparing the Parc de la Villette project with other projects of the offices also set an example for interdisciplinary interaction.

References

Bernard Tschumi Architects http://www.tschumi.com/
OMA-AMO https://oma.eu/office
Savaş, Didem (2019) Reviewing the changes of architectural sensibilities within the scope of Pritzker architecture prize

Keywords

Mapping, Architectural Program, Architectural Offices, Websites, Landscape

***** *This work is derived from the my ongoing thesis "Mapping the Relation Between Architecture and Landscape Through the Websites of Architecture Offices". The thesis supervisor is Prof. Dr. T. Nur Çağlar*

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

COVID 19 SONRASI KENTLERİ YENİDEN DÜŞÜNMEK

Rüya ARDIÇOĞLU[1]
[1]Fırat Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Elazığ, rardicoglu@firat.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı
Kentsel çevre toplumun yaşam alanları olan ve toplum sağlığı ile doğrudan ilişkili mekânlardır. Diğer bir ifadeyle, kentsel çevre kalitesi toplum sağlığının bir göstergesidir. Yaşanılabilir sağlıklı kentler üretmek çağımızda yaşanılan salgın hastalıklar ve afetler sonrasında yeniden önem kazanması gereken konulardır. Çağımızda yaşanılan Covid 19 salgını sürecinde, kentlerin planlama ve tasarım sorunları ile toplum sağlığının ilişkili olduğu gerçeği çalışmanın çıkış noktasını oluşturmaktadır. Bu bağlamda yalnızca salgın zamanlarında değil normal şartlar altında da toplum sağlığını koruyan kentsel çevre kalitesinin sağlanması hem fiziksel hem de psikolojik sağlık için önem taşımaktadır. Çalışmanın temel hedefi öncelikle yaşanan küresel salgın sürecinde kentsel sorunların tespit edilmesidir. Beraberinde kentlerin afet ve salgın senaryolarında dahi sağlıklı yaşam alanları oluşturabilmeleri için öneriler sunulmuştur. Bu sayede 21. yüzyılın kentlerini yeniden düşünmeye, kentsel tasarım ve planlama ile ilgili yeni yaklaşımları tartışmaya açmaya altlık oluşturmak hedeflenmektedir.

Materyal ve Metot
Çalışmanın ana materyalini toplum sağlığı ve kentler ile ilgili literatür kaynakları ve içinde bulunduğumuz salgın sürecindeki gözlemler oluşturmaktadır. Salgın öncesi ve sonrası senaryolar ile ilgili yapılan çalışmaların incelenmesi, tarihsel süreçteki salgınlarda kentlerin incelenmesi yapılan diğer araştırmalardır. Bu bağlamda çağımızın gerekliliklerine göre 21. yüzyılda toplum sağlığının korunmasına yardımcı kentler üretebilmek için öneriler sıralanmıştır.

Bulgular ve Sonuç
Toplum sağlığını olumsuz etkileyen en önemli etkenler olarak; büyük kentlerdeki aşırı nüfus yoğunluğu, nüfusun belirli çevrelerdeki orantısız artışı, kentleşme hızının yüksek olması, yoğunluk nedeniyle yapı tipolojilerinin ve kentin morfolojik karakterinin değişimi, kentlerdeki altyapı eksiklikleri, hava kalitesinin düşmesi, yeşil alan miktarının kişi başına düşmesi gereken miktardan az olması ve bu alanların kent içindeki erişilebilirliğinin zayıf olması sıralanmaktadır. Bu sorunlara karşı kentlerdeki nüfus yoğunluğunun düşürülmesi, kentte erişilebilir yeterli açık yeşil alanların planlanması, karma kullanımların artması, yapı tipolojilerinde düşük yoğunluklu ve mahremiyeti koruyan tipolojilerine odaklanılması, kentteki arazi kullanımlarının salgın ve afet durumlarında farklı kimliklere dönüştürülebilir esnek mekânlar olarak tasarlanması tartışılması gereken kentsel yaklaşımlar olarak belirlenmiştir.

Kaynaklar

Akgül, M.K. (2013). Kentlerin e-dönüşümü: Akıllı Kentler. *Kalkınmada Anahtar Verimlilik Dergisi*, 291. Allam, Z. David, S. (2020). On the Coronavirus (COVID-19) Outbreak and The Smart City Network:
Universal Data Sharing Standards Coupled With Artificial Intelligence (AI) to Benefit Urban Health Monitoring and Management. *Healthcare*, 8, 46.
Erdin, H.E., Çelik, H.Z., Aydın, M.B.S., Özcan, N.S. ve Erdem, U. (2017). Afet Yönetimi İçerisinde Kentsel Mekân İhtiyacı ve Kentsel Arazi Kullanımları. Zerrin Toprak Karaman, Oğuz Sancakdar, İlkim Kaya (Ed.), Disiplinlerarası Afet Yönetimi Araştırmaları (s. 255-272), Albi Yayınları, İzmir.
Genç, F. N. (2007). Türkiye'de Kentleşme ve Doğal Afet Riskleri ile İlişkisi, *TMMOB Afet Sempozyumu* Tam Metini içinde (s. 349-358).
Önder, S. ve Polat, A.T. (2012). Kentsel Açık-Yeşil Alanların Kent Yaşamındaki Yeri ve Önemi. *Kentsel Peyzaj Alanlarının Oluşumu ve Bakım Esasları Semineri,* Konya.
Örselli, E. ve Akbay, C. (2019). Teknoloji ve Kent Yaşamında Dönüşüm: Akıllı Kentler. *Uluslararası Yönetim Akademisi Dergisi,* 2(1), 228-241.
TMMOB Şehir Plancıları Odası. (2020). Halk Sağlığı Aynı Zamanda Toplumsal Mekân ve Kamucu Planlama Sorunsalıdır. Erişim Tarihi: 16 Nisan 2020, http://www.tmmob.org.tr/icerik/spo-halk-sagligi-ayni- zamanda-toplumsal-mekân-ve-kamucu-planlama-sorunsalidir
United Nations. (2020). World urbanization prospects: The 2014 revision, highlights. United Nations: Department of Economic and Social Affairs. Population Division. Erişim Tarihi: 20 Nisan 2020, https://www.un.org/en/development/desa/publications/2014-revision-world-urbanization-prospects.html

Anahtar Kelimeler

Kentsel Politikalar, Kent Planlaması, Kentsel Tasarım, Covid 19

RETHINKING OF THE CITIES AFTER COVID 19

Extended Abstract

The urban environment is the living spaces of the society and are directly related to public health. In other words, quality of urban environment is an indicator of public health. Producing livable and healthy cities is an issue that should gain importance after the epidemic diseases and disasters experienced in our age. The starting point of the study is the relation between planning and design problems of cities and public health. In this context, it is important for both physical and psychological health to ensure the quality of the urban environment that protects the public health not only during epidemic times but also under normal circumstances. The main goal of the study is to identify urban problems in the global epidemic duration. Suggestions are presented for cities to create healthy living spaces even in disaster and epidemic scenarios. In this way, it is aimed to create a base for rethinking the cities of the 21st century and to discuss new approaches in urban design and planning.

The main material of the study is the literature resources about public health and urbanism. Also the observations about effects of urban design/planning in the epidemic time is another research for this study. Research on pre and post epidemic scenarios, and the examination of cities in historical epidemics are main research topics of the study. In this context, suggestions are listed in order to produce cities that help protect public health in the 21st century according to the requirements of our age.

The most significant factors affecting public health negatively can be listed as; overpopulation density in large cities, rapid urbanization rate, altering the building typologies and morphological character of the city due to density of population, lack of infrastructures in cities, pollution, inadequate green areas for per person and poor accessibility of these areas in the city. Against these problems, reducing the population density in cities, planning adequate open green areas in the city, increasing mixed uses, low density and privacy-preserving
typologies in building typologies, planning areas that can be transformed into different usages in case of epidemics and disasters should be rethought for generating livable and healthy cities in 21th century.

References

Akgül, M.K. (2013). Kentlerin e-dönüşümü: Akıllı Kentler. *Kalkınmada Anahtar Verimlilik Dergisi*, 291. Allam, Z. David, S. (2020). On the Coronavirus (COVID-19) Outbreak and The Smart City Network:
Universal Data Sharing Standards Coupled With Artificial Intelligence (AI) to Benefit Urban Health Monitoring and Management. *Healthcare*, 8, 46.

Erdin, H.E., Çelik, H.Z., Aydın, M.B.S., Özcan, N.S. ve Erdem, U. (2017). Afet Yönetimi İçerisinde Kentsel Mekân İhtiyacı ve Kentsel Arazi Kullanımları. Zerrin Toprak Karaman, Oğuz Sancakdar, İlkim Kaya (Ed.), Disiplinlerarası Afet Yönetimi Araştırmaları (s. 255-272), Albi Yayınları, İzmir.

Genç, F. N. (2007). Türkiye'de Kentleşme ve Doğal Afet Riskleri ile İlişkisi, *TMMOB Afet Sempozyumu* Tam Metini içinde (s. 349-358).

Önder, S. ve Polat, A.T. (2012). Kentsel Açık-Yeşil Alanların Kent Yaşamındaki Yeri ve Önemi. *Kentsel Peyzaj Alanlarının Oluşumu ve Bakım Esasları Semineri,* Konya.

Örselli, E. ve Akbay, C. (2019). Teknoloji ve Kent Yaşamında Dönüşüm: Akıllı Kentler. *Uluslararası Yönetim Akademisi Dergisi,* 2(1), 228-241.

TMMOB Şehir Plancıları Odası. (2020). Halk Sağlığı Aynı Zamanda Toplumsal Mekân ve Kamucu

Planlama Sorunsalıdır. Erişim Tarihi: 16 Nisan 2020, http://www.tmmob.org.tr/icerik/spo-halk-sagligi-ayni- zamanda-toplumsal-mekân-ve-kamucu-planlama-sorunsalidir
United Nations. (2020). World urbanization prospects: The 2014 revision, highlights. United Nations: Department of Economic and Social Affairs. Population Division. Erişim Tarihi: 20 Nisan 2020, https://www.un.org/en/development/desa/publications/2014-revision-world-urbanization-prospects.html

Keywords
Urban Politics, Urban Planning, Urban Design, Covid 19

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

KIRSAL MİMARİ MİRASI KORUYAMAMA SORUNSALINDA SANAL GERÇEKLİK TEKNOLOJİSİYLE ÇÖZÜM ARAYIŞI

Gökçen GÖKGÖZ [1]

[1] Kastamonu Üniversitesi, Eser Koruma, Kastamonu, gokcengokgoz@kastamonu.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Çağlar boyunca insan toplulukları dünyada kendi kültürleri, ihtiyaçları, öğretileri doğrultusunda yerleşmeler inşa etmiş ünik mimari eserler ortaya koymuşlardır. Dünya üzerinde her geçen gün değişen siyasi haritalar konu dünya üzerinde inşa edilmiş tarihin ve kültürün somut birer kanıtı olan mimari yapılar olduğunda anlamını yitirmektedir. Evrensel nitelikteki bu unik mimari eserler; günümüzde özelliklede kırsalda teknolojinin gelişmesi, kent imkânlarının artması, işsizlik ve tarım ekonomisinin ülke ekonomisinde yerini muhafaza edememesi, ulusal ve uluslararası çıkarlar, politik nedenler ve çatışmalar gibi sebeplerden dolayı insansızlaşmaya başlamaktadır ve tabiatın yıkıcı etkisi karşısında yok olmaya mahkûm edilmiştir (Güler,2016). Bu sorunsala karşı pek çok önlemler alınmaya çalışılmış olsa da günümüzde kırsal alanların insansızlaşması hala devam etmektedir. Ele alınan bu çalışmada, kırsal alanlarda karşımıza çıkan geleneksel anlayış ile kendi kültürüne has mimari üslupla şekillenen kırsal mimari mirasın korunmasına yönelik çalışmalara ve doğal afetler, ulusal çıkarlar, politikalar ve çatışmalar sebebi ile bu çalışmaların yetersiz kaldığı bir anlamda hayalet köylere dönüşen kırsaldaki mimari mirasın sürdürülebilirliğine yönelik çözüm arayışı sonucu sanal rekonstrüksiyon yaklaşımına değinilmeye çalışılmıştır.

Çalışma, köy halkının kendi istekleri doğrultusunda ve/veya politikal itici güçler sonucunda terk edilerek insansızlaşan köy kavramı içeriğinde, kırsal mimari yerleşke ve/veya tekil yapı ölçeğinde sanal gerçeklik teknolojisi ile belgelemenin gerekliliği ve kırsal mirasın sürdürülebilirliği ölçeğinde dijital müzeciliğin katkılarını tartışmayı hedeflemektedir.

Materyal ve Metot

Çalışma kapsamında Dünya ve Türkiye ekseninde kırsal koruma kavramına ve kalkınmasına yönelik yapılan çalışmalar, politikalar, planlamalar incelenmiş; kırsal mirasın korunmasında ve kırsal yerleşmelerin insansızlaşmasın da ki problemler ortaya konmuştur. Bu bağlamda yapılan bilimsel çalışmalar göz önünde tutularak alternatif yolların arayışı ile VR teknoloji kullanımının, "Mimari ve Koruma" ekseninde gerçekleştirildiği çalışmalar incelenmiştir.

Sanal gerçeklik teknolojisi kullanılarak koruma ve kültürel mirasın sürdürülebilirliğine yönelik yapılan çalışmalar incelendiğinde temelde hedeflenen, yapılı çevreyi bir ürün olarak anlamak ve süreç hakkında fikir sahibi olarak doğru müdahalede bulunabilmek yönündedir. Rölöve çalışması ile benzer yanları olan sanal gerçeklik teknolojisinin koruma alanında kullanımına bakıldığında " dijital belgeleme, sanal rekontrüksiyon, arkeolojik sahalarda in situ (yerinde) deneyime ve rehberlik,

onarım çalışmalarında strüktürel ve malzeme analiz çalışması, sanal restorasyon, sanal müze" gibi alanlarda karşımıza çıkmaktadır (Esmaeili and Thwaites, 2014; Sürücü ve Başaran, 2016). Dünya da ve ülkemizde sanal rekonstrüksiyon ve dijital müze olarak arkeolojik kalıntılar ve ören yerleri için yapılmış çalışmalar mevcuttur. Yapılan çalışmalar VR teknolojisinin kullanım amaçları ve elde edilen sonuçları incelenerek, hedeflenen kırsal mirasın VR teknolojisi kullanılarak sanal sürdürülebilirliğine katkıları ortaya konmuştur.

Sonuç

Kullanılmayan her bilgi yok olmaya mahkûm edilmiş demektir. İnsanın, doğanın ve kültürün derinden etkilendiği ve koruma sorunsalı olarak ele alınıp incelendiği çözüm yöntemleri geliştirildiği bu sahada, kültürel mirasa yönelik Güler (2016) çalışmasında yeniden kullanım olasılıklarını "müzeleştirme, turizm, yeniden iskân" yaklaşımları olmak üzere üç başlık altında incelemiştir. Bu yaklaşımlar kırsalın demografisinde ortaya çıkan problemleri ve ardından mimaride oluşan köhneleşmeyi ve kimlik kaybını önlemeye yeterli midir? Ya da bu süreç odaklı çözümler yaşayan koruyan ve geleceğe kültürün aktarımını sağlayan kırsalın, yüzde kaçını kurtarmaya yetecektir? Son yıllarda uzmanlaşmak bilim üretmek adınsa yapılan master ve doktora programlarında kırsalın sorunları ve kültürel mirasın korunmasına yönelik belgeleme koruma yöntem üzerime çalışmalar artış göstermektedir. Adım adım dolaşmak ve dijital kayıtlarını almak yeterli midir? Korumada bir yapının bir sokak dokusunun, bir bölgenin dijital kayıtlarını almak ve raporlama, arşiv çalışması olarak düşünülmektedir. Koruma da sürdürülebilirlik kavramı ise geleceğe, kültürel oluşumları ile yapılı çevresi, soyut mirası ve tabiatı ile her ölçütte yerin ruhunun hissedilebileceği şekilde deneyimlenebilen bir olgudur. Kırsal miras, belgelenemeden yok olma süreci içerisinde olan "Arkeolojik Mirastan" bu durumu ile farklı değildir (Eres, 2016). Müzeleştirme, turizme açma yada yeniden iskanlaştırmanın yetişemediği ölçüde kırsal miras sanal rekonstrüksiyon ve sanal müze kavramları içerisinde kültürel belleğin iletişimsel olarak aktarımının gerçekleşmesi sağlanmalıdır. Sanal gerçeklik teknolojisi ile yerinde deneyim ve in-situ için pek çok arkeolojik sahada çalışmalar mevcuttur.

Çağdaş koruma kuramında koruma ve onarım yöntemi seçimi sırasında en dikkat edilmesi gereken husus özgün dokuya en az müdahale ile en etkili çözüm olmalıdır. Bu sebeple rekonstrüksiyon - yeniden yapma çağdaş koruma kuramı açısından uzmanlar tarafından benimsenmeyen ve kullanılmayan bir tekniktir (Ahunbay, 2019). Benzer bir algı da yetersiz arkeolojik kalıntılar ile anastylosis gerçekleştirilmesidir. Sanal rekonstürksiyon kavramında ise gerçek ortamda taşınmaz veya taşınır kültür varlığına müdahale bulunulmayarak, sanal gerçeklik katmanı ile ulaşıla bilinen tüm bilimsel veriler doğrultusunda oluşturulmuş rekonstrüksiyon çalışması ile yitirilmiş kültürel belleğin görselleştirilmesi sağlanmaktadır. Bu amaçla bilimsel analiz çalışmaları, eğitimler, kültürel farkındalık ve mirasın sürdürülebilirliği sağlanmaktadır. Arkeolojik Mirasın korunmasında karşımıza çıkan sanal rekonstrüksiyon ile belgeleme ve dijital müze oluşumu çalışmada örneklerini verdiğimiz köyler için bir sürdürülebilir etkileşim ve farkındalık aracı olabilecektir. Kurtarılmayı bekleyen kırsal mirasın dijital müzelerde ziyaretçilerine deneyimletmek, yapılan çalışmaların simülasyon denemeleri gerçekleştirerek yerin ruhuna uygun kalkınma planlaması yapmak, mimarlık öğrencisi ve uzmanların geleneksel yapılar ile ilgili etüt ederek çalışmalarını sağlamak sanal rekonstrüksiyonun temel amacını oluşturmaktadır.

Kaynakça

Ahunabay, Zeynep, 2019, Kültür Mirasını Koruma İlke ve Teknikleri, YEM,1.Baskı, İstanbul.

Esmaeili, Human and Thwaites, Harold, 2014, "Digital Archiving of Architectural Heritage", Proceedings of the International Conference on 'Cities, People and Places'- ICCPP-2014, Colombo,

Sri Lanka, ss.97- 107
Eres, Zeynep, 2016, "Türkiye'de Geleneksel Köy Mimarisinin Koruma Olasılıkları," Ege Mimarlık, cilt:3, sayı:96, ss.8-13.
Güler, Koray, 2016, Türkiye'de Nüfusunu Yitiren Kırsal Yerleşimlerinkorunması İçin Bir Yöntem Önerisi: Ödemiş-Lübbey Köyü Örneği, Doktora tezi (Yayınlanmamış), İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
Sürücü, Onur ve Başar, Mehmet E., 2016, "Kültürel Mirası Korumada Bir farklılık Aracı Olarak Sanal Gerçeklik", ARTİUM, cilt:4, sayı:1, ss.13-26.

Anahtar Kelimeler
Sanal Gerçeklik, Kırsal Peyzaj, Küreselleşme, Mimari Miras, Sanal Sürdürülebilirlik

SEARCH FOR A SOLUTION WITH VIRTUAL REALITY TECHNOLOGY FOR THE PROBLEM OF FAILURE TO PROTECT RURAL ARCHITECTURAL HERITAGE

Extended Summary

Purpose, Scope of the Study and Problem Definition

Throughout the ages, human societies have created unique architectural works that have built settlements in the world in line with their own cultures, needs and teachings. Political maps, which are changing day by day, lose their meaning when the subject is architectural structures that are concrete proof of the history and culture built on the world. These universal unique architectural works; Today, especially in the countryside, the development of technology, the increase in urban facilities, unemployment and the inability of the agricultural economy to maintain its place in the country's economy are beginning to become dehumanized due to national and international interests, political reasons and conflicts, and they are doomed to disappear in the face of the destructive effect of nature (Güler, 2016). Although many measures have been taken against this problem, rural areas still continue to be dehumanized. In this study, studies for the protection of the traditional understanding that we encounter in rural areas and the rural architectural heritage shaped by the architectural style unique to its own culture are discussed. However, the main purpose of the study is; It is a search for a solution for the sustainability of the rural architectural heritage, which has turned into ghost villages, where these studies are insufficient due to natural disasters, national interests, policies and conflicts. As a result of this search, the virtual reconstruction approach has been tried to be mentioned.

The study aims to discuss the necessity of documenting the rural architectural campus and / or single building scale with virtual reality technology and the contributions of digital museology at the scale of the sustainability of the rural heritage in the context of the concept of village abandoned by the villagers in line with their own wishes and / or as a result of political driving forces.

Materials and Methods

Scope of work; studies for the rural development and protection concept in the world and Turkey axis, policies, plans have been examined. However, problems in preserving rural heritage and dehumanization of rural settlements have been revealed. Considering the scientific studies conducted in this context, a search for alternative ways has been started. And as a result of this search, studies in which the use of VR technology is carried out on the axis of "Architecture and Conservation" have been examined.

When the studies on conservation and sustainability of cultural heritage by using virtual reality technology are examined, the main target is to understand the built environment as a product and to make the right intervention by having an idea about the process. When we look at the use of virtual reality technology in the field of conservation, which has similarities with the survey study, it appears in areas such as "digital documentation, virtual reconstruction, in situ experience and guidance in archaeological sites, structural and material analysis study in restoration works, virtual restoration, virtual museum" (Esmaeili and Thwaites, 2014; Sürücü and Başaran, 2016). There are works made for archaeological remains and archaeological sites in the world and in our country as virtual reconstruction and digital museum. The studies conducted have examined the usage purposes and results of VR technology, and the contributions of the targeted rural heritage to virtual sustainability by using VR technology have been revealed.

Finding

In order to transfer the architectural identities and cultural identities of abandoned rural settlements within the scope of the study; ArcheGuide project developed by Vlahakis et al. (2002) appears in the examination of the studies made with VR technology. In the project, abstract cultural values were aimed to be experienced in the ancient city of Olimpia, which was reconstructed with augmented reality based software in digital environment. In a similar scale projects carried out in Turkey; It is the "History Revives in 3D" project developed for the ancient city of Bergama with the support of the Ministry of Culture and Tourism and in cooperation with Bilkom. The project offers the opportunity to experience today's ruins on site (in-situ) with the original form of the architectural texture of the city of Bergama, which was reconstructed virtual by means of augmented reality-based software(Karadağ, 2017). In the EU supported CAHRISMA project, using virtual reality technology, the analyzes of acoustic experiences were evaluated in three-dimensional simulations of Mimar Sinan's Mosques and Byzantine churches (URL 1). Virtual Reality System A virtual museum study was also carried out for the Segeberg townhouse (Alt-Segeberger Bürgerhaus) museum, which was reconstructed using the HTC Vive (Kerstel et al., 2017b). As a result of the study, the townhouse enables its visitors to experience the details of the building's history, interior and exterior with the VR technology used(Kerstel vd.,2017b). As a result of the study, the townhouse enables its visitors to experience the details of the building's history, interior and exterior with the VR technology used. These investigated studies; The village of Mardin Zaz, an Assyrian village abandoned in the 2000s as a result of political pressure, is an answer to the question of whether it can save the cultural traces and architectural memory of rural settlements such as Çanakkale Dere Village.

Result

Any information that is not used is destined to disappear. In this field, where people, nature and culture are deeply affected and solution methods have been developed, which are handled and examined as conservation issues, Güler (2016) examined the possibilities of re-use under three headings as "museumization, tourism, resettlement" in his study. Are these approaches sufficient to prevent the problems that arise in the rural demography and the subsequent corruption and loss of identity in architecture? Or will these process-oriented solutions be enough to save what percentage of the countryside, which protects the living and ensures the transfer of culture to the future? In recent years, in the master's and doctoral programs, which are made to specialize and produce science, the studies on the documentation protection method for the protection of the rural problems and cultural heritage have increased. Is it enough to walk around step by step and take digital records? In conservation, taking and reporting digital records of a street pattern of a building or a region is considered as archival work. The concept of sustainability in conservation is a phenomenon that can be experienced in a way that the spirit of the place can be felt in every criterion with its cultural formations, built environment, abstract heritage and nature. Rural heritage is not different from the "Archaeological Heritage", which is in the process of extinction without documentation (Eres, 2016). To the extent that museumization, opening to tourism or resettlement cannot catch up, the communicative transfer of cultural memory within the concepts of rural heritage virtual reconstruction and virtual museum should be ensured. There are studies in many archaeological sites for on-site experience and in-situ with virtual reality technology.

In contemporary conservation theory, the most important issue during the selection of conservation and repair method should be the most effective solution with the least intervention to the original tissue. For this reason, reconstruction - reconstruction is a technique that is not adopted and used by experts in terms of contemporary conservation theory (Ahunbay, 2019). A similar perception is the realization of anastylosis with insufficient archaeological remains. In the concept of virtual

reconstruction, there is no intervention to the immovable or movable cultural property in the real environment, and the visualization of the lost cultural memory is provided with the reconstruction work created in line with all known scientific data that can be accessed with the virtual reality layer. For this purpose, scientific analysis studies, trainings, cultural awareness and sustainability of heritage are provided. Documentation and digital museum formation with virtual reconstruction, which we encounter in the preservation of the Archaeological Heritage, can be a tool of sustainable interaction and awareness for the villages we have given examples in the study. The main purpose of virtual reconstruction is to make the visitors experience the rural heritage that is waiting to be rescued in digital museums, to make development planning in accordance with the spirit of the place by carrying out the simulations of the works carried out, to ensure that architectural students and experts study and work on traditional buildings.

References

Ahunabay, Zeynep, 2019, Kültür Mirasını Koruma İlke ve Teknikleri, YEM,1.Baskı, İstanbul.

Esmaeili, Human and Thwaites, Harold, 2014, "Digital Archiving of Architectural Heritage", Proceedings of the International Conference on 'Cities, People and Places'- ICCPP-2014, Colombo, Sri Lanka, ss.97- 107

Eres, Zeynep, 2016, "Türkiye'de Geleneksel Köy Mimarisinin Koruma Olasılıkları," Ege Mimarlık, cilt:3, sayı:96, ss.8-13.

Güler, Koray, 2016, Türkiye'de Nüfusunu Yitiren Kırsal Yerleşimlerinkorunması İçin Bir Yöntem Önerisi:Ödemiş-Lübbey Köyü Örneği , Doktora tezi (Yayınlanmamış), İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Sürücü, Onur ve Başar, Mehmet E., 2016, "Kültürel Mirası Korumada Bir farklılık Aracı Olarak Sanal Gerçeklik", ARTİUM, cilt:4, sayı:1, ss.13-26.

Keywords

Virtual Reality, Rural Landscape, Globalization, Architectural Heritage, Virtual Sustainability

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

DEPREMİN ÇAĞDAŞ CAMİ MİMARİSİNDE YAPISAL FORM ARAYIŞINDAKİ ETKİSİ

Tuğba Nur SEZEN[1], Asena SOYLUK[2], Zeynep Yeşim İLERİSOY[3]

[1] Gazi Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Ankara, sezentugbanur@gmail.com

[2] Gazi Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Ankara, asenad@gazi.edu.tr

[3] Gazi Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Ankara, zyharmankaya@gazi.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Anadolu'da yeraltı levha hareketlerinden dolayı çok fazla deprem görülmektedir. Türkiye Kuzey Anadolu Fay Hattı, Doğu Anadolu Fay Hattı ve Batı Anadolu Fay Hattı olmak üzere 3 büyük fay hattı üzerinde bulunmaktadır. Kuzey Anadolu Fay Hattı, Saroz Körfezinden (Çanakkale) başlayan ve Erzincan'a kadar uzanan 1500 km uzunluğundaki aktif fay hatlarından biridir. 1999 Gölcük depreminden sonra oluşan yerkabuğu çatlakları ile şu anda en aktif ve tehlikeli fay hattı olduğu kabul edilmiştir. Doğu Anadolu Fay Hattı, Hatay'dan başlayan ve Bingöl'e kadar uzanarak Kuzey Anadolu Fay Hattı ile birleşen bir aks çizmektedir. Batı Anadolu Fay Hattı ise batıdan doğuya uzanarak ilerleyen kuzeyden güneye sıra sıra dizilmiş fay hatlarından oluşmaktadır. Bu açıdan anlaşılmaktadır ki ülke coğrafyasının %92'si ve nüfusun
%95'i deprem bölgesi içerisinde yer almakta olup yapılara etkiyen yatay yükler arasında deprem faktörü çok önemli bir yer tutmaktadır. Yapının taşıyıcı sistem çözümüne göre deprem etkisiyle oluşan yatay yüklere karşı alınan tasarım önlemleri, düşey yüklere göre alınan kararlardan farklılık göstermektedir.

Geçmişten günümüze cami gelişimi incelendiğinde, biçimsel anlamda çeşitlilik gösterdiği, bu çeşitlilikte inşa edildiği yerin kültürünün, coğrafi durumunun, ikliminin, teknolojisinin ve ekonomisinin etkili olduğu görülmektedir. Yaşanılan depremler sonrasında ise, camilerde yapılan hasar tespit çalışmalarında, bina rijitliğini ve sünekliğini sağlamamış olan yapıların ağır hasarlar aldığı belirlenmiştir. Bu açıdan özellikle sembolik anlamları nedeni ile camilerin tasarım kararlarında yapılacağı bölgenin depremselliğini de göz önüne alarak estetik fonksiyonel ama en önemlisi güvenli birer yapı olması mimarlık disiplini için önemlidir.

Bu çalışmada Türkiye'deki 1999 Gölcük depreminden sonra aktif fay hatları üzerinde inşa edilen modern camilerin form ve biçim tasarımı arayışında deprem faktörünün etkisi incelenmiş alınan taşıyıcı sistem kararları değerlendirilmiştir.. Mimarlık ve can güvenliği ilişkisinin estetikle harmanlanmasının bu tür yapı

örnekleri üzerinden taşıyıcı sistem malzemesi ile birlikte değerlendirmek yapılan araştırmanın öncelikle amaçlarından diğeridir.

Materyal ve Metot

Çalışma, nitel analiz yöntemi olan Veri Toplama Analiz Metodu ile yapılmıştır. Bu metot gözlem, görüşme ve doküman analizi gibi nitel veri toplama yöntemlerinin kullanıldığı, algıların ve olayların doğal ortamda gerçekçi ve bütüncül bir biçimde ortaya konmasına yönelik nitel bir sürecin izlendiği araştırmadır. Toplanan veriler ile oluşturulan tabloda deprem bölgesindeki çağdaş camilerin yapı tipleri, üst örtüleri, yapı hacimleri, strüktür ve malzemeleri kıyaslanarak sonuca ulaşmak hedeflenmiştir. Karşılaştırma sonucunda deprem bölgesinde bulunan çağdaş camilerin tasarımında öncelikli olarak tercih edilen hususlar belirlenmiştir.

Bulgular

İncelenen tabloda, Alp - Himalaya Deprem Kuşağı üzerinde bulunan Türkiye'nin, çeşitli deprem bölgelerinde inşa edilmiş modern camilerinin plan şemaları incelenmiştir. Plan şemalarının ve araziye yayılımlarının özellikle deprem yönetmeliklerinde belirlenen esaslara uygun ve simetrik tercih edildiği camilerde şiddetli depremler sonrasında yapılan hasar tespit çalışmaları sonucunda az hasarlı ve kullanılabilir olduğu görülmüştür..

Çağdaş cami mimarisi kapsamında incelenen camilerin tamamında yapı inşası için betonarme yapı malzemesi tercih edilmiştir. Teknolojik bir malzeme olan betonarme, yapının simetrik plan şemasına uygun olarak istenilen form ve biçimde yapı tasarımına imkan sağladığı için tercih edilmiştir.

Yapılarda tasarım çeşitliliği , üst örtü biçimi ve farklı form arayışı ile sağlanmaktadır. Yapı kütlesinin farklılık gösterdiği göz önüne alınarak; plan üzerinde yerden yükselen değişken formlarda kabuk sistem, düşey ve yatay taşıyıcılarla desteklenen kubbe örtü, düz plak üst örtü geçişi ve kademeli yükselen ziggurat (primidal) üst örtü sistemleri ile tasarımlar yapılmıştır. Yapı cephesinde ise kompozit cephe kaplaması kullanılarak tasarım desteklenmekte ve estetik anlam güçlendirilmeye çalışılmaktadır.

Sonuç

Modern cami mimarisi tasarımında birbirine benzemeyen ve farklı form arayışları içerisinde camiler tasarlandığı dikkat çekmektedir. 1999 depreminden sonra Türkiye'de inşası gerçekleşen camilerin dayanımı incelendiğinde hasarsız veya az hasarlı camilerde bazı ortak tasarım kararlarının bulunduğu belirlenmiştir. Belirlenen ortak özellikler; bütün camilerin betonarme yapı malzemesi ile inşa edilmiş olması ile plan şemasının basit ve simetrik olması, rijitliği sağlanmış bir sistem üzerine oturtulması olarak gözlemlenmiştir. Ancak basit ve simetrik kurguların binanın özgünlüğü ve çevreye kattığı anlam açısından değişim geçirdiği bunu da özellikle dış cephe malzemeleri ile sağladığı anlaşılmaktadır. Yapılan çalışmanın özellikle mimarlık disiplini için katalog niteliği taşıyacağı düşünülmektedir

Anahtar Kelimeler

Mimarlık, Deprem, Çağdaş Cami, Form, Cami ve Deprem

EFFECT OF EARTHQUAKE ON THE SEARCH FOR STRUCTURAL FORM IN CONTEMPORARY MOSQUE ARCHITECTURE

Extended Abstract

Purpose, Scope of the Study and Problem Definition

There are many earthquakes in Anatolia due to underground plate movements. Turkey North Anatolian Fault, East Anatolian Fault and is located on a fault line, including 3 large Western Anatolian Fault. The North Anatolian Fault Line is one of the 1500 km long active fault lines starting from Saroz Bay (Çanakkale) and extending to Erzincan. It is now accepted as the most active and dangerous fault line with the earth's crust cracks formed after the 1999 Gölcük earthquake. The Eastern Anatolian Fault Line draws an axis starting from Hatay and extending to Bingöl and joining the North Anatolian Fault Line. The West Anatolian Fault Line consists of fault lines lined up from north to south, extending from west to east. From this point of view, it is understood that 92% of the country's geography and 95% of the population are within the earthquake zone and the earthquake factor has a very important place among the horizontal loads affecting the buildings. According to the structural system solution of the building, the design measures taken against the horizontal loads caused by the earthquake differ from the decisions taken according to the vertical loads.

When the development of mosques from the past to the present is examined, it is seen that it has varied in form and that the culture, geographical situation, climate, technology and economy of the place where it is built are effective. After the earthquakes experienced, in the damage assessment studies carried out in the mosques, it was determined that the structures that did not provide the building rigidity and ductility were severely damaged. In this respect, it is important for the discipline of architecture to be aesthetically functional, but most importantly, safe buildings, taking into account the seismicity of the area where the mosques will be made in the design decisions due to their symbolic meaning.

In this study, carrier systems decisions examined the impact of the earthquake factor in the active faults in the form of a modern mosque built on the lines and shape design quest after the 1999 earthquake, in Turkey were evaluated .. Architecture and safety of the relationship of aesthetics blended the combination with the carrier system material through examples such structures to evaluate is another of the primary aims of the research.

Materials and Methods

The study was conducted with the Data Collection Analysis Method, which is a qualitative analysis method. This method is a research in which qualitative data collection methods such as observation, interview and document analysis are used, and a qualitative process is followed to reveal perceptions and events in a realistic and holistic manner in the natural environment. In the table created with the collected data, it is aimed to reach the result by comparing the building types, upper covers, building volumes, structure and materials of contemporary mosques in the earthquake zone. As a result of the comparison, the preferred points in the design of contemporary mosques in the earthquake zone were determined.

Results

Investigation on the table, Alpine - Himalayan belt on Earthquake in Turkey, plan schemes of modern mosque built in various earthquake zone were examined. As a result of the damage

assessment studies carried out after severe earthquakes, it has been observed that the plan schemes and their spread to the land are less damaged and usable, especially in the mosques where the earthquake regulations are preferred and symmetric.
In all of the mosques examined within the scope of contemporary mosque architecture, reinforced concrete building material was preferred for building construction. Reinforced concrete, which is a technological material, was preferred because it allows building design in the desired form and shape in accordance with the symmetrical plan scheme of the building.
The design diversity in the buildings is provided by the shape of the top cover and the search for different forms. Considering that the building mass differs; On the plan, designs were made with the shell system in variable forms rising from the ground, dome cover supported by vertical and horizontal carriers, flat plate top cover transition and gradual rising ziggurat (primidal) top cover systems. On the building facade, the design is supported by using composite facade cladding and the aesthetic meaning is tried to be strengthened.

Result
It is noteworthy that mosques that are not similar to each other and in search of different forms are designed in modern mosque architecture design. When examined after the 1999 earthquake resistance construction of mosques took place in Turkey was determined to find some common design decisions in undamaged or slightly damaged a mosque. Common features identified; It was observed that all mosques were built with reinforced concrete building materials, and the plan scheme was simple and symmetrical, and placed on a rigid system. However, it is understood that simple and symmetrical constructions have changed in terms of the originality of the building and the meaning it adds to the environment, and this is achieved especially with the exterior materials. It is thought that the work will be a catalog for the architectural discipline.

Keywords
Architecture, Earthquake, Contemporary Mosque, Form, Mosque and Earthquake

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

HBIM İÇİN NOKTA BULUTU İŞLEMEDE FARKLI YAZILIMLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Ömer ÖZEREN[1], Mustafa KORUMAZ[2], Edibe B. ÖZEREN[3]

[1] Karabük Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Karabük, Türkiye- email: omerozeren@karabuk.edu.tr

[2] Konya Teknik Üniversitesi, Mimarlık ve Tas. Fakültesi, Konya, Türkiye - email: mkorumaz@ktun.edu.tr

[3] Karabük Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Karabük, Türkiye - email: edibebegum@karabuk.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Yapı inşası sürecinin sağlıklı yürütülebilmesi için tasarımından kullanımına kadar hemen her aşamasının modellenmesi, simülasyonu günümüzde yükselen bir değerdir. Bu yaklaşım geçtiğimiz son 20 yıldaki CAD teknolojisindeki ilerlemelerden farklı olarak Yapı Bilgi Modellemesi (*Building Information Modelling, BIM*) olarak bilinmekte ve alt yapısı geliştirilerek kullanılmaktadır. BIM bir yapının ilk tasarımından kullanım süresi boyunca tüm verileri birbiriyle düzenli bir iş birliği ile yönetilmesine ve organize bir iş akışına izin verir (Eastman vd., 2008; Ma vd. 2016). BIM teknolojisi yapının geometrik özelliklerini, mekânsal ilişkileri, coğrafi bilgileri, yapı elemanlarının miktarlarını ve özelliklerini, maliyet tahminlerini, malzeme stoklarını, yapının ekonomik ömrünü ve proje zamanlamasını ortak bir platformda karakterize edilmesin olanak sağlar. BIM son on yılda sürekli olarak teknolojinin farklı şekillerde geliştiği ve kullanımının arttığı söylenebilir BIM uygulamalarının yaygın kullanılması, mimarlık ve mühendislik alanlarındaki ekonomik ve teknolojik gelişmelerin de parametre olarak kullanıldığı, yapı üretiminde verimliliği artıran ve konvansiyonel tekniklerin değişmesinde önemli rol oynamaktadır (Chelson, 2010).

Güncel uygulamalardan farklı olarak tarihi binaların tekliği, standart dışı olmaları, mekân kurgusundaki anormallikler malzeme ve tasarımdaki sınırlamalar çalışmanın özelliğini ve zorluğunu artırmaktadır (Green et vd. 2016). Kültürel varlıkların BIM tabanlı çalışılmasında farklı mekânsal, geometrik, tarihi, tematik, zamansal verilerin yönetilmesinde ve birbirleri ile entegrasyonunda zorluklar vardır (Bruno,2017). Farklı parametreleri ve bilgileri saklamak ve yönetmek için kültürel mirasa yönelik çalışmalara kolaylıklar sağlayan bilgi sistemlerine gereksinim gün geçtikçe artmaktadır. Bu konuda ilk Tarihi Bina Bilgi Modellemesi (HBIM) Murphy ve ark (2009) tarafından tarihsel verilerden oluşturulmuş mimari elemanları temsil eden parametrik nesne kütüphaneleri ve bu nesnelerin haritalandırılması için yeni bir modelleme sistemi olarak başlamıştır. Günümüzde ise tarihi bina referanslı olarak güncel binalarda yapılan bilgi girdilerinin, analizlerinin ve simülasyonlarının büyük çoğunluğu gerçekleştirilebilmektedir. Bu gelişmeler kültürel miras hakkında karar verme, yapım ve kullanımlarına yönelik önemli kolaylıklar sağlanmaktadır.

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Çalışmanın amacı, kültürel miras alanında kullanımı yaygınlaşan HBIM uygulamalarına yönelik

genel değerlendirmeler yapılarak, alan çalışması özelinde bu alanda yapılan çalışmalara yönelik sağladığı kolaylıklara yönelik değerlendirmeler yapmaktır.

Materyal ve Metot
Bu çalışmanın metodu, parametrik modeller tabanlı farklı analiz yöntemlerinin kullanılmasıdır. Çalışmanın amacı doğrultusunda kullanılacak HBIM sürecinin alt yapısını oluşturacak ekipmanlar (Lazer Tarama) ve yazılımlar bu çalışma kapsamında kullanılmıştır.

Bulgular
Kültürel miras alanında özel kullanım alanına sahip HBIM uygulamaları tarihi yapıların belgelenmesi ile başlayan, biçimsel analizlerle, strüktürel dayanaklıkları, ısıl performansları gibi birçok alanda analiz yapma imkânı bulunmaktadır. BIM platformuna eklenen yazılımlar ile daha özel analizler de yapılabilmektedir.

Sonuç
HBIM platformu güncel belgeleme teknikleri ile doğrudan entegre bir şekilde çalıştığı ve kullanılabildiği denenmiş, nokta bulutu verilerinin HBIM ortamında projelendirilebileceği gözlemlenmiştir. HBIM ortamında nokta bulutu referanslı oluşturulan modellerin farklı mühendislik dallarına veri transferi sağlanabilmekte ve bu disiplinler de kendi alanlarında uyumlu şekilde çalışabilmektedirler. Bu tür sonuçlar HBIM uygulamalarının kültürel miras alanında verimli kullanıldığında, sahip olunan mirasın projelendirilmesinde ve kullanılmasında en uygun çözümü üretebilecek alt yapıya sahip olduğunu sonucuna ulaşılmıştır.

Kaynakça
Eastman C., Teicholz P., Sacks R., Liston K., 2008. "BIM Handbook, A guide to Building Information Modeling for Owners, Managers, Designers, Engineers, and Contractors", John Wiley & Sons, Hoboken, New Jersey

Ma Y. P., Lın M. C. Ve Hsu C. C., 2016, Enhance Archıtectural Herıtage Conservatıon
Usıng Bım Technology Living Systems and Micro-Utopias: Towards Continuous Designing, Proceedings of the 21st International Conference of the Association for Computer-Aided Architectural Design Research in Asia CAADRIA , 477–486

Chelson D.E., 2010, The Effects of Building Information Modeling on Construction Site Productivity, Ph.D. thesis, University of Maryland, 314 pages

Green, A., Dixon, J., 2018, Standing buildings and built heritage. Post Med. Archaeol., Vol. 50, pp. 2016, 121–133.

Murphy, M, McGovern, E, Pavia, S., 2009, Historic Building Information Modelling (HBIM), Structural Survey, vol. 27, no. 4, pp. 311 – 27.

Anahtar Kelimeler
BIM, Kültürel Miras, Tarihi Yapı Bilgi Modellemesi (HBIM), Nokta Bulutu

EXAMINATION OF DIFFERENT SOFTWARES FOR POSTPROCESSING OF POINTCLOUD DATA FOR HBIM

Extended Abstract

It is upward trend to simulation of almost every stage of construction process of buildings from design to usage in order to manage of all this process stages. Different from CAD technologies and their advantage in more than last 20 years, BIM has known as Building Information Modelling (BIM) which is increasingly used by different professional groups. BIM allows the management of all data from design of building to lifespan process, organized an workflow (Eastman vd., 2008; Ma vd. 2016). BIM technology allows characterizing the geometric properties of the building, spatial relations, geographical information, quantities and properties of building elements, cost estimates, material stocks, economic life of the building and project timing on a common platform. It could be said that BIM has been developing and using technology in different ways in last decade.

It could be said that usage of BIM applications have very important role in changing conventional techniques and increasing efficiency in building production, where economic and technological developments in the fields of architecture and engineering are also used as parameters(Chelson, 2010).

Unlike current applications, Because of the uniqueness of historical buildings, their non-standard, anomalies, limitations in materials and design cultural heritage studies have same difficulties (Green et vd. 2016). There are some difficulties in the management and integrated of different spatial, geometric, historical, thematic data in BIM-based works related the cultural heritage studies (Bruno,2017). The needs to information systems are increasing day by day for facilities this studies on cultural heritage, manage different parameters and information and storage different data. In this regard, the first Historical Building Information Modeling (HBIM) started as a new modeling system for parametric object libraries representing architectural elements created from historical data and mapping these objects by Murphy et al. (2009). In recent years, most of the information inputs can analyze with reference to the historical buildings. These developments provide important facilities for decision making about cultural heritage, its construction and usage.

Aim of Study, Scope, Problem Definition

The aim of the study is to make general evaluation for HBIM applications that are becoming widespread in the field of cultural heritage, and to make evaluations for the convenience they proved for the work done in this field.

Material and Method

The method of this study is to use different analysis methods based on parametric models for analysis. Equipment (Laser Scanning) and software that will constitute the infrastructure of the HBIM process is used for some analyses.

Findings

HBIM applications, which have a special usage area in the field of cultural heritage, have the opportunity to make analyzes in many areas such as formal analysis, structural support, thermal performance, starting with the documentation of historical buildings. More specific analyzes can be made with the software added to the BIM platform.

Results

HBIM platform works and can be used in direct integration with current documentation techniques, and it has been observed that the point cloud data can be projected in the HBIM environment. In the HBIM environment, data transfer of models created with point cloud reference to different engineering branches can be provided and these disciplines can work in harmony in their own fields. It has been concluded that HBIM applications, when used efficiently in the field of cultural heritage, have the infrastructure that can produce the most appropriate solution in the design and use of the heritage.

References

Eastman C., Teicholz P., Sacks R., Liston K., 2008. "BIM Handbook, A guide to Building Information Modeling for Owners, Managers, Designers, Engineers, and Contractors", John Wiley & Sons, Hoboken, New Jersey

Ma Y. P., Lın M. C. Ve Hsu C. C., 2016, Enhance Archıtectural Herıtage Conservatıon

Usıng Bım Technology Living Systems and Micro-Utopias: Towards Continuous Designing, Proceedings of the 21st International Conference of the Association for Computer-Aided Architectural Design Research in Asia CAADRIA , 477–486

Chelson D.E., 2010, The Effects of Building Information Modeling on Construction Site Productivity, Ph.D. thesis, University of Maryland, 314 pages

Green, A., Dixon, J., 2018, Standing buildings and built heritage. Post Med. Archaeol., Vol. 50, pp. 2016, 121–133.

Murphy, M, McGovern, E, Pavia, S., 2009, Historic Building Information Modelling (HBIM), Structural Survey, vol. 27, no. 4, pp. 311 – 27.

Keywords

BIM, Cultural Heritage, Historical Building Modelling(HBIM), Point Cloud Data

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF
ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

İKLİMLE UYUMLU CEPHE SİSTEMLERİNİN GELİŞİMİNİ ENERJİ ETKİN TASARIM BAĞLAMINDA İNCELENMESİ

Cansu BEKLER GÜNER[1], İdil AYÇAM[2], Fulya GÖKŞEN[3]

[1] Gazi Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Ankara, cansu.guner@outlook.com

[2] Gazi Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Ankara, iaycam@gazi.edu.tr

[3] Gazi Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Ankara, fulyagoksen@gmail.com

Genişletilmiş Özet

Dünyadaki enerji ve doğal kaynakların hızla tükenmekte olması, fosil yakıtların kullanımından kaynaklanan yüksek karbondioksit oranı ve buna bağlı olarak yaşanan iklimsel değişiklikler toplumları her sektörde üretim ve tüketim biçimlerini tekrar gözden geçirmeye yöneltmiş, mimarlık alanında da çevre sorunlarına duyarlı tasarım yaklaşımları gelişmiştir. 70'li yıllardan günümüze kadar "sürdürülebilir, ekolojik, yeşil, iklim ve çevre dostu" olarak adlandırılan bu yaklaşımlar, doğaya saygı gösteren, yapı üretimi sırasında yerel ve geri dönüştürülebilir malzemeler kullanmayı hedefleyen bir mimarlık anlayışına sahiptir. Yapının yaşam döngüsü sürecinde tüketilen enerjinin azaltılması, üretilen enerjinin korunması ve yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanılması bu mimari yaklaşımların odak noktalarından biridir. Lechner [1], mimari ve yapısal tasarım aşaması (ısıtma, soğutma ve aydınlatma), doğal enerji kaynaklarının pasif ısıtma, pasif soğutma ve gün ışığı aydınlatma sistemleri gibi yöntemlerle kullanılması ve mekanik ekipmanların mümkün olduğunca verimli olacak şekilde tasarlanması olarak tanımladığı 3 katmanlı yaklaşımı ile enerji etkin tasarım anlayışını tariflemektedir [1]. Enerji performansı genel bina ölçeğinde değerlendirildiğinde, yapı kabuğu önemli bir role sahiptir. Pomponi ve ark. [2] çalışmalarında; iç ve dış ortam arasında ısıl bariyer işlevini üstlenen bina kabuğunda enerji etkin iyileştirme yapılması, mevcut bina stoğunun enerji performansının arttırılmasında etkili yöntemlerden biri olduğu görüşüne yer vermişlerdir. Favoino, Jin ve Overend [4] çalışmalarında; bir bina zarfının performansını, iç mekânı dış çevrenin etkilerinden ne kadar iyi koruduğu ile ölçüldüğü şeklinde tanımlamıştır. Bu stratejisini de iklimle uyumlu bina kabuğu kavramı ile genişletmiştir. İklimle uyumlu bina kabukları, mevcut değişikliklerden optimum düzeyde yararlanma fırsatları sunmakta ve bu nedenle "imal edilmiş" ortamdan "aracılıklı" iç mekan iklimlerine geçişe olanak tanımaktadır [3].

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Binaların enerji performansında önemli bir paya sahip olan cepheler, enerji akışı ve termal konfor açısından gerekli esnekliği sağlayacak şekilde tasarlanmalıdır. Bu yaklaşımı destekleyici nitelikte olan iklimle uyumlu bina kabuğu uygulaması, bina enerji kullanımının ve CO_2 emisyonlarının

önemli derecede azalması için fırsat sağlarken, sürdürülebilirlik için de umut verici bir alternatif olmuştur. İklimle uyumlu bina kabukları, pasif tasarımın tamamlayıcı yönlerini aktif teknoloji ile birleştirme paradoksunu somutlaştırarak, aydınlatma ve mekân koşullarında gereken enerji talebini azaltmak için yüksek bir potansiyel sunmaktadır. Bu çalışmanın amacı; iklimle uyumlu, yüksek performanslı, gelişmiş cephe sistemlerinin 2010 yılından günümüze kadar ki süreçte nasıl gelişim gösterdiğini, kullanım yoğunluğu nedeniyle enerji gereksinimi ve paralelinde enerji tüketiminin oldukça fazla olduğu yapılardan olan ofis binaları üzerinden incelemektir.

Materyal ve Metot

"İklimle Uyumlu" terimi üzerine kavramsal anlamda literatür taraması yapılmıştır. Yapılan literatür taramasında çevresel ve kullanıcı etkenlerine farklı yöntemler ve belirgin özellikler ile uyarlanabilir olan ve bu özelliği ile iklimle uyumlu olma ortak özelliğini gösteren, mevcut cephe örneklerinde sıkça karşılaşılan terimlere ulaşılmış, iklimle uyumlu özellikleri enerji etkin tasarım bağlamında incelenmiştir. Yapılan incelemelerden öne çıkan parametreler ile iklimle uyumlu cephe sistemlerine örnek, 2010 yılı ve sonrası ofis binaları tablo üzerinde analiz edilmiştir.

Bulgular

Literatür taramasında ortak özelliği iklimle uyumlu tasarım olan birden fazla gelişmiş cephe sisteminin bu başlığın altında yer aldığı tespit edilmiştir. Çalışmanın sınırlarını belirlemek üzere iklimle uyumlu cephe sistemleri olarak literatürde en çok yer alan adaptif, akıllı, kinetik, entegre, interaktif (etkileşimli), değiştirilebilir ve biyo adaptif gelişmiş cephe sistemleri alt başlıklar olarak seçilmiş ve açıklanmıştır. Yapılan bu kavramsal araştırmalar bu bölümün ilk adımını oluşturmaktadır. İkinci adımda, seçilen alt başlıklardan elde edilen bilgiler referans alınarak "kullanılan cephe sistemi, malzeme, gün ışığı kontrolü, havalandırma kontrolü, gürültü kontrolü, entegre sistemler ve mekanik sistemler" gibi parametreler belirlenmiş ve bir tablo oluşturulmuştur. İklimle uyumlu cephe sistemleri kapsamında farklı terimlerle tarif edilen bu alt başlıklardan, bina davranışı ve uyarlamanın en belirgin özelliğini yansıtan örnek ofis yapıları seçilerek tablo üzerinde incelenmiştir. Elde edilen veriler; gelişmiş cephe sistemlerini kullanan tasarımcıların, bölgenin değişen iklim koşullarını anlayıp tasarım stratejilerini bu yönde şekillendirerek hem enerji verimliliği hem de yüksek düzeyde kullanıcı konforu sağladıklarını göstermektedir. Ek olarak, sürdürülebilir binalar inşa etme ve çevre bilincini artırma yönündeki mevcut eğilimin, diğer inşaat tekniklerine alternatif olarak biyo-mimariyi canlandırdığı ve biyo adaptif uygulamaların, yakın süreçte örneğine sık karşılaşılan, iklime uyum sağlama ve enerji etkin kullanımda oldukça yüksek performans elde edilen cephe sistemleri arasında yer aldığı görülmüştür.

Sonuç

İklimle uyumlu cephe sistemleri teknoloji, malzemenin kazandığı akıllı özellikler, yazılım ve otomasyon sistemlerin sunduğu olanaklar ile gelişimini sürekli olarak yinelemektedir. Yapılan çalışmada iklimle uyumlu cephe sistemlerinin enerji etkin tasarım bağlamında gelişimini incelemek için 2010 yılı ve sonrasında uygulanan örnek ofis binaların tablo üzerinden analizi bulgular kısmında yapılmış, elde edilen veriler bu bölümde değerlendirilmiştir. Özetle, tasarımcılar öncelikle tasarlamayı planladıkları yapının biçimlendirilmesi, kabuk tasarımı ve planlamasında başta pasif tasarım yöntemleri olmak üzere karma yöntemleri de iyi değerlendirmelidir. Bu bağlamda ilk olarak yer aldığı konuma göre değişen bölgesel iklim koşullarını anlamak, iç ve dış ortam arasında etkileşimi sağlayan bina cephe sisteminde iklimle uyumlu tasarım stratejilerini belirlemek için en temel parametredir. Bu tür cephe sistemleri, yakın geleceğin hedeflerinden olan sıfır enerjili binaların performans hedeflerini karşılamak için bilgi ve iletişim teknolojilerinin gelişmesi ve cephe

sistemlerine entegre edilmesi sayesinde çevresel girdileri alarak kendilerini iklim koşullarına ya da güneşin sebep olduğu değişimlere optimize etmekte önemli rol oynayacağı ön görülmektedir.

Kaynakça

[1]- Lechner, N., 2014. Heating, cooling, lighting: Sustainable design methods for architects. John wiley & sons.
[2]- Pomponi, F., Farr, E. R., Piroozfar, P., & Gates, J. R., 2015. Façade refurbishment of existing office buildings: Do conventional energy-saving interventions always work?. Journal of Building Engineering, 3, 135-143.
[3]- Addington M. 2009., Contingent behaviours. Architectural Design;79(3):12–7
[4]- Favoino, F., Jin, Q., & Overend, M. 2014. Towards an ideal adaptive glazed façade for office buildings. Energy Procedia, 62, 289-298.

Anahtar Kelimeler
İklime Duyarlı Cephe Sistemleri, Gelişmiş Cephe Sistemleri, İklim Kontrolü, Enerji Etkin Tasarım, Değişkenlik.

EXAMINING THE DEVELOPMENT OF CLIMATE ADAPTIVE FACADE SYSTEMS IN THE CONTEXT OF ENERGY- EFFICIENT DESIGN

Expanded Summary

The rapid depletion of energy and natural resources in the world, the high carbon dioxide rate resulting from the use of fossil fuels and the resulting climatic changes have led societies to reconsider their production and consumption patterns in every industry, and design approaches sensitive to environmental problems have developed in the field of architecture. These approaches, which have been called "sustainable, ecological, green, climate and environmentally friendly" from the 70's to the present, has an architectural understanding that respects the moon and aims to use local and recyclable materials during building production. One of the focal points of these architectural approaches is to reduce the energy consumed in the production, use, and recycling process of the building, to protect the energy produced and to use renewable energy sources. Lechner [1] defines the architectural and structural design phase (heating, cooling, and lighting), the use of natural energy resources with methods such as passive heating, passive cooling, and daylight lighting systems, and the design of mechanical equipment to be as efficient as possible, and energy-efficient describes the concept of design. Energy conscious design, in other words, energy-efficient design provides buildings that minimize the need for expensive, polluting, and non-renewable energy [1]. When the energy performance is evaluated at the general building scale, the building facade has an important role. Pomponi et al. [2] in their studies stated that energy-efficient improvement in the building facade, which acts as a thermal barrier between the indoor and outdoor environment, is one of the effective methods to increase the energy performance of the existing building stock. In their research, Favoino, Jin, and Overend [4] defined the performance of a building facade as measured by how well it protects the interior from the effects of the external environment. It has expanded this strategy with the concept of the climate-adaptive building facade. Climate adaptive building shells, offer opportunities to take advantage of existing changes at an optimum level and, therefore, allow a transition from the "manufactured" environment to the "mediated" indoor climates [3].

Aim of the Study, Content and Definition of the Problem

Facades, which have an important share in the energy performance of buildings, should be designed to provide the necessary flexibility in terms of energy flow and thermal comfort. While the application of climate compatible building facade which supports this approach allows a significant decrease in building energy use, and CO_2 emissions, it offers a promising alternative for sustainability. Climate-adaptive building facades offer a high potential to reduce the energy demand for lighting and space conditions, embodying the paradox of combining the complementary aspects of passive design with active technology. It also makes positive contributions to indoor air quality and thermal and visual comfort. This study aims to analyze how the climate- compatible, high-performance, advanced facade systems have developed in the process from 2010 to the present, through office buildings, which are among the structures with the highest energy consumption.

Materials and Methods

It has been seen that various alternatives are used by researchers and professionals for the term Climate- Adaptive in the literature and the current fronts and the conceptual literature review has been conducted. In the literature review, terms frequently encountered in existing façade examples,

which are adaptable to environmental and user factors with different methods and distinct features and which show the common feature of being compatible with climate with this feature, were found, its climate-compatible properties were examined in the context of energy-efficient design. Examples of climate-adaptive façade systems with prominent parameters from the investigations, office buildings in 2010 and after were analyzed.

Findings

In the literature review, it has been determined that more than one advanced facade systems, whose common feature is a climate-adaptive design, are under this title. In order to determine the boundaries of the study, adaptive, intelligent, kinetic, integrated, interactive (interactive), changeable and bio-adaptive advanced facade systems, which are the most common in the literature as climate-adaptive facade systems, have been selected and explained as subtitles. These conceptual researches are the first step of this section. In the second step, parameters such as "the facade system used, material, daylight control, ventilation control, noise control, integrated systems and mechanical systems" were determined by reference to the information obtained from the selected subtitles and a table was created. From these subtitles, which are described with different terms within the content of climate-adaptive facade systems, sample office buildings that reflect the most prominent feature of building behavior and adaptation were selected and examined on the table. The data obtained; It shows that the designers using advanced facade systems understand the changing climatic conditions of the region and shape their design strategies in this direction, providing both energy efficiency and high level of user comfort. In addition, the current trend towards building sustainable buildings and increasing environmental awareness has been found to stimulate bio-architecture as an alternative to other construction techniques. Another finding is that bio-adaptive applications are among the façade systems, which are frequently encountered in the near future, which achieve very high performance in adaptation to climate and energy-efficient use.

Conclusion

The building facade, which has gained a dynamic filter function with the measures taken and the studies carried out on the effective use of energy, comes together under the ability to adapt to the climate, although it is defined with different concepts as the material used, automation and facade systems. Different advanced facade systems combined under the title of climate-compatible building shells constantly repeat their development with the technology, smart features gained by the material, the possibilities offered by software and automation systems. In the study, an analysis study was carried out on the facades of office buildings that were applied in 2010 and after, to examine the development of climate-compatible facade systems in the context of energy efficient design in the last 10 years. The data obtained as a result of the analysis study were evaluated. In summary, designers should first evaluate mixed methods, especially passive design methods, in shaping the structure they plan to design, shell design and planning. In this context, it is the most basic parameter to understand the regional climate conditions that vary according to the location, and to determine the design strategies compatible with the climate in the building facade system that provides the interaction between the indoor and outdoor environment. It is predicted that such facade systems will play an important role in optimizing themselves to climate conditions or changes caused by the sun by taking environmental inputs thanks to the development of information and communication technologies and their integration into facade systems to meet the performance targets of zero-energy buildings, which are one of the goals of the near future.

References

[1]- Lechner, N., 2014. Heating, cooling, lighting: Sustainable design methods for architects. John wiley & sons.
[2]- Pomponi, F., Farr, E. R., Piroozfar, P., & Gates, J. R., 2015. Façade refurbishment of existing office buildings: Do conventional energy-saving interventions always work?. Journal of Building Engineering, 3, 135-143.
[3]- Addington M. 2009., Contingent behaviours. Architectural Design;79(3):12–7
[4]- Favoino, F., Jin, Q., & Overend, M. 2014. Towards an ideal adaptive glazed façade for office buildings. Energy Procedia, 62, 289-298.

Keywords
Climate Adaptive Systems, Advanced Facade, Climate Contol, Energy Efficient Design, Switchability.

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

BREEAM AND LEED; COMPARISON BETWEEN ASSESSMENT CRITERIA AND POLICIES FOR OFFICE BUILDING

Sevil Jahed[1]
[1]Karabuk University, Department of Architecture, Karabuk, seviljahed@karabuk.edu.tr, arch.sevil.j@gmail.com

Extended Summary

Aim of the Study, Content and Definition of the Problem
Nowadays, assessments system has evolved due to enhanced restricted resources and energy consumption. Within this framework, problems such as the rapid growth of cities, the increase in unhealthy and unsafe environments and the lack of quality of life have increased the interest in standard strategies and assessments in buildings sustainability. In the last decade, all the above mentioned problems led to a study to show applied and preferred certification system. Certification system is the world's leading sustainability assessment method for projects and buildings. Also it recognizes and reflects the value in higher performing assets across the built environment lifecycle. The first main certification system to assess the sustainability of the buildings was BREEAM (Building Research Establishment Environmental Assessment Methodology), which was published in United Kingdom. The system was administrated and developed by BRE (Building Research Establishment) at the end of 1980s and was introduced to the market in 1990. LEED (Leadership in Energy and Environmental Design) is an internationally recognized green building certification program developed by the U.S. Green Building Council (USGBC).
BREEAM and LEED are the most recognized and preferred certification systems worldwide. Both systems have created a list of criteria for the identification of green buildings. These systems are effective in creating awareness of perception and in increasing the numbers of buildings that meet the basic criteria of the green buildings and sustainability. In addition, technology and design dimension are more important indicators for sustainability.
BREEAM certification is collected under ten categories. These categories are grouped under ten headings as Health and Wellbeing, Management, Energy, Water, Land Use and Ecology, Transport, Materials, Waste, Pollution and Innovation. There are eight group for the LEED certification: Indoor Environmental Quality, Water Efficiency, Transportation, Materials and Resources, Sustainable Sites, Innovation, Location and Energy Atmosphere and Regional Priority.
The aim of the research is to reveal common and different points of view, viewpoints and control systems are under the headings of BREEAM and LEED on office buildings categories. Also the intent of this research is to understand the differences and similarities of the assessment methods on high performance buildings.

Material and Method

BREEAM 2016 and LEED v.4 2019 certification system was examined and the criteria under each heading were examined and the similarities and differences were revealed by comparing the conditions of each item with each other. Therefore, the titles, criteria, requirements and scores that are important for two different certification systems have been determined. In this study the latest versions of "BREEAM international new construction systems 2016" and "LEED v.4 for building design and construction" in office building were taken into account.

Findings

In this study, BREEAM and LEED certification system are studied by comparing the required rules, requirements, regulations, required values between the two certification systems. The differences and similarities about the office building criteria in the two certification systems have been evaluated. Moreover, this study investigates the relationship between BREEAM and LEED factors techniques and standard to evaluate many headings and subheadings of the various factors in detail for office buildings. These certification strategies are designed to be ease of the future adaptation and flexible to potential future construction and occupant requirement. Within this framework, what kind of strategies are prioritized and focused by BREEAM and LEED for office buildings will be assessed. In the systems result have shown that the total weight impact ranges and percent of the each criteria, are different. For example some criteria have resulted a higher percent and impact of the final evaluation.

Results

BREEAM and LEED are effective in creating awareness in the perception of green buildings and in spreading buildings that meet the basic criteria of sustainability. Especially with these a reference point with qualified and clear standards can be applied in order to increase a quality for office buildings that has been constituted. All projects applied for these certification systems must meet a set of minimum program requirements. Each has different strengths and weaknesses, with differing philosophy strategies. Therefore, in the BREEAM and LEED green building rating systems, titles have meet several different general expressions, limit values, programs, attachments, online template, checklist table values, calculation methods that are used in order to meet the criteria mentioned in the systems. Ultimately BREEAM and LEED certification encourages and provides a flexible method of assessing projects for different countries. The evaluation results show that some criteria design indicators come to the forefront rather than other factors. Furthermore, there are also number of useful software packages that adapts to successfully future office buildings conditions that contains opportunities policies and actions technique and standard may change according to regional priorities.

References

BREEAM International New Construction, England [Internet]. 2016. Available from: [Accessed:2020-08-07]

LEED v4 for Building Design and Construction, USA [Internet]. 2017. Available from: http://www.webcitation.org/query?url=https%3A%2F%2Fnew.usgbc.org%2F&date=2 018-03-20, [Accessed:2020-08-07]

Yıldız N, Arslan H. Comparative analysis of sustainable building evaluation and certification system through a process approach. Smart and Green Buildings Symposium; May 2013; Ankara, Turkey.

Awadh O: Sustainability and green building rating systems: LEED, BREEAM, GSAS and Estidama critical analysis. Journal of Building Engineering. 2017; 11:25-29.

Suzer O: Analyzing the compliance and correlation of LEED and BREEAM by conducting a criteria-based comparative analysis and evaluating dual-certified projects. Building and Environment, 2019;147:158- 170.
Cole RJ, Valdebenito MJ: The importation of building environmental certification systems: international usages of BREEAM and LEED Build. Res. Inf. 2013;41(6):662-676.
Portalatin, M., Koepke, K., Roskoski, M. and Shouse, T. (2010). Green building rating systems. Houston, TX: IFMA Foundation.
Champagne, C.L., Aktas, C.B. (2016). Assessing the Resilience of LEED Certified Green Buildings. Procedia Engineering, 145, 380-387.

Keywords
Sustainability, BREEAM, LEED, Green Building, Certification System.

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

KARABÜK KENT MEYDANI'NI MEKÂN DİZİMİ YÖNTEMİ İLE YENİDEN DÜŞÜNMEK

Bahar SULTAN QURRAIE[1], Ayşe Merve SARAÇOĞLU GEZER[2]

[1] Karabük Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Karabük, baharsultan@karabuk.edu.tr

[2] Karabük Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Karabük, mervesaracoglu@karabuk.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Meydanlar en eski kentleşme örneklerinde bile karşımıza çıkan, insanların toplanma, bir araya gelme, sosyalleşme hatta sorunlara çözüm arama için toplantı yapma mekânlarıdır. Şehrin yoğunluğu ve hareketi içinde nefes alan, sakin bir bölgedir. Kent için bir odak noktası olarak planlanan ve uygulanan bu kentsel boşluklar, kentsel hafızanın oluşması için karakteristik özellikleri de bünyesinde barındırmaktadır [1]. Karabük ili özelinde kentin odak ve düğüm noktası olabilecek şartları sağladığı düşünülen, şehrin girişinde görünür ve ulaşılabilir bir mevkide yer alan, Karabük Demir-Çelik Fabrikaları'na ait konut yerleşkelerinden biri olan 100 Evler bölgesi yıkılarak, yerine 2015 yılında 'Kent Meydanı' inşa edilmiştir. Oluşan kentsel boşluğun meydan olarak değerlendirilmiş olmasıyla, 'meydan' kavramına olan uygunluğu arasında sorgulanması gereken noktalar olduğu düşünülmektedir. Bu bağlamda kavram olan 'meydan'ın ve 'Karabük Kent Meydanı'nın ele alınması ve yeniden değerlendirilmesi planlanmaktadır.

Materyal ve Metot

Bu çalışmada Karabük Kent Meydanının, zaman içinde değişen mekân/meydan algısı üzerinden, Space Syntax depthMapX programı kullanılarak mekân dizilim analizi yöntemiyle irdelenmiştir. Program, açık kaynak kodlu bir uzaysal analiz yazılımıdır. Kentsel ölçekte çalışılabilen, kentin uzamsal elemanlarını kullanarak bunların arasındaki ilişkisellikten yola çıkan ve sonuç olarak bir grafik ağ analizi çıkarabilen bir programdır [2]. Programın amacıyla da doğru orantılı olarak, analiz edilmesi planlanan bölge üzerine sosyal ilişki deneyimi üzerinden değişkenler türetilmiştir.

Bulgular

Karabük Kent Meydanı'nın bünyesinde nikâh salonu, birkaç kafe, bir amfi tiyatro, belediyeye ait bir kiosk bulunmasına rağmen günlük yaşam içinde kullanımı düşüktür. Yazın güneşten korunacak yeterli gölgelik alan barındırmaması, kışın da rüzgârdan koruyacak engeller olmaması nedeniyle insanlar tarafından sosyalleşme amaçlı kullanılmamaktadır. Yılın belli dönemlerinde belediye destekli kurulan kermes ya da KOBİ destek çadırlarıyla canlandırılmaya çalışılmaktadır. Halk konserleri, mitingler ve benzeri kalabalık toplantılar için de ev sahipliği yapmaktadır. Ancak bu tip etkinliklerin bir yıllık periyot içinde ne kadar az olduğu da göz önünde bulundurulmalıdır.

Bu meydan Space Syntax depthMapX programına kentsel ölçekte odak noktası olacak şekilde

'Axial Map' (eksenel harita) ve 'Visual Graphic Analysis (VGA)' (Görsel Grafik Analizi) seçenekleri kullanılarak analiz edilmiştir. Axial Map seçeneğinde, meydan kavramını tanımlayıcı kavramlar olması nedeniyle, bölgedeki Connectivity (Bağlantı), Intensity (Yoğunluk) ve Integration (Bütünleşme) kavramları ön planda tutulmuştur. Bağlantı değeri orta, yoğunluk ve bütünleşme değerleri yüksek olarak tespit edilmiştir.

VGA analizinde ise 25 km^2 alan, insan ölçeği olan 70 cm boyutunda grid aralıkları ile bölünmüş ve buna göre görsel analizi incelenmiştir. Meydanın sahip olduğu kot farklarının meydan için dezavantaj olduğu, gelişigüzel yerleştirilen objelerin de meydanın bütünlük algısını zedelediği görülmüştür.

Sonuç

Program kullanılarak elde edilen verilere bakıldığında, yeni meydanın erişilebilirliği ve yoğunluğu açısından 'meydan' kavramına karşılık gelebildiği, ancak görsel grafik analizleri açısından bakıldığında da görünülebilirliğinin zayıf olması nedeniyle bu kavramın amacından uzaklaştığı söylenebilmektedir.

Meydan kelimesinin tanımsal alt yapısında bulunan kamusal olma, toplanma alanı olarak kullanılma, anıtsallık, çevrelenme gibi diğer parametreler bağlamında bu meydanı incelediğimizde de Karabük ilinin bu kavramlara karşılık verebilecek bir meydana sahip olmadığı söylenebilmektedir. Halbuki 'yeni' meydanın mevcutta var olan bir yerleşme alanının yıkılmasıyla inşa edildiği göz önünde bulundurulunca, meydan kelimesini tam olarak karşılayan bir alan inşa edilmiş olması beklenmektedir.

Kaynakça

Lynch, K. (2013). Kent İmgesi. Çev: İrem Başaran, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 5. Baskı. 80-86.

URL:https://www.ucl.ac.uk/bartlett/architecture/research/space-syntax/depthmapx(Erişim tarihi: 2020) The Bartlett School of Architecture.

Anahtar Kelimeler

Kent, Meydan, Mekân Dizimi, Karabük, Kent Meydanı

RETHINKING THE KARABUK CITY SQUARE WITH THE SPACE ARRAY METHOD

Extended Abstract

Purpose, Scope and Problem Definition of the Study

Squares, even seen in the historical samples of urbanization, are places where people meet, gather, socialize, and even find solutions to problems. It is a quiet area where people can breathe and take a break in the city's density and movement. These urban spaces planned and implemented as a focal point for the city also contain characteristic features for the formation of urban memory [1]. The 100 Houses region, one of the residential districts of Karabük Iron and Steel Factories, which is considered to meet the conditions that can be the focal point of the city in Karabük province. It was located in the visible and accessible location at the entrance of the city, demolished in 2015, so 'City Square' was built following the destruction. It is thought that there are points to be questioned between the emergence of the urban gap as a square and its suitability for the concept of 'square'. In this context, it is planned to consider and reevaluate the concept o 'square' and 'Karabük City Square'.

Material and Method

In this study, it is planned to examine the perception of the space/square of Karabük City Square that changed over time by using space syntax analysis method with Space Syntax depthMapX program. The program is an open source spatial analysis software. It is a software that can be studied on an urban scale, using the spatial elements of the city, based on the relationality between them, and as a result, can draw a graphic network analysis [2]. In accordance with the purpose of the program, variables are derived from the social relationship experience on the region to be analyzed.

Results

Although the concept of Karabük City Square includes a wedding hall, several cafes, an amphitheater, a municipal kiosk, its use in daily life is low. It is not used by people for socializing purposes because it does not contain enough shade areas to be protected from the sun in summer and there are no obstacles to protect from wind in winter. At certain times of the year, it is tried to be revitalized with charity bazaar or SME (Small and Medium Sized Enterprises) support tents established by the municipality. It is also home to public concerts, public meetings and similar crowded meetings. However, it should be taken into consideration how little of such activities are within one-year period.

The square was analyzed as the focal point on an urban scale using 'Axial Map' and 'Visual Graphic Analysis (VGA)' by Space Syntax depthMapX program. In the Axial Map option, the concepts of Connectivity, Intensity and Integration in the region are prioritized because there are descriptive notions of the square. As a result of the determinations, while the Connection value was medium, the Density and the Integration values were found high.

In the VGA analysis, an area of 25 km2 is divided into 70 cm sized grid spacing, which is a human scale, and visual analysis is examined accordingly. It has been observed that the elevation differences of the square are disadvantageous for the square, and the objects placed randomly undermine the perception of the integrity.

Conclusion

When the data obtained by using the program is examined, it can be said that the new square can correspond to the concept of 'square' in terms of accessibility and density, but it is far from its purpose due to its poor visibility in terms of visual graphic analysis.

When the square was studied in the context of other parameters such as being public, being used as a gathering area, monumentality, and surrounding in the definitive infrastructure of the word, it can be said that Karabük province does not have a square that can respond to these concepts. However, it is expected that the new area must be built as a city square, because of the problems seen in current one.

References

Lynch, K. (2013). Kent İmgesi. Çev: İrem Başaran, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 5. Baskı. 80-86.

URL:https://www.ucl.ac.uk/bartlett/architecture/research/space-syntax/depthmapx(Erişim tarihi: 2020) The Bartlett School of Architecture.

Keywords

City, Square, Space Syntax, Karabük, Town Square

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

RECONSIDERING THE "LOST" MONUMENTS OF PERA (GALATA)

Dr. Hasan Sercan SAĞLAM[1]
[1]Koç University, Research Center for Anatolian Civilizations (ANAMED),
saglam.h.sercan@gmail.com

Extended Summary

Aim of the Study
"Pera" (Galata), now a northern district of Istanbul opposite the Golden Horn was a prominent Genoese colony during the Late Medieval period. The Genoese architectural contribution did not remain unaltered through the centuries, nor did it completely disappear there, and has eventually become a part of the urban palimpsest in Istanbul. The growing city gradually erased some parts of this palimpsest, therefore an interrupt has occurred between the architectural layers of different periods. Meanwhile, the city's historical character started to be forgotten in some parts. This paper aims to rediscover military and civil architecture examples remained from the Genoese that modern literature most recently consider them lost. It was aimed to reintroduce them to the urban palimpsest that they originally belong to.

Problem
Galata Walls were constructed with a series of works during the 14th and 15th centuries. Starting from 1864, the municipality executed major demolitions for new urban development. Then, the modern city largely absorbed the walls and their former routes. There are numerous academic studies about the remained parts of Galata Walls but few significant traces were repeatedly omitted despite the physical presence. This is the case also for a civil architecture example with a probable Genoese origin; once known but lacked a proper architectural study.

Method
With a specific focus on the former routes of Galata Walls through old plans and a field survey, it was seen that they still delimit plots to a certain extent. Thus, some more forgotten sections that were incorporated by later developments were detected. In some occasions, modern works simply covered both sides of the damaged walls instead of literally replacing them, therefore unsurprisingly turned them into hidden plot borders. One of the most popular example to this phenomenon can be given as the rediscovery of a long wall course during demolitions for Haliç Metro Bridge in 2006. The other building was examined through comparisons for its stylistic and material characteristics with nearby contemporary examples.

Findings
These include few remnants along the Golden Horn, which are immediately behind Yelkenciler Han, Koyun Baba Shrine and some ruined shops between Fermeneciler and Kürekçiler Kapısı

streets. Another section is located in the westernmost part that two wall courses correspond to the curved plot of Haliç Shipyards with lengths of roughly 20 meters, and 25 meters. Modern Azapkapı Pass almost isolated them from the surrounding environment. The ruined foundation of a semicircular tower is located next to the entrance of Sokollu Mehmed Paşa Mosque. All of them are scant foundations barely visible between later structures. It is possible to display their origins through material characteristics and comparisons backed by old maps. They are not only forgotten in the middle of a densely built environment but also omitted by modern studies and official bodies.
Another example is a recently rediscovered building just across Arap Mosque in Galata Mahkemesi Street. It was first mentioned by Celal Esad Arseven as a probable Genoese building that was used by the officials. A photograph was also provided and its architectural characteristics were mentioned together with a supposed Byzantine influence.[2] The brief description of "a hall with elaborate white marble columns" by Bertrand Bareilles also referred to this building.[3] Although the famous map of Schneider and Nomidis omitted,[4] Cramer and Düll described the building as perhaps the last remnant of the Genoese civil architecture there. Its spolia column capitals were dated to the 5th - 6th centuries.[5] The front facade was once completely covered and heavily altered, therefore it did not attract any attention until its clearance in 2019.
The irregular plan of the building has six vaults supported by two spolia columns. There used to be a central entrance with two lateral windows that all of them were altered. Material type, masonry technique and brick dimensions show similarity to nearby Late Byzantine examples that the usage of local building materials is an expected possibility. It was probably a storehouse that archival documents provide general details about some of them in Galata. During the restoration of 2019, the building became a visible part of the historical built environment once again and its buried spolia column bases -originally capitals- were unearthed. It was hastily and improperly restored without noticing the historical identity that especially the main frontal arch can be mentioned to this issue.

Result

In a city like Istanbul that is consisted of many historical layers, it is well possible to encounter with forgotten fortifications even without any archaeological excavations. The other building has significance, as such modest civil architecture examples rarely survive intact when compared to larger monuments. Hence, reconsidering the historical environment from an urban and architectural point of view is a constant necessity for such settlements.

References

Celal Esad Arseven, Eski Galata ve Binaları, çev. Dilek Yelkenci (İstanbul: Çelik Gülersoy Vakfı, 1989), 80, 82, 84.
Bertrand Bareilles, Constantinople ; ses cités franques et levantinés (Péra, Galata, banlieue) (Paris: Editions Bossard, 1918), 128.
Alfons Maria Schneider ve Miltiadis Nomidis, Galata, Topographisch-Archäologischer Plan mit Erläuterndem Text (İstanbul: n.p., 1944), Harita.
Johannes Cramer ve Siegrid Düll, "Baubeobachtungen an der Arap Camii in Istanbul," Istanbuler Mitteilungen 35 (1985): 320-321.

Keywords

Architectural History, Galata (Pera), Genoese, Galata Walls, Urban Archeology

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

DEVŞİRME KAVRAMINI YENİDEN DÜŞÜNMEK: ÖREN'DE (ADRAMYTTEION) MODERN MALZEMENİN İKİNCİ KULLANIMI

Dr. Hasan Sercan SAĞLAM[1]
[1]Koç Üniversitesi, Anadolu Medeniyetleri Araştırma Merkezi (ANAMED),
saglam.h.sercan@gmail.com

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı

Balıkesir'in Burhaniye ilçesine bağlı Ören Mahallesi, sınırları içerisinde kalan Adramytteion antik kentiyle çakışan modern bir kıyı yerleşimidir. Tarih öncesi çağlardan Geç Bizans dönemine kadar kesintisiz iskân görmüş önemli bir merkez olan Adramytteion, bölgenin Türk hakimiyetine geçmesiyle birlikte tamamen terk edilmiştir. Bu süreçte Türkler tarafından daha içteki ovalık kesimde Kemer-i Edremit (kısaca Kemer, sonradan Burhaniye) kenti kurulmuştur. Ören Mahallesi, sahil tarafındaki antik kent alanının üzerinde 1958'de kurulmuş ve 1960'lar boyunca kayda değer gelişme göstermiştir.

Mahallenin bulunduğu Ören Tepe ile hemen önündeki geniş plaj arasında uzanan dik yamacı, kuzey-güney doğrultulu yaklaşık 250 metrelik bir güzergâh boyunca uzanan ardışık üç hat ile teraslayan modern duvarlarda Adramytteion arkeolojik kazı çalışmaları kapsamında yapılan incelemeler esnasında, çok sayıda nitelikli mimari parça tespit edilmiştir. Bunlar sarımsı renkteki yerel kumtaşından oldukça düzgün işlenmiş dikdörtgenler prizması biçimli bloklar olup önemli bir bölümü bosajlıdır ve dış yüzeyleri de taraklanmıştır. Teraslarda gelişigüzel nizamda kullanılmış bu parçaların bazılarında, klasik mimaride karşılaşılan dendane (dentil) sıraları özellikle dikkat çekicidir. Bu ayırt edici süslemeye sahip malzemelerden farklı teras hatları üzerinde toplam yedi adet belgelenmiştir. Bu araştırma kapsamında, bahis konusu devşirme malzemelerin izi sürülmeye çalışılmıştır.

Sorun

İlk izlenim itibariyle, antik kent alanı üzerinde yapılan modern imar çalışmalarında ortaya çıkan klasik dönem mimari malzemelerin çok basit bir şekilde aynı mahaldeki yeni teras duvarlarında ikinci kez değerlendirildiği ihtimali akla gelmektedir. Buna karşın kazı çalışmalarında benzer türde başka hiçbir parçaya rastlanılmadığı gibi malzeme tipi, işçilik ve stilistik detaylar gibi ayırt edici özellikler bunların antik malzeme olmayıp neoklasik üslupta ve Geç Osmanlı dönemine ait devşirme mimari parçalar olduğu ihtimalini güçlendirmiştir, ki 20. yüzyılın ikinci yarısında kurulmuş mahalle için dikkat çekici bir durumdur. Bu yüzden de ilgili malzemelere yönelik daha spesifik bir araştırma ve tanımlanma ihtiyacı doğmuştur.

Metot

Edremit Körfezi genelindeki Geç Osmanlı dönemi sivil mimarlık örneklerinde, yerel kumtaşı

malzeme oldukça yaygın kullanıma sahiptir. Neoklasik üsluba ise özellikle de anıt değeri taşıyan yapılarda rastlanmaktadır. Nicelik ve nitelik bakımından bahis konusu devşirme malzemelerin kaynağının, Ören'e en yakın yerleşim merkezi durumundaki Burhaniye olması çok kuvvetli bir olasılıktır. Burada dönem yapılarına yönelik analojik araştırmalar yürütülmüş ve özellikle de devşirme dendane sıralarına yönelik kıyaslamalar yapılmıştır. Bir grup anıt eserde ve sivil mimarlık örneğinde, söz konusu devşirme malzemelerin bire bir aynıları ve bazı noktalarda farklılıklar gösteren benzerleri tespit edilmiştir. Örneğin Hacı Ahmet Camii'nin 1910 tarihli binası ile Şar Caddesi'ndeki yine aynı dönemlerden tescilli konutta bulunan dendaneler, Ören'deki parçalar ile bire bir eşleşmektedir. Günümüzde müze olarak kullanılan eski askeri gazino ve Sakarya Caddesi'ndeki tescilli konutta bulunan dendaneler ise aynı biçime sahip olmalarına karşın Ören'deki örneklerden yarı yarıya daha küçüktür. Ayrıca Değirmen Sokak'taki 1918-1919 tarihli sabunhanede ve zeytinyağı fabrikasında yine benzer dendaneler bulunmakta olup tuğladan yapıldığı için Ören'dekilerden biçimsel farklılıklar göstermektedir ve üçte bir oranında daha büyüktür. Buradan hareketle tarihi kaynaklarda Burhaniye'de 1960 dolaylarında yıkılmış olan kagir anıt eserlerin izi sürülmüş ve eski fotoğraflar yoluyla da stilistik açıdan belirleyici olan dendaneler tespit edilmeye çalışılmıştır.

Bulgular

Ören'deki yoğun devşirme malzemeli teras duvarlarının, bu mahallenin kuruluş dönemlerinde Burhaniye'de yıkılan bir Geç Osmanlı anıt eserine ait nitelikli mimari parçaların yeniden değerlendirilmesi sonucu meydana getirilmiş olması muhtemeldir. Burhaniye'de 1960'ların başlarında özellikle de iki yapının yıkımı dikkat çekici olup her ikisi de ağırlıklı olarak yerel kumtaşından inşa edilmişti. 1898-1899 tarihli Öksüz Osman İlkokulu, Hürriyet Meydanı'nın oluşturulması maksadıyla ortadan kaldırılmıştı. Yine aynı dönemlerde 1867 tarihli ilk belediye binasının revaklı ön cephesi de, mahreç aldığı Atatürk Caddesi'nin genişletilmesi esnasında yıkılmıştı. Bu binanın arka bölümü halen mevcuttur. Eski fotoğraflar yoluyla malzeme benzerliği ve dendane sıraları da teyit edilmiştir. Bu durumda, sözü edilen yapıların yıkılmasıyla açığa çıkan mimari parçaların ortadan kaldırılmak yerine nitelikleri nedeniyle, yine aynı zamanlarda gelişmekte olan Ören Mahallesi'nin sahil tarafındaki teras duvarlarında tekrardan kullanıldığı öne sürülebilir. Böylelikle kamuya ait bir yapı yıkımı sonrasında bile, belki de basit pragmatik gerekçeler sonucu bir diğer kamu işinde yeniden değerlendirilmiştir.

Sonuç

Burhaniye genelinde ve civar köylerde, Adramytteion'dan temin edilmiş çokça antik malzeme mevcut olup çeşitli amaçlarla ikincil kullanım görmüştür. Tüm bu örnekler, devşirme malzeme kavramı ve işleyişi çerçevesinde oldukça yaygın ve de beklenen bir durum ortaya koymaktadır. Modern ilçe merkezindeki bazı Geç Osmanlı anıtlarının yıkılmasıyla elde edilen neoklasik üsluptaki nitelikli mimari parçalar ise taşınarak, yüzyıllar boyunca klasik mimariye merkez teşkil etmiş bir antik kent alanında sessizce tekrardan hayat bulmuştur. Alışılagelmiş devşirme malzeme dinamikleri bağlamında bu durumun, mekânsal açıdan beklenenden biraz daha farklı bir örnek teşkil ettiğini ve öte yandan Burhaniye'nin zaman içerisinde kaybolmuş simgesel anıtlarının akıbetine de ışık tuttuğunu söylemek mümkündür.

Anahtar Kelimeler

Mimarlık Tarihi, Neoklasik Üslup, Geç Osmanlı Dönemi, Devşirme Malzeme, Kent Arkeolojisi

RETHINKING THE CONCEPT OF SPOLIA: SECOND USE OF MODERN MATERIALS IN ÖREN (ADRAMYTTEION)

Extended Summary

Aim of the Study

The Ören Quarter of Balıkesir's Burhaniye district is a modern coastal settlement that coincides with the ancient city of Adramytteion within its borders. Adramytteion, an important center that had been inhabited uninterruptedly from prehistoric times to the Late Byzantine period, was completely abandoned when the region passed to the Turkish domination. In the meantime, the city of Kemer-i Edremit (briefly Kemer, later Burhaniye) was founded by the Turks in the inner plain. Ören emerged on the ancient city area in 1958 and showed significant urban development during the 1960s.

As a part of the Adramytteion archaeological excavations, an investigation was carried out on the modern walls that terrace the steep slope stretching between Ören Hill and the wide beach in front, which have three consecutive lines along a route of about 250 meters in the north- south direction. Correspondingly, many quality architectural pieces were identified that are rectangular blocks made of local sandstone with yellowish color. A considerable number of them are bossed and hammer dressed. Some of these pieces, which were used in random order on the terraces are especially striking due to typical dentil rows that originated from classical architecture. A total number of seven blocks with this distinctive decoration have been documented on different terrace lines. Within the scope of this research, it was tried to trace the spolia materials in question.

Problem

At first glance, it is thought that architectural materials from the classical period that appeared during modern urban works on the ancient city area were reused for the new terrace walls in the same location. However, similar blocks were not found during the excavations at all. In addition, distinctive features such as material type, workmanship and stylistic details strengthened the possibility that these spolia were actually not ancient materials but neoclassical style pieces belonging to the Late Ottoman period. It is a remarkable situation for the neighborhood that was established in the second half of the 20th century. Therefore, there was a need for a more specific research for the identification of these materials.

Method

Local sandstone materials were widely used on Late Ottoman civil architecture examples throughout the Gulf of Edremit and neoclassical style can be found especially on monumental buildings. Due to quantity and quality characteristics, it is a very strong possibility that the main source of the spolia materials in question is Burhaniye, which is the closest majör settlement to Ören. For this reason, an analogical research was carried out on contemporary structures in Burhaniye and comparisons were made especially for the reused dentil rows. On a group of monuments and rather modest examples of civil architecture, identical dentil rows in question and slightly different variants of them were identified. For example, the dentils on Hacı Ahmet Mosque dated 1910 and the listed building in Şar Street from the same period exactly match with the reused pieces in Ören. The old military casino (now a museum) and the listed building in Sakarya Street have dentils with the same form but they are half smaller than the samples in Ören. In addition, there are similar dentils on the soap factory and olive oil factory in Değirmen Sokak, dated 1918-1919. Yet, as they are made of bricks, there are stylistic differences from the reused dentils in Ören

and they are also one third larger. From this point, masonry monuments demolished in Burhaniye circa 1960 were traced and through old photographs, it was attempted to identify the dentil rows that are stylistically decisive.

Findings

It is possible that the terrace walls with abundant spolia in Ören were actually built of pieces belonging to a Late Ottoman monument that was demolished in Burhaniye during the establishment period of the aforementioned neighborhood. The demolition of two monuments in Burhaniye during the early 1960s is remarkable that both of them were built from local sandstone. Öksüz Osman Primary School, dated 1898-1899, was destroyed in order to create space for Hürriyet Square. In the same period, the protruding frontal portico of the first city hall dated 1867 was destroyed during the expansion of Atatürk Street. The rear portion of this building still exists. Material similarities and identical dentil rows have also been confirmed through old photographs. In this case, it can be suggested that a pile of blocks appeared during the demolition of the aforesaid monuments were reused on the coastal terrace walls of the Ören Quarter, which was developing at the same time. These blocks were used for a second time rather than being disposed, probably due to their architectural quality. Thus, after simple pragmatic reasons, the destruction of public property indirectly nourished another public work.

Result

There are many ancient materials from Adramytteion in Burhaniye as well as in surrounding villages, which were reused for various purposes. All those examples display a fairly common and expected situation within the concept of spolia. Quality architectural pieces with a neoclassical style that were obtained by the demolition of some Late Ottoman monuments in the modern district center have been quietly brought back to life on an ancient city area that had been the center of classical architecture for centuries. Within the context and dynamics of spolia, it is possible to say that this situation constitutes a slightly different example from the spatial point of view, and also sheds light on the fate of some iconic monuments of Burhaniye that were disappeared long ago.

Keywords

Architectural History, Neoclassical Style, Late Ottoman Period, Spolia, Urban Archeology

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

GÖRÜNMEYEN SINIRLARIN KENTSEL DÖNÜŞÜM PROJELERİ İLE DEĞİŞİMİ: İZMİR KADİFEKALE ÖRNEĞİ

Merve AKDAŞ[1]

[1] Gazi Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Ankara/Türkiye
merve.akdash@gmail.com

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Kentler, makro ve mikro ölçekte, görünen ve görünmeyen pek çok sınır içerir. Fiziksel, kültürel ve sosyal kurguların şekillendirdiği bu sınırlar, ayırma işleviyle bilinse de tarafların karşılaştığı ve etkileştiği dinamik ara kesitlerdir (Corner, 1999). Toplumsal bir ürün olan kenti anlamak adına görünen sınırları incelemek tek başına yeterli değildir. Marcuse'un (1997) belirttiği gibi tüm duvarlar bir sınır belirlese de tüm sınırlar duvarlarla belirlenemez. Özellikle de günümüzde karmaşıklaşan sosyal ilişki ağları pek çok görünmeyen sınır yaratmaktadır. Bu görünmeyen sınırlar; kültürel, etnik, politik veya ekonomik nedenlerle ortaya çıkan mekânsal ayrışmaları tanımlı kılar. **Amaç:** Bu çalışmanın amacı, sosyo-ekonomik nedenlere bağlı olarak ortaya çıkan görünmeyen sınırların kentsel dönüşüm projeleri ile nasıl bir hal aldığını anlamaktır. **Kapsam:** Çalışma kapsamında İzmir kentinin Konak ilçesinde yer alan Kadifekale Mahallesi incelenmiştir. Tarihi öneme sahip bölge, 1950'lerden sonra aldığı yoğun göç ve bunun sebebi olan çarpık kentleşme ile İzmir'in ilk ve en geniş gecekondu bölgelerinden biri olmuştur. Gelir seviyesi düşük insanların yaşadığı bu bölge yüksek suç oranları ile bilinmektedir. 2007 yılında Kadifekale Kentsel Dönüşüm Projesi kapsamında bölgedeki konutların bir kısmı boşaltılmış ve bu konutlarda yaşayan aileler, İzmir'in Karabağlar ilçesinde yer alan Uzundere Toplu Konut Alanına taşınmıştır.

Materyal ve Metot

Kadifekale Kentsel Dönüşüm Projesi öncesi ve sonrasındaki görünmeyen sınırlar öncelikle makro ölçekte incelenmiş ve "Kentli" ile Kadifekaleliler arasında var olan görünmeyen sınırların kentsel dönüşüm projesinden nasıl etkilendiği analiz edilmiştir. Mikro ölçekte yapılan analizde ise Kadifekalelilerin kendi içinde oluşturdukları görünmeyen sınırlar ele alınmıştır.

Bulgular

Görünmeyen sınırları makro ölçekte incelediğimizde**;** kentsel dönüşüm projesi öncesinde, her ne kadar kent merkezinde yer alsalar da Kadifekale ile kent arasında görünmeyen sınırların varlığı söz konusudur. Yine de kentle kurdukları ilişkiler sayesinde kent içinde var olmayı ve kentte görünür olmayı başaran Kadifekaleliler, kentsel dönüşüm projesi sonrasında kentin dışına itilerek bu şanslarını kaybetmişlerdir. Kentten uzağa konumlanmanın yanı sıra kent ile aralarından geçen otoban nedeniyle var olan görünmeyen sınırlara bir de fiziksel sınırlar eklenmiştir. Yeni yerleşim

yerinin kent merkezine oldukça uzak olması sosyo-ekonomik açıdan da birçok olumsuz sonuç doğurmakta ve zaten gelir düzeyi düşük olan grubun daha da yoksullaşması ile sınırlar derinleşmektedir. Mikro ölçekte görünmeyen sınırlara baktığımızda ise "öteki" olarak dışlanan Kadifekalelilerin kendi içinde yeni bir "öteki" oluşturdukları görülmektedir. Kadifekale'de hayatlarına devam eden Roman vatandaşlar, bölgede çoğunluğu oluşturan Kürt vatandaşlar tarafından ayrışıma maruz kalmaktadır. Roman vatandaşların yaşadığı sokaklar diğerlerinden ayrışmış ve gruplar arasında işlenen suçlar dahi farklılaşmıştır. Kürt kökenli vatandaşlar uyuşturucu satıcılığı ile anılırken, Roman vatandaşlar ise fuhuş ve hırsızlık ile anılmaktadır. Kentsel dönüşüm projesi sonrası Uzundere Toplu Konut Alanına yerleşen Kadifekale sakinleri burada da farklı bir ayrışmaya tabii olmuş ve metrekareleri farklı konut tipleri arasında da görünmeyen sınırlar inşa edilmiştir. Küçük metrekareye sahip dairelerden oluşan bloklarda Kadifekale'den gelenler oturmaktayken, daha büyük dairelerden oluşan bloklarda Kadifekale dönüşüm projesi ile ilgisi olmayanlar oturmaktadır. Bu durum ekonomik sebeplere dayalı bir "sosyal statü" farkı yaratmakla birlikte Kadifekalelilere karşı zihinlerde var olan algı da bu ayrımı beslemektedir.

Sonuç

Bir zamanlar, kent içinde prestijli bir konuma sahip olan Kadifekale Mahallesi, zaman içinde çöküntü alanı halini almış ve kent ile arasında görünmeyen sınırlar inşa edilmiştir. Günümüzde, kent planlamasının yerini kentsel dönüşüm projeleri almakta ve ayrışma-dışlama özellikleri taşıyan uygulamalarla sınırlar daha da derinleşmektedir. Kadifekale Kentsel Dönüşüm Projesi, mevcut görünmez sınırlara fiziksel sınırlar ekleyerek Kadifekalelilerin şehirden izole olmasına sebep olmuştur. Belirli gruplara yönelik algı değişmediği sürece sınırların kaybolmadığını sadece yer değiştirip derinleştiğini söylemek mümkündür.

Kaynakça

Adaman, F., Keyder, Ç. (2006). *Türkiye'de Büyük Kentlerin Gecekondu ve Çöküntü Mahallelerinde Yaşanan Yoksulluk ve Sosyal Dışlanma* (Avrupa Komisyonu, Sosyal Dışlanma ile Mücadelede Mahalli Topluluk Eylem Programı 2002-2006).

Cook, S. (2015), *Rural-Urban Migration and Social Exclusion Among Cambodian Youth*. Utrecht University, Faculty of Geosciences Master Thesis International Development Studies.

Corner, J. (1999). Field Operations, Cruz, T.,Boddington, A., *Architecture of the Borderlands*, AD, Wiley&Sons.

Cruz, T.,&Boddington, A. (1999). *Architecture of the Borderlands* (Vol. 69, No. 7-8). Academy Press.

Çelik, A., Şahin,E. (2012). Ötekilerin Hiyerarşisinde Kültürel ve Sınıfsal Karşılaşmalar: Kürt Toplumunda Çingene Algısı ve Sosyal Dışlanma Pratikleri, *Toplum ve Kuram Dergisi*, 2012, Sayı: 6-7, Kış-Bahar.

Erman, T., Eken, A. (2004) 'The "Other of the Other" and "unregulated territories" in the urban periphery: Gecekondu violence in the 2000s with a focus on the Esenler case, İstanbul', *Cities*, 21 (1), pp.57-68.

Göncü, H. (2013). *Smyrna Akropolü (Kadifekale) yapı evreleri*. Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Arkeoloji Anabilim Dalı ,Klasik Arkeoloji Bilim Dalı.

Anahtar Kelimeler

Sınır, Sosyal Ayrışma, Mekânsal Ayrışma, Kentsel Dönüşüm Projesi, Kadifekale

CHANGE OF THE INVISIBLE BOUNDARIES WITH URBAN RENEWAL PROJECTS: THE CASE OF IZMIR KADIFEKALE

The aim and the scope of the study, problem definition

Cities include many visible and invisible boundaries in macro and micro scales. These boundaries, shaped by physical, cultural and social constructs, are known as separators although they are dynamic intersections which the sides confront and interact with each other (Corner, 1999). Examining the physical boundaries on its own is not sufficient to understand the cities which are a social product. As Marcuse (1997) states, all walls set a boundary but all boundaries cannot be determined by walls. Especially today, social networks have become more complex and created new invisible boundaries. These invisible boundaries define spatial segregation which arises due to cultural, ethnic, political and economic reasons. **Aim:** The aim of this study is to understand how the invisible boundaries, which emerged by socio-economic reasons, changed after the urban renewal project. **Content:** Within the scope of this study, Kadifekale Neighborhood in Konak, district of İzmir, has been analyzed. The region which is also a historical site has become one of the first and widest slum areas in İzmir due to the intense immigration and unplanned urbanization during 1950s.This region, in which the people with low income live, is known with its high crime rates. In 2007, a part of the dwellings were demolished during the Kadifekale Urban Renewal Project and families living in these dwellings moved to the Uzundere Mass Housing Area in Karabağlar.

Material and Method

First, the invisible boundaries before and after the Kadifekale Urban Renewal Project is examined in macro scale to figure out how invisible boundaries between "Urbanite" and people from Kadifekale were affected by the urban renewal project. A micro scaled analysis is also applied to understand the invisible boundaries created among the people from Kadifekale.

Findings

After examining the invisible borders in macro scale, before the urban renewal project, it is clarified that, there was invisible boundaries between Kadifekale and the city although Kadifekale was located in the city center. Nevertheless, people from Kadifekale still managed to exist in the city by building up relations with the city. After the renewal project they also lost this chance by being pushed out of the city. In addition to being replaced away from the city, a highway passed between Uzundere and the city, adding physical boundaries to invisible boundaries which already existed. Being far from the city center caused many negative results in terms of socio-economic conditions and the boundaries deepened with the impoverishment of the group which already had a low income. Looking at the invisible boundaries in micro
scale, it is clear that the groups which faced social exclusion and were labeled as the "other" have formed a new "other" among themselves. Romani citizens, who continued their lives in Kadifekale, faced segregation by Kurdish citizens who created the majority in the region. The streets where Romani citizens live are separated from others and these regions even differ with the committed crimes. Kurdish Citizens are labeled as drug dealers, while Romani citizens are mentioned with prostitution and theft. Kadifekale residents who settled in Uzundere Mass Housing Area faced a new segregation and invisible boundaries were built between different housing types with different square meters. While the ones who came from Kadifekale are sitting in blocks consisting of small square meters, the ones that are not related with Kadifekale are sitting in blocks consisting of larger square meters. This situation causes a difference in "social status" basing on economic reasons and

the perception which exists in the minds against the people from Kadifekale also feeds this distinction.

Conclusion

Kadifekale Neighborhood, which was once a prestigious location, has become a deprived inner-city area in time and invisible boundaries have been built with the city. Recently, urban planning is being replaced by urban renewal projects and boundaries deepen with practices with segregation and exclusion features. Kadifekale Urban Renewal Project has added physical boundaries to the existing invisible boundaries causing isolation from the city. It is possible to say that, the boundaries do not disappear as long as the perception towards certain groups does not change, it only displaces and deepens.

References

Adaman, F., Keyder, Ç. (2006). *Türkiye'de Büyük Kentlerin Gecekondu ve Çöküntü Mahallelerinde Yaşanan Yoksulluk ve Sosyal Dışlanma* (Avrupa Komisyonu, Sosyal Dışlanma ile Mücadelede Mahalli Topluluk Eylem Programı 2002-2006).

Cook, S. (2015), *Rural-Urban Migration and Social Exclusion Among Cambodian Youth*. Utrecht University, Faculty of Geosciences Master Thesis International Development Studies.

Corner, J. (1999). Field Operations, Cruz, T.,Boddington, A., *Architecture of the Borderlands*, AD, Wiley&Sons.

Cruz, T.,&Boddington, A. (1999). *Architecture of the Borderlands* (Vol. 69, No. 7-8). Academy Press.

Çelik, A., Şahin,E. (2012). Ötekilerin Hiyerarşisinde Kültürel ve Sınıfsal Karşılaşmalar: Kürt Toplumunda Çingene Algısı ve Sosyal Dışlanma Pratikleri, *Toplum ve Kuram Dergisi*, 2012, Sayı: 6-7, Kış-Bahar.

Erman, T., Eken, A. (2004) 'The "Other of the Other" and "unregulated territories" in the urban periphery: Gecekondu violence in the 2000s with a focus on the Esenler case, İstanbul', *Cities*, 21 (1), pp.57-68.

Göncü, H. (2013). *Smyrna Akropolü (Kadifekale) yapı evreleri*. Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü , Arkeoloji Anabilim Dalı ,Klasik Arkeoloji Bilim Dalı.

Keywords

Boundary, Social Segregation, Spatial Segregation, Urban Renewal Project, Kadifekale

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

KÜLTÜREL TURİZM YAPILARINDA ÖZGÜRLEŞTİREN ERİŞİLEBİLİR TASARIM KAVRAMI

Büşra ARSLAN[1], Mehmet MUTLU[2]

[1] LEE Öğrencisi, Karabük Üniversitesi, Mimarlık ABD, Karabük; busraarslan176@gmail.com

[2] Dr.Öğr.Üyesi, Karabük Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Karabük; mehmetmutlu@karabuk.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Türkiye, coğrafi özellikleri, tarihi değerleri, mimari eserleri ve bununla birlikte, geçmişten beslenerek oluşturduğu ve koruyarak geleceğe aktardığı kültürel mirası ile önem taşımaktadır. Ülkenin, içinde barındırdığı çok sayıdaki kültürel yapının ziyaretçiler ile buluşması ise kültürel turizm faaliyetlerinin bir bölümünü oluşturmaktadır. Buradan hareketle, kültürel turizm yapılarının, farklı fiziksel ve demografik özelliklere sahip ziyaretçilerin gereksinim ve beklentilerini karşılaması önem teşkil etmektedir. Türkiye'de en az bir engeli bulunan kişilerin toplam nüfusa oranı %6,9 olup; kültürel turizm yapılarının çok büyük bir bölümü, bir ülke için azımsanamayacak orana sahip bu bireylere erişememektedir. Özellikle hareket kısıtlamaları dolayısıyla ortopedik engelliler, bu yapılarda özgürce hareket edememektedirler. Toplumun azımsanamayacak bir kesimini oluşturan engelli bireylerin çektikleri zorluklar, gelişmiş toplumlarda yalnız onları değil, içinde bulundukları toplumun her bir bireyini, bilhassa bu mekânların tasarımcılarını da ilgilendirmektedir. Bu çalışma ile özgürleştirici bir tasarım kapsamında, kültürel turizmi ile dünya çapında önemli bir yere sahip olan ülkemizdeki kültürel turizm yapılarının, erişilebilirliğinin sağlanması için yeniden düşünülmesinin gerekliliği vurgulanmaktadır. Farklı sebeplerden dolayı çeşitli engellilik türleri bulunmakta olup; özellikle hareket kısıtlamaları yaşayan ortopedik engellilerin, bu yapılarda sunulan hizmetlere, diğer bireyler ile eşit bir şekilde erişebilirliğinin sağlanması arzu edilmektedir. Ancak, bu erişilebilirliğin, kültürel turizm yapılarındaki hizmetlerin de, ortopedik engele sahip bireylere erişebilirliğinin sağlanması ile mümkün olacağı belirtilmek istenmektedir. Bununla birlikte, mevcut ve gelecek uygulamalara yön gösterecek nitelikte bir tanımlama, standart, ölçü, ilke ve kurallar ile erişilebilir tasarım anlayışını oluşturmak ve yerleştirmek amaçlanmıştır.

Materyal ve Metot

Çalışmada öncelikle engellilik ve erişilebilirlik kavramları üzerinde durulacak olup, Türkiye'de turizmin ve kültürel turizm yapılarının erişilebilir olması gerekliliğine dikkat çekilecektir. Devamında, turizm yapılarında erişilebilirliğin sağlanması için, TS 12576 ve TS 9111 standartları kapsamında, bina girişleri, bina içi yatay dolaşım ve bina içi dikey dolaşım şeklinde erişilebilirlik koşulları verilecektir.

Bulgular

Kültürel turizm yapılarının, engelli bireylere özgür bir hareket alanı sağlanması ve diğer bireyler ile eşit hizmetler sunması gerekmektedir. Bu kapsamda, engellilik ve erişilebilirlik kavramlarının doğru bir bakış açısıyla tanımlarının yapılarak anlaşılması gerekmektedir. Binalara ulaşım ve bina içlerindeki erişilebilirliğin, amaç ve ihtiyaç doğrultusunda yapılmasına ve uygulamalara yansımasına imkân veren hususlar, TS 12576 ve TS 9111 standartları ile belirlenmektedir. Buradan hareketle, kültürel turizm yapılarında erişilebilirliğin sağlanması amacıyla, gerekli tanımlamalar doğrultusunda, TS 12576 ve TS 9111 standartları ve bunlara bağlı ölçü, ilke ve kurallar verilmiştir.

Sonuç

Türkiye, dünya miras alanında çeşitli turizm alanları ile birlikte, kültürel turizmiyle de büyük önem taşımaktadır. Kültürel turizme katılan ziyaretçilerin farklı fiziksel ve demografik özelliklerinin bulunması, kültürel turizm yapısının her bireye eşit şartlarda erişebilmesi sorumluluğu yüklemektedir. Bu çalışmada da belirtildiği üzere, TS 12576 ve TS 9111 standartları doğrultusunda yapılacak olan uygulamaların, kültürel turizm yapılarında, özgürleştiren ve özgürleştirilen tasarımlar ile gerek tasarım esnasında gerekse sonradan yapılacak uygulamalarda rahatlıkla sağlanması öngörülmektedir. Tarihi özelliği bulunan ve koruma altındaki kültürel turizm yapılarında ise; koruma/kullanma dengesini bozmadan, koruma prensiplerini göz ardı etmeden ve ödün vermeksizin mevcut tarihi turizm yapısına ve çevresine değer katacak şekildeki tasarımlar ile erişilebilirliğin sağlanması mümkündür. Buna göre; öncelikle yapıların girişlerinin, birden fazla girişe sahip bir yapı ise de en az bir girişinin, bina çevresi ile bağlantısını sağlayacak şekilde engelsiz ulaşıma sahip olması gerekmektedir. Bina içi yatay dolaşımlarda, engelli bireylerin karşılaştıkları sorunları ortadan kaldırmak için koridorlarda ve odalarda gerekli uygulama ve düzenlemeler yapılmalıdır. Bina içi dikey dolaşımlarda, engelsiz bir ulaşım için; rampalarda, asansörlerde ve merdivenlerde gerekli alan ve ölçüler ile sağlanmalıdır. Bunlar yeterli kalmadığında ise çeşitli yapısal elemanlar eklenmesi mümkündür. Bu bağlamda, kamusal ve tarihi yapılarda kullanışlı ve zararsız olan dikey tip engelli asansörleri, portatif engelli rampaları, akülü portatif merdiven tırmanıcıları şeklindeki sistemler; ortopedik engellilere ve özellikle tekerlekli sandalye kullanıcılarına yönelik düşey ulaşımda erişimi sağlayacak alternatif sistemlerdir. Ayrıca, mevcut alanı 1000 m²'den daha fazla olan yapılarda, mümkünse 2 adet (1 kadın ve 1 erkek için), buna imkân yoksa da hiç değilse 1 tane engelli tuvaleti bulunmalıdır. Bununla birlikte, binalara ulaşmada, binaların içlerinde, otopark alanları, bekleme ve aktarma alanlarında, indirme-bindirme yerlerinde, kısaca bir engelli gözüyle değerlendirilerek ihtiyaç olabilecek diğer tüm alanlarda uyarı, bilgilendirme ve yönlendirmeler bulunmalı ve bunların tamamı erişilebilir olmalıdır.

Anahtar Kelimeler

Engellilik, Erişilebilirlik, TS 9111, TS 12576, Kültürel Turizm Yapıları.

ACCESSIBLE DESIGN CONCEPT THAT FREEDOM IN CULTURAL TOURISM BUILDINGS

Extended Abstract

Purpose, Scope and Problem Definition of the Study
Turkey, it is important with its geographical features, historical values, architectural works and with its cultural heritage that it has created by feeding from the past and preserving it to the future. The meeting of many cultural buildings in the country with the visitors constitutes a part of cultural tourism activities. From this point of view, it is important that cultural tourism buildings meet the needs and expectations of visitors with different physical and demographic features. At least one obstacle in people in Turkey, the proportion of the total population is 6.9%; A large part of cultural tourism buildings cannot reach these individuals with a considerable rate for a country. In particular, orthopedically disabled people can not move freely in these buildings due to movement restrictions. The difficulties of individuals with disabilities, which constitute an indispensable part of the society, concern not only them in developed societies but also every individual of the society they are in, especially the designers of these spaces. This study emphasizes the necessity of rethinking the cultural tourism buildings in our country, which has an important place in the world with its cultural tourism, within a liberating design. There are various types of disability for different reasons; It is desirable to ensure that the orthopedically handicapped, especially those with mobility restrictions, have equal access to the services offered in these buildings. However, it is desired to state that this accessibility will be possible by ensuring that the services in cultural tourism buildings are accessible to individuals with orthopedic disabilities. In addition, it is aimed to create and place an accessible design understanding with a definition, standard, dimension, principles and rules that will guide current and future applications.

Material and Method
The study is the first to focus on the concepts of disability and accessibility, accessibility of tourism and cultural tourism in Turkey will be drawn attention to the need building. Subsequently, in order to ensure accessibility in tourism buildings, within the scope of TS 12576 and TS 9111 standards, accessibility conditions will be given in the form of building entrances, horizontal circulation inside the building and vertical circulation inside the building.

Findings
Cultural tourism buildings need to provide a free movement area for disabled people and provide equal services with other individuals. In this context, it is necessary to understand the concepts of disability and accessibility with an accurate perspective. The issues that allow access to the buildings and accessibility within the buildings in line with the purpose and need and to be reflected in the applications are determined by TS 12576 and TS 9111 standards. From this point of view, in order to ensure accessibility in cultural tourism buildings, in accordance with the necessary definitions, TS 12576 and TS 9111 standards and related dimensions, principles and rules are given.

Result
Turkey, along with various tourism areas in the world heritage site, is also of great importance to the cultural tourism. The fact that the visitors participating in cultural tourism have different physical and demographic characteristics and the cultural tourism building reaches each individual under equal conditions imposes responsibility. As stated in this study, it is envisaged that the

applications to be carried out in accordance with TS 12576 and TS 9111 standards can be easily provided in cultural tourism buildings, both in design and later applications, with designs that liberate and liberate. In cultural tourism buildings that have historical features and are protected; It is possible to provide accessibility with designs that add value to the existing historical tourism building and its environment without compromising the balance of protection / use, ignoring the protection principles and without compromising. According to this; First of all, while the entrances of the buildings are a building with more than one entrance, at least one of the entrances should have an unobstructed access to the building environment. Necessary applications and arrangements should be made in horizontal circulation in the building, in the corridors and rooms to eliminate the problems faced by disabled people. In vertical circulation inside the building, for an unobstructed transportation; It should be provided with the necessary space and dimensions on ramps, elevators and stairs. If these are not sufficient, it is possible to add various structural elements. In this context, systems in the form of vertical type disabled lifts, portable disabled ramps, battery powered portable stair climbers, which are useful and harmless in public and historical buildings; These are alternative systems that will provide access to orthopedically disabled people and especially wheelchair users in vertical transportation In addition, in buildings with an existing area of more than 1000 m², there should be 2 (1 for women and 1 for men) if possible, 1 for the disabled. However, warnings, information and directions should be found in reaching the buildings, inside the buildings, parking areas, waiting and transfer areas, landing-loading areas, and all other areas that may be needed by briefly evaluating them with the eyes of a disabled person.

Keywords
Disability, Accessibility, TS 9111, TS 12576, Cultural Tourism Buildings.

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

ERİŞİLEBİLİR ÇEVREDE ENGELLİLİK İLE İLGİLİ YASAL DÜZENLEMELER

Büşra ARSLAN[1], Mehmet MUTLU[2]

[1] LEE Öğrencisi, Karabük Üniversitesi, Mimarlık ABD, Karabük; busraarslan176@gmail.com

[2] Dr.Öğr.Üyesi, Karabük Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Karabük; mehmetmutlu@karabuk.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Engelli bireylerin, toplumsal hayatta sağlıklı her birey gibi var olabilmeleri ve yaşam kalitelerinin artması amacıyla, bu bireylere çeşitli hak ve hizmetler sunulması gerekmektedir. Türkiye'de, geçmişten günümüze süregelen engellilere yönelik yasal hak düzenlemeleri; engelli bireylerin başta sağlık, çalışma, eğitim ve istihdam alanları olmak üzere; kültürel, ekonomik, siyasal, sosyal ve fiziksel çevreye etkin bir şekilde katılımları açısından büyük önem taşımaktadır. Ancak, ülkemizin mevcut sisteminde yasal düzenleme konusundaki çalışmaların bir kısmı, engelli bireylerin yapılı çevredeki fiziksel erişebilirliğinin etkin bir biçimde sağlanmasında yetersiz kalmaktadır. Ülkemizde, herhangi bir engeli dolayısıyla erişim zorluğu çeken ve en az bir engeli bulunan bireylerin, genel nüfusa oranı %6,9'dur. Bu ciddi oran, engellilerin her alandaki erişebilirliğine yönelik tüm yasal düzenlemeleri doğrudan önemli hâle getirmektedir. Bir ülkede oluşturulan her yeni yasal düzenleme, diğer ülkelerdeki gelişmelere paralel bir şekilde ve önceki düzenlemelere bağlı olarak; onlara yeni hususlar eklenerek veya üzerinde bazı değişiklikler yapılarak ortaya çıkmaktadır. Bu bağlamda, dünya çapında, yapılı çevrenin erişilebilirliğine yönelik oluşturulan her düzenleme, diğer alanlardaki düzenlemeler ile birlikte kronolojik bir önem taşımaktadır. Bu çalışmada, engellilik ve erişilebilirlik kavramlarına değinilerek, bu kavramlar çerçevesinde, dünyada ve Türkiye'de engelli bireylerin sahip oldukları yasal haklara ilişkin önemli bazı düzenlemelerin tarihsel gelişimi üzerinde durulmuştur. Bununla birlikte, yapı tasarımlarındaki engelli bireylerin erişebilirliğine imkân veren ve diğer hizmet alanlarındaki çalışmalarla da ilişkili yeni düzenlemelerin oluşturulmasına ışık tutulması amaçlanmaktadır.

Materyal ve Metot

Çalışma kapsamında; engellilik ve erişilebilirlik kavramlarına değinilerek, öncelikle dünyada devamında ise Türkiye'de, yapılı çevrede engelli bireylerin sahip oldukları yasal hakların ve bunlara zemini hazırlayan diğer alanlardaki önemli bazı yasal düzenlemelerin kronolojik olarak gelişimi verilecektir.

Bulgular

Türkiye'deki engellilere yönelik ilk yasal düzenleme, uluslararası gelişmelere paralel olarak; 1924 yılında Mustafa Kemal Atatürk tarafından 1924 Cenevre Çocuk Hakları Bildirgesi'nin imzalanması

ile başlamıştır. Daha sonra ülkemizdeki bu düzenlemeler; Özel Eğitim Yönetmeliği, Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, Sakatları Koruma Milli Koordinasyon Kurulu, 1982 Anayasası, Özürlüler İdaresi Başkanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, Özürlülerle İlgili Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 3194 sayılı İmar Kanunu, 3030 sayılı Kanun Kapsamı Dışında Kalan Belediyeler Tip İmar Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik, Belediye ve Mücavir Alan Sınırları İçinde ve Dışında Planı Bulunmayan Alanlarda Uygulanacak İmar Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik, İmar Planı Yapılması ve Değişikliklerine Ait Esaslara Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılması Hakkında Yönetmelik, Gecekondu Kanunu Uygulama Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik, Otopark Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik, 3194 sayılı İmar Kanununa Göre Düzenlenmiş Bulunan İmar Yönetmeliklerine Sığınaklarla İlgili Ek Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik, Planlı Alanlar Tip İmar Yönetmeliği, Plansız Alanlar İmar Yönetmeliği, Yapılarda Özürlülerin Kullanımına Yönelik Proje Tadili Komisyonları Teşkili, Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik, Kamu Binaları, Kamuya Açık Alanlar ve Toplu Taşıma Araçlarının Özürlülerin Kullanımına Uygun Duruma Getirilmesi, Birleşmiş Milletler Engellilerin Hakları Sözleşmesi, Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmelik, Kamu Hizmetlerinin Sunumunda Uyulacak Usul ve Esaslara İlişkin Yönetmelik, Ulaşılabilirlik Stratejisi ve Eylem Planı (2010-2011), Planlı Alanlar Tip İmar Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik, Erişilebilirlik İzleme ve Denetleme Yönetmeliği, Planlı Alanlar İmar Yönetmeliği, 2019 Yılı Erişilebilirlik İzleme ve Denetleme Planı şeklindeki önemli gelişmeler ile devam etmektedir. Bununla beraber halen daha engellilerle ilgili yasal düzenlemeler sürecinin olması gereken noktaya ulaşarak tamamlandığını ya da ideal noktaya ulaştığını söylemek mümkün değildir.

Sonuç

Engelli bireylerin, ekonomik, siyasal, sosyal ve fiziki çevredeki hizmetlere, diğer bireyler ile eşit bir şekilde katılabilmesi için günümüze değin çeşitli yasal düzenlemeler yapılmıştır. Bu çalışmada da vurgulandığı gibi, bu yasal düzenlemeler, kronolojik olarak bir hiyerarşi içerisindedir. Dünya genelinde engellilik ile ilgili çok sayıda yasal düzenleme mevcut olup, bunlardan bazıları doğrudan engellilik ve erişilebilirlik kavramlarına yönelik oluşturulmuşken, bazıları dolaylı olarak bu kavramları ilgilendirmektedir. Farklı ülkeler tarafından da, yerel ve uluslararası düzenlemeler ile engellilerin yasal haklarını korumak amacıyla çeşitli çalışmalar ortaya konulmuştur. Yapılan her çalışma, bir sonraki çalışmanın zeminini hazırlar niteliktedir. Engelli bireylerin, yapılı çevredeki erişebilirliğinin sağlanmasına yönelik oluşturulan düzenlemelerin zeminini, aslen diğer hizmet alanlarındaki engellilere ilişkin geçmiş düzenlemelerin hazırladığını söylemek mümkündür. Engelli bireylerin sosyal yaşama katılımında kültürel, ekonomik, siyasal, sosyal ve fiziksel çevreler devamlı olarak birbiriyle ilişki hâlindedir. Buradan hareketle engelli bireylerin, herhangi bir hizmet alanındaki erişebilirliğine yönelik yeni bir yasal düzenleme yapılması; diğer alanları ve bu alanlardaki düzenlemeleri de etkilemektedir. Yapılı çevrenin erişilebilirliği, diğer tüm erişilebilir çevreler ile tamamlanmakta olup; engelli bireylerin bu yapılı çevredeki fiziksel erişebilirliğinin etkin bir şekilde sağlanmasında yeni düzenlemelere ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler

Engellilik, Erişilebilirlik, Erişebilirlik Hakkı, Yapılı Çevre, Yasal düzenleme.

LEGAL ARRANGEMENTS ON DISABILITY IN THE ACCESSIBLE ENVIRONMENT

Extended Abstract

Purpose, Scope and Problem Definition of the Study

In order for people with disabilities to exist like every healthy individual in social life and to improve their quality of life, these individuals should be offered various rights and services. In Turkey, the ongoing legal rights arrangements from the past for the disabled; people with disabilities are primarily in the fields of health, work, education and employment; is of great importance in terms of their active participation in the cultural, economic, political, social and physical environment. However, some of the studies on legal arrangement in the current system of our country are insufficient in effectively ensuring the physical accessibility of individuals with disabilities in the built environment. In our country, the ratio of individuals who have difficulty in access due to any disability and at least one disability to the general population is 6.9%. This serious ratio directly makes all legal arrangements for the accessibility of disabled people in all areas important. Every new legal arrangement created in one country, in parallel with the developments in other countries and depending on the previous arrangements; they arise by adding new points to them or by making some changes. In this context, every arrangement created for the accessibility of the built environment worldwide has a chronological importance along with the arrangements in other areas. In this study, mentioning the concept of disability and accessibility, on these concepts in the world and in Turkey, important for the legal rights of people with disabilities that they have focused on the historical development of some arrangements. In addition, it is aimed to shed light on the creation of new arrangements that allow the accessibility of individuals with disabilities in building designs and also related to work in other service areas.

Material and Method

Scope of work; referring to the concept of disability and accessibility, primarily in Turkey in the world in the sequel, they have the legal rights of people with disabilities in the built environment and other areas important to prepare the ground which will be given to the development of certain legal regulations in chronological order.

Findings

The first legislation for the disabled in Turkey, in line with international developments; It started in 1924 by Mustafa Kemal Atatürk with the signing of the 1924 Geneva Declaration of the Rights of the Child. Then, these regulations in our country continue with important developments in the form of Special Education Regulation, Decree Law on the Organization and Duties of the Ministry of Family and Social Services, Decree Law on the Organization and Duties of the Disability Administration, 1982 Constitution, Directorate of Disability Administration, Decree Law No. 3194 Zoning Law, Regulation on Making Amendments in Municipalities Type Zoning Regulation Excluded from the Scope of Law No. 3030, Regulation on Amendment to the Regulation on Amendment to the Regulation Regarding the Amendment Regulation on the Zoning Regulation to be Applied in the Areas That Do Not Have Plan in and Outside the Municipal and Contiguous Area Borders. Implementing Regulation Amending the Implementing Regulation on Slum Law, The Regulation on the Amendment of the Parking Regulation, the Regulation on the Amendment of the Additional Regulations Regarding the Shelters to the Zoning Regulations Regulated According to the Zoning Law No. 3194, The Regulation on the Zoning Areas for the Unplanned Areas, The Organization of the Project Modification Commissions for the Use of Disabled People in the

Structures, Working Procedures and Principles. Regulation, Making Public Buildings, Public Areas and Public Transport Vehicles Suitable for the Use of Persons with Disabilities, United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities, Regulation on Protection of Buildings from Fire, Accessibility Strategy and Action Plan (2010-2011) , Regulation on Amendment to Planned Areas Type Zoning Regulation, Accessibility Monitoring and Supervision Regulation, Planned Areas Zoning Regulation, Accessibility Monitoring and Supervision Plan for 2019. However, it is still not possible to say that the legal arrangements process for disabled people have been completed by reaching the point they should have reached or reached the ideal point.

Result

Various legal arrangements have been made to date for disabled individuals to participate equally in economic, political, social and physical services with other individuals. As emphasized in this study, these legal regulations are in a hierarchy chronologically. There are many legal regulations regarding disability worldwide, some of which were created directly for the concepts of disability and accessibility, while others indirectly concern these concepts. Various studies have been put forward by different countries in order to protect the legal rights of the disabled with local and international regulations. Every work done prepares the ground for the next work. It is possible to say that the basis of the regulations created for ensuring the accessibility of individuals with disabilities in the built environment was originally prepared by the past regulations for the disabled in other service areas. Cultural, economic, political, social and physical environments are constantly interrelated in the participation of individuals with disabilities in social life. Based on this, making a new legal arrangement for the accessibility of disabled people in any service area; it affects other areas and regulations in these areas. The accessibility of the built environment is complemented by all other accessible environments; New regulations are needed in order to provide the physical accessibility of disabled individuals in this built environment effectively.

Keywords

Disability, Accessibility, Right to Accessibility, Built Environment, Legal Arrangement.

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

COVID-19 SALGINI: EĞİTİM YAPILARI ÜZERİNDEN YENİDEN KULLANIM DEĞERLENDİRMESİ

Caner YETİŞ[1], Merve TUNA KAYILI[2]
[1]Karabük Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Mimarlık ABD, Karabük,
caneryetis@karabuk.edu.tr
[2] Karabük Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Karabük,
mervetunakayili@karabuk.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Dünya genelinde yaygın bir pandemi oluşturan COVID-19 salgını yaşamı ciddi anlamda tehdit etmeye devam etmektedir. Virüsün temas ve damlacık saçılması yolu ile yayılması, toplu ve sosyal yaşam alanlarının boşaltılmasını, insanların evlerinde bireysel korunmalarını gerektirse de, bu durum ekonomik, psikolojik ve fizyolojik açıdan pek mümkün görünmemiştir. Yeni tip koronavirüs, tespit ediliş tarihi itibarıyla henüz çok yeni bir virüs tipidir. Bu virüsle ilgili araştırmalar tüm dünyada devam etmekte ve virüsün bulaşması, yayılması, önlenmesi ve tedavisine yönelik sürekli yeni bilgiler ve bulgular elde edilmektedir. Virüs için aşı çalışmalarının uzun bir zaman dilimine yayılması ve salgının bitmesinin kısa vadede mümkün görünmediği gerçeğiyle sosyal yaşama kontrollü dönüş başlamıştır. Kontrollü sosyal yaşam koşulları ile beraber virüsün bulaşma yollarına paralel olarak farklı ülkelerin kurum ve kuruluşları yönergeler hazırlamıştır. Bu yönergelerden bazıları Amerikan Mimarlar Enstitüsü'nün (AIA/ The American Institue of Architects) hazırlamış olduğu Yeniden Kullanım Değerlendirmesi Aracı (Re-occupancy Assessment Tool V3.0), Sağlık Bakanlığı'nın COVID-19 Salgın Yönetimi ve Çalışma Rehberi, TSE'nin Yüksek Öğretim Kurumlarında Sağlıklı ve Temiz Ortamların Geliştirilmesi Kılavuzu'dur. Klavuzlar birçok yapı ve kullanım tipine özelleşmekle birlikte, bütün yapı tiplerini genel bir bakış açısı ile ele alabilmektedir.

İlk vakanın tespitinden sonra uzaktan eğitime geçilen eğitim sistemi de salgından büyük oranda etkilenmiştir. Kontrollü sosyal yaşam ile kontrollü eğitime geçilen okullarda salgının kontrolü hem ğrencilerin hem de ailelerin virüsten etkilenmesinin engellenmesi açısından büyük önem arzetmektedir. Okullarda kontrollü eğitime yönelik alınması gereken tedbirler ve uyulması gereken kuralların incelenmesi ve buna bağlı olarak yeniden kullanım değerlendirmesi belirlemek, salgının mimari ve mühendislik kontrolü ile salgınla mücadele edilmesinin en önemli yoludur. Bu bağlamda çalışma, kontrollü sosyal yaşam üst başlığında ele alınan kontrollü eğitim ile eğitim yapılarında salgın yönetimi ve sağlıklı ortamların geliştirilmesine yönelik kuralları farklı rehberlerden okuyarak, bir eğitim yapısı üzerinden yeniden kullanım değerlendirmesinin sunulmasını içermektedir.

Materyal ve Metot

Çalışma kapsamında Amerikan Mimarlar Enstitüsü'nün hazırlamış olduğu Yeniden Kullanım Değerlendirmesi Aracı (Re-occupancy Assessment Tool V3.0), Sağlık Bakanlığı'nın COVID-19

Salgın Yönetimi ve Çalışma Rehberi, TSE'nin Yüksek Öğretim Kurumlarında Sağlıklı ve Temiz Ortamların Geliştirilmesi Kılavuzu esas alınarak, eğitim yapılarında kontrollü eğitime geçilmesi ile mimari ve mühendislik kontrollerinin ne şekilde ele alındığı incelenmiştir. Farklı ve benzer yönlerin tespitinden sonra, bir yükseköğretim yapısının yeniden kullanım değerlendirilmesi sunulmuştur.

Bulgular

Çalışmada ele alınan rehber ve kılavuzlar sonucunda, mimari ve mühendislik kontrollerinin, virüsün bulaşma yollarına paralel olarak, öncelikle kişilerin virüse maruziyetinden izole edilmesi prensibine dayandığı tespit edilmiştir. AIA'nın hazırlamış olduğu yeniden kullanım değerlendirmesinin eğitim başlıklarına göre, bu maruziyetinin engellenmesi için, kişilerin davranışına bağlı olmaksızın, yapıda bazı önlemlerin alınması gereklidir. Eğitim yapılarında eğitim faaliyetleri için genel olarak geniş iç mekânlarından yararlanılması, aktif eğitim faaliyetlerinin de dış mekâna taşınması gereği önerilmektedir. Mümkün olabilecek alanlarda çalışma alanlarının bölünmesini, yükseklik farkları oluşturulması, hareket edebilecek mobilyaların sosyal mesafeye aykırı hareketini engellemek amacıyla hareketinin kısıtlanması, öğrenciler arasında en az 2 m mesafe bırakılması gerektiği, öğrencilerin yemek yediği masaların kenarlarına bulaşı azaltacak geçici bölme ya da bariyerler kurulması beklenmektedir. Ayrıca solunum hacminin / yoğunluğunun azaltılması, paylaşılan nesnelerin/yüzeylerin kullanımının ortadan kaldırılması için beden eğitimi programlarının yeniden düzenlenmesinin de altı çizilmektedir. Yemekhanelerde servis kaplarının, salata bar ve büfelerinin ve çatal bıçak kutularının ortadan kaldırılmasını, tek kullanımlık mutfak eşyalarının kullanılmasını zorunlu kılmaktadır (URL 1).

TSE'nin Yüksek Öğretim Kurumlarında Sağlıklı ve Temiz Ortamların Geliştirilmesi Kılavuzu'nda ise öncelikli olarak yapılacak risk değerlendirmesi sonuçlarına göre yerleşkelerde "enfeksiyon önleme ve kontrol eylem plan(lar)ı" hazırlanmalı ve uygulanmalıdır. Sonraki adım olarak yine öğrencilerin virüs ile karşılaşma riskinin azaltılmasıdır. Ortak kullanım alanlarının periyodik olarak temizlenmesi, ortak kullanılan mekânlardaki öğrenci sayısının azaltılması, eğitim faaliyetlerinin dış mekânda sürdürülmesi, 4 metrekareye bir kişi düşecek şekilde sınıf ve dersliklerin kapasitesinin belirlenmesi, oturma düzeninde kişiler arası en az 1 metre mesafenin korunması, ortak kullanılan mekânlarda klima veya vantilatör kullanımından kaçınılması ve mekânın sıklıkla doğal havalandırma ile havalandırılması mimarlık ve mühendislik kontrolüne giren tedbirlerdir. Sınıf ortamında maske kullanımının sürekliliğinin sağlanması, ortak kullanılan ekipmanların kullanım sorasında dezenfektan ile temizlenmesi, tuvaletlerde sıvı sabun ve harekete duyarlı bataryaların kullanımı zorunludur.

Yükseköğretim binası üzerinden COVID 19 yeniden kullanım değerlendirmesi yapıldığında, mevcut mekânların istenilen düzeye gelebilmesi için mekânsal yeterliliğe sahip olmadığı, öğrenci sayısına bağlı olarak ve kullanım alanı gereksiniminin bir hayli yüksek olduğu gözlenmiştir.

Sonuç

COVID 19 kontrollü sosyal yaşam ve kontrollü eğitim bağlamında düzenlenen kılavuzlar incelendiğinde, virüsün bulaşma yolları dikkate alınarak benzer kuralları gündeme getirdiği söylenebilmektedir. Küresel bir salgın olması gereğiyle, ülkelerin rehberlerinde önemli farklar görülmemekle birlikte, eğitim yapılarının tasarımında salgın riski göz önünde bulundurulmadığından yeni düzene kolay adapte edilebilmesi zor görünmektedir.

Kaynakça

URL 1: http://content.aia.org/sites/default/files/2020-08/ReOccupancy_Assessment_Tool_v3.pdf Erişim Tarihi: 15.08.2020

URL 2: https://covid19.saglik.gov.tr/Eklenti/39058/0/covid-19salginyonetimivecalismarehberipdf.pdf

Erişim Tarihi: 01.10.2020
URL 3: https://www.yok.gov.tr/Documents/Yayinlar/Yayinlarimiz/2020/yuksekogretim-kurumlarinda-saglikli-ve-temiz-ortamlarin-gelistirilmesi-kilavuzu/index.html Erişim Tarihi: 07.10.2020

Anahtar Kelimeler
COVID 19, Yeniden Kullanım Değerlendirmesi, Eğitim Yapıları, Kontrollü Eğitim, Salgında Mimarlık ve Mühendislik Kontrolü

COVID-19 EPIDEMIC: A RE-OCCUPANCY ASSESSMENT OF EDUCATIONAL BUILDINGS

Extended Abstract

Purpose, Scope of the Study and Problem Definition

The COVID-19 epidemic, which creates a widespread pandemic worldwide, continues to seriously threaten life. Although the spread of the virus by contact and droplet scattering requires the evacuation of collective and social living spaces and individual protection of people in their homes, this situation did not appear to be economically, psychologically and physiologically possible. The new type of coronavirus is a very new type of virus as of the date of detection. Research on this virus continues all over the world, and new information and findings are constantly being obtained regarding the transmission, spread, prevention and treatment of the virus. A controlled return to social life has begun with the fact that vaccine studies for the virus have spread over a long period of time and that the epidemic does not seem possible in the short term. Along with the controlled social living conditions, institutions and organizations of different countries have prepared guidelines in parallel with the transmission routes of the virus. Some of these guidelines are the Re-occupancy Assessment Tool (V3.0) prepared by the American Institute of Architects (AIA), the Ministry of Health's COVID-19 Outbreak Management and Study Guide prepared by the Ministry of Health's, Guide for Improving Healthy and Clean Environments in Higher Education Institutions prepared by TSE. Although the guides are specialized for many structures and usage types, they can deal with all building types from a general point of view. The education system, which started distance education after the first case was detected, was also greatly affected by the epidemic. The control of the epidemic is of great importance in terms of preventing both students and families from being affected by the virus in schools where a controlled social life and controlled education have been started.

Examining the measures to be taken and the rules to be followed for controlled education in schools and determining the re-occupancy assessment accordingly is the most important way to combat the epidemic with architectural and engineering control. In this context, the study includes the controlled education, which is discussed under the heading of controlled social life, and the re-occupancy assessment through an educational structure by reading the rules for epidemic management and development of healthy environments in educational structures from different guides.

Materials and Methods

Within the scope of the study, Re-occupancy Assessment Tool V3.0 prepared by the American Institute of Architects, the Ministry of Health's COVID-19 Outbreak Management and Study Guide, TSE's Guide to Improving Healthy and Clean Environments in Higher Education Institutions were examined how the architectural and engineering controls, were handled with the transition to controlled education in educational buildings. After determining different and similar aspects, re-occupancy assessment of a sample higher education building is presented.

Findings

As a result of the guides discussed in the study, it was determined that the architectural and engineering controls are based on the principle of isolating individuals from exposure to the virus, in parallel with the transmission routes of the virus. According to the training titles of the re-occupancy assessment prepared by AIA, it is necessary to take some measures in the building, regardless of the behavior of the people, in order to prevent this exposure. In educational buildings, it is recommended to benefit from the wide interior spaces for educational activities in general, and to move active

education activities to the outside. It is expected to divide the work areas in possible areas, to create height differences, to restrict the movement of movable furniture in order to prevent the movement against social distance, to leave at least 2 m distance between students, and to establish temporary partitions or barriers to reduce contamination to the edges of the tables where students eat. It is also underlined that physical education programs should be rearranged to reduce respiratory volume / intensity and eliminate the use of shared objects / surfaces. It obliges the elimination of service containers, salad bars and buffets and cutlery boxes in dining halls and the use of disposable kitchenware (URL 1).

In the TSE's Guide to Developing Healthy and Clean Environments in Higher Education Institutions, "infection prevention and control action plan (s)" should be prepared and implemented in campuses according to the results of risk assessment to be made first. The next step is to reduce the risk of students encountering the virus. Periodically cleaning common areas, reducing the number of students in shared spaces, continuing education activities outdoors, determining the capacity of classrooms and classrooms per 4 square meters, maintaining at least 1-meter distance between people in the seating arrangement, using air conditioners or fans in shared spaces, avoiding and ventilation of the space with natural ventilation are measures that fall under architectural and engineering control. It is mandatory to ensure the continuity of the use of masks in the classroom, to clean common equipment with disinfectants after use, to use liquid soap and motion sensitive batteries in the toilets.

When the COVID 19 re-occupancy assessment was made on the higher education building, it was observed that the existing spaces did not have spatial competence to reach the desired level, depending on the number of students and the need for usage area was quite high.

Result

When the guidelines regulated in the context of COVID 19 controlled social life and controlled education are examined, it can be said that similar rules are brought to the agenda considering the transmission routes of the virus. Due to the fact that it is a global epidemic, although there are no significant differences in the guides of countries, it seems difficult to adapt easily to the new order as the epidemic risk is not considered in the design of educational structures.

References

URL 1: http://content.aia.org/sites/default/files/2020-08/ReOccupancy_Assessment_Tool_v3.pdf Date of Access:15.08.2020

URL 2: https://covid19.saglik.gov.tr/Eklenti/39058/0/covid-19salginyonetimivecalismarehberipdf.pdf Date of Access:01.10.2020

URL 3: https://www.yok.gov.tr/Documents/Yayinlar/Yayinlarimiz/2020/yuksekogretim-kurumlarinda-saglikli-ve-temiz-ortamlarin-gelistirilmesi-kilavuzu/index.html Date of Access:07.10.2020

Keywords

COVID 19, Re-occupancy Assessment, Educational Buildings, Controlled Education, Architecture and Engineering Control in the Epıdemıc

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

SALGIN VE ENFEKSİYONA DAYANIKLI BİNA TASARIMI: BİNA SERTİFİKA SİSTEMLERİNİN ROLÜ

Caner YETİŞ[1], Merve TUNA KAYILI[2]
[1]Karabük Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Mimarlık ABD, Karabük,
caneryetis@karabuk.edu.tr
[2] Karabük Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Karabük,
mervetunakayili@karabuk.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

2019 sonlarına doğru Çin'de başlayan ve büyük bir hızla dünyayı etkisi altına alan COVID-19 salgını, insanların yaşam tarzının değişmesine, sosyal yaşam alanlarından uzaklaştırılmalarına neden olmuştur. Salgının kontrol altına alınması ve sağlık merkezlerindeki doluluk oranının düşürülebilmesi için merkezi yönetimlerin sokağa çıkma yasağı aldıkları bu süreçte kişinin yaşamını geçirdiği barınma birimlerinin konforu daha da önemli hale gelmiştir. Uzun süren sokağa çıkma yasakları yaşansa da, sosyal ve ekonomik düzenin devam etmesi gereği, kişilerin ekonomik ihtiyaçlarının sağlanması varlıklı ülkelerin bile vardığı bir sonuçtur. Bu bağlamda, sosyal, ekonomik ve kültürel ihtiyaçlarımızı karşıladığımız binaların salgın ve enfeksiyona dayanıklı tasarlanması, içinde bulunulan durum nedeniyle öne çıkmış ve binaların salgının kontrolünde birincil rol üstlendiğinin farkına varılmıştır. Binalarda HVAC sistemleri, hava filtrasyonları ve havalandırma etkinlikleri ile açılır pencere tasarımları sorgulanmakta, COVID-19 salgını sona erse dahi, gelecekte yaşanacak yeni salgınlara karşı binaların hazırlanması gerekmektedir. Sürdürülebilir tasarım stratejilerinin yanı sıra, 21. yy'nin başlarında karşılaşılan bu salgın ile bina sertifika sistemleri de salgın faktörünü gündemine almış ve kredi sistemlerine salgın ve enfeksiyona dayanıklı bina tasarımına yönelik kriterler eklemiştir. ABD Yeşil Bina Konseyi tarafından yürütülen LEED (Leadership in Energy and Environmental Design) ve WELL Building Standard COVID-19 salgınına yönelik yeni kriterlerini açıklamıştır. Çalışma bu iki sertifika sisteminin, yapının salgın ve enfeksiyona karşı dayanıklı olabilmesi için ne tür kriterler getirdiğinin iki sertifika özelinde karşılaştırmalı olarak incelenmesine dayanmaktadır.

Materyal ve Metot

Çalışma kapsamında salgın ve enfeksiyona dayanıklı bina tasarımı LEED ve WELL sertifika sistemlerinin mevcut kriter listesine eklemiş olduğu yeni kriterler üzerinden ele alınacaktır. Literatür taraması ve konuya yönelik yayınlanan sertifika dokümanları çalışmanın materyallerini oluşturmaktadır.

Bulgular

LEED sertifika sistemi salgın ve enfeksiyona dayanıklı bina tasarımına yönelik mevcut kriter listesine "Sağlıklı Ekonomi" stratejisinin bir parçası misyonu ile, ekiplerin sağlıklı alanlar sağlamasına

yardımcı olmak ve yapıların yeniden kullanımına yardımcı olmak amacı 28 Temmuz 2020'da 6 adet yeni pilot kriter eklemiştir. Bu kriterler, temizlik ve alanın dezenfekte edilmesi, işyerinin yeniden kullanım değerlendirmesi, HVAC ve sıhhi tesisat operasyonları ile ilgili halk sağlığı ve endüstri kılavuzlarıyla uyumlu sürdürülebilir uygulamaları özetlemektedir. Temizlik ve alanın dezenfekte edilmesi, sağlıklı bir iç mekan ortamını ve işçi güvenliğini destekleyen en iyi ekolojik temizlik uygulamalarını izleyen bir politika oluşturulmasını ve buna yönelik prosedürlerin uygulanmasını gerektirmektedir. Çalışma alanının yeniden kullanım değerlendirmesi COVID-19'un yayılmasına karşı önlemler alan bina operasyonlarında ve insan davranışında sürdürülebilir gereksinimleri belirlemektedir. Amerikan Mimarlar Enstitüsü'nün (AIA) Yeniden Kullanım Değerlendirme Aracı ile uyumlu olan bu kriter, sürekli iyileştirmeyi teşvik etmek için kararların şeffaf bir şekilde raporlanmasını ve değerlendirilmesini gerektirmektedir. Bina suyunun yeniden devreye alınması kriteri ise bina sakinlerinin bozulmuş su kalitesine maruz kalma riskinin azaltılmasına yardımcı olmaktadır. Haftalarca veya aylarca süren bina ve iş kapanışları su kullanımını azalttığından, potansiyel olarak durgun suyun içilmesi veya kullanılması tehlike arz etmektedir. Kriter, ABD EPA ve Hastalık Kontrol Merkezleri dahil olmak üzere endüstri kuruluşlarından ve uzmanlardan gelen önerileri entegre etmektedir. Bina yöneticilerinin bir su yönetim planı geliştirmesini ve uygulamasını, yerel su ve halk sağlığı yetkilileriyle koordineli çalışılmasını, su sistemi faaliyetlerini ve ilgili risklerin bina sakinlerine iletilmesini gerektirmektedir. COVID-19 sırasında iç hava kalitesinin yönetilme kriteri ile inşaat ekiplerinin, iç mekân hava kalitesi sistemlerinin tasarlandığı gibi çalışmasını sağlamasını ve COVID-19'un havaya yayılmasını en aza indirebilecek geçici havalandırma ayarlamalarının belirlenmesini içermektedir. Kılavuz ayrıca, iç hava kalitesinin sürekli olarak izlenmesini ve değerlendirilmesini de teşvik etmektedir. 5. Kriter olan salgın planlaması kriteri, şehirlerin ve toplulukların insanlar için yüksek risk oluşturan salgın sırasında hastalığın yayılmasına hazırlanmasına, kontrolüne ve hafifletilmesine yardımcı olmayı amaçlamaktadır. Son kriter olan salgın planlamasında sosyal eşitlik kredisi, pandemiye hazırlık, planlama ve müdahale sürecinin tüm aşamalarında eşitlik etkilerini sistematik olarak dikkate alınmasını, düşük gelirli ve risk altındaki insanların da korunmasını hedeflemektedir (URL 1).

Sağlıklı ve konforlu bina sertifikası olarak tanımlanabilen WELL Bina Standardı (WELL Building Standard), COVID-19 salgınından sonra 5 anahtar kriter üzerinden yeni WELL Sağlık ve Güvenlik Sertifikasını (WELL Health-Safety Rating) geliştirmiştir. Bu kriterler temizleme ve dezenfekte etme işlemleri, acil durum hazırlık programları, sağlık hizmeti kaynakları, hava ve su kalitesi yönetimi, paydaş katılımı ve iletişim şeklindedir. Temizleme ve dezenfekte işlemleri alt kriterler olarak; el yıkama, yüzey temasının azaltılması, temizlik uygulamalarının iyileştirilmesi ve planlanması, tercih edilen temizlik ürünlerin ekolojik ve insan sağlığına zararsız olması ve projelerin virüslü solunum partikülleri ile bazı temas durumlarını en aza indirmek için tasarım ve politika stratejileri uygulamasını gerektirmektedir. Acil durum hazırlık programları ise projelerin bir risk değerlendirmesini, doğal, insan kaynaklı, teknolojik ve sağlıkla ilgili acil durumlar için bir acil durum yönetim planı oluşturmasını, acil durumlara hazırlıklı olmayı ve müdahaleyi desteklemek için bina sakinlerinin eğitilmesini hedeflemektedir. Sağlık hizmeti kaynakları, hastalığın bulaşma riskinin azaltılması, hastalığa yakalanan bireylerin acil durumlar sırasında ve sonrasında destek sağlayan ruh sağlığı hizmetlerine ve kaynaklarına erişimini sağlanması, aşıların teşviği, sigara kullanımının önlenmesi ile dumandan kaynaklanan kirliliğinin azaltılması önlemlerinin alınmasını önermektedir. Binada yeterli havalandırmanın sağlanması, bulaşıcı hastalık partikülleri, lejyonella ve uçucu organik bileşikler (VOC's) gibi iç mekân kirliliği ve kirlilik kaynaklarından kaynaklanan riskleri azaltılması, su kalitesinin değerlendirilmesi, yoğuşma ve iç sızıntılardan kaynaklanan bakteri ve küf oluşumu potansiyelini sınırlanması, hava ve su kalitesi yönetiminin alt kredilerini oluşturmaktadır. Paydaş katılımı ve iletişim kriteri ise bina kullanıcılarının sağlık konusunda bilgilendirilmesi üzerine

oluşturulan bir kriterdir (URL 2).

Sonuç

LEED ve WELL sertifika sistemlerinin salgın ve enfeksiyona dayanıklı bina tasarımı için geliştirmiş olduğu kriterler incelendiğinde, getirilen kriterlerin sadece COVID-19'la sınırlı kalmayıp, ilerde gerçekleşebilecek sağlık riskleri için önlemler alınarak geliştirildiği sonucuna varılmaktadır. Salgın ve bulaşma yolları ile literatüre yeni bilgiler eklendikçe, sertifika sistemlerinin de bu doğrultuda kararlar alacağı söylenebilmektedir.

Kaynakça

URL 1: https://www.usgbc.org/about/covid-19-resources Erişim tarihi: 13.08.2020
URL 2: https://v2.wellcertified.com/health-safety/en/overview Erişim tarihi: 15.08.2020

Anahtar Kelimeler

Salgına Dayanıklı Bina, Bina Sertifika Sistemleri, LEED, WELL, COVID-19

BUILDING DESIGN RESISTANT TO EPIDEMIC AND INFECTION: THE ROLE OF BUILDING RATING SYSTEMS

Extended Abstract

Purpose, Scope of the Study and Problem Definition

The COVID-19 epidemic, which started in China towards the end of 2019 and rapidly affected the world, caused people to change their lifestyles and to be removed from their social living spaces. The comfort of the accommodation units where the person spent his life has become even more important in this period, when central administrations received a curfew in order to control the epidemic and to reduce the occupancy rate in health centers. Despite the prolonged curfews, the maintenance of the social and economic order is a result of even wealthy countries to meet the economic needs of individuals. In this context, the design of the buildings, where we meet our social, economic and cultural needs, resistant to epidemic and infection, has come to the fore due to the current situation and it has been realized that the buildings play a primary role in the control of the epidemic. HVAC systems, air filtration and ventilation activities and pop-up window designs are questioned in buildings, even if the COVID-19 outbreak ends, buildings need to be prepared against new epidemics in the future. In addition to sustainable design strategies, with this epidemic encountered at the beginning of the 21st century, building certification systems also took the epidemic factor on the agenda and added criteria for epidemic and infection-resistant building design to credit systems. LEED (Leadership in Energy and Environmental Design) and WELL Building Standard, conducted by the US Green Building Council, announced new criteria for the COVID-19 outbreak. The study is based on the comparative examination of these two certification systems, specific to the two certificates, on what criteria the building imposes to be resistant to epidemic and infection.

Materials and Methods

Within the scope of the study, the epidemic and infection-resistant building design will be discussed based on the new criteria that LEED and WELL certification systems have added to the existing criteria list. Literature review and certificate documents published on the subject constitute the materials of the study.

Findings

The LEED certification system added 6 new pilot criteria on July 28, 2020 to the list of criteria for epidemic and infection-resistant building design, with the mission of helping the teams to provide healthy areas and to help the re-use of the buildings, as part of the "Healthy Economy" strategy. These criteria summarize sustainable practices in line with public health and industry guidelines on cleaning and field disinfection, workplace reuse assessment, HVAC and plumbing operations. Cleaning and disinfecting the area requires a policy and procedures that follow best ecological cleaning practices that support a healthy indoor environment and worker safety. The workplace reuse assessment identifies sustainable requirements in building operations and human behavior that take measures against the spread of COVID-19. This criterion, which is in line with the Reuse Assessment Tool of the American Institute of Architects (AIA), requires transparent reporting and evaluation of decisions to encourage continuous improvement. The criterion for re-commissioning the building water helps to reduce the risk of building occupants' exposure to impaired water quality. Potentially drinking or using stagnant water is dangerous, as building and business shutdowns that take weeks or months reduce water use. Criterion integrates recommendations from industry organizations and experts, including

the US EPA and Centers for Disease Control. It requires building managers to develop and implement a water management plan, coordinate with local water and public health authorities, communicate water system activities and related risks to residents. The criterion for managing indoor air quality during COVID-19 involves the determination of temporary ventilation adjustments that can minimize the spread of COVID-19 to the air, as well as ensuring that the indoor air quality systems work as designed. The guide also encourages continuous monitoring and evaluation of indoor air quality. The fifth criterion, the outbreak planning criterion, aims to help cities and communities prepare, control and mitigate the spread of the disease during an epidemic that poses a high risk to people. In epidemic planning, the last criterion, social equity loan aims to systematically consider the effects of equality in all stages of pandemic preparation, planning and response, and to protect low-income and at-risk people (URL 1).

The WELL Building Standard (WELL Building Standard), which can be defined as a healthy and comfortable building certificate, has developed the new WELL Health and Safety Rating (WELL Health-Safety Rating) based on 5 key criteria after the COVID-19 epidemic. These criteria are in the form of cleaning and disinfection procedures, emergency preparedness programs, healthcare resources, air and water quality management, stakeholder engagement and communication. Cleaning and disinfection processes are as sub criteria; Hand washing requires the implementation of design and policy strategies to reduce surface contact, improve and plan cleaning practices, to ensure that the preferred cleaning products are ecological and harmless to human health, and projects to minimize some contact situations with infected respiratory particles. Emergency preparedness programs, on the other hand, aim at a risk assessment of projects, establishing an emergency management plan for natural, human-induced, technological and health-related emergencies, being prepared for emergencies, and training residents to support response. Health service resources recommend that measures be taken to reduce the risk of disease transmission, to ensure that individuals with the disease have access to mental health services and resources that provide support during and after emergencies, promoting vaccines, preventing smoking and reducing smoke pollution. Providing adequate ventilation in the building, reducing the risks arising from indoor pollution and pollution sources such as infectious disease particles, legionella and volatile organic compounds (VOC's), assessing water quality, limiting the potential for bacteria and mold formation caused by condensation and internal leaks, lower air and water quality management constitute its loans. Stakeholder engagement and communication criterion is a criterion created to inform building users about health (URL 2).

Results

When the criteria developed by LEED and WELL certification systems for epidemic and infection-resistant building design are examined, it is concluded that the criteria introduced are not limited to COVID-19, but are developed by taking measures for future health risks. It can be said that as new information is added to the literature with the epidemic and transmission routes, certification systems will also make decisions in this direction.

References

URL 1: https://www.usgbc.org/about/covid-19-resources Erişim tarihi: 13.08.2020
URL 2: https://v2.wellcertified.com/health-safety/en/overview Erişim tarihi: 15.08.2020

Keywords

Epıdemıc Resistant Building, Building Certification Systems, LEED, WELL, COVID-19

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

KENTSEL BOŞLUKLARIN KENT HAYATINA KATKISI

Selda Cansu TEMEL[1], Sebile Merve ÖZTÜRK[2]

[1] Karabük Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Karabük, seldacansutemel@karabuk.edu.tr

[2] Karabük Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Karabük, smozturk@karabuk.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Kent bütünlüğü mimari yapılaşma ile iletişimde olduğu boş ve geçiş alanları gibi kamusallık taşıyan mekânlardan oluşmaktadır. Mekan oluşum sürecinde kent dinamiği içerisinde binalar dolulukları tanımlarken; açık alanlar (meydan, sokak-cadde, bahçe, park, pazaryeri, açık otopark, refüj alanları vb.) boşlukları tanımlamaktadır. Doluluk ve boşlukların mekânın fiziksel oluşumuna katkısıyla birlikte ortaya mimari alt işlevleri belirli, insan ilişkileri ve eylemleri üzerinde biçimlendirici etkiye sahip bir mekân kurgusu çıkmaktadır. Kentsel ve mimari ölçekte sınırları çizilmiş dolu ve boş alanlar, gündelik hayat içerisinde farklı kullanıcılar tarafından gerçekleştirilecek olan farklı aktiviteleri belirlemede önemli bir rol oynamaktadır. Bu alanlar, kentlerin planlı ya da organik gelişim ve değişimi içinde eşzamanlı olarak okunabilmektedir. Kentsel boşluklar, serbest zaman etkinliklerine ev sahipliği yapan ortak kullanım alanlarını içermektedir. Bu alanların insan sağlığına fiziksel ve psikolojik açıdan olumlu katkıları olduğu bilinmektedir. Kent içi boş alanlar, sosyal aktivite fırsatı sağlayarak farklı sosyal gruplar için bütünleştirici bir rol oynamaktadır. Bu mekânların, kent yaşantısını nitelikli hale getirerek, kentliye kazandırılması önemlidir. Ancak, günümüz kentlerinde, nüfus artışı ile ortaya çıkan talebe verilen hızlı ve plansız cevaplar sonucunda kent içi boşluklar niteliğini kaybetmiş ve zaman içinde ortadan kalkmaya başlamıştır [1]. Bu durum kentsel mekân kalitesi ile ilgili problemlerin yanı sıra kent yaşamına dair gündelik pratikler üzerinde de olumsuz etkilere neden olmaktadır. Yapılı çevrede tanımlı ve planlı açık alanların varlığının azalmasıyla, kentsel alanda kullanımda olan veya olmayan boş alanların önemi artmıştır. Bu boş alanların gelişme potansiyeli yer aldığı çevreye uyum sağlayacak şekilde değerlendirilmeli ve kent dokusu içinde bütünlüğü sağlayan bir unsur olarak düşünülmelidir.

Çalışmanın amacı, kent içinde bulunan boş alanların özelliklerinin belirlenmesiyle birlikte fiziksel ve sosyal faktörler açısından kent hayatı üzerindeki etkisini tartışmak ve değerlendirmektir. Buradan hareketle çalışmanın gerçekleştirileceği alan olarak Karabük ilinde yer alan Yenişehir ve Şirinevler Mahalleleri seçilmiştir. Karabük Demir Çelik Fabrikasına ait konut adaları, sinema, kafeterya, lokal gibi sosyal yaşam mekanları ve eğitim yapılarını barındıran Yenişehir Mahallesi, Karabük'ün kentleşme sürecinin başlangıcında nitelikli bir şehircilik anlayışı ile oluşturulmuştur. Halen Demir Çelik Fabrikası bünyesinde bulunan mahallede, konut adaları farklı tipolojilerde bahçeli sıra evler ve apartman dairelerinden oluşmaktadır. Yenişehir ile sınır oluşturan Şirinevler Mahallesi ise daha karmaşık ve düzensiz planlama kararlarına sahiptir. Karabük merkez sınırları içerisinde yer alan iki mahalle de konum ve sahip olduğu potansiyeller ile gelişime açık olmasına rağmen, bu mahallelerin

kamusal açık alan kullanımlarında yetersiz uygulamalar bulunmaktadır. Kamusallık; değerlendirilmeyi bekleyen atıl alanlar, fonksiyonunu kaybetmiş alanlar, dönemlik kullanımda olan alanlar ve sokak, cadde, meydan gibi yaya akışını barındıran "boş alanlar" ile tanımlanmaktadır. Çalışma kapsamında seçilen alandaki mevcutta farklı kullanımları olan ve değerlendirilmeyi bekleyen bu alanların, mekânsal özellikleri, olumlu olumsuz yönleriyle kent hayatına olan katkıları ve potansiyelleri araştırılmıştır. Kentli ile kurulan ilişki, mekânların uğradığı değişim ve barındırdığı potansiyeller, etkinliğini yeniden kazanma olasılığı çalışmanın merak edilen sorularıdır.

Materyal ve Metot

Araştırma yöntemi olarak kuramsal altyapıyı oluşturan literatür çalışmasına paralel biçimde yerinde gözlem gerçekleştirilmiştir. Gözlem sonucu elde edilen veriler ışığında, analizler gerçekleştirilmiş ve örnekler üzerinden konu tartışılmıştır. Bu bağlamda seçili alanların mevcut kullanımları aracılığı ile kent imajına olan katkısı, morfolojik olarak kurduğu dolu-boş ilişkisi, kamusallık etkisi gibi kavramlar üzerinden ilerleyen tartışma, mevcut durumu ortaya koymayı ve ileriye yönelik çözüm önerileri sunmayı hedeflemiştir.

Bulgular

Çalışma kapsamında seçilen Yenişehir Mahallesi'nde uzun süredir yeni bir yapılaşma ve kentsel müdahale gerçekleştirilmemiştir. Yenişehir İlkokulu'nun depreme dayanıklı olmaması nedeniyle yıkılması son yıllardaki tek inşa eylemi olmuştur. Yıkılan okul yerini geniş ve işlevlendirilmemiş bir boşluğa bırakmıştır. Okul alanının dışında, mevcut doku içerisindeki geniş kentsel boşluk olarak pazar alanı ve otopark alanı bulunmaktadır. Bu alanlar genellikle gündelik hayat içerisinde organik biçimde değişim geçirmiş ve çocuk kullanıcılar tarafından oyun alanı olarak kullanılmaya başlamıştır. İşlevlendirilmeyi bekleyen atıl alanların yanı sıra mahallede kamusal alan olarak tercih edilirliğini kaybetmiş parklar yer almaktadır. Ayrıca, bahçeli konut gruplarından oluşan mahallede, kamusal alanlara özel açık alanlardan erişilmektedir. Konutun tanımlı geniş bir bahçeye, bahçenin sokağa açıldığı Yenişehir Mahallesi'nin, Şirinevler Mahallesi'ne oranla daha nitelikli açık mekânlara sahip olduğu söylenebilir.

Şirinevler Mahallesi'nde ise, uzun süredir bina ölçeğinde dönüşümler gerçekleştirilmektedir. Her bir yapı kendi tekelinde düşünülmüş ve bütünde uyumsuz, problemli bir yapılaşma örneği ortaya çıkmıştır. Mahallede kamusal tanımlı açık alanlar olarak site arası parklar ve meydan yer almaktadır. Ancak Yenişehir Mahallesi örneğinde olduğu gibi pazar alanı ve otopark alanı, kullanıcılar tarafından kamusal yaşamın içerisine dahil edilmektedir. İlave olarak, iki mahallede de benzer biçimde sosyal hayat ara sokaklarda aktif olarak görülmektedir.

Sonuç

Kamusal alanlar, barındırdıkları anlamlarla kolektif hafızanın oluştuğu ve yaşatıldığı yerlerdir. Bu alanlardaki doluluk ve boşluklar da bu hafızayı besleyen nitelikte unsurlar olmaktadır [2]. Günümüz kentlerinin problemli konularından biri açık alanların kentleşme süreci içerisinde ihmal edilmesi ve kentliden koparılmasıdır. Ancak yaşam oldukça, tanımlı mekânlar tasarlanmasa bile kullanıcılar serbest ve esnek çözümler bulmakta, mekânı kendi eylemleri ve ihtiyaçları doğrultusunda biçimlendirmektedir. Kent içerisinde yer alan mekânlar, etkinliğini yitirip yerini boşluklara bıraksa dahi kullanım potansiyellerini içlerinde barındırmaktadır. İlginçtir ki tasarım sürecine dahil olamayan kentli bu yeni potansiyelleri ortaya çıkarma sürecinin öznesidir. Çalışma sonucunda, işlevini kaybetmiş mekânların kent yaşamına tekrar kazandırılması için yeniden işlevlendirilmenin her koşulda gerekli olmadığı, önemli olanın gündelik hayatın keşfi olduğu söylenebilir.

Kaynakça

1.Pluta, A. (2019). The importance of empty spaces in cities and a proposed set of tools to support their use. Biblioteka Regionalisty, (19).
2.Özmertyurt, G., & Oral, M. (2018). Kentlerdeki Kamusal Boşlukları Yeniden Değerlendirme Sorunsalı; Konya Örneği. Artium, 6(1), 44-48.

Anahtar Kelimeler
Kentsel Boşluk, Kamusal Alan, Şirinevler Mahallesi, Yenişehir Mahallesi

CONTRIBUTION OF URBAN EMPTY SPACES TO URBAN LIFE

Extended Summary

Purpose, Scope and Problem Definition of the Study

Urban integrity is made up of public spaces such as empty and transitional areas that it communicates with architectural construction. While defining buildings occupancy within the urban dynamics in the process of space formation; open spaces (square, street-street, garden, park, bazaar, open car park, median areas etc.) define the voids. Along with the contribution of occupancy and voids to the physical formation of the space, a space fiction emerges that has architectural subfunctions, which has a formative effect on human relations and actions. Occupancy and voids, bordered on an urban and architectural scale, play an important role in determining different activities to be performed by different users in everyday life. These areas can be read simultaneously, similar to the planned or organic development and change of cities. Urban spaces include common areas of use that host leisure activities. These areas are known to have positive physical and psychological contributions to human health. Urban empty spaces play an integrative role for different social groups by providing opportunities for social activities. It is important to make these places qualified to the city by making the city life qualified. However, in today's cities, as a result of the rapid and unplanned responses to the demand arising from population growth, the urban spaces have lost their quality and started to disappear over time [1]. This situation causes adverse effects on daily life practices related to urban life as well as problems related to urban space quality. With the decrease in the presence of defined and planned open spaces in the built environment, the importance of vacant spaces, whether in use or not in urban areas, has increased. The development potential of these empty spaces should be evaluated to adapt to the environment in which they are located and should be considered as an element that provides integrity within the urban fabric.

The aim of the study is to discuss and evaluate the impact on urban life in terms of physical and social factors by determining the characteristics of empty spaces in the city. From this point, Yenişehir and Şirinevler Neighborhoods in Karabük province were chosen as the area where the study will be carried out. Yenişehir Neighborhood, which houses the social life spaces such as housing islands, cinema, cafeteria, local and educational buildings belongs to Karabük Iron and Steel Factory, was created with a qualified urbanism understanding at the beginning of the urbanization process of Karabük. In the neighborhood, which is still within the body of the Iron and Steel Factory, the residential islands consist of row houses and apartments with garden in different typologies. Şirinevler neighborhood, which borders Yenişehir, has more complex and irregular planning decisions. Although both neighborhoods within the central borders of Karabük are open to development with their location and potential, there are insufficient applications in public open space use. Publicness is defined by idle areas waiting to be evaluated, areas that have lost their functions, areas that are in use for a period and "empty areas" that contain pedestrian flows such as streets, avenues, squares. The spatial characteristics, the positive and negative aspects of these areas, which have different uses in the selected area and are waiting to be evaluated, have been investigated and their contribution and potential for urban life. The relationship with the urban user, the change that the spaces face and the potentials they host, and the possibility of regaining their effectiveness are the curious questions of the study.

Material and Method

As a research method, on-site observation was carried out in parallel with the literature study that forms the theoretical background. In the light of the data obtained as a result of the observation,

analyzes were carried out and the subject was discussed through examples. In this context, the discussion that proceeds on the concepts such as the contribution of the selected areas to the city image through its existing uses, its occupancy and void relationship that it has morphologically established, and the effect of publicness has aimed to reveal the current situation and offer forward-looking solutions.

Results

A new building and urban intervention has not been carried out in Yenişehir Mahallesi for a long time. Due to its inability to resist earthquakes the demolition of Yenişehir Primary School has been the only building action in recent years. The destroyed school has been replaced by a large and dysfunctional space. Apart from the school area, there is a bazaar area and a parking area as a large urban space within the existing texture. These areas generally changed organically in daily life and started to be used as a playground by child users. In addition to the idle areas waiting to be functional, there are parks in the neighborhood that have lost their preference as a public area. Besides, public spaces are accessed from private open spaces in the neighborhood consisting of residential groups with gardens. It can be said that the Yenişehir neighborhood, where the house is opened to a large garden, where the garden is opened to the street, has more qualified open spaces compared to the Şirinevler neighborhood.

In Sirinevler Neighborhood, transformations have been taking place for a long time. Each structure was thought in its own monopoly and an incompatible and problematic construction example emerged in the whole. There are parks and squares between the sites as publicly defined open spaces in the neighborhood. However, as in the case of Yenişehir Mahallesi, bazaar area and parking area are included in the public life by the users. İn addition, social life is similarly actively seen in the side streets in both neighborhoods.

Conclusion

Public spaces are places where collective memory is created and kept alive with the meanings they contain. The occupancy and voids in these areas are the elements that feed this memory [2]. One of the problematic issues of today's cities is that the open spaces are neglected during the urbanization process and are detached from the urbanites. However, as life goes on, even if defined spaces are not designed, users find free and flexible solutions and shape the space in line with their own actions and needs. Even if the places in the city lose their effectiveness and leave their place in the spaces, they contain their potential for use. Interestingly enough, urban residents who are not involved in the design process are the subjects of the process of uncovering these new potentials. As a result of the study, it can be said that it is not necessary to re-function the places that have lost their functions to the city life, and the important thing is the discovery of daily life.

References

1.Pluta, A. (2019). The importance of empty spaces in cities and a proposed set of tools to support their use. Biblioteka Regionalisty, (19).

2.Özmertyurt, G., & Oral, M. (2018). Kentlerdeki Kamusal Boşlukları Yeniden Değerlendirme Sorunsalı; Konya Örneği. Artium, 6(1), 44-48.

Keywords

Empty Space, Public Space, Sirinevler Neighborhoods, Yenişehir Neighborhoods

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

MİMARLIK EĞİTİMİNİ Z KUŞAĞI İLE YENİDEN DÜŞÜNMEK: BİR GÖRSEL ÖĞRENME BİÇİMİ OLARAK "BRICOLAGE"

Merve ARTKAN[1], Merve KAYA[2]

[1] Eskişehir Teknik Üniversitesi, Mimarlık ABD, Eskişehir, merveartkan@eskisehir.edu.tr

[2] Eskişehir Teknik Üniversitesi, Mimarlık ABD, Eskişehir, mervekaya73@eskisehir.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Yaşamı kolaylaştıracak yenilikleri, doğayı anlamlandırmamıza yarayan gelişmeleri ile bilim ve teknoloji, dünyayı algılayış biçimimizi sürekli olarak değiştirmektedir. Bu değişim, yaklaşık 30 yıldır hızla gelişen bilgisayar ve internet teknolojileri ile bireylerin algısını imaj odaklı olma yönünde etkilemiştir. İnsan algısındaki bu değişimin; dijital teknolojilerle büyüyen ve bu teknolojileri sonradan öğrenen bireyler arasında farklılık gösterdiği gözlemlenmektedir.

Dünyayı algılayış biçimleri dijital olgular üzerinden gelişen Z kuşağının dönem aralığı, birçok kaynakta farklı olmakla birlikte, genel yargı 1995 yılı sonrası doğan bireyleri kapsadığı yönündedir (URL-1). Bu bireyler, internetin her daim kullanılabilir olduğu entegre ve küresel bağlantılı bir dünyada doğan ilk nesildir (Rothman, 2016). Teknolojiye yaygın erişim ile büyüyen bu kuşaklar, bilgi teknolojisi araçlarını sezgisel olarak kolaylıkla kullanabilmektedir (Oblinger ve Oblinger, 2005). Görsel, etkileşimsel ve kinestetik öğrenme stillerine yakın olan Z kuşağı bireyleri (Erden, 2017); salt ders ve tartışmayı kapsayan işitsel öğrenmeyi değil, deneyebilecekleri ve görebilecekleri her türlü yöntemi tercih etmektedirler (Rothman, 2016). Bu bağlamda içerisinde bulunduğumuz çağın eğitim anlayışının, Z kuşağının algı ve ilgileri doğrultusunda dönüşümünün devingen bir şekilde sağlanması gerekmektedir. Bu durum, özellikle mesleki yetenek kazandırmaya yönelik yükseköğretim ortamında, farklı disiplinlerin içeriklerine yönelik farklı yöntemleri ortaya çıkarmaktadır.

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Çok yönlü ve karmaşık imajları okuyabilme yeteneğine sahip Z kuşağının, görsel ve kinestetik öğrenme biçimlerine olan yatkınlığı, özellikle görsel sanatlarla ilişki içerisinde olan disiplinlerde efektif bir şekilde kullanılmaya açıktır. Bununla birlikte görsel iletişim, algı ve temsil tekniklerinin ön plana çıktığı mimarlık eğitiminde yaratma eylemi konvansiyonel düşünme araçlarıyla başlıyor olsa da, yaratıyı somut varlığa getirme sürecinde Z kuşağının ilgisini çekme konusunda yetersiz kalabilmektedir.

Rothman'ın da belirttiği gibi, öğrenme ortamında yaşanan güçlüğün bir parçası da eğitim sisteminin, öğrenme eylemini kolaylaştırmak yerine, hazır bilgiyi alıp öğrencilerin zihinlerine koymak suretiyle öğretmeye odaklanmasıdır (Rothman, 2016). Mimarlık eğitiminde de, bilginin öğreticiden öğrenene aktarım yollarının konvansiyonel araçlarla sınırlı kalması, yeni jenerasyonun teknolojik ve kinestetik karakteriyle uyuşmamaktadır. Özellikle sorgulama ve eleştirel bakabilme yeteneği kazanılması açısından bir temel oluşturduğu düşünülen birinci sınıf eğitimi, yeni kuşağın

karakterine uygun öğretim teknikleri ile bütünleşmesi açısından önem kazanmaktadır.
Bu bağlamda çalışmanın amacı, mimarlık birinci sınıf eğitiminin konvansiyonel araçlarını Z kuşağının ilgi ve yetenekleri kapsamında yeniden düşünmek üzerine temellenmektedir. Teknik çizimler ve model gibi konvansiyonel temsil yöntemlerine farklı anlatılar oluşturmaya dayalı yeni üretim tekniklerinin entegre edilmesinin yolları araştırılmaktadır. Mimari temsillerde imajların, Z kuşağının algılarını yönetmedeki etkisine yönelik bir teknik olarak nasıl arttırılacağının ve işlenirliğinin ne gibi yöntemlerle sağlanacağının keşfedilmesi amaçlanmaktadır. Çalışma bu kapsamda, birinci sınıf mimarlık eğitiminde yeniden ele alınacak olan temsil yöntemlerini kavramsal olarak Z kuşağının algılayış biçimi şeklinde belirlenen 'bricolage' kavramı çerçevesinde kurmaktadır.

Materyal ve Metot
Birinci sınıf mimarlık eğitiminin yeniden düşünülmesi kapsamında Z kuşağının öğrenme yöntemine uygun temsil araçlarının kavramsal olarak tartışılıp gruplandırılması çalışmanın yöntemini oluşturmaktadır. Çalışmada 'bricolage' Z kuşağının akıl yürütme biçimi olarak, çoklu sekans anlatımlarından oluşan temsil araçlarını kavramsal bir çerçeveye oturtmak için yorumlanmıştır. Bu bağlamda, stop-motion, gif-motion, storyboard, kolaj gibi görsel anlatı teknikleri bricolage kavramına uygun temsil yöntemleri olarak belirlenmiştir. Belirlenen bu yöntemler çalışmanın materyalleri olarak örneklendirmeler üzerinden açıklanmaktadır.

Bulgular
İmajları kullanarak kendilerini ifade eden dijital kuşak; gerçek ve sanal arasında anlık hareketleri, çoklu medya türlerine maruz kalmaları ile görüntüleri, metinleri ve sesi kolay bir şekilde bütünleştirebilmektedir (Oblinger ve Oblinger, 2005). Öğrenilen farklı parçaları başka bir şey oluşturmak için bütünleştirme yeteneği olan "bricolage", Brown'un da bahsettiği gibi dijital medya kuşağının akıl yürütme biçimidir (Brown, 2000). Bu yöntem, Strauss'un The Savage Mind kitabında hâlihazırda var olan şeylerin başlangıçtaki amacı dışında yeni yollarla bir araya getirilmesi olarak tanımlanmaktadır (URL-2). Bricolage mimarlık eğitiminde, konvansiyonel temsil yöntemleriyle üretilen imajların çoklu sekans anlatımlarını içeren yöntemlerle yeniden bir araya getirilmesi kapsamında kavramsal olarak ele alınmaktadır.
Teknik çizim ve modellere ait imajların hareketli bir kurgu oluşturacak şekilde bir araya getirilmesiyle elde edilen stop-motion, gif-motion, storyboard ve kolaj temsilleri, Z kuşağının "mimarlığın eylemlerden oluşan bir yaratım olduğunu" içselleştirmesini sağlamaktadır. Bu temsil yöntemleri tasarımda farklı 'an'lara ait imajları bir arada bulundurması açısından bir anlatı oluşturmaktadır. Hareketin devamlılığının kurgulanmasıyla oluşturulan bu anlatıların, tasarımdaki yaşantıyı anlatan veriler içermesi açısından Tschumi'nin olay mimarlığı ile ilişkilendiği düşünülmektedir. Mimarlık, eylemlerin zemini olmaktan çıkıp eylemin ta kendisi halini alarak; mekânlara ilişkin söylemin yanında olaylara ilişkin bir söylem olmaktadır (Tschumi, 2018). Bu durum Z kuşağının, Tschumi'nin de bahsettiği gibi, mimarlığın maddiliğinin mekânsal sekanslarda, eklemlenmelerde ve çarpışmalarda yattığını (Tschumi, 2018) kavramalarına imkân tanımaktadır.

Sonuç
Mimarlık eğitimi, yazınsal ve söyleme dayalı içeriklerinin yanı sıra, ağırlıklı olarak görsel algının ön plana çıktığı imajlardan oluşan yöntemlere dayanmaktadır. Özellikle birinci sınıf mimarlık eğitimi, farklı ve yeni bakış açılarının öğrenciye kazandırılması açısından önemli bir başlangıçtır. Bu nedenle Z kuşağının öğrenme yöntemine uygun görsel anlatı tekniklerinin konvansiyonel mimari anlatım araçlarına eklemlenmesi, bu kuşağın tanıdık temsillerle mimarlık eğitimini

içselleştirmesine yardımcı olacaktır. Z kuşağının akıl yürütme biçimi olan bricolage'a uygun tasarım araçlarının kullanılmasıyla hem bu kuşağın eğitime olan ilgisi arttırılacak hem de temsil yöntemleriyle mekânı anlamaları ve deneyimlemeleri sağlanacaktır. Dolayısıyla konvansiyonel tasarım araçlarının farklı bakışlarla yeniden ele alınmasının, günümüzde aynı kuşakta olmayan öğretici-öğrenen arasındaki iletişimi de arttıracağı sonucuna ulaşılmıştır.

Kaynakça

Brown, J. S. (2000). Growing up: Digital: How the web changes work, education, and the ways https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/00091380009601719 (Erişim Tarihi. 14.06.2020)
https://atif.sobiad.com/index.jsp?modul=makaledetay&Alan=sosyal&Id=AXBhTsEhyZgeuuwfV_1v (Erişim Tarihi. 15.06.2020)
https://digital commons.brockport.edu/bookshelf/272/ (Erişim Tarihi. 14.06.2020)
https://www.hsc.wvu.edu/media/15624/needs-different_learning_styles.pdf (Erişim Tarihi. 13.06.2020)
Tschumi, B. (2018). Mimarlık ve Kopma. Janus: İstanbul.
URL-1: https://en.wikipedia.org/wiki/Generation_Z (Erişim Tarihi. 12.06.2020)
URL-2: https://literariness.org/2016/03/21/claude-levi-strauss-concept-of-bricolage/ (Erişim Tarihi. 13.06.2020)

Anahtar Kelimeler
Birinci Sınıf Mimarlık Eğitimi, Z Kuşağı, Bricolage, Temsil Yöntemleri, Görsel Öğrenme.

RE-THINKING ARCHITECTURAL EDUCATION WITH THE Z-GENERATION: "BRICOLAGE" AS A VISUAL LEARNING STYLE

Extended Abstract

Science and technology are continuously changing the way we perceive the world, with innovations that make life easier and developments that enable us to make sense of nature. The change that comes from rapidly developing computer and internet technologies for about 30 years has affected the perception of individuals in the direction of being image-oriented. This change in human perception differs among individuals who grow up with digital technologies and learn these technologies afterward.

Although the period interval of Generation Z, whose perception of the world develops through digital phenomena, is different in many sources, the general judgment is that it covers individuals born after 1995 (URL-1). These individuals are the first generation born in an integrated and globally connected world where the Internet is always available (Rothman, 2016). This generation that grows up with the widespread access to technology can easily use information technology tools intuitively (Oblinger and Oblinger, 2005). Generation Z individuals are close to visual, interactional, and kinesthetic learning styles (Erden, 2017). So they prefer not only auditory learning containing lecture and discussion, but all kinds of methods they can try and see (Rothman, 2016). In this context, the transformation of the educational understanding of the age we are in should be provided dynamically in line with the perceptions and interests of the Z generation. This situation reveals different methods for the contents of different disciplines, especially in a higher education environment for gaining professional skills.

Aim of the Study, Content and Definition of the Problem

The predisposition of the generation Z, which can read versatile and complicated images, towards visual and kinesthetic learning styles, is open to being used effectively, especially in disciplines that are in contact with visual arts. In this context, in architectural education, where visual communication, perception and representation techniques come to the fore, the act of creation begins with conventional thinking tools; however, in the process of bringing design into concrete existence, the education may be inadequate to attract the attention of the Z generation.

As Rothman pointed out, part of the difficulty in the learning environment is that the education system focuses on teaching by taking ready-made information and putting it in students' minds, rather than facilitating the act of learning (Rothman, 2016). In architectural education, when the way of transferring knowledge from instructor to learner is limited to conventional means, the education method is incompatible with the technological and kinesthetic character of the new generation. Especially first-grade education, which constitutes a basis for gaining the ability to question and criticize, has an importance in terms of the integration with teaching techniques suitable for the character of this generation.

In this context, the aim of the study bases on rethinking the conventional tools of first- grade architecture education within the scope of the interests and abilities of Generation Z. The ways of integrating new production techniques based on creating different narratives into conventional representation methods such as technical drawings and models are explored. It is aimed to discover how to increase the images in architectural representations as a technique for the effect of managing the Z generation's perceptions and how to achieve their processing. In this context, the study establishes the representation methods that will be reconsidered in first- grade architectural education within the framework of the concept of 'bricolage', which is conceptually determined as the perception way of generation Z.

Material and Method

Within the scope of rethinking first-grade architectural education, the conceptual discussion and grouping of representation tools suitable for the learning method of Generation Z constitute the method of the study. In the study, 'bricolage' has been interpreted as the reasoning style of the Z generation to place the

representation tools consisting of multiple sequence narratives into a conceptual framework. In this context, visual narrative techniques such as stop-motion, gif-motion, storyboard, and collage are determined as suitable representation methods for the concept of bricolage. These methods are explained with examples that generate the materials of the study.

Findings

The digital generation expresses themselves using images; they can easily integrate images, text, and sound with its instant movements between real and virtual, and their exposure to multiple media types (Oblinger ve Oblinger, 2005). "Bricolage", which is the ability to integrate different learned parts into something else, is the reasoning of the digital media generation, as Brown mentioned (Brown, 2000). This method is described in Strauss's book The Savage Mind as bring together things that have already existed in new ways other than their original purpose (URL-2). Bricolage is considered conceptually in architectural education within the scope of re-bringing together images produced by conventional representation methods with methods including multiple sequence narratives.

The stop-motion, gif-motion, storyboard, and collage representations created by bringing together the images of technical drawings and models to create a moving fiction, enable Generation Z to internalize that "architecture is a creation made up of actions". These representation methods create a narrative in terms of combining images of different moments in design. These narratives, created by fictionalizing the continuity of the movement, are thought to be related to Tschumi's event architecture in terms of containing data describing the life in the design. Architecture is a discourse on events besides places, by taking the form of the action itself rather than being the ground for actions. This situation provides the generation Z to learn that the materiality of architecture is found in spatial sequences, additions, and conflicts as Tschumi mentioned (Tschumi, 2018).

Results

In addition to its literary and discourse-based content, architectural education is based on methods consisting mainly of images in which visual perception comes to the fore. Particularly the first year of architectural education is an important beginning for the students to gain different and new perspectives. Therefore, the articulation of visual narrative techniques suitable for the learning method of Generation Z to conventional architectural expression tools will help this generation to internalize architectural education with the representations they know intuitively. With the use of design tools suitable for bricolage, which is the way of thinking of the generation Z, both the interest of this generation in education will be increased and it will be provided understanding and experiencing the space with representation methods. Consequently, it has been concluded that reconsidering conventional design tools with different perspectives will increase the communication between instructors and learners, who are not in the same generation today.

References

Brown, J. S. (2000). Growing up: Digital: How the web changes work, education, and the ways
https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/00091380009601719 (Erişim Tarihi. 14.06.2020)
https://atif.sobiad.com/index.jsp?modul=makaledetay&Alan=sosyal&Id=AXBhTsEhyZgeuuwfV_1v (Erişim Tarihi. 15.06.2020)
https://digital commons.brockport.edu/bookshelf/272/ (Erişim Tarihi. 14.06.2020)
https://www.hsc.wvu.edu/media/15624/needs-different_learning_styles.pdf (Erişim Tarihi. 13.06.2020)
Tschumi, B. (2018). Mimarlık ve Kopma. Janus: İstanbul.
URL-1: https://en.wikipedia.org/wiki/Generation_Z (Erişim Tarihi. 12.06.2020)
URL-2: https://literariness.org/2016/03/21/claude-levi-strauss-concept-of-bricolage/ (Erişim Tarihi. 13.06.2020)

Keywords

The First Year of Architectural Design, The Generation Z, Bricolage, Representation Methods, Visual Learning.

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

SAFRANBOLU'DA ŞEHİR VE BAĞLAR YERLEŞİMLERİNİN "MEYDAN" VE "MEYDANLAŞTIRMA" KAVRAMLARI ÜZERİNDEN MEKÂN DİZİMİ YÖNTEMİYLE OKUNMASI

Emre KARATAŞ[1], Bahar SULTAN QURRAIE[2]

[1] Karabük Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Karabük, emrekaratas@karabuk.edu.tr

[2] Karabük Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Karabük, baharsultan@karabuk.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Bugün, en iyi korunmuş tarihi kentlerinden olan Safranbolu, Osmanlı döneminde biçimlenmiş ve keskin coğrafi sınırlarla ayrılmış Şehir, Bağlar ve Kıranköy yerleşimlerinden oluşmaktadır. Şehir yerleşimi; Müslüman tebaanın kışlık yerleşimidir. Safranbolu'daki ticari faaliyetlerin ve üretimin merkezidir. Kentin en önemli kamusal yapıları bu bölgede bulunur. Kıranköy; Osmanlı döneminde gayrimüslim tebaanın yaşadığı mahalledir. Bu azınlık 1923 yılında, Türkiye ile Yunanistan arasında yapılan mübadele anlaşması gereği kentten ayrılmak zorunda kalmıştır. Bağlar ise; çoğunlukla Müslümanların kullandığı yazlık yerleşmedir. Bu bölge Şehir'den 3 km kadar uzaklıkta, daha yüksek bir rakımda bulunmaktadır (Günay, 1998).

Çalışma kapsamında Safranbolu'nun Şehir ve Bağlar yerleşimlerindeki meydanlar yakın çevrelerinde bulunan kent parçalarıyla birlikte incelenmiştir. Çalışmayı özgün kılan unsur; Safranbolu'da geleneksel kent tasarımı kriterlerinin incelenmesi sırasında, Şehir ve Bağlar yerleşmelerinin biçimlenmesinde etkili olan faktörlerin büyük bir bölümü aynı unsurlardan (iklim, malzeme, ekonomi, kültür vb.) oluşurken, değişken olan en önemli unsurun "yerleşkelerin yazlık veya kışlık olarak kullanılma durumu" olmasıdır. Bu sayede değişken faktörün kent tasarımına olan etkisi deneysel yöntemle açığa çıkarılmaktadır. Ayrıca yerleşim bölgelerinde bulunan 3 adet meydanda 1970'li yılların ortalarında yapılan genişletme ve yıkım çalışmalarının öncesi ve sonrası kıyaslanarak, çalışmaların kent parçalarına ve bütününe olan etkileri şehircilik ve koruma bağlamında ele alınmıştır (Kuş & Ulukavak, 2015, s. 176 ve 387). Elde edilen bilgilerin geleneksel doku için oluşturulan koruma amaçlı planlara ve yeni tasarımlara katkı sunması amaçlanmıştır.

Materyal ve Metot

Çalışmada ana yöntem olarak mekân dizimi metodundan yararlanılmıştır. Mekân dizimi yöntemi ancak soyut olarak anlaşılması mümkün olan mekânsal deneyimleri somutlaştırabilen sayısal analiz tekniğidir (Hillier & Hanson, 1997). Depthmap X programında oluşturulan eksenel haritalar üzerinden, kentsel açık alanlarda insan hareketleri, insanların toplanma, ayrılma ve sosyalleşme potansiyelleri olan bölgeler ortaya konulmuştur. Ayrıca iki yerleşmenin tasarım girdileri, öncelikleri, araçları, ilkeleri ve koruma süreci içerisinde geleneksel dokularına yapılan müdahaleler analiz edilerek birbirleriyle kıyaslanmıştır.

Bulgular

Şehir yerleşmesinin merkezi konumunda olan çarşı bölgesi ticari işlev ağırlıklıdır. Burası topografya ve derelerden kaynaklanan bazı coğrafi güçlükleri barındırır. Bu bölgede sokak akslarının kısa ve zikzaklı olduğu görülmektedir. Bağlar ise daha az zorluklar içeren, nispeten düz bir araziye kurulmuştur.

Akslardaki potansiyel hareketliliği gösteren bütünleşme analizlerinde, bütünleşme niteliği çarşı bölgesine yayılan bir biçim gösterip, ticari nitelikli belirli akslarda yoğunlaşırken, Bağlar yerleşiminde Köyiçi meydanında yoğunlaşmıştır. Şehir ve Bağlar bölgelerinin coğrafi açıdan çok farklı olmalarına rağmen özellikle bütünleşme değerleri birbirlerine yakındır. Bu durumun, Safranbolu'da yapılaşma kültürünün coğrafyadan bağımsız olarak baskın olduğunun göstergesi olduğu kabul edilebilir. Ayrıca Safranbolu'nun günümüzdeki karşılama mekânı olan Kazdağlı meydanının bütünleşme değerinin düşük olmasıysa dikkat çekicidir.

Bölgenin ulaşılabilirliği hakkında bilgi veren bağlantılılık analizlerinde, Şehir yerleşiminde topografyanın çeşitliliğinden de kaynaklanan kısa ve zikzaklı akslar çarşıyla konut bölgelerinin bağlantısını sınırlandırıp konut bölgelerini mahrem kılmaktadır. Bağlar'da ise konut bölgeleriyle Köyiçi Meydanı daha fazla bağlantılıdır.

Yerleşimlerdeki sosyalleşme ve meydanlaşma potansiyellerinin ortaya konulabilmesi için görsel bütünleşme analizleriyle yapılan diğer analizlerin birlikte değerlendirilmesi gerekmektedir. Şehir yerleşiminin görsel bütünleşme haritasında Kazdağlı meydanı ve Pazar alanı görsel bütünleşmesi yüksek bölgelerdir. Ancak Kazdağlı meydanının bütünleşme analizinin düşük olduğu görülmektedir. Bunun yanında geleneksel Pazar alanının bağlantılılık ve bütünleşme analizinin nispeten daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bağlar yerleşiminde ise bütün analizlerde öne çıkan bölge Köyiçi meydanıdır. Bütün analizlerin örtüşmesi sebebiyle bu bölgenin insanların sosyalleşebileceği, meydanlaşma potansiyeli yüksek olan bir alan olduğu söylenebilir.

Sonuç

Analizler genel olarak değerlendirildiğinde; Şehir yerleşmesinde, zorluklar içeren coğrafyasına rağmen bağlantılık ve bütünleşme değerlerinin Bağlar yerleşmesinden yüksek çıkması, bu bölgenin üretim ve ticaret odaklı gelişmesine bağlanılabilir. Üretimin ve ticaretin günlük hayat içerisindeki ağırlığıyla birlikte kent dokusu içerisinde yoğunlaşma ve ilişkilenme artmıştır. Bu yoğunluk sosyalleşme alışkanlıklarının geri planda kalmasına sebebiyet vermiştir. Öyle ki; yerleşim içerisinde bütün analizlerin ortak olarak gösterdiği güçlü bir sosyalleşme mekânı görülememiştir. Yazlık yerleşimi olmasının da getirdiği bir sonuç olarak Bağlar'da, insan ilişkilerinin güçlendirilebileceği sosyal mekân ihtiyacı, kuvvetli, tek bir meydanla sağlanmıştır. Ayrıca Bağlar'da Köyiçi meydanıyla konut alanlarının Şehir yerleşimine oranla daha yüksek bağlantılı olması, bilinçli coğrafya seçiminin getirdiği kent düzeninin yanında, Bağlar yerleşiminin yabancılardan uzakta, mahrem bir konumda olmasının sonucu olduğu da düşünülebilir.

Özellikle Kazdağlı meydanında 1970'li yıllarda yapılan genişletme çalışmalarının, şehircilik prensipleri bağlamında kazandırdığı faydayla kentsel koruma prensipleri bağlamında değerlendirilmesi gereken etki dengesinin kurulamadığı anlaşılmaktadır. Ayrıca kent ticaretinin en önemli yeri olan Pazar alanında korunmaya değer bulunmayıp yıkılan yapılar sebebiyle bölgenin tarihi belge olma niteliğinin zarar gördüğü düşünülmektedir. Her iki yerleşimin arasında 3 kilometre mesafe bulunmasına ve mimari biçimlenmeye etki eden topografik kriterlerin çok farklı olmasına rağmen, birbirlerine yakın veriler veren geleneksel planlamaları ve işlevsel olarak bütünleşmiş yapıları, tarihi kentlerde planlama yapılırken göz önüne alınacak verilerin belirlenmesi için nitelikli çalışmaların ve yeniden yapılacak değerlendirmelerin önemini ortaya koymaktadır.

Kaynakça

Günay, R. (1998). Türk Ev Geleneği ve Safranbolu Evleri. İstanbul: YEM Yayın.
Hiller, B., & Hanson, J. (1997). The Need for an Analytical Theory of Architecture. Space Syntax Fırst International Symposium. London: The Reasonıng Art.
Kuş, A., & Ulukavak, K. (2015). Safranbolu Korumada 40. Yıl (1975-2015) 40 Söyleşi (1975 Öncesi ve Sonrası). Karabük: Safranbolu Kültür ve Turizm Vakfı Yayınları.

Anahtar Kelimeler
Safranbolu, Mekân Dizimi, Meydan, Kentsel Koruma, Kentsel Tasarım.

THE READING OF ŞEHİR AND BAĞLAR SETTLEMENT IN SAFRANBOLU BY THE SPACE SYNTAX METHOD THROUGH THE CONCEPTS OF "SQUARE" AND "CREATING SQUARE"

Extended Abstract

The Purpose and Scope of the Study and the Definition of the Problem

Safranbolu which is one of the best preserved historical cities today, consists of Şehir (City), Bağlar (Gardens) and Kıranköy settlements that were shaped during the Ottoman period and separated by sharp geographical borders. Şehir, the winter settlement of the Muslim people, is the center of commercial activities and production in Safranbolu. The most important public buildings of the city are located in this region. And Kıranköy is the region where non-Muslim people lived during the Ottoman period. This minority left the city due to the exchange agreement between Turkey and Greece forced in 1923. Bağlar; it is a summer settlement mostly used by Muslims. This region is located 3 km from Şehir at a higher altitude. (Günay, 1998).

Within the scope of the study, the squares in Safranbolu's regions (Şehir and Bağlar) were examined together with the city parts in their immediate surroundings. The element that makes the study original; during the examination of traditional urban design criteria in Safranbolu, is the "usage of the settlements as summer or winter". Although the most factors that affect the shaping of the Şehir and Bağlar settlements are made up of the same elements (climate, material, economy, culture, etc.). In this way, the effect of the variable factor on urban design is revealed by experimental method. In addition, by comparing before and after the expansion and demolition works carried out in 3 squares located, in the mid-1970s, the effects of the studies on the part of the city and city were discussed in the context of urbanism and protection (Kuş & Ulukavak, 2015, s. 176 ve 387). It is aimed that the obtained information will contribute to urban conservation plans and new designs created for traditional texture.

Materials and Methods

The space syntax method was used as the main method in the study. The Space syntax method is a numerical analysis technique that can concretize spatial experiences that can be understood abstractly. (Hillier & Hanson, 1997). Human movements in urban open areas, areas with the potential of people to gather, separate and socialize were revealed based on the axial maps created in the Depthmap X program. In addition, the design inputs, priorities, tools, principles of the two settlements and the interventions to their traditional textures in the conservation process were analyzed and compared with each other.

Findings

The market area, which is the center of the Şehir settlement is mostly commercial. This place has some geographical difficulties caused by topography and streams. It is seen that the street axes are short and zigzag in this region. Bağlar is located on the flat terrain which has less dificulty.

In the integration analysis, showing the potential mobility in the axes; the attribution of integration presents a form that spreads to the market area and is concentrated on certain commercial axes. It is concentrated in Köyiçi square in Bağlar settlement. Although Şehir and Bağlar regions have very different geographical aspects, their integration values are very close to each other. This situation can be accepted as an indication that the settlement culture in Safranbolu is dominant regardless of the geography. It is striking that the integration value of Kazdağlı square, which is the welcome place of Safranbolu today, is low.

In connectivity analyses that provide information about the accessibility of the region; short and zigzag axes that caused by the diversity of topography in Şehir settlement limit the connection between the commercial and the residential areas and make the residential areas private. On the other hand, residential areas and Köyiçi square are more connected in Bağlar.
visual integration analysis and other analyses should be evaluated In order to reveal the potential of socialization and being square in settlements, together. Kazdağlı square and Bazaar area are regions with high visual integration in the visual integration map of the Şehir settlement. However, it is seen that the integration analysis of Kazdağlı square hss low value. In addition, it has been determined that the traditional Bazaar area's connectivity and integration analysis is relatively higher. The prominent area of all analyses is Köyiçi Square in Bağlar settlement. It can be said that this area is an area where people can socialize because of the overlap of all analyses.

Result

General evaluation of the analyses; Despite the difficult geography, the high level of connectivity and integration values of the Şehir settlement compared to Bağlar can be associated by the development of the Şehir settlement with a focus on production and trade. The concentration and association of the urban texture has increased by the intensity of production and trade in daily life. Socialization habits have remained in the background due to this intensity. So there is not strong socialization space in Şehir settlement due to all analyses. As a result of being a summer settlement, the need for a social space where human relations can be increased has been provided with a strong and single square in Bağlar. In addition, it can be thought that the higher connection between Köyiçi square and residential areas in Bağlar is a result of the urban order brought about by the conscious geography selection as well as the location of Bağlar settlement being away from foreigners.
Especially it is understood that the expansion works of Kazdağlı square, carried out in the 1970s, could not establish the balance of effects evaluated in the context of urban conservation principles with the benefit in the context of urbanism principles. In addition, it is thought that the historical document quality of the region was damaged due to the demolished buildings in the commercial area, which is the most important place of the city trade.
Although there is a distance of 3 kilometers between the two settlements and the topographic criteria that affect the architectural formation are very different. Their traditional planning giving close data and their functional integration reveal the importance of qualified studies and re-evaluations to determine the data to be considered while planning in historical cities.

References

Günay, R. (1998). Türk Ev Geleneği ve Safranbolu Evleri. İstanbul: YEM Yayın.
Hiller, B., & Hanson, J. (1997). The Need for an Analytical Theory of Architecture. Space Syntax Fırst International Symposium. London: The Reasonıng Art.
Kuş, A., & Ulukavak, K. (2015). Safranbolu Korumada 40. Yıl (1975-2015) 40 Söyleşi (1975 Öncesi ve Sonrası). Karabük: Safranbolu Kültür ve Turizm Vakfı Yayınları.

Keywords

Safranbolu, Space Syntax, Square, Urban Protection, Urban Design.

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

KARABÜK İLİ OVACIK İLÇESİ KIRSAL YERLEŞİMLERİNDEKİ YAPILARIN GELENEKSEL MALZEME KULLANIMI VE YAPIM TEKNİĞİ AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ: DUDAŞ KÖYÜ ÖRNEĞİ

Elif ÇETİN[1], Mehmet MUTLU[2]

[1]LEE Öğrencisi, Karabük Üniversitesi, Mimarlık ABD, Karabük; elfctnnn@gmail.com

[2]Dr.Öğr.Üyesi, Karabük Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Karabük; mehmetmutlu@karabuk.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Batı Karadeniz bölgesinde yer alan Karabük ili; içerisinde tarihi ve kültürel özellikleri ile tanınan Safranbolu gibi kentsel ölçekte yerleşimlerin yanı sıra, Yörük Köyü, Yazıköy gibi -kırsal ölçekte olmasına rağmen-, geleneksel dokusuyla adını sıklıkla duyurabilmeyi başarmış yerleşimlere sahip bir kenttir. Herkesçe bilinen bu tür yerleşimlerin yanı sıra, il sınırları içerisinde sayılan yerler kadar adını duyuramamış, ancak geleneksel dokusunu neredeyse hiç bozulmadan koruyabilen yerleşim yeri sayısı da oldukça fazladır. Ovacık ilçesi de mimari açıdan çok dikkat çekici yerel özellikleri taşıyor olmakla beraber, bu yönüyle ön plana çıkamamış, hatta orada doğmuş olanların büyük çoğunluğunun bile başta ekonomik nedenler olmak üzere farklı sebeplerle zaman içinde terk ettiği, yerleşimin çok eski zamanlara dayandığı bilinen bir ilçedir.

Karabük ilinde yöresel mimari araştırmaları ve kırsal mimarlık konusunda yapılmış birçok çalışma Safranbolu ilçesi ve buraya bağlı kırsal yerleşimlerle sınırlı kalmıştır. Ancak Karabük ili mimari açıdan neredeyse tüm ilçeleri ve köyleriyle çok sayıda dikkat çekici örnek barındıran bir şehirdir. Ovacık ilçesi ve köyleri de kırsal mimarlık açısından kendini korumayı başarabilmiş özgün değerler içeren bir yerleşim yeridir. Ancak 2019 yılına kadar ilçeyi ve köylerini kırsal mimarlık açısından inceleyen herhangi bir çalışma yapılmamıştır.

Materyal ve Metot

Bu çalışmada Ovacık iline bağlı Dudaş köyünde yer alan geleneksel yapılarda kullanılan yapı malzemeleri ile yapım tekniklerinin tespit edilmesi için Dudaş köyüne ait alan Alizaim, Beri Güvez, Çataklı, Çay, Dağdibi, Dudan, Kayalar (Aşağı ve Yukarı), Kızılelma, Mıcık ve Yuvalar mahallelerinde yerinde incelemeler yapılmıştır.

Bulgular

Kırsal mimari yapılarında kullanılacak malzeme türü ve yapım sistemi belirlenirken o yörenin coğrafi özellikleri; iklimi, bitki örtüsü ve topografik özellikleri önemli rol oynamaktadır. Malzeme seçiminde, taşıma imkânları kısıtlı olduğundan ve maliyeti doğrudan etkilediğinden o bölgede var

olan malzemelerin kullanımına özen gösterilmektedir. Dudaş köyünde yer alan yapılara baktığımızda; ahşap ve taşın en çok tercih edilen yapı malzemeleri olduğu görülmektedir. Yapıların taşıyıcı sistemini ya kâgir yığma sistem ya da ahşap iskelet veya ahşap yığma sistem (çantı) oluşturmaktadır. Geleneksel konutların döşeme, tavan ve duvar kaplamalarında, çatı konstrüksiyonunda, kapı ve pencereleri ile merdivenlerinde sıklıkla ahşap malzeme kullanılmıştır. Ayrıca iç mekân elemanları olan sedir, yüklük, gusülhane, raflar gibi yapının birçok bölümünde ahşap kullanıldığı görülmektedir. Dudaş köyünde taş malzeme ise yapı temellerinde, bahçe duvarlarında ve ahşap iskeletin aralarındaki boşlukların doldurulmasında kullanılmıştır. Çalışma alanında rastlanılan diğer geleneksel malzemeler, kerpiç ve harman tuğlasıdır.

Dudaş köyünde yer alan geleneksel yapıların yapım sistemine bakıldığında, zemin katların duvarlarının genellikle yığma taş olarak inşa edildiği görülmektedir. Taş duvarların daha dayanıklı olması amacıyla dikme ve payandalar ile desteklenmiş, her 1-1,5 metre yükseklikte bir ahşap hatıllar kullanılmıştır. Üst katı oluşturmak için zemin kat duvarının üzerine ahşap taban kirişi yerleştirilir ve taban kirişinin üzerine ana dikmeler yerleştirilerek üst kat duvarlarının iskeleti oluşturulur. Ana dikmelerin arasına ise daha ince kesitli ve daha sık aralıklı "yeydane" denilen ara dikmeler yerleştirilir. Dikmeler, yukarı bölümde üst taban kirişiyle birleştirilir. Yapıların yatay kuvvetlere karşı daha sağlam olması amacıyla dikmeler ve başlıkları birbirine bağlayan, farklı yönlerde payandalar kullanılır.

Sonuç

Karabük ili, geleneksel konut dokusunu korumayı başararak haklı bir ün yakalamış ve UNESCO dünya miras listesine girmeyi başarmış Safranbolu gibi bir ilçeye sahiptir. Safranbolu, sadece merkeziyle değil kırsal kesimleriyle de mimari dokusunu korumayı başararak ülkemizdeki dikkat çekici yerleşim alanlarından birisi olmuştur. Ovacık ilçesi ve köyleri kırsal mimarlık örnekleri bakımından nitelikli yapılara sahip olmasına rağmen merkeze daha yakın, önemli özelliğe sahip yerleşimler bulunduğu için mimari anlamda dikkat çekememiştir. Bu çalışma; Dudaş köyünde mimari mirasımız açısından önemli olan, fakat bir bölümü zamanla yok olmuş, günümüze ulaşanların da hızla yok olmaya devam ettiği geleneksel yapılara ait malzeme ve yapım tekniklerinin kayıt altına alınarak belgelenmesi açısından önemli bir çalışma olmuştur.

Anahtar Kelimeler

Ovacık, Dudaş Köyü, Kırsal Mimari, Geleneksel Malzeme, Geleneksel Yapım Teknikleri

OVACIK DISTRICT OF KARABÜK RURAL RESIDENTIAL CONSTRUCTION IN TRADITIONAL MATERIALS AND MAKING USE OF TECHNICAL TERMS OF THE EVALUATION: THE CASE OF THE VILLAGE DUDAŞ

Extended Abstract

Purpose of the study, Scope and Problem Description

Karabük province located in the Western Black Sea region; In addition to urban-scale settlements such as Safranbolu, which is known for its historical and cultural characteristics, it is a city with settlements such as Yörük Village and Yazıköy, which have managed to make their name known with their traditional texture, although they are on a rural scaleIn addition to these types of settlements known to everyone, the number of settlements that have not made their name known as much as the places listed within the provincial borders, but which can preserve their traditional texture almost without deterioration, is quite high. Although Ovacık district has very striking local features in terms of architecture, it has not come to the fore in this aspect, even the majority of those who were born there abandoned over time due to different reasons, especially economic reasons, and the settlement is known to date back to ancient times.

Many studies on local architectural research and rural architecture in the province of Karabük have been limited to the town of Safranbolu and the rural settlements connected to it. However, the province of Karabük is a city that contains many remarkable examples with almost all its districts and villages in terms of architecture. Ovacık district and its villages are also a settlement that contains unique values that have managed to protect themselves in terms of rural architecture. However, no study has been conducted to examine the district and its villages in terms of rural architecture until 2019.

Material and Method

In this study, the area belonging to Dudaş village in Alizaim, Beri Güvez, Çataklı, Çay, Dağdibi, Dudan, Kayalar (Down and Up), Kızılelma, Mıcık and Yuvalar neighborhoods in order to determine the construction materials and construction techniques used in traditional buildings in Dudaş village of Ovacık province. On- site investigations were made.

Findings

The geographical features of the region while determining the type of material and construction system to be used in rural architectural structures; Its climate, vegetation and topographical features play an important role. In material selection, attention is paid to the use of materials available in that region, as transportation facilities are limited and directly affect the cost. When we look at the buildings in Dudaş village; wood and stone seem to be the most preferred building materials. The structure of the buildings is either masonry system, or timber frame or wood masonry system (log construction). Wooden materials are frequently used in the flooring, ceiling and wall coverings of traditional houses, roof construction, doors and windows and stairs. In addition, it is seen that wood is used in many parts of the building such as cedar, wardrobe, bathing cubicle, shelves, which are interior elements. In Dudaş village, stone material was used in building foundations, garden walls and filling the gaps between the wooden framework. Other traditional materials found in the study area are adobe and blend brick.

Considering the construction system of the traditional buildings in Dudaş village, it is seen that the walls of the ground floors are generally built as masonry stone. In order to make the stone walls more durable, bonding timber were used every 1-1.5 meters high, supported by mast and buttresses. To

create the upper floor, a wooden floor beam is placed on the ground floor wall and the main pillars are placed on the floor beam to create the skeleton of the upper floor walls. Between the main pillars, intermediate pillars with thinner cross- section and more frequently spaced called "yeydane" are placed. The posts are joined by the upper base beam in the upper part. In order to make the structures stronger against horizontal forces, braces in different directions are used to connect the posts and heads together.

Result

Karabük province has a district like Safranbolu, which has achieved a justified reputation by preserving its traditional housing texture and has managed to enter the UNESCO world heritage list. Safranbolu has become one of the remarkable residential areas in our country by preserving its architectural texture not only with its center but also with its rural areasAlthough Ovacık district and its villages have qualified buildings in terms of rural architecture examples, they could not attract attention in terms of architecture because there are settlements with important features closer to the center. This work; It has been an important work in terms of recording and documenting the materials and construction techniques of traditional buildings, which are important in terms of our architectural heritage, but some of them have disappeared over time, and those that have survived to the present day continue to disappear rapidly.

Keywords

Ovacık, Village of Dudaş, Rural Architecture, Traditional Materials, Traditional Construction Techniques

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

OVACIK İLÇESİ KIRSAL YERLEŞİMLERİNDE GELENEKSEL KONUTLARIN CEPHE ÖZELLİKLERİ

Elif ÇETİN[1], Mehmet MUTLU[2]

[1]LEE Öğrencisi, Karabük Üniversitesi, Mimarlık ABD, Karabük; elfctnnn@gmail.com

[2]Dr.Öğr.Üyesi, Karabük Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Karabük; mehmetmutlu@karabuk.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Karabük ili içerisinde, geleneksel mimari özellikleriyle ön plana çıkmış UNESCO Dünya miras listesinde de yer edinmeyi başarmış Safranbolu ilçesi yer almaktadır. Ancak Karabük'ün geleneksel mimari değerleri sadece Safranbolu ilçesiyle sınırlı değildir. Karabük'ün hemen hemen tüm ilçelerinde geleneksel mimari özellikler barındıran özgün yerleşim yerleri bulunmaktadır. Mimari anlamda çok fazla akademik çalışma yapılmamış olsa da Ovacık ilçesi de bu yerleşimlerden bir tanesidir. Ovacık ilçesi ve köyleri; işsizlik, eğitim, sağlık, sosyal imkânların yetersizliği gibi nedenlerden dolayı genç nüfusunu kaybetmektedir. Bu tür sorunlarla birlikte kırsal yerleşimlerde, mevcut konutlar günümüz ihtiyaçlarına cevap veremediğinden ötürü terk edilmektedir. Yapılan alan çalışmalarında bir şekilde köyde yaşantısını sürdürmeye çalışan yerel halkın ya bu konutları tadilatla günümüz şartlarına uydurmaya çalışması ya da imkânı varsa yeni bir konut inşa etme çabasına girdiği gözlemlenmiştir. Bu çalışmada Ovacık ilçesi kırsal yerleşimlerinde özgünlüğünü koruyabilmiş geleneksel konutların cephesel özelliklerini incelemek ve yok olmadan kayıt altına almak amaçlanmıştır.

Materyal ve Metot

Çalışma bölgesi hakkında kaynak taraması yapılarak çalışmaya başlanmıştır. Ovacık ilçesinde yer alan köylerden; yapısal özelliklerini değiştirecek şekilde çok fazla müdahale edilmemiş, özgünlüğü günümüze kadar koruyabilmiş özellikte farklı köylerden seçilen konutlar yerinde gözlemler yapılarak fotoğraflanmış gerek görüldüğü yerlerde çizimler yapılarak cephesel özellikleri incelenmiştir.

Bulgular

Geleneksel konutların inşasında bulunduğu bölgenin topoğrafyası ve coğrafi özellikleri önemli rol oynamaktadır. Ovacık ilçesine ait köyler genellikle yamaçlara kurulmuş olup, düz alanlar daha çok tarım için ayrılırken eğimli araziler konutlar için kullanılmıştır. Konutlar genellikle iki kattan oluşmaktadır. Arazinin eğimine bağlı olarak hem zemin kattan hem de üst kottan konuta giriş sağlanmaktadır. Konutların büyük çoğunluğunda yapım sistemi; yığma sistem üzeri ahşap karkas olarak inşa edilmiştir. Konutların çatıları; kırma, beşik veya üç omuz şeklinde olup özgün

örneklerde alaturka kiremitle kaplanmıştır. Pencereler; ahşap malzemeden, giyotin veya kanatlı pencere olarak yapılmıştır. Konutların giriş kapıları evin zemin katının ahır olarak kullanılıp kullanılmamasına bağlı olarak tek veya çift kanat olarak değişkenlik göstermektedir. Açık çıkma örneklerine az sayıda konutta rastlanırken, kapalı çıkma yapılan konut sayısı oldukça fazladır. Genellikle kuzey cephede yer alan tuvaletler çıkma şeklinde yapıya eklenmiştir. Yapıların çoğu sıvasız olduğu için taşıyıcı sistem kurgusu rahatlıkla gözlenebilmektedir. Cepheler; süslemeden uzak, oldukça sade tutulmuştur.

Sonuç

Kırsal yerleşimlerde yer alan konutlar, yakın çevrede var olan malzemeler kullanılarak yerel yapı ustaları tarafından inşa edilmiştir. Kendine özgü detaylar içeren bu konutlar giderek yok olmakta, günümüz modern şartlarına uyum sağlayabilmesi için bilinçsizce müdahalelerde bulunulmaktadır. Çatılardaki alaturka kiremitlerin marsilya kiremitle değiştirildiği veya sac kaplama yapıldığı görülmektedir. Ahşap kapı ve pencereler sökülerek geleneksel dokuya aykırı malzemeler kullanılarak imal edilen pencere ve kapılarla değiştirilmektedir. Tadilat yapılan evlerde duvarlar sıvanmakta veya boyanmaktadır. Bazı konutlarda ahşap çatkı arasındaki duvar dolgu malzemeleri günümüz malzemeleri ile değiştirilmiştir. Geleneksel dokuya aykırı yapılan bu tür düzenlemelerin bir an önce önüne geçilmesi gerekmekte, yapılacak tadilatların aslına uygun bir şekilde yapılması için halk bilinçlendirilmeli, yerel yapı ustalarının bilgi ve tecrübelerinden yararlanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler

Karabük, Ovacık, Kırsal Yerleşimler, Geleneksel Konut, Cephe Özellikleri

FACADE CHARACTERISTICS OF TRADITIONAL HOUSES IN OVACIK DISTRICT RURAL SETTINGS

Extended Abstract

Purpose of the study, Scope and Problem Description
Within the province of Karabük, there is Safranbolu district, which has come to the fore with its traditional architectural features, and has managed to take its place in the UNESCO World Heritage List. However, traditional architectural values of Karabük are not limited to Safranbolu district. Almost all districts of Karabük have unique settlements with traditional architectural features. Ovacık district is one of these settlements, although not much academic work has been done in terms of architecture. Ovacık district and its villages; It loses its young population due to reasons such as unemployment, education, health and social opportunities. With such problems, existing residences are abandoned in rural settlements because they cannot meet today's needs. In the field studies, it was observed that the local people, who were trying to continue their lives in the village, either tried to adapt these houses to today's conditions by renovation or they tried to build a new house if they could. In this study, it is aimed to examine the frontal features of traditional houses that preserved their authenticity in rural settlements of Ovacık district and to record them before they disappear.

Material and Method
The study started with the literature review about the study area. Among the villages in Ovacık district; The houses selected from different villages, which have preserved their uniqueness until today, were photographed with on-site observations and drawings were made where necessary and their frontal features were examined.

Findings
The topography and geographical features of the region where traditional houses are built play an important role. The villages of Ovacık district were generally established on the slopes, flat areas were reserved for agriculture, while sloping lands were used for residences. Residences generally consist of two floorsDepending on the slope of the land, entrance to the residence is provided from both the ground floor and the upper level. The building system in the majority of residences; It was built as a wooden carcass on the masonry system. Roofs of residences; It is in the form of crushed, cradle or three shoulders and is covered with gutter tiles in original examples. Windows; made of wood, as a sash window or casement window. The entrance doors of the houses vary as single or double wings depending on whether the ground floor of the house is used as a barn. While examples of open climbing are encountered in a small number of houses, the number of houses with closed cantilevers is quite high. Generally, toilets located on the north facade were added to the building in the form of a protrusion. Since most of the buildings are unplastered, the carrier system setup can be easily observed. Fronts; it is kept very simple, far from decoration.

Result
Residences in rural settlements were built by local builders using materials available in the vicinityThese houses, which contain unique details, are gradually disappearing, and unconscious interventions are made to adapt to today's modern conditionsIt is seen that the gutter tiles on the roofs were replaced with Marseille tiles or sheet metal covering was made. Wooden doors and windows are removed and replaced with windows and doors manufactured using materials that are

contrary to traditional texture. The walls are plastered or painted in the houses where renovations are made. In some houses, the wall filling materials between the wooden frames have been replaced with today's materials. Such arrangements against the traditional texture should be prevented as soon as possible, the public should be made aware of the renovations to be made in accordance with the original, and the knowledge and experience of local construction masters should be used.

Keywords
Karabük, Ovacık, Rural Settlements, Traditional Housing, Facade Features

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

NİŞAN YAUBYAN KARİYERİNDE ÖNEMLİ YER TUTAN YARIŞMALARI DÖNEMİN TÜRKİYE MİMARLIK YARIŞMALARI VE ORTAMI ÜZERİNDEN TARTIŞMAK VE TÜRKİYE YARIŞMA MEKANİZMASINI YENİDEN DÜŞÜNMEK

Dr. Öğretim Üyesi Evin ERİŞ[1]

[1]Fenerbahçe Üniversitesi, İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü, İstanbul, evin.eris@fbu.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Yaubyan'ın kariyerindeki yarışmalara katılım sürecinde Türkiye ortamında açılan mimarlık yarışmaları ve ortamına bakıldığında; yarışmalara ilk katılım sağladığı dönemlere tekabül eden 1952 yılında, Bayındırlık Bakanlığı ve Mimarlar Odası ortak çalışarak ilk defa mimarlık ve şehircilik yarışmalarına ait yönetmelik çıkarması sonucu mimarlık yarışmalarının kurumsallaşmasının sağlandığı görülmektedir. Bu yönetmeliğin de yine hemen hemen Yaubyan yarışma katılımları tarihleri arasında kaldığı 1980 dönemine kadar geçerliliğini koruduğu gözlemlenmektedir. Yönetmelikte gerçekleştirilen değişiklik sonucu yarışma yoluyla yapı inşa etme yoğunluk ve biçiminin pek tabi uygulanan kurallar sisteminin değişmesiyle farklı bir döneme geçildiğine işaret etmesi söz konusudur. Yarışma mekanizmasındaki bu değişimi, literatürde yer alan düzenlenmiş yarışmaların, yapı tipolojileriyle beraber dağılımları ve yoğunlukları üzerinden de açıkça okumak mümkündür. Çalışmada Yaubyan üzerinden ileri sürülen, Bayındırlık Bakanlığı yarışmalar yönetmeliğinin geçerliliğini koruduğu süreç içerisinde (1952-1980) açılan yarışmaların sayı ve yapı türü bağlamında çokluğunun ve çeşitliliğinin, katılımcı mimara seçme hakkı suması ve bir uzmanlaşma alanı olarak yarışma mekanizmasının kullanımını yöntem haline getirebilme şansı vermesi iddiası ile dönemin yarışmalarının yeniden tartışmaya açılması hedeflenmektedir. Dolayısıyla, yarışma mekanizması bağlamında Türkiye'deki ayrı bir dönem olarak ele alınabilecek zaman dilimi olan Türkiye 1952-1980 dönemi yarışmalarının Yaubyan üzerinden, Yaubyan kariyerinin de o dönemin yarışmaları üzerinden yeniden değerlendirmeleri genel işleyişe dair önemli tartışma potansiyeli barındırdığı gerçeğiyle ortaya konacaktır.

Çalışma kapsamında, mimar öznenin yalnızca yapılarına bina ölçeğinde odaklanmadan, katıldığı yarışmaların ortaya konması, mimari üretimlerinin yapı tipleri, tipoloji çalışmasına dönüşmesi hali ve yarışma yoluyla inşa ettiği yarışma projelerinden sonra benzer yapı tiplerinde ürettiği işler çerçevesinde genel değerlendirmeler yapılacaktır.

Materyal ve Metot

Çalışmada; 1. Yaubyan'ın kariyeri boyunca katıldığı yarışmaların yılı, yarışma adı, birlikte katıldığı ekip, yarışma türü/yapı tipi ve sonuçlarının bulunduğu tablonun ortaya konması, 2. Döneminde açılan yarışmalar ve bu yarışmalara göre katılım durumu üzerinden analizlerinin yapılması, 3. İnşa

edilen projeleri üzerinden katıldığı yarışma tipolojileri ile gelen işlerinin dökümü ve değerlendirmelerinin yapılması planlanan üç ana başlık belirlenmiştir. Çalışma; fiziksel arşivde yer alan Yaubyan çalışmalarının literatüre kazandırılması hedefiyle, fiziksel arşivde yer alan belgeler ve bu belgeler üzerinden mimar ile yapılan söyleşiler sonucu edinilen bilgilerin Arkitekt veri tabanından doğruluğunun sağlanmasını, Türkiye'de bir proje elde etme yöntemi olarak mimarlık yarışmalarının literatürde yer alan verilerinin yalnızca Yaubyan özelinde ele alınarak tablolaştırılmasını ve bu tablolar üzerinden yarışma dışı yaptığı benzer tipolojideki inşa edilen projelerin tartışılmasını yöntem haline getirir. Bu nedenle Yaubyan'ın inşa ettiği projelerin yarışma yoluyla kazandığı tecrübelere dayalı tipolojik okumaları gösteren durum tablolarının tartışma ortamının temel çatkısını oluşturduğu söylenebilir.

Bulgular

2016 yılı itibariyle yazarın devam ettiği Yaubyan'ın arşiv çalışmaları sonucu olarak, Cumhuriyet dönemi modern mimarlık mirasının modernist mimarlarından Yaubyan'ın kariyerinde yarışmaların; gerek mesleği seçmesine neden olması ile, gerek yarışma yoluyla kamusal nitelikte yapı inşa etmesine aracı olması ile, gerekse yarışma yoluyla inşa ettiği yapılar sonrasında benzer yapı tiplerindeki işlerin kendisine gelmesi sonucu iş almasına aracılık etmesi ile oldukça önemli bir yer tuttuğu saptanmıştır. Özellikle 1953-1975 yılları arasına yoğunlaşan yarışma katılımları ve yarışma yoluyla inşa ettiği yapılar; Cumhuriyet Dönemi yapıları olmaları nedeniyle, o döneme ait iş alma, mimari üretim biçim ve modellerini ortaya koyma, döneme ait yarışma mekanizmasının işleyişine dair çıkarımlarda bulunma bağlamında değerlendirme yapmak için önemli örnek teşkil etmektedir.
Literatürde özellikle Yaubyan'ın yarışmalara katılımı olan 1953-1975 dönemlerinde kategori ve tiplerine göre; 11 Konaklama/Dinlenme, 25 Sağlık/Spor, 49 Eğitim, 7 Kültür, 63 Kamu, 29 Ekonomi ve Endüstri, 9 Konut, 24 Planlama, 1 Dini Yapı, 12 Anıt ve 1 Ulaşım olmak üzere toplamda 291 yarışma açıldığı görülmektedir. Yaubyan'ın Türkiye Mimarlık yarışmalarına katılım durumu bu kategorilere göre ise; 6 Konaklama/Dinlenme, 18 Sağlık/Spor, 10 Eğitim, 1 Kültür, 19 Kamu , 9 Ekonomi ve Endüstri, 2 Planlama, 2 Dini Yapı, 2 Anıt olmak üzere toplam 70'tir. 1953-1975 yılları arasında, toplamda 69 yarışmaya 70 projeyle katılan Yaubyan'ın, bu yarışmaların 38'inden ödül aldığı ve 6'sından birincilik ödülü alarak uygulama şansı elde etmesi söz konusudur. Katıldığı yarışmalar yarışma tiplerine göre değerlendirildiğinde, belirli yapı tiplerine yoğunlaştığı söylenebilir ki, bu yapı tipleri sırasıyla; Spor/Sağlık Yapıları, Kamu Yapıları, Eğitim Yapıları ve Ekonomi/Endüstri yapı tipleri olarak sıralanabilir. Yaubyan'ın yarışma yoluyla ürettiği projeler haricinde, aynı yapı tip ve kategorilerinde aldığı ve inşa ettiği yapıların ki bunların da özellikle Sağlık/Spor Yapıları üzerine yoğunlaştığı görülmektedir (Eskişehir Spor Salonu, St. Benoit Spor Salonu, Beyoğlu Dispanseri, İzmit Hastane, Surp Pırgiç Ermeni Hastanesi vb.), incelenmesi de dönemin yarışma mekanizmasının bir uzmanlaşma alanı sağlama yöntemi haline dönüşmesi iddiasını doğrular niteliktedir.

Sonuç

Türkiye günümüz mimarlık yarışma ortamı özelinde pek çok kez farklı yönleriyle ele alınan yarışma sisteminin işleyişindeki olumlu ve olumsuz durumların, bir dönemde 'başarılı' olmuş bir mekanizma üzerinden tartışılması bu çalışma ile yeniden gündeme gelecektir.

Anahtar Kelimeler

Mimari Tasarım Yarışmaları, Proje Elde Etme Yöntemi Olarak Yarışmalar, Bayındırlık Bakanlığı Yarışmalar Yönetmeliği Dönemi, Nişan Yaubyan, Sağlık/Spor Yapıları

RETHINKING THE ARCHITECTURAL COMPETITIONS AND ITS MEDIUM IN TURKEY WITHIN THE FRAMEWORK OF NİŞAN YAUBYAN' COMPETITIONS

Extended Abstract

Aim of the Study, Content and Definition of the Problem

When considering the architectural competitions and its medium in Turkey during Yaubyan's active participation to these; it is observed that such organizations were institutionalized in 1952 as a result of regulations set in force for architectural and urban competitions by the Ministry of Public Works and the Chamber of Architects acting in cooperation. These regulations remain valid until 1980, covering the same timeframe of Yaubyan's participations. Transforming rules and its applications to a new era, these regulations changed the intensity and the method/way of project/building realization through architectural competition. It is possible to see this change in the framework clearly through the change in pattern and densities of the organized competitions together with the building typologies in literature. It is aimed to reinterpret the competitions of the period over Yaubyan, in which the Ministry of public works regulations remain valid (1952-1980), that gives the participant architect the opportunity to use the competition mechanism as a specialization area/medium with competitions' the multiplicity/plurality and diversity. Thus, architectural competitions in Turkey in between 1952-1980 period, which can be described as a separate periods in the context of competition mechanism by containing important debate potential on the mechanism in general, can be re-evaluated over Yaubyan's competitions and also Yaubyan's career can be re-evaluated over competition of that period.

Within the scope of the study, it is planned to carry out general evaluations within the framework of the works not only focusing only on the building scale but by revealing the competitions he participated in, the types of architectural practices transformed into typology work and the works he built in similar building types after the competition projects he built.

Material and Method

The study focuses on three main aspects: Asserting a table, including the year, the name, the building type, the results of the competition and the team he participated with, 2.Analysing his participations through the competitions organized in his period by considering their building types, 3.Evaluating his works/projects derived from these competitions. The study is structured on: Synchronizing Arkitekt database via documentation on physical archives and interviews with the architect. Tabulating the information on architectural competitions in literature in specific to Yaubyan's works. Discussion on his other projects resembling a similar typology of his competition works. For this reason, it can be argued that the evaluated tables showing the typological readings based on the experiences gained by Yaubyan's projects through the competition, constitute the main frame of the discussion.

Findings

As a result of the archive studies carried out by the author, the competitions in the career of Yaubyan, a modernist architect of the modern architectural heritage of the Republican era, has a very important role in choosing architecture as a profession, realizing public buildings through the competitions, and mediating the employment of works with similar building types after the buildings that he constructed through the competition. His participations in the competitions intensified especially between 1953 and 1975 where his works; as they are also examples of Republican Era structures, are important samples for methods of business development and

architectural production styles and models, serving as an important source to understand, infer about the competition mechanism of that period. According to the categories and types in the literature, especially in the period of 1953-1975, when Yaubyan participated in the competitions; It is seen that a total of 291 competitions have been opened: 11 Accommodation / Recreation, 25 Health / Sports, 49 Education, 7 Culture, 63 Public, 29 Economy and Industry, 9 Housing, 24 Planning, 1 Religious Buildings, 12 Monuments and 1 Transportation. Yaubyan's participation in architectural competition in Turkey according to these categories are with a total of 70 projects of him including 6 Accommodation / Recreation, 18 Health / Sports, 10 Education, 1 Culture, 19 Public, 9 Economy and Industry, 2 Planning, 2 Religious Buildings, 2 Monuments. Between 1953-1975, Yaubyan, who participated in 69 competitions with 70 projects in total, won Prize from 38 of these competitions. 6 projects of them was the first prize and he got a chance to realize all of his first prize projects. When the competitions he participated in are evaluated according to the competition types opened in this period, it can be said that it focuses on certain building types, which can be listed as Sport / Health, Public, Educational and Economy / Industrial building types, respectively. Apart from the projects carried out by Yaubyan through the competition, the examination of the buildings in these categories, which are built in the same building types, which are especially focused on Health / Sports Structures such as Eskişehir Sports Hall, St.Benoit Sports Hall, Beyoğlu Dispensary, İzmit Hospital, Surp Pırgiç Armenian Hospital,etc., draws attention to the claim that the competition mechanism of the period has become a method of providing specialization.

Result

Pros and cons of the contemporary structure of the architectural competitions in Turkey have been a subject of research with its various aspects. This study aims to put this issue back to agenda over a once successful era of such organizations.

Keywords

Architectural Design Competitions, Competitions as a Project Realization Method, Ministry of Public Works Competitions Regulation Period, Nişan Yaubyan, Health/Sport Buildings

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

KÜRESEL SALGIN KOŞULLARINDA MEKÂNSAL DÜZENLEMELER: REGGIO EMILIA OKULLARI ÜZERİNDEN GELİŞTİRİLEN BİR ÖNERİ

Sevgin Aysu BALKAN[1], Arife KOCA[2]

[1] Eskişehir Teknik Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Eskişehir, sevginaysuoryasin@eskisehir.edu.tr

[2] Eskişehir Teknik Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Eskişehir, arifekoca@eskisehir.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Okul öncesi dönemde eğitim alanları çocukların bilgi edindikleri, yeni şeyler keşfettikleri, bireysel veya gruplar halinde yaratıcı etkinlikler gerçekleştirdikleri yerler olarak tanımlanmaktadır. Sameroff ve Chandler (1975) çocuğun gelişiminin sadece biyolojik özelliklerine bağlı olmadığını, fiziksel alanın da çocuk gelişimi üzerinde etkisi olduğunu savunmaktadır. İyi tasarlanmış bir fiziksel çevre, etkili öğrenme ortamları sunarak, çocukların diğer bireylerle etkileşim içinde olmasına ve pozitif ilişkiler kurmasına yardımcı olmaktadır. Okul öncesi eğitim alanında ortaya çıkan Reggio Emilia yaklaşımında öğrenci odaklı, etkili öğrenme ortamları sunan modern eğitim anlayışı benimsenmektedir. Çocuğun yaratıcılığı ve hayal gücünü desteklemede fiziksel çevrenin yanı sıra sosyal çevre de çok önemlidir (Veale, 1992).

Reggio Emilia eğitim yaklaşımının getirmiş olduğu bazı özelleşmiş mekânlar vardır. Bu mekânlar çocuğun yaparak öğrenmesine, ortamı deneyimleyebilmesine ve özümsemesine, kendi bakışını geliştirmesine olanak sağlamaktadır. Bunlar ortak avlu (piazza), karşılaşma mekânları, atölyeler (atelier), buluşma mekânları gibi alanlardır. Bu mekânların yanı sıra; etkileşim ve deneyim odaklı bir eğitim anlayışı olması nedeniyle, bazı iletişimi sağlayıcı elemanlar da bu okulların olmazsa olmazlarındandır. Örneğin; panolar, tırmanılabilen dış duvarlar, oyunların bir parçası olan iç ve dış mekânın bazı bölümleri gibi. Sosyal becerileri geliştirmeyi ön planda tutan, etkileşimin çok önemli olduğu bu eğitim yaklaşımına sahip okulların uyguladığı prensipler, Covid 19 küresel salgını nedeniyle problematik hale gelmektedir. Farklılaşan sosyalleşme durumu ve "yeni normal" çerçevesinde fiziksel mekânların yeniden ele alınması gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Bu çalışma kapsamında ise sosyal mekân odaklı Reggio Emilia anlayışını benimsemiş okul öncesi eğitim kurumlarında yapılabilecek mekânsal düzenlemeler önerilmiştir. Salgın sebebiyle sosyalleşme ortamları, temizlik alışkanlıkları, çevre ile etkileşim durumu değişmektedir. Bu değişen durumları okul öncesi yaş grubuna anlatmak ve alışkanlık haline getirmesini sağlamak, takibini gerçekleştirmek ise hem aileler hem de eğitimciler açısından güçlükler yaratmaktadır. Eğitim yaklaşımının sosyal iletişim, çevre ile etkileşim odaklı olumlu durumlarını koruyarak, fiziksel mekânlarda "yeni normal" çerçevesinde bazı düzenlemeler yapmak mümkündür. Bu çalışmanın amacı; Reggio Emilia eğitim yaklaşımına sahip ve bu yaklaşımın prensiplerini benimseyerek sosyalleşme, çevre ile etkileşim, mekân ile kurulan iletişimi önemseyen okulların küresel salgın

sırasında ve sonrasında yaşanan durumlar ile birlikte etkileşim odaklılığını sürdürecek mekânsal düzenlemelere işaret etmektir.

Materyal ve Metot

Reggio Emilia eğitim yaklaşımını benimsemiş ve kendine özgü sosyal mekanlara sahip olan okul öncesi eğitim kurumlarının fiziksel mekanları incelenmiştir. Etkileşimi güçlendirmeyi hedefleyen mekânlara sahip olduğu görülmüştür. Bu çalışma; 1945 yılından beri süregelen ve öğrencilerin sosyal becerilerini, yaratıcılıklarını geliştiren bu yaklaşımın prensiplerine zarar vermeden, küresel salgın ortamıyla ile birlikte meydana gelebilecek problemleri ortaya koyan nitel bir araştırmayı içermektedir. Bu problemlere yönelik mimari çözüm önerileri geliştirilmiş ve örneklerle desteklenmiştir. Ayrıca, üretilen çözüm önerileri kavramayı kolaylaştırmak amacıyla görselleştirilmiştir.

Bulgular

Reggio Emilia eğitim yaklaşımını benimsemiş kurumların mekanları incelenerek problematik olabilecek noktalar saptanmıştır. Çocukların yoğunlaştığı sosyal mekanlara yönelik düzenleme önerileri gerekmektedir. Toplanma alanları sosyal mesafe kurallarına uygun bir şekilde tasarlanmalıdır. Bireylerin sosyal mesafe kurallarını kavrayabilmeleri için kişisel oyun ve karşılaşma mekânlarında yönlendirici donatı elemanları ve şeffaf bölmeler kullanılabilir. Uygulamalı öğrenmeyi ve sosyal katılımı da etkilemeyecek şekilde çözüm önerileri geliştirilmelidir. Atölyelerde kişisel alanlar şeffaf duvarlar aracılığıyla bölünmeli ve karşılaşma noktalarında sosyal mesafeye uygun alanlar tasarlanmalıdır. Ortak kullanılan materyallerin kullanım şekli, temizliği ve etkinliklerin nasıl gerçekleştirileceği konusuna çözüm önerileri getirilmelidir. Bütün mekânsal düzenlemeler sosyal anlamda da çocukların birbiri ve çevresiyle etkileşimine engel olmadan yapılmalıdır. Giriş çıkışların yeniden düşünülmesi gerekmektedir. Kullanıcıların mekâna girmeden önce dezenfekte olmalarını sağlayacak birimler oluşturulmalıdır. Çocukların beslenme ihtiyaçlarının karşılanması için ise koordineli ve entegre bir yaklaşım geliştirilmelidir. Bireylerin birbiri ile en az fiziksel temas halinde olacağı, yeterli sirkülasyon alanına sahip mekânsal düzenlemeler ve donatı tasarımları geliştirilmelidir. Donatı tasarımları yapılırken antibakteriyel malzemelerin kullanılması gerekmektedir. Reggio Emilia eğitim yaklaşımında çocukların çalışmalarının sergilenmesi de büyük önem taşımaktadır (Gandini, 1997). Sergi panolarının kişiye özel tasarlanması hijyen açısından oldukça önemlidir.

Sonuç

Temizlik ve sosyal mesafe kurallarına göre mekânsal olarak yeni düzenlemeler getirilmeli ve herkesin bu yeni durumu benimsemesi sağlanmalıdır. Bu konuda mimarlara önemli görevler düşmektedir. Okul öncesi yaş grubundaki öğrencilerin küresel salgın durumunu algılaması ve gün içerisindeki eylemlerini bu duruma göre güncelleyerek alışkanlık haline getirmesinde, anlatma yöntemi çok önemli hale gelmektedir. Bu durumda riski azaltmak için yapılabilecek en doğru çözümlerden birisi, mimari mekânda yapılacak olan düzenlemeler ile desteklenerek, alışkanlıkların farklılaştırılmasıdır. Küresel salgın durumu ve değişen alışkanlıkların çocukların psikolojilerini olumsuz etkilememesi için, sağlıkla ilgili uyulması gereken kuralları oyunlaştırılmış içerikler aracılığıyla aktarmak gerekmektedir. Çocukların günlük rutinlerinde yapmaları gereken uygulamaları, kişisel alan ve malzeme kullanımlarının nasıl olmasın gerekliliğinin, çevrelerinde alınması gerekli önlemlerin ve virüsle ilgili yaşa uygun bilgilerin de müfredata eklenerek çocukların içinde bulunulan durumu doğru kavramasını kolaylaştırıcı şekilde olmalıdır.

Kaynakça

Gandini, L. (1997). Bringing Reggio Emilia Home. An Innovative Approach to Early Childhood Education. Teachers Collage Press. New York
UNICEF, (2020). Guidance for Re-Opening of Preschools and Kindergartens post- COVID19.
Sameroff, A. J., & Chandler, M. J. (1975). Reproductive risk and the continuum of caretaking casualty. Review of child development research, 4, 187-244.
Veale, A. (1992). Making Meaning with Eyes and Hands.

Anahtar Kelimeler

Reggio Emilia Eğitim Anlayışı, COVID 19 Küresel Salgını, Okul Öncesi Eğitim Mekânları, Küresel Salgın ve Mekânsal Düzenlemeler, Yeni Normal ve Mimarlık

SPATIAL ARRANGEMENTS IN THE CONDITIONS OF A PANDEMIC: A PROPOSAL DEVELOPED OVER REGGIO EMILIA SCHOOLS

Extended Summary

Purpose, Scope of the Study and Problem Definition

Education areas in pre-school period are defined as the places where the children acquire knowledge, discover something new and perform creative activities individually or in groups. Sameroff and Chandler (1975) argues that the development of the child is not only dependent on biological characteristics, but also the physical field has an effect on child development. A well-designed physical environment provides effective learning environments, helping children interact and establish positive relationships with other individuals. In the Reggio Emilia approach that emerged in the field of pre-school education, a modern education understanding that offers student-oriented, effective learning environments is adopted. Besides the physical environment, the social environment is also very important in supporting the creativity and imagination of a child (Veale, 1992).

There are some specialized spaces brought by the educational approach of Reggio Emillia. These spaces allow the child to learn by doing, to experience and absorb the environment, and to develop their own outlook. These are areas such as common courtyard (piazza), meeting spaces, workshops (atelier), meeting places. Besides these places; due to its interaction and experience-oriented education approach, some communication providers are indispensable for these schools. For example; panels, climbable exterior walls, some parts of the indoor and outdoor spaces that are part of the games. The principles applied by schools with this educational approach, which prioritizes the development of social skills and where interaction is very important, is becoming problematic due to the Covid 19 pandemic. The necessity of reconsidering physical spaces within the framework of the diversifying socialization and the "new normal" arises. Within the scope of this study, spatial arrangements that can be made in pre-school education institutions that have adopted the understanding of social space-oriented Reggio Emilia approach are proposed. Due to the pandemic, socializing environments, cleaning habits, and interaction with the environment are changing. Explaining these changing situations to the pre-school age group and making them acquire habits and monitor those habits, create difficulties for both families and educators. It is possible to make some arrangements within the framework of the "new normal" in physical spaces, by preserving the positive aspects of the educational approach focused on social communication and interaction with the environment. The aim of this study is to point out the spatial arrangements that will maintain the focus of interaction with the situations experienced during and after the pandemic of schools that have a Reggio Emilia educational approach and adopt the principles of this approach and care about socialization, interaction with the environment, communication with the space.

Materials and Methods

The physical spaces of pre-school education institutions that have adopted the Reggio Emilia educational approach which have their own unique social spaces have been examined. It has been observed that they have spaces that aim to enhance interaction. This study includes a qualitative research of Reggio Emilia approach, which has been going on since 1945 and aims to improve students' social skills and creativity that reveals the problems that may occur with the pandemic environment without harming its principles. Architectural solutions for these problems have been developed and supported with examples. In addition, the solutions suggested were visualized in order to facilitate comprehension.

Findings

The locations of the institutions that have adopted the Reggio Emilia education approach were examined and the potential problematic points were determined. Arrangement suggestions for social spaces where children are concentrated are required. Meeting areas should be re-designed in accordance with the rules of social distancing. Guiding equipment elements and transparent partitions can be used in personal game and meeting spaces so that individuals can comprehend social distance rules. Solutions should be developed in a way that does not affect applied learning and social participation. Personal areas in workshops should be divided through transparent walls and areas suitable for social distancing should be designed at meeting points. Solution suggestions should be made on the use of common materials, cleaning and how to carry out the activities. All spatial arrangements regarding social situations should be made without hindering the interaction of children with each other and their environment. All entries and exits need to be reconsidered. Units that will enable the users to disinfect before entering the space should be established. A coordinated and integrated approach should be developed to meet the nutritional needs of children Spatial arrangements and equipment designs with sufficient circulation space where individuals will be in minimal physical contact with each other should be developed. Antibacterial materials should be used while making equipment designs. In the Reggio Emilia educational approach, it is also of great importance to exhibit the work of children (Gandini, 1997). It is very important in terms of hygiene that the exhibition panels are designed individually.

Result

According to the rules of hygiene and social distancing, new regulations should be made spatially and everyone should adopt this new situation. Architects have important duties in this regard. The method of narration becomes very important for students in the preschool age group to perceive the pandemic situation and to make a habit by updating their actions during the day according to this situation. In this case, one of the most accurate solutions that can be made to reduce the risk is to differentiate habits by supporting the arrangements to be made in the architectural space. In order to prevent the pandemic and changing habits from adversely affecting the psychology of children, it is necessary to convey the rules to be followed regarding health through gamified content. The practices that children should make in their daily routines, the necessity of using personal space and materials, the necessary precautions to be taken in their environment, and the age-appropriate information about the virus should be added to the curriculum in a way that facilitates the understanding the situation thoroughly.

References

Gandini, L. (1997). Bringing Reggio Emilia Home. An Innovative Approach to Early Childhood Education. Teachers Collage Press. New York

UNICEF, (2020). Guidance for Re-Opening of Preschools and Kindergartens post- COVID19.

Sameroff, A. J., & Chandler, M. J. (1975). Reproductive risk and the continuum of caretaking casualty. Review of child development research, 4, 187-244.

Veale, A. (1992). Making Meaning with Eyes and Hands.

Keywords

Reggio Emilia Education Concept 1, COVID 19 Pandemic 2, Preschool Education Spaces 3, Pandemic and Spatial Arrangements 4, New Normal and Architecture 5

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

GERZE YANGIN EVLERİNİN KENTSEL HAFIZA MEKÂNI OLARAK YENİDEN DÜŞÜNÜLMESİ

Naime DÖNDERİCİ[1], Dr. Öğr. Üyesi Hatice Gökçen ÖZKAYA[2]

[1] Süleyman Demirel Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, ISPARTA, naimedonderici@hotmail.com

[2] Süleyman Demirel Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, ISPARTA, gokcenakgun@yahoo.com

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Tarih boyunca meydana gelen, yerleşim birimlerinde ağır tahribatlara neden olmuş yangınlar, kentlerde kolektif hafızanın oluşumunda önemli roller oynamışlardır. Yangının vuku bulduğu yerde yangından dolayı ekonomik ve toplumsal açıdan yaşanan güçlüklerle, yangın bölgesinde yaşayanlar afet sonrası yaşamlarını yeniden kurarken, yaşadıklarına dair bireysel hafızalarında hatırladıkları ve unuttuklarını toplumsal olarak kolektif bir şekilde inşa ederler.

Bu inşa süreci, mekânsal üretimle birlikte var olur. Burada söz edilen hem somut anlamda yeniden inşa edilen binalar üzerinden gerçekleştirilen mekânsal üretimdir, hem de zihinlerde sürekli inşa edilmeye devam eden mekânsal üretim. Hafıza mekânsız düşünülemez; olaylar mekanlarıyla birlikte ve toplumsal etkileriyle hatırlanır ve değişen mekanlar üzerinden de hafıza sürekli yeniden inşa edilir.

Bildiride ele alınacak olan 1956 Gerze yangını da çok ciddi bir tahribata uğramış olan bir kentin yeniden inşa edilmesine neden olan, bu yönüyle kentlilerin kolektif hafızasında da önemli bir yer edinen bir olaydır. Yangın sonrasında onarım sürecinde, kent modern bir görünüşe kavuşarak yeni bir kimlik kazanmıştır. Bu bildirinin amacı, kentlinin hafızasında Gerze yangınının ve bu yangınla oluşmuş kent mekânlarının nasıl inşa edildiğini sorgulamaktır.

Materyal ve Metot

Çalışmada kullanılacak metot, yangın sonrası oluşan mekânların, kentlilerin hafızasında nasıl bir yer edindiğini sorgulamak adına, bu olaya tanık olmuş, dönüşen yangın alanında yaşayan kentliler ile yapılacak sözlü tarih çalışmasıdır.

Bulgular

Çalışmada alana dair yapılan ön araştırmalarda ilk olarak yangınla kentte yaşanan değişimin boyutları anlaşılmaya çalışılacaktır. İmar planları bu anlamda önemli bilgiler sunmaktadır ve bu çalışmada, 13 Şubat 1956 tarihli Gerze imar planı ile yangın sonrası Bernard Wagner tarafından hazırlanan yeni Gerze planı detaylarıyla karşılaştırılacaktır. Master planlarından edinilen ilk izlenimler ve ön araştırmalar, Gerze'nin yangın öncesinden farklı bir şekilde modern şehircilik ilkelerine göre tasarlandığını göstermektedir. Yeni imar planında caddeler ana yolları dik kesmektedir. Planlamada sokak, cadde ve anayollarda yeşil alanlarla birlikte düşünülmüş, evler de

bahçeli tasarlanmıştır. Gerze'de halk, tütüncülük, balıkçılık, esnaflık gibi mesleklerle geçimini sağlamaktadır. Ev planları da bu meslek gruplarına hitap edecek şekilde hazırlanmıştır. Eski imar haritasına göre, yeni imar haritasının oldukça kapsamlı olduğu görülmektedir. Sokak, cadde ve ana yol kavramları yeni imar planı ile belirginleşmiştir. Şehrin gelecekteki büyüme payı da yeni imar planında göz önünde bulundurulmuştur.

Eski Gerze konutlarının mimari özellikleri ile yeni konutların karşılaştırılması da dönüşümün boyutuna dair önemli bilgiler sunar. Gerze'de yangın öncesinde evler çoğunlukla taş duvar üzerine oturtulmuş ahşap karkas üzerine hımış sistemine göre yapılmış olan geleneksel evlerdir. Bunun yanında tümü ahşap çatkılı ya da tümü tuğla yığma sistemle inşa edilmiş yapı örnekleri de mevcuttur. Pencereleri çoğunlukla yüksek, giyotin pencere tipindedir ve çoğunda üçgen alınlık bulunmaktadır (Yerebasmaz, 2006). Evlerin bir kısmında balkon bulunsa da, balkonsuz evlerin çoğunlukta olduğunu belirtmek gerekir. Binalar bitişik nizamlıdır. Öte yandan yangın sonrasında inşa edilen yeni konutlar ise betonarme yapılardır. İhtişamlı ve büyük olan eski konutların aksine, minimum insan ölçülerine göre tasarlanmışlardır. Pencereleri küçültülmüştür. Yangın evleri sıra evler, ikiz evler ve bitişik nizamlı olmak üzere farklı tipte konut türleri olarak inşa edilmişlerdir.

Ön araştırmalar ve kente ve yapılara dair değişimlerle ilgili bilgilerden sonra, yangınla ve hafızada bu olayın ve kentin dönüşümünün nasıl yer edindiğine geçilecektir. Yerel halktan yangına şahitlik edenlerle yapılan ilk görüşmeler, Gerze'nin değişen tek özelliğinin kent imarı ve mimarisi olmadığını göstermektedir. Yangın, kentin demografik yapısına da etki etmiştir. Günümüzde Yangın sonrası inşa edilen afet evlerinde çoğunlukla sonradan Gerze'ye yerleşen memur aileleri ve çocukları ikamet etmektedir. Ulaşılan bir diğer sonuç ise halkın yeni mimariden eskisi kadar memnuniyet duymadıklarıdır. Eski konutların görkemi ve ahşabın sıcaklığının, küçük boyutlu betonarme konutlarda bulunamadığı belirtilmektedir.

Sonuç

Karşılaştırmalı incelemelerin yanında, bu çalışmanın inceleme yöntemi olan sözlü tarih çalışması, Gerze yangını ve sonrasında kentte yapılan başta yangın evleri olmak üzere mekânsal üretimin kentsel hafızada önemli bir yer edindiğini ortaya çıkarmaktadır. Kentsel doku bazında yangınla yaşanan değişim ve yangın evleri afet sonrası onarımlar adına olumlu sonuçlar da getirse de, yine de yerel halkın mimariyle ilgili beklentileri ve manevi ihtiyaçlarıyla ne kadar örtüştüğü tartışmalıdır. 1956'da yaşanan yangınla birlikte modern şartların gerektirdiği şekilde imar faaliyetleri gerçekleştirilmiş, ancak bu faaliyetler halkın belleğinde var olanla uyuşmamıştır. Öte yandan kentlilerin hafızasındaki değerlendirmeler zaman içinde değişim de göstermektedir. Gerze için 1956 senesiyle birlikte, betonarme yangın evleri mimari ve kültürel miras konusu haline de gelmiş, onun korunmasını isteyen bir kesim de oluşmuştur. Bu çalışma, yangının ve yangın sonrası inşa edilen mekânların kolektif hafızada nasıl yer edindiğini, kentsel belleğin nasıl inşa edildiğini, bu inşa etme sürecinde nelerin etkili olduğunu sözlü tarih çalışması ile ortaya koyacaktır.

Kaynakça

Halbwachs, M., 2018. Kolektif Bellek, (çev. Zuhal Karagöz), Pinhan Yayıncılık, İstanbul.

Yerebasmaz, H., 2006. Gerze Kentsel Dönüşüm Örneğinin İncelenmesi Üzerine Bir Araştırma. Gazi Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 146, Ankara.

Anahtar Kelimeler

Gerze, Yangın, Kentsel Hafıza, Yangın Evleri, Kolektif Hafıza

RETHINKING OF GERZE FIRE HOUSES AS URBAN MEMORY SPACES

Extended Summary

Aim and Scope of the Study and Description of Problem

Throughout history, fires that have caused heavy damage to settlements and changed cities partially or completely, have played an important role in the formation of collective memory in cities. With the economic, social and social difficulties caused by the fire in the place where the fire occurred, people living in the fire- zone remake their lives after the disaster for themselves, while collectively constructing what they remember and forget in their individual memories of their experiences.

This construction process coexists with spatial production. What is mentioned here is both the spatial production carried out over the buildings that are being reconstructed in concrete terms, and the spatial production that continues to be built in minds. Memory is unthinkable without space; events are remembered with their spaces and their social effects, and memory is constantly rebuilt through changing spaces.

The 1956 Gerze fire, which will be discussed in our study, is an event that caused the rebuilding of a city that was severely damaged, and in this respect, it has an important place in the collective memory of the city- dwellers. During the repair process after the fire, the city gained a modern appearance and a new identity. The purpose of this study is to question how Gerze fire and transformation of the city after this fire were built in the memory of the residents.

Material and Methods

The method to be used in the study is oral history conducting through recorded interviews with the city dwellers who have witnessed this event and personally experienced the transformion of the city within the fire damaged area, in order to question how the spatial production before and after the fire has acquired a place in the memory of the citizens.

Findings of Study

In the preliminary studies on the area in the study, first of all, the extension of the change in the city due to fire will be examined. In this sense the master plans provide important information and in the study, the Gerze master plan dated February 13, 1956 and the new Gerze plan prepared by Bernard Wagner after the fire will be compared in detail. The first impressions and preliminary studies gained from the master plans show that Gerze was designed according to modern urbanism principles in a different way than before the fire. In the new master plan, streets cut the main roads perpendicularly. The streets, avenues and main roads were considered together with green areas, and the houses were designed with gardens.

Gerze's residents earn their living from professions such as tobacco, fishing and tradesmen. The house plans are also prepared to appeal to these occupational groups. Compared to the old master plan, the new master plan is much more comprehensive. In the new master plan, the concepts of street, avenue and main road have become clear with the new master plan. The future urban growth share has also been taken into account in the new master plan.

Comparison of the architectural features of the old Gerze dwellings with the new ones also provides important information on the extent of the transformation. In Gerze, before the fire, the houses were mostly traditional houses built on wooden carcasses based on the timber system, placed on stone walls. In addition, there were also examples of buildings, all with wooden frames or all built with a brick masonry system. The windows were mostly high, guillotine window type and most of them had a triangular pediment (Yerebasmaz, 2006). Although some of the houses had balconies, it

should be noted that houses without balconies were in majority. The attached buildings in the city were in majority, too. On the other hand, new houses built after the fire are reinforced concrete structures. Unlike the magnificent and large old houses, they were designed according to minimum human dimensions. The windows have been made smaller. Fire houses were built as different types of dwellings such as row houses, twin houses and attached houses.

After preliminary research and information about the changes in the city and its buildings, it will be discussed how this event and the transformation of the city took place in the memory. The first interviews with local people who witnessed the fire show that the only changing feature of Gerze is not urban development and architecture. The fire also affected the demographic structure of the city. Today, the families and children of civil servants who later settled in Gerze reside in the disaster houses. Another result is that the public is not as satisfied with the new architecture as before. It is stated that the splendor of the old houses and the warmth of the wood cannot be found in small sized reinforced concrete houses.

Conclusion

In addition to the comparative studies, the oral history study, which is the method of this research, reveals that the spatial production, especially the fire houses, which were built in the city after the Gerze fire, has an important place in the urban memory. Although the change in the urban fabric and fire houses bring positive results for post-disaster repairs, it is still debatable how much it matches with the expectations and spiritual needs of the local people regarding architecture. With the fire in 1956, development activities were carried out as required by modern conditions, but these activities did not match what was in the public's memory. On the other hand, the evaluations in the memory of the city dwellers also change over time. For Gerze, with the year 1956, reinforced concrete fire houses became an architectural and cultural heritage subject, and a section was formed who wanted to protect it. This study will reveal how the fire and post-fire spaces have a place in the collective memory, how the urban memory is built, and what is effective in this construction process, through an oral history study.

References

Halbwachs, M., 2018. Kolektif Bellek, (çev. Zuhal Karagöz), Pinhan Yayıncılık, İstanbul.

Yerebasmaz, H., 2006. Gerze Kentsel Dönüşüm Örneğinin İncelenmesi Üzerine Bir Araştırma. Gazi Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 146, Ankara.

Keywords

Gerze, Fire, Urban Memory, Fire Houses, Collective Memory

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

DİKEY MİMARİDE ÇATI VE KAT BAHÇELERİ ÖRNEĞİ: "PARK ROYAL ON PİCKERİNG, SİNGAPUR"

Meryem SARIKAYA[1], Yasin DÖNMEZ[2]

[1] Karabük Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Karabük, sarikayameryem@hotmail.com

[2] Karabük Üniversitesi, Peyzaj Mimarlığı Bölümü, Karabük, yasindonmez@karabuk.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Günümüzde; gelişen teknolojiyle beraber yeşil alanlara duyulan ihtiyaç, mimari tasarım kriterlerinin de zamanla değişmesine aracı olmaktadır. Bu değişimlerden bir tanesi dikey mimaride karşımıza çıkan çatı ve kat bahçeleri uygulamasıdır. Bu bahçeler, estetik olmasının yanı sıra küresel ısınmaya karşı oluşturulan soğuk savaşın en önemli temalarından biridir. Ekolojik yaşam döngüsünün bozulmasındaki kilit nokta yeşil alan miktarlarının azalmasıyla dikkat çekmektedir. Yeşil alanların giderek azalması başta insan olmak üzere canlıların doğa ile irtibat kuracağı noktaların yok olmasına neden olmaktadır. Bu alanların önemi, yoğun iş temposundan kaçmak isteyen insanların dinlenebileceği, kaliteli nefes alabileceği ve sorunsuz zaman geçirebileceği ortamları arayış istekleri doğrultusunda ortaya çıkmaktadır. Çevresel sorunların artması yaşanabilir şehir kavramını olumsuz etkilemekte ve yaşam kalitesini düşürmektedir. Gelişen ve gelişmekte olan dünya ülkelerindeki hızlı nüfus artışı, doğrudan şehirleşme kat sayısını artırmakta ve kontrolsüz gelişen şehirlerin çölleşme sürecini hızlandırmaktadır. Kent planlamasında yapılan yanlışlar geri dönüşü olmayan tahribatlara neden olmakta ve bu tahribatlarda yok olan yeşil alanlar kentsel ısı adalarının oluşumunu meydana getirmektedir. Şehirlerdeki çölleşmenin ve kentsel ısı adası oluşumunun önüne geçmek maksatlı inşaatı sırasında zemin katında kaybedilen yeşil dokunun, yapı içerisinde çatı ve kat bahçeleriyle yeniden kazanımı hedeflenmektedir. Dikey mimaride yeşil dokunun tekrar kazanımı; habitat ve biyoçeşitliliğin korunması, yalıtım ve enerji verimliliği, kentsel ısı adası etkisini azaltma, yağmur suyu yönetimi, gürültü etkisini azaltma, çatı ömrünü uzatma, estetik değerler gibi birçok olumlu faktörlerin ortaya çıkmasını sağlamaktadır. Bu çalışmada; dünyada örnek temsil edilebilecek Singapur'da yer alan Parkroyal Hotel projesinin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu kapsamda projeye ait tasarım kriterlerine, sürdürülebilir olmasına ve ekolojik anlamda doğaya nasıl katkı sağladığına dair bilgilere yer verilmiştir.

Materyal ve Metot

Çalışmanın ana materyalini Singapur'un Upper Pickering Caddesi'nde yer alan Parkroyal Hotel yapısı oluşturmaktadır. 2009 yılında yapımına başlanılan ve 2013 yılında yapımı tamamlanan otel-ofis yapısı WOHA mimarları tarafından tasarlanmıştır. WOHA mimarları 2007 yılında tasarıma başlamış ve yapıya ait tasarım sürecini iki yılda tamamlamıştır. Çalışmanın metodu projeye ait tasarım kriterlerini ve mevcut halini içerik yönünden analiz etmektir. Çatı ve kat bahçelerinin yapı

performansına sağladığı katkının yanı sıra otel kullanıcılarının görüşleri, memnuniyet dereceleri gibi otel hakkında yapılan olumlu yorumlar forum sayfalarından incelenmiş, yapıya kazandırılan "yeşil rengin" otele finansal anlamda nasıl katkı sağladığına dair verilere ulaşılmaya çalışılmıştır.

Bulgular

ParkRoyal on Pickering Hotel, zemin üstünde 16 kattan oluşan karma kullanıma sahip bir otel-ofis binasıdır. Binada çatı ve kat bahçelerinin toplam alanı 15 000 metrekaredir. Bu alan toplam inşaat alanının yarısından fazlasına, arsa alanının ise yaklaşık iki katına denk gelmektedir. Tasarımın çıkış noktası "bahçe içinde bir otel algısı oluşturmak" tır. Bu bağlamda yeşil bahçelerin düzenlenmesinde organik formlar tercih edilmiş, topografik mimari tasarımcılarının ilham kaynağı olmuştur. 104 araçlık otopark yeri bodrum kat yapılmadan zemin üzerindeki yer üstü otoparkları ile karşılanmıştır. Gökyüzü bahçeleri olarak adlandırılan kat bahçelerindeki peyzaj düzenlemesi, Singapur'un iklim şartlarına uyum sağlayabilecek ve çok fazla bakım gerektirmeyecek bitkilerle sağlanmıştır. Otele ait odaların iç mekân tasarımında ısı ve ışık kontrolü kat bahçelerinde yer alan bitkiler ile sağlanmaktadır. Çeşitli bitki seçenekleri sunan gökyüzü bahçelerinde; şelaleler, havuzlar, ekili teras alanları ve yeşil duvarlar da yer almaktadır. Çatı bahçelerine yağan yağmur suları, toplama tanklarında biriktirilip kuru havalarda bitkilere damla sulama yöntemi ile verilmiş, böylelikle su tüketimi optimize hale getirilmiştir. Ayrıca çatıda yer alan güneş panelleri bahçe aydınlatılması için gerekli olan enerjiyi karşılamaktadır. Otel, dikey mimaride yeşillik ve peyzaj uygulamasının en çarpıcı örneklerinden bir tanesidir. Sürdürülebilir tasarımı sayesinde Singapur'daki yeşil binalar içinde en yüksek derece olan BCA Green Mark Platinum ödülüne layık görülmüştür. Yeşil rengin otele kazandırılması ve otelin sürdürülebilir kimliğe sahip olması, kullanıcıların birçoğunda merak uyandırmakta ve otel daha çok bu sebepten dolayı tercih edilmektedir.

Sonuç

Çalışma; dikey mimaride yok olan yeşil alanların ParkRoyal on Pickering Hotel projesindeki gibi çatı ve kat bahçeleri ile yeniden kazanılması, yeni yapılaşma örneklerine bir bakı rehberi olması amacıyla hazırlanmıştır. Proje; şehirlerin dikey mimaride yükselmesiyle beraber yeşil alanların yok olmayacağının aksine istenildiğinde yaklaşık %200 kadarıyla yeniden kazanımının bir kanıtı olmaktadır. Birçok çevreci sertifikayı almaya hak kazanmış otel binası, yeşilliği ile kent alanı içerisinde cazibe noktası haline gelmeyi başarmış ve ekonomik anlamda da sürdürülebilirliğini "bahçede bir otel" anlayışı ile devam ettirmektedir.

Kaynakça

Karakaya Aytin, B., Kısa Ovalı, P., " Çatı Bahçelerinin Kent Yaşamına Katkıları- Edirne'deki Yeni Dönem Konaklama Yapıları Çatıları İçin Bitkilendirme Önerileri", *İnönü Üniversitesi Sanat Ve Tasarım Dergisi*, 6(14): 1-17 (2016)

"PARKROYAL on Pickering", *The Sıngapore Engıneer*, 20-22 September (2012)

"PARKROYAL on Pickering A New Generatıon Of Tropıcal Hospıtalıty",
Project Features, 82-89

İnternet: "PARKROYAL on Pickering Hotel & Spa", Terrapin Bright Green, www.terrapinbg.com (2017)

İnternet: "PARKROYAL on Pickering" https://www.skyscrapercenter.com/building/parkroyal- on-pickering/14115 (2020)

İnternet: "PARKROYAL on Pickering-Singapore"
https://www.woha.net/images/project_images/136299872552/pdf/ParkRoyalPickering.pdf

Anahtar Kelimeler

Dikey Mimari, Çatı ve Kat Bahçeleri, Yeşil Otel, ParkRoyal Hotel, Singapur

AN EXAMPLE OF ROOFTOP AND FLOOR GARDENS IN VERTICAL ARCHITECTURE: "PARKROYAL ON PICKERING, SINGAPORE"

Extended Summary

Purpose, Scope, and Problem Definition of the Study

Nowadays, the need for green areas with the developing technology has also become a means of change in design criteria over time. One of these changes is the application of rooftop and floor gardens that we come across with in vertical architecture. These gardens are among the most important themes of the cold war created against global warming as well as aesthetics. The key point in the deterioration of the ecological life cycle is noted by the decrease in the amount of green space. The gradual decrease of green areas causes the destruction of the places where living things, especially human beings, will come into contact with nature. The importance of these areas is emerging in accordance with the desire to seek environments where people who want to escape the busy pace of work can relax, breathe quality and spend time smoothly. Increasing environmental problems negatively affect the concept of livable cities and reduce quality of life. Rapid population growth in developing and developed world countries directly increases the number of floors in urbanization and accelerates the desertification process of cities developing in an uncontrolled way. Mistakes made in urban planning cause irreversible destruction, and the green areas that are destroyed through these destructions create the formation of urban heat islands. During construction, in order to prevent desertification in cities and the formation of urban heat islands, it is aimed at re-acquiring the green tissue lost on the ground floor, with rooftop and floor gardens. Re-acquisition of green tissue in vertical architecture causes many positive factors such as protection of habitat and biodiversity, insulation and energy efficiency, reducing urban heat island impact, rainwater management, noise impact reduction, extending roof life, and aesthetic values. In this study; The Parkroyal Hotel project in Singapore, which can be represented as an example in the world, is intended to be examined. In this context, information about the design criteria of the project, its sustainability and how it contributes to nature ecologically has been provided.

Material and Method

The main material of the study is the Parkroyal Hotel structure on Upper Pickering Street in Singapore. The hotel-office structure, which was built in 2009 and completed in 2013, was designed by WOHA architects. WOHA architects started designing in 2007 and completed the design process of the structure in two years. The method of the study is to analyze the design criteria of the project and its current state in terms of content. In addition to the contribution of rooftop and floor gardens to building performance, positive comments about the hotel such as hotel users' opinions and satisfaction ratings were reviewed on the forum pages, data on how the "green color" contributes financially to the hotel was intended to be accessed.

Findings

ParkRoyal on Pickering Hotel is a mixed-use hotel-office building with 16 floors on the ground floor. The total area of the rooftop and floor gardens in the building is 15 000 square meters. This area is equivalent to more than half the total construction area and about double the land area. The starting point of the design is to "create a perception of a hotel in a garden". In this context, organic forms were preferred in the arrangement of green gardens and inspired by topographic architectural designers. Parking need for 104 vehicles was met with aboveground parking lots on the ground without building a basement floor. The landscape arrangement in the floor gardens, called sky

gardens, is provided with plants that can adapt to Singapore's climatic conditions and do not require much maintenance. In the interior design of the hotel's rooms is heat and light control is provided by plants in the floor gardens. In sky gardens offering a variety of plant options, waterfalls, pools, cultivated terrace areas and green walls are also available. Rainwater falling on rooftop gardens was accumulated in collection tanks and given to plants by drip irrigation method in dry weather, thus optimizing water consumption. In addition, the solar panels on the roof meet the energy required for garden lighting. The hotel is one of the most striking examples of greenery and landscape application in vertical architecture. For its sustainable design, it was awarded the BCA Green Mark Platinum award, the highest ranking of green buildings in Singapore. The introduction of green color to the hotel and the hotel's sustainable identity is intriguing for many of the users, and the hotel is preferred for this reason.

Result

The study has been designed in order to motivate the re-acquisition of green areas that disappear in vertical architecture with rooftop and floor gardens like the ParkRoyal on Pickering Hotel Project and to act as a visual guide for new examples of construction. The project is a testament of the fact that green areas will not disappear with the rise of cities in vertical architecture, but on the contrary that if desired, they can be re- acquired at a rate of approximately 200%. The hotel building, which has been awarded many green certificates, has managed to become a point of attraction within the city area with its greenery and continues its economic sustainability with the understanding of "a hotel in a garden".

References

Karakaya Aytin, B., Kısa Ovalı, P., " Çatı Bahçelerinin Kent Yaşamına Katkıları- Edirne'deki Yeni Dönem Konaklama Yapıları Çatıları İçin Bitkilendirme Önerileri", *İnönü Üniversitesi Sanat Ve Tasarım Dergisi*, 6(14): 1-17 (2016)

"PARKROYAL on Pickering", *The Sıngapore Engıneer*, 20-22 September (2012)

"PARKROYAL on Pickering A New Generatıon Of Tropıcal Hospıtalıty",
Project Features, 82-89

İnternet: "PARKROYAL on Pickering Hotel & Spa", Terrapin Bright Green, www.terrapinbg.com (2017)

İnternet: "PARKROYAL on Pickering" https://www.skyscrapercenter.com/building/parkroyal- on-pickering/14115 (2020)

İnternet: "PARKROYAL on Pickering-Singapore"
https://www.woha.net/images/project_images/136299872552/pdf/ParkRoyalPickering.pdf

Keywords

Vertical Architecture, Rooftop and Floor Gardens, Green Hotel, ParkRoyal Hotel, Singapore

.

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

KIRSAL YAŞAMI YENİDEN KEŞFETMEK

Dr. Nurhilal BURAK[1], Zeynep Hülya AYTULUM[2]

[1]Düzce Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Düzce, nurhilalsimsek@gmail.com

[2]İstanbul Üniversitesi, Felsefe ve Din Bilimleri Anabilim Dalı, İstanbul, zhulyaaytulum@gmail.com

Genişletilmiş Özet

1940'lı yılların sonundan itibaren değişen yaşam koşulları ile birlikte farklı sebepler ile kırsaldan kente doğru göç sayısında ciddi artış yaşanmıştır. Kentlere taşınan kırsal yaşam kültürünün yaşatılması bu akışın güçlü girdilerinden biri olmuştur. Hem kullanıcının hem de kullanılan mekânların değişimi iki yönlü dönüşümler ile sonuçlanmıştır. Kırsaldan kente göç yalnızca insan bazlı yaşanmamış; aynı zamanda, 'kırsal' bir kültür ve yaşam koşulu olarak yer değiştirmiştir.

Türkiye'de bu göçlerin başlangıç yıllarından üç nesil sonrasına denk düşen 2000'li yıllar ile birlikte, yeni farkındalıklar/farklılıklar ortaya çıkmaya başlamıştır. Daha doğru bir tabirle; iyileşen yaşam şartları ile birlikte alternatif hayatlar tercih edilebilir olmaya başlamıştır. Göç motivasyonunu oluşturan sebepler, yaşanılan dönemle birlikte şekillenen konjönktürel sebeplerdir. Modern dönemin ilk göç motivasyonları coğrafî ve eğitim başta olmak üzere somut bir kültür talebi ekseninde şekillenmişken, daha sonraları; nispeten konfor arayışı, ekonomik istihdam ve şehir kültürünün cazibesi gibi sınıfsal sebepler tarafından takip edilmiştir. Kentlere doğru yaşanan yer değiştirmelere kıyasla; daha sınırlı sayıda rastlanan tersine akımlar da göçlerde görüldüğü gibi farklı gerekçeler barındırmaktadır. Tersine göç hareketi de denilen, kent merkezlerinden köylere taşınan yaşamlar bu sefer de beraberinde kent kültürünü taşımaktadır. Modern dünyanın getirileri olan yeni akımların, kırsal yaşama taşıtılarak/taşınmasıyla; farklı coğrafyalarda da yaşatılabileceği savunulmaktadır. Böylece kırsal bölgelerde sürdürülecek hayatların en yüksek yaşam kalitesine sahip olacağına dair görüşler mevcuttur. Tanım itibariyle modern şehir hayatına ait enstrümanların taşınmasından bahsediliyorsa da tersine göçün, postmodern bir motivasyon barındırdığı görülmektedir. Şehir hayatına ait kültürel dinamikleri kendi mekânından bağımsız bir yerde yeniden tanımlamak; deyim yerindeyse kültürün yeniden üretilmesi söz konusudur.

Günümüzde haber, iletişim ve reklamların asıl kaynağı sosyal medyadır. Sosyal medyada yer alan videolu paylaşımlar ile tersine göç hareketi ciddi bir takipçi sayısına ulaşmıştır. Yaşamlarını köye taşıyanlar, tüm ihtiyaç modüllerini görüntüleyerek yeni hayatlarını tanıtmayı hedeflemektedirler. Bu sayede kent döngüsünde sıkışmış hisseden ve tersine göç etmek isteyenlere bilgiler vererek yeni akımın bir parçası olmaktadırlar. Modern hayatta kent merkezinde doğan ve büyüyen bireyler, doğaya dönüş, doğayla yaşam ve doğada yaşam gerekliliklerini modernite içerisinde ilk defa keşfettiklerini düşünmektedirler. Geliştirdikleri farkındalıklarını yeni hayatları ile doğanın içerisine taşımaktadırlar.

Yıllar sonra geriye dönüş olarak yaşanan bu hareketin beraberinde taşıdığı modern yaşama ait

girdiler, haddi zatında üretim ağırlıklı kırsal yaşamın doğal döngüsünün parçalarını oluşturmaktadır. Minimalizm, sıfır atık, geri dönüşüm, üretim, gübre ve kompost malzeme üretimi gibi modern söylemleri beraberlerinde taşıyarak; kent merkezlerinden uzakta başlattıkları yeni yaşamlarına entegre etmektedirler. Hâlbuki bu terimlerin yansıttığı gerçeklikler, kırsal yaşamın özünde yer almaktadır. Bu gerçeklikleri kırsal yaşamı var eden yöresel ve geleneksel malzemeler ile inşa edilmiş konutlardan daha ziyade çağdaş malzemelerden inşa edilmiş konutlarda yaşatmaya çalışmaktadırlar ve mimariyi bu bağlamda yeniden keşfetmektedirler.
Bu çalışma kapsamında videolar ile sosyal medyada tersine göç hikayelerini tanıtan 20 öncü incelenmiştir. Kırsal alandaki yeni yaşamlarında bu topraklarda daha önce keşfedilmemiş fakat kent kültüründen taşıtılmış olgular araştırılmıştır. Bu sayede akışın geri dönüşünde kırsal yaşamdaki eksikliklerin tanımlanması hedeflenmiştir. İncelenmiş öncülerin demeçleri, söylem analizine tabi tutulmuş ve içerisindeki postmodern motivasyona yönelik çıkarımlar imlenmiştir. Buna göre kente göç için ön plana çıkan modern karakter, tersine göçte yerini postmodern bir karaktere bırakmıştır. Bu karakteristik dönüşüm; eğitim, kitle iletişim görünürlüğü, siyaset, sosyo-kültürel bölge kimliği gibi birçok alanda hissedilmektedir. Çalışmada ise söz konusu ayırdın mimarî üzerindeki etkisine dair bir projeksiyon geliştirilmiştir.

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı
Tersine göç, ülkemizde akademik alanda az incelenmiş konulardan bir tanesidir. Sosyolojik bağlamda varlığını gösteren bu olgu, ekonomi ve mimari ile de doğrudan ilişkilidir. Bu çalışma kapsamında tersine göç ile modern hayattan doğaya göç edenlerin beraberlerinde taşıdıkları kültürel bağlamlar incelenmiştir.

Materyal ve Metot
Tersine göç edenler, modern buluşları çağdaş mimari yapılarının içerisinde bütünleştirmektedirler. Bu çalışmanın deneysel verileri görüntülü sosyal medya verilerine dayanmaktadır ve kendi yükledikleri beyanlar doğrultusunda irdelenmiştir.

Bulgular
Kent yaşamında farklılık olarak tanım bulan ve kentlilerin genel yaşam şartlarından sayılmayan israf etmeme, geri dönüştürme, sıfır atık ile yaşam döngüsüne geri kazandırma gibi olgular, tersine göçü tercih edenlerin kendi icatları gibi lanse edilmektedir. Halbuki bahsi geçen tüm girdiler kırsal yaşamı oluşturan zincirin birer halkasıdır.

Sonuç
Yerleşik hayatın başlangıcından itibaren insanların yaşam döngüsünde yer alan olgular, modern kent yaşamında yeniden keşfedilmiştir. Tersine göç edenlerin beraberinde götürmeleri ile post-modern bir döngüye girilmiştir. Bu çalışmada bu hipotez, 20 farklı sosyal medya öncüsünün beyanları doğrultusunda niceliksel boyuta taşınmıştır.

Anahtar Kelimeler
Kırsal Yaşam, Postmodern, Çağdaş Mimari, Sosyal Medya

REDISCOVERING RURAL LIFE

Extended Summary

With the changing living conditions since the end of 1940s, there has been a serious increase in the number of migrations from rural to urban for different reasons. Keeping the rural life culture carried to the cities is one of the strong inputs of this flow. The change of both the user and the spaces used resulted in two-way transformations. Rural to urban migration was not only human-based; it has also been replaced as a 'rural' culture and living condition.

After three generations of the early years of this migration in Turkey, along with the 2000s, a new awareness / Differences began to emerge. With the improved living conditions, alternative lives have become preferable. The motives that make up the motivation of immigration are the conjunctural causes that have been shaped with the period in which they lived. While the first immigration motivations of the modern period were shaped in the direction of a concrete culture demand, especially geography and education, later on; it was followed by class reasons such as the pursuit of comfort, economic employment and the attraction of the city culture. Reverse currents, which are encountered in a limited number, also have different grounds, as seen in immigration. Lives, which are also called reverse immigration, and which have been moved from city centers to villages, also include the city culture. By bringing the new currents, which are the returns of the modern world, into rural life; It is claimed that it can be kept alive in different geographies. Thus, there are opinions that lives in rural areas will have the highest quality of life. Although it is mentioned by the definition of carrying instruments belonging to modern city life, it is seen that reverse migration has a postmodern motivation. Redefining the cultural dynamics of city life in a place independent of its own location; In other words, there is a reproduction of culture.

Today, the main source of news, communication and advertising is social media. With the video posts on social media, the reverse migration movement has reached a serious number of followers. Those who carry their lives to the village aim to introduce their new lives by viewing all the modules of need. In this way, they become part of the new trend by providing information to those who feel stuck in the city cycle and want to migrate in reverse. Individuals who were born and grew up in the city center in modern life think that they discovered the necessities of returning to nature, living with nature and living in nature for the first time in modernity. They carry their developed awareness into nature with their new lives.

The inputs of modern life with this movement, which was experienced as a comeback after years, are actually part of the natural cycle of production-oriented rural life. By carrying modern discourses such as minimalism, no-waste, recycling, production, fertilizer and compost material; they integrate into their new lives they have started away from city centers. However, the realities reflected by these terms are at the core of rural life. They try to keep these realities alive in residential buildings built from contemporary materials rather than those built with local and traditional materials that create rural life, and they rediscover architecture in this context. Within the scope of this study, 20 influencers promoting reverse migration stories on videos and social media were examined. In their new lives in the rural areas, the facts that were not explored before in these lands but which were carried from the city culture were investigated. In this way, it is aimed to identify the deficiencies in rural life in the return of the flow. The statements of the influencers examined were subjected to discourse analysis and implications for postmodern motivation were marked. Accordingly, the modern character that stands out for migration to the city has been replaced by a postmodern character in reverse migration. This characteristic transformation; It is felt in many areas such as education, mass media visibility, politics, and socio-cultural region identity. In the study, a projection was developed on the effect of the subject on architecture.

Purpose, Scope and Problem Definition of the Study
Reverse migration is one of the less studied subjects in the academic field in our country. This phenomenon, which shows its existence in a sociological context, is also directly related to the economy and architecture. Within the scope of this study, the cultural contexts of those who migrated from modern life to nature with reverse migration have been examined.

Material and Method
Reverse immigrants integrate modern inventions into contemporary architectural structures. Experimental data of this study are based on visual social media data and analyzed in accordance with their own statements.

Findings
Facts such as non-waste, recycling and recycling to the life cycle, which are defined as a difference in urban life and which are not counted as the general living conditions of urban residents, are presented as the inventions of those who prefer reverse migration. However, all the aforementioned inputs are a link in the chain of rural life.

Result
The facts that have been in the life cycle of people since the beginning of settled life have been rediscovered in modern city life. A post-modern cycle has been entered with the return of the immigrants. In this study, this hypothesis has been moved to the quantitative dimension in line with the statements of 20 different social media influencers.

Keywords
Rural Life, Postmodern, Contemporary Architecture, Social Media

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

19. YY. OSMANLI'DA İDEOLOJİNİN MİMARİ TEMSİLİ OLARAK HÜKÜMET KONAKLARI: SAFRANBOLU HÜKÜMET KONAĞI ÖRNEĞİ

Sema Tuba ÖZMEN[1], Dr. Öğr. Üyesi Beyza ONUR[2]
[1] Karabük Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Mimarlık Anabilim Dalı, Karabük, sematubaozmen@gmail.com
[2] Karabük Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Karabük, beyzaonur@karabuk.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı ve Kapsamı

Tarih boyunca ideolojiler, etki alanlarını genişletmek ve kalıcı olabilmek için çeşitli araçlar kullanmışlardır. Erk kavramı ise siyasi ideoloji ile bağdaştırılarak ele alınabilir. Çalışma kapsamında ele alınan erk biçimi siyasi erk olup, bu erk biçimi arkasında genellikle politik bir ideoloji barındırmaktadır. Bu çalışma için ideoloji ve erk kavramlarının kavramsal çerçevelerinden yola çıkılarak 19.yüzyıl Osmanlı'da Tanzimat ideolojisinin kamu yapılarındaki görünürlüğünün ortaya koyulması önemlidir. Özellikle hükümet konakları, Tanzimat reformlarının siyasi bir uzantısı ve kentsel mekâna yapılan önemli ideolojik müdahalelerdir. Bu kapsamda çalışmada, 19.yy Osmanlı' da batılılaşma ve modernleşme sürecinde, devletin ideolojisinin hükümet konakları üzerinden incelenmesi hedeflenmiştir. Literatürde, Osmanlı Tanzimat Dönemini kapsayan süreçte hükümet konaklarını ele alan çalışmalar mevcuttur. Bu çalışmalar genel olarak Hükümet konaklarının tarihçesi ve inşa süreçleri bazında ele alınmıştır. Konu kapsamında mevcut çalışmalar incelenmiş ancak Safranbolu Hükümet Konağı özelinde bir çalışmaya henüz rastlanılmamıştır. Bu nedenle çalışmada, Safranbolu Hükümet Konağı örneğine odaklanılmıştır. Çalışmanın özgünlüğünün bu noktada kurulabileceği düşünülmüştür.

Materyal ve Metot

Çalışmada, tarihsel bir perspektifle arşiv araştırmalarına dayanan bir yöntem kullanılmıştır. Döneme ait hükümet konaklarının ve Safranbolu Hükümet Konağı'nın kent içindeki konumu, kentle kurduğu ilişki, kente ve kentliye verdiği ideolojik mesaj ve yapı ölçeğindeki veriler tartışılmıştır. Ortaya çıkabilecek benzerlikler, farklılıklar ve bunların gerekçeleri ayrıntılı olarak irdelenmiştir.

Bulgular

Mimarlık ve yapılı çevre üretimi, ideolojilerin ve siyasi erkin gösterge biçimlerinden biridir. İdeoloji ve erk tekelinde olan mimarlık artık salt yapı ve mekân ihtiyacını gidermek değil, aynı zamanda ideoloji ve erke göre biçimlenmektedir. Osmanlı Devleti 17. ve 18. yy'da başlayan askeri ve idari yapıdaki bozulmalar ile ilerleme politikasında durulmaya geçmiş ve farklı bir sürece girmiştir. Bu süreçte başta askeri alanda olmak üzere tüm alanlarda yeni arayışlara girmek zorunda kalmıştır. Batılı tarzda mimari üsluplar, devlet yapılarında örnek alınmaya başlanmıştır. Bu

dönemde yeni kurulan bazı devlet kurumları ile beraber farklı yapı türlerine ihtiyaç doğmuş, bu yapı türleri içinde devleti temsilen en dikkat çekici yapı türü hükümet konakları olmuştur. Bu dönem ile yeni ve modern bir şehir yaratmak için batılı ve modern olarak inşa edilen hükümet konakları devletin resmi işlerinin görüldüğü yeni yapı türü olarak doğmuştur. Hükümet konaklarının kent içindeki konumları genellikle tepe noktalar, kaleler ve geniş açık alanlar olmuştur. Yakınında askeri kışlalar, cezaevleri ve postahane gibi yapılar da yapılarak bir kampüse dönüştürülmesi amaçlanan konaklar döneminin en önemli merkezleri olmuştur. Kampüslerin yüksek ve geniş giriş kapıları, geniş bahçe, hükümet konaklarının yüksek giriş kapıları, yüksek pencereleri, batılı ve modern üslupla yapılmış cephe düzeni ve yüksek tavanları ile konaklarda devletin büyüklüğünün ve erkinin ifade edilmesi amaçlanmıştır. 19. yüzyılda Tanzimat ile başlayan Osmanlı Devleti'nin batılılaşma yönelimi Safranbolu kentinde de benzer bir yapılanmayla karşımıza çıkmıştır.

Sonuç

Bu çalışmada, ideoloji ve erk kavramlarının mimarlık alanında görünürlüğünün ortaya koyulması hedefiyle yola çıkılmıştır. Buna göre, özellikle Osmanlı'da Tanzimat ideolojisinin kentsel mekâna ve yapı üretim sürecine olan etkisine odaklanılmış ve bu etki hükümet konakları üzerinden tartışılmıştır. Çalışmanın ulaştığı sonuçlardan biri, Safranbolu Hükümet Konağı'nın Osmanlı devletinin gücünü simgeleyen yapılardan olan diğer hükümet konakları gibi benzer bir ideolojik anlayışla üretildiğidir. Devletin yeni ideolojisini ve siyasi erkini gösterme çabası olarak karşımıza çıkan hükümet konakları gerek kent içindeki konumları, gerek mimarisi ile devletin somut ideolojik ürünleri olmuştur. Osmanlı dönemi hükümet konakları, sahip oldukları ortak mimari dilleri ile bir ideolojinin ürünü olduklarını göstermektedir. Bu bağlamda, mekânın politik olduğu söylemine ulaşmak da mümkündür.

Anahtar Kelimeler

İdeoloji ve Erk, Mimarlık, Tanzimat Dönemi, Hükûmet Konakları, Safranbolu Hükûmet Konağı.

Bu çalışma, birinci yazar tarafından Karabük Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Mimarlık programında hazırlanmakta olan "19. yy. Osmanlı'da İdeolojinin Mimari Temsili Olarak Hükümet Konakları: Safranbolu Hükümet Konağı Örneği" adlı basılmamış yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

THE GOVERNMENT OFFICES AS ARCHITECTURAL REPRESENTATION OF IDEOLOGY IN THE 19th CENTURY OTTOMAN: CASE OF SAFRANBOLU GOVERNMENT OFFICE

Extended Summary

Aim of the Study, Content and Definition of the Problem

Throughout history, ideologies have used various tools to expand their area of influence and become permanent. Concept of power can be handled with political ideology. The type of power considered within the scope of the study is political power, and this type of power usually contains a political ideology behind it. For this study, it is important to reveal the visibility of the Tanzimat ideology in public structures in the 19th century Ottoman Empire, based on the conceptual frameworks of the concepts of ideology and power. Especially government houses are a political extension of the Tanzimat reforms and important ideological interventions to the urban space. In this context, the study aimed to examine the ideology of the state through government houses in the process of westernization and modernization in the 19th century Ottoman Empire. In the literature, there are studies dealing with government houses in the period covering the Ottoman Tanzimat Period. These studies are generally discussed on the basis of the history and construction processes of government houses. Existing studies within the scope of the subject have been examined, but no specific work has yet been encountered in the Safranbolu Government House. For this reason, the study focused on the Safranbolu Government House example. It is thought that the originality of the study can be established at this point.

Material and Method

In the study, a method based on archival research with a historical perspective was used. The location of government houses in the period and Safranbolu Government House in the city, the relationship it established with the city, the ideological message it gave to the city and the urbanites, and the data at the scale of the building were discussed. The similarities and differences that may arise and their reasons have been examined in detail.

Findings

Architecture and built environment production is one of the indicative forms of ideologies and political power. Architecture, which is under the monopoly of ideology and power, is no longer just to meet the need for structure and space, but is also shaped according to ideology and power. With the deterioration in the military and administrative system that started in the 17th and 18th centuries, the Ottoman Empire started to slow down in its progress policy and entered a different period. In this process, government had to pursue new searches in every scope, especially in the military scope. Western style architectural styles have begun to be taken as an example in state buildings. During this period, with some newly established state institutions, the need for different building types arose, and the most striking building type representing the state among these building types was government houses. With this period, government houses, built as western and modern to create a new and modern city, were born as a new type of building where the official works of the state are performed. The locations of government houses in the city have generally been castles, top of the hills and wide open areas. The government houses, which were planned to be turned into a campus by building military barracks, prisons and post offices, were the most important centers of the period. It is aimed to express the greatness and power of the government in the government houses with the high and wide entrance doors of the campuses, the wide garden, the high entrance

doors of the government houses, the high windows, the facade layout and high ceilings made in a western and modern style. The westernization tendency of the Ottoman Empire, which started with the Tanzimat in the 19th century, appeared in the city of Safranbolu with a similar structuring.

Results

In this study, it is aimed to reveal the visibility of the concepts of ideology and power in the area of architecture. Accordingly, the effect of the Tanzimat ideology on the urban space and building production process in the Ottoman Empire was focused on and this effect was discussed through the government houses. Accordingly, one of the results of this study is that the government houses and Safranbolu Government House, one of the buildings symbolizing the power of the Ottoman state, were built with a similar understanding. Government houses, which emerge as an effort to show the new ideology and political power of the state, have been the tangible entities of the state, both with their location in the city and their architecture. Ottoman period government houses show that they are the product of an ideology with their common architectural language. In this context, it is possible to reach the discourse that space is political.

Keywords

Ideology and power, Architecture, Tanzimat Period, Government Offices, Safranbolu Government Office.

This study, was produced by the first author from the unpublished dissertation titled " The Government Offices as Architectural Representatıon of Ideology in the 19th Century Ottoman: Case of Safranbolu Government Office", which is being prepared in the Architecture program of the Graduate Education Institute of Karabük University.

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

MİMARİ ÜRETİM-MİMARLIK BASINI İLİŞKİSİ BAĞLAMINDA KARABÜKYENİŞEHİR'DE MODERN MİMARLIK HAREKETLERİNİN İRDELENMESİ

Nur Banu ULUSOY[1], Dr. Öğr. Üyesi Beyza ONUR[2]
[1] Karabük Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Mimarlık Anabilim Dalı, Karabük, ulusoynurbanu@gmail.com
[2] Karabük Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Karabük, beyzaonur@karabuk.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Türkiye'de erken Cumhuriyet Dönemi, yeni bir rejimin kurulduğu dönemdir ve tarım toplumundan sanayi toplumuna geçiş sürecini başlatmıştır. Cumhuriyet sonrası modernleşme deneyimi, yeni bir siyasal yapılanmanın ötesinde toplumsal ve mekânsal kimliği değiştiren bir karakterle de karşımıza çıkar. Bu deneyim süreci özellikle sanayileşmenin temellerinin atıldığı kentler için önemlidir. Bir başka deyişle, Türkiye'de Erken Cumhuriyet dönemi ekonomik-toplumsal yapıyı ve mimarlık ortamını yeniden şekillendirmiş ve sanayi kentlerinin modern bir kimlik kazanma sürecini başlatmıştır. Bu bağlamda çalışmanın kapsamını oluşturan Karabük de aşama aşama bir endüstri kenti olmaya başlamıştır. Bu nedenle, Karabük'te Demir Çelik Fabrikası alanına yakın bir konumda olan Yenişehir bölgesi özellikle modern yapılanma hareketlerinin başlangıç noktası olarak seçilmiş ve bu bölgede modern mimarlık anlayışıyla tasarlanmış bir yerleşim alanı kurulmuştur. Yenişehir bölgesini planlayan ve modern yapı üretim sürecinde aktif olarak bulunan meslek insanlarının dönemin mimarlık basın organlarını yakından takip ettikleri bilinmektedir. Çalışmada, Yenişehir bölgesinin modern bir kimlik elde etmesi sürecinde, dönemin mimarlık dergilerinin de rolü olabileceği hipoteziyle yola çıkılmıştır. Bu nedenle, Karabük- Yenişehir bölgesinde, modern mimarlık geleneğinin oluşmasında özellikle Arkitekt dergisinin rolünün hangi düzeyde ve nasıl olduğuna dair bir inceleme yapılması amaçlanmıştır. Yenişehir'in kurulmasından tamamlanmasına kadar olan süreçte birçok mimar ve şehir plancısı görev almıştır ve burada Avrupa'dan ithal Siedlung üslubunu kullanmışlardır. Bu bölgenin oluşumunda katkısı bulunan meslek insanlarının aldıkları eğitimler, etkileşim içinde oldukları çevre ve takip ettikleri süreli yayınlar dikkate alınarak Arkitekt dergisindeki modern anlayış ile Yenişehir bölgesinde ki modern anlayışın karşılaştırılması ve bu minvalde meslek insanlarının evrensel modern tasarım anlayışından etkilenmiş olabileceklerinin açığa çıkarılması hedeflenmiştir.

Materyal ve Metot

Bu çalışmada hedeflenen sonuca varabilmek için Kardemir Demir Çelik Fabrikası ve Karabük Belediyesi arşivleri taranmış ve dönemin mimari projeleri incelenmiştir. Mimarlıkta basın organları aracılığıyla mimari iletişimin irdelenmesi için dönemin en bilinen mimarlık dergilerinden biri olan

Arkitekt dergisinin dijital veritabanı üzerinden döneme ait projelere ulaşılmıştır. Böylece Erken Cumhuriyet döneminin modern mimarlık anlayışı incelenmiş ve aynı dönemde Yenişehir bölgesinde yer alan modern mimarlık yapılarının mimarlık üslubu ve kullanılan mimari dil bakımından karşılaştırılması yapılmıştır.

Bulgular
Bu çalışmada, dönemin mimarları tarafından takip edilen Arkitekt dergisi arşivinden elde edilen mimari örneklerle, modernleşme çabaları kapsamında Yenişehir bölgesinde üretilen mimarlık örnekleri karşılaştırılmış ve bu karşılaştırma sonucunda bölgedeki yeni mimarlık dilinin dergide yer alan örneklerle üslup bakımından ortak özellikler taşıdığı gözlenmiştir. Konut yapıları, sağlık, eğitim ve diğer kamu yapılarının plan kurguları ve cephe karakterleri genel modern mimarlık ilkelerine bağlı olarak tasarlanmıştır. Bunun yanında, Yenişehir bölgesinde ki birçok önemli yapının tasarım sürecinde aktif olarak yer alan Mimar Münci Tangör'ün Arkitekt dergisinde makaleleri incelendiğinde, dönemin modern mimarlık anlayışını savunan bir söylem geliştirdiği de görülmüştür. Bu bağlamda, Yenişehir bölgesinin modernleşme sürecinde, dönemin mimarlık basınının mimarlar ve onların mimarlık anlayışları üzerinde kısmen rol sahibi olduğu ortaya çıkarılmıştır.

Sonuç
Bu çalışmanın elde ettiği sonuçlardan biri, mimari tasarım ve üretimin birçok faktörden beslendiği gibi mimarlık basınının gücünden de beslendiğidir. Modern mimarlık anlayışının ortaya çıkış ve gelişim sürecinde, bu yeni dil özellikle iletişim ve basın faktörü aracılığıyla etki alanını genişletmiştir. Dönemin mimarlık aktörleri de mimarlık basınını takip ederek kolektif bir meslek bilinciyle üretimlerini gerçekleştirmişlerdir. Bu bağlamda küresel ölçekte karşımıza çıkan modern mimarlık dilinin benzer örneklerinin Türkiye'deki modern sanayi kentlerinde de ortaya çıktığı sonucuna varılmaktadır. Ancak bu benzeşme ve aynılaşma noktasında, modern anlayışın, mimarlığın yerelliğini ve toplumsal bağlamını ne ölçüde dikkate aldığı tartışmaya açılmalıdır.

Anahtar Kelimeler
Erken Cumhuriyet Dönemi, Endüstrileşme, Modern Mimarlık, Arkitekt, Yenişehir, Karabük.

Bu çalışma, birinci yazar tarafından Karabük Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Mimarlık programında hazırlanmakta olan "Karabük Yenişehir'de Modern Yapı Üretim Sürecinde Mimar/Arkitekt Dergisinin Rolü" adlı basılmamış yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

EXAMINATION OF MODERN ARCHITECTURAL MOVEMENTS IN KARABÜK YENİŞEHİR IN THE CONTEXT OF RELATION OF ARCHITECTURAL PRODUCTIONARCHITECTURAL PRESS

Extended Summary

Aim of the Study, Content and Definition of the Problem

Early in the Republican Period in Turkey, which is the period of establishment of a new regime and began the transition to an agricultural society to an industrial society. The post-republican modernization experience appears with a character that changes social and spatial identity beyond a new structure. This process of experience is especially important for the cities where the first industrialization activities took place. In other words, the early republican period in Turkey reshaped the economic-social structure and architectural environment, initiating the process for the industrial cities to gain a modern identity. In this context, Karabük, which constitutes the scope of the study, has gradually started to become an industrial city. For this reason, Yenişehir region, which is close to the Iron and Steel Factory area in Karabuk, was chosen as the starting point of modern structuring movements and a residential area designed with a modern architectural understanding was established in this region. It is known that professionals who planned the Yenişehir region and were active in the modern building production process closely followed the architectural press of the period. In the study, it is set out with the hypothesis that architecture magazines of the period may also play a role in the process of achieving a modern identity in the Yenişehir region. For this reason, it is aimed to examine the level of the role of Arkitekt journal in the formation of the modern architectural tradition in the Karabük-Yenişehir region. It is aimed to compare the modern understanding in the Arkitekt magazine with the modern understanding in the Yenişehir region, taking into account the training received by the professionals who have contributed to the formation of this region, the environment they interact with and the periodicals they follow, and in this respect, it is aimed to reveal that the professional people may have been influenced by the universal modern design approach.

Material and Method

In order to reach the targeted result in this study, the archives of Kardemir Iron and Steel Factory and Karabük Municipality were scanned and the architectural projects of the period were examined. In order to examine architectural communication through media in architecture, the projects of the period were reached through the digital database of Arkitekt journal, one of the best known architecture journal of the period. Thus, the understanding of modern architecture of the Early Republican period was examined and the comparison of the modern architectural structures in the Yenişehir region in the same period in terms of architectural style and the architectural language used was made.

Findings

In this study, architectural examples obtained from the archive of Arkitek, followed by the architects of the period, were compared with the architectural examples produced in the Yenişehir region within the scope of modernization efforts, and as a result of this comparison, it was observed that the new architectural language in the region had common features with the examples in the journal. The plans and facade characters of residential buildings, healthcare, education and other public buildings are designed in accordance with general modern architectural principles. In addition, when the articles of Architect Münci Tangör, who was actively involved in the design

process of many important buildings in the Yenişehir region, in Arkitekt magazine, it was seen that he developed a discourse that defended the modern architectural understanding of the period. In this context, it was revealed that the architectural press of the period had a partial role on the architects and their understanding of architecture in the modernization process of the Yenişehir region.

Results

One of the results of this study is that architectural design and production are fed by the power of the architectural press, as well as from many factors. During the emergence and development of modern architecture, this new language has expanded its sphere of influence, especially through the communication and press factor. The architects of the period also followed the architectural press and carried out their productions with a collective professional awareness. In this context, similarity of modern architecture on a global scale in the modern industrial city in Turkey also concluded that arise. However, in the point of resemblance and sameness, the extent to which the modern understanding takes into account the locality and social context of architecture should be opened to discussion.

Keywords

Early Republican Period, Industrialization, Modern Architecture, Arkitekt, Yenişehir, Karabük.

This study was produced by the first author from the unpublished dissertation "The Role of Architect / Arkitekt Magazine in the Modern Building Production Process in Yenişehir, Karabük", which is being prepared in the Architecture program of the Graduate Education Institute of Karabük University.

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

BÜYÜKADA SİLUETİNDE AHŞAP BİNALAR: KIYI MEKÂNI TASARIMI

Doç. Dr. Funda KERESTECİOĞLU[1], E. Özlem ALEMDAR[2]
[1]Yıldız Teknik Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, İstanbul, ozturk@yildiz.edu.tr
[2]Yıldız Teknik Üniversitesi, Bina Araştırma ve Planlama Yüksek Lisans Programı, İstanbul, eozlemalemdar@gmail.com

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Kentsel mirasın önemli bir parçasını oluşturan siluet kentleşmiş kültürlerin sembollerinden biridir. Küreselleşme ve plansız kentleşme İstanbul'un siluetini olumsuz yönde değiştirmektedir [1-3]. Büyükada mimarisinin ada topoğrafyası ile sergilediği diyalogun sonucunda ortaya çıkan doğa ve yerleşim dokusu içinde korunması gerekli ahşap binaların denizden görünürlülüğünün kıyı mekânı tasarım ve planlama ölçütleri açısından önemine işaret edilmektedir. Bildiri; ahşap binaların ada siluetindeki denizden görünürlülüğünün şekil – zemin yöntemi ile analiz edilerek elde edilen sonucun ada kimliğini oluşturan, ''kıyı mekânı tasarım ve planlama ölçütlerinden biri olmalı'' önermesine dayanmaktadır. Kıyı sadece denizin- suyun- o anda karaya değdiği alan- çizgi- değildir. Kıyı mekânı tanımı; hem denizden görsel bağ kurulan yer kadar hem de doğal döngünün gerektirdiği kadar kıyıdan uzaklaşır. Denizden kıyıya bakmak; topoğrafyayı örten yapı ve siluet için değerlendirme ölçütleri geliştirmek, yerkürenin yaşamsal gerekleri arasında yer alır, kıyı mekânının yaşatılması için yapılan siluet değerlendirmesi önemli bir çalışmadır. Adalar ana karadan topoğrafyası, yeşil örtüsü ve gece parıldayan ışıkları ile özgün dokusunu koruyan vapur ile gelen konukları için bütüncül algılanması nedeni ile imgelenmesi ve okunabilirliği kolay İstanbul şehrinde nefes alınan rekreasyonel bir destinasyondur. İstanbul Prens Adalarında yerleşmenin algılanmasını güçlendiren yerleşik alan ve topoğrafyayı örten yeşil alan orman alanı kontrası adalara denizden yaklaşırken dikkat çekicidir. Büyükada'nın tepesine yerleşmiş avrupada ve dünyada ahşap yapılar arasında kat sayısı ve büyüklüğü açısından derecelendirmeye alınan koruma altındaki beş katlı ahşap Rum Yetimhanesi binası, ahşap evler, ahşap köşkler, ahşap yapıların denizden görünürlülüğü Büyükada kimliğini oluşturan kıyı mekânını tanımlayan bir siluet değeridir.

Materyal ve Metot

Büyükada yerleşim dokusunda doğal yapı ve yapılı çevre tespiti İBB şehir haritası[4] ve alan çalışması ile üretilmiştir. Alan tespitlerinden hareketle yerleşme düzeyinde imaj analizi; bölgeler, sınırlar, yollar, odak noktaları işaret ögeleri belirlenerek siluet değerlendirmeyi destekleyen yapılı çevre analizleri yapılmıştır. Mekânsal çözümlemelerin haritalanması gerçekleştirilmiştir. Literatür araştırması kapsamında Adalar Mimari Mirası Haritası[5] ve İstanbul Adalarının Yaşayan Ahşap Konutları[6] kitabındaki veriler kullanılarak ahşap yapılar Autocad programına aktarılmış ve yerleşim planı üzerinde ahşap yapılar tespit edilmiştir. Doç. Dr. Ü. Gümüşay ve öğrencileri

tarafından hazırlanan coğrafi bilgi sistemi web sitesinden[7] yararlanılarak analiz yapılacak Büyükada siluet fotoğrafları yapı yoğunluğu açısından gruplandırılmıştır. Adadaki ahşap yapılar tespit edilmiş ve siluet fotoğraflarında işaretlenmiştir. Ahşap binaların ada siluetinde görünürlülüğünün devamı ada siluetini değerlendirme ölçütü olarak belirlenmiştir. Büyükada'nın tüm çevresinden çekilen resimler; ahşap yapının çevresindeki yapı yoğunluğu ve yapıyı sarmalayan yeşil; ahşap yapının görünürlüğü açısından yorumlanmıştır. İskele meydanında yoğunlaşan yapı stoku iskele meydanından güneye uzaklaştıkça yerini yeşile bırakmaktadır. Yapı yoğunluğunun yaşandığı iskele meydanından yeşile giden süreçte ahşap yapı varlığı siluette şekil zemin ilişkisi açısından 8 kademede değerlendirilmiştir.

Bulgular

Kıyı yerleşmelerinde su yüzeyinden yaklaşım, yerleşmenin siluetinin net ve engelsiz görülmesini sağlamaktadır. Siluetler sahip olduğu özelliklerin yalın bir biçimde saptanabilmesi amacıyla Gestalt ilkeleri bağlamında analiz edilmiştir. Denizden çekilen fotoğraflar ve alan tespitleri ile oluşturulan bilgiler ışığında Büyükada siluetlerine şekil zemin ilişkisi bağlamında bakıldığında var olan ahşap yapı, yeşil örtü ve yapılı alan oranları 8 adet karakteristik fotoğraf silueti ile açıklanabilir. Bunlar; Şehir Hatları İskelesi batı kıyısındaki üç ahşap yapı, iskelenin doğu kıyısındaki ahşap Mom Otel, Karacabey Koyundan 5 Katlı ahşap Rum Yetimhanesi binası ve yeşil içinde dağınık bahçeli ahşap binalar, Büyükada Yüce ve İsa Tepeleri arasında oluşan boyun bölgesi ve ahşap Rum Yetimhanesi, yeşil ve kayaların denizle buluştuğu Dilburnu'nda günübirlik turizm için oluşturulan ahşap kanopi, Nizam koyunda özel rıhtımlı yalı niteliğinde bahçeli ahşap köşkler, Değirmen Plajına gelmeden yeşil içindeki ahşap köşkler, adanın hiçbir yapı bulunmayan sadece doğa; yeşil, falez ve deniz olan Kurşunburnu silüet fotoğrafı.

Sonuç

Büyükada da Mimarlığın topografya ile diyaloğu sonucu oluşan çevre; insan mekân doğa bütünlüğüne[9] hizmet ederek kıyı mekânı tasarım ve planlama ilkelerine yön verecek okumalara sahiptir. Bunlardan birisi ahşap binaların ada siluetinde görünürlülüğünün devamı ada siluetini değerlendirme ölçütü olarak belirlenmiştir. Ahşap binaların Büyükada siluetinde görünmesi "ada taşıma kapasitesi'' kavramını oluşturan ölçütlerden biri olarak da takip edilmelidir. Adanın çevresinde çekilen 330 fotoğraf incelenerek 8 karakteristik siluet üzerinden ahşap binanın görünürlülüğü incelenmiştir. İnceleme sonucunda seçilen 8 karakteristik siluetin, silüette görünürlülüğünün devamı Büyükada kıyı mekânını oluşturan ve izlenmesi gereken veriler olarak belirlenmiştir. Ahşap binaların denizden ada siluetinde görünürlülüğünün devamı yapılanma kararlarına işlenmelidir, izleme dijital teknoloji ile yönetilebilir.

Kaynakça

1-Altınışık, I. U. (2016). ''Tarihi İstanbul Silueti Kavramı ve Kamusal Görünürlük Sorunu'', Mimarlık Dergisi, sayı: 387
2-Zeayter, H., Mansour,A.M.H., 2018. Heritage conservation ideologies analysis-history urban landscape for a Mediterranean historic city case study, HBRC Journal, 14:3, s:345-356
3-Aydınlı, S. (2015). ''Estetik Duyarlılık,Etik Sorumluluk'', Mimarlık Dergisi, sayı:384
4-https://sehirharitasi.ibb.gov.tr/ (Erişim, 2020)
5-http://harita.adalarmuzesi.org/ (Erişim,2020)
6-Günay,R.(2019). İstanbul Adalarının Yaşayan Ahşap Konutları, İstanbul: YEM Yayın
7-http://www.gis.yildiz.edu.tr/AdalarCBS.html (Erişim,2019)
8-Çolpan,N., Akın, O., 2015. ''Kentsel Dokuyu Oluşturan Bileşenler Işığında Doku

Çözümlemesinde Farklı Yöntem ve Tekniklerin Değerlendirilmesi'', Türkiye Kentsel Morfoloji Sempozyumu Temel Yaklaşımlar ve Teknikler Bildiri Kitabı, Mersin Üniversitesi, s:439-452
9-Özbek, İ., 2020, ''Topografyanın Anlamını Yeniden Düşünmek (ve İstanbul Deneyimi)'',Magaron Dergisi, Cilt:14,sayı:2,s:196- 200

Anahtar Kelimeler
Büyükada, Siluet, Ahşap Yapı, Mimari miras, Kıyı mekânı

WOODEN BUILDINGS IN THE SILHOUETTE OF BUYUKADA: SHORELINE DESIGN

Extended Summary

Aim of the Study, Content and Definition of the Problem

Silhouette that constitutes an important part of urban heritage is one of the symbols of urbanized cultures. Globalization and unplanned urbanization disturb the silhouette of Istanbul[1-3]. This study points out the importance of the shoreline visibility of the wooden buildings which needs conservation within the nature and setting texture that has emerged due to the dialogue displayed by Buyukada architecture with the island's topography, in terms of the criteria for shoreline design and planning. The paper is based on the proposition that "shoreline should be one of the design and planning criteria", which forms the island identity obtained by analysing the shoreline visibility of the wooden buildings in the island's silhouette, by employing the formground method. The shore is not just the area or line where the sea or the water touches the land at that moment. Definition of shoreline; it moves away from the shore as much as the distance at which a visual connection is established by the sea and as required by the natural cycle. Looking at the shore by the sea; developing assessment criteria for the buildings and silhouette covering up the topography is among the vital requirements of the earth and the silhouette work that made for the survival of the shoreline is an important work.Princes' Islands are a breathing recreational destination in Istanbul, which is easy to envisage and make out, thanks to its topography from the mainland, green coverage and shining lights at night, owing to the boat that has maintained their authenticity, for the fact that it is perceived as a single, complete piece by the incoming guests. The contrast of the settlement area and the woods as the green space that covers up the topography, which makes it difficult to perceive the residential areas on the Princes' Islands of Istanbul is remarkable as you approach the islands by the sea. The five-storey, protected, wooden Greek Orphanage building situated on the summit of Buyukada, ranked for the number of storeys and its size among the wooden structures in Europe and world, wooden houses, wooden mansions, and the visibility of the wooden buildings by the sea, is a silhouette value that defines the shoreline forming the identity of Buyukada.

Material and Method

Natural structure and built environment in the settlement texture of Buyukada was sketched out based on IBB city map[4] and field study. Relying on the field assessment, image analysis of the settlement areas was performed; the localities, boundaries, roads, focal points, landmarks were identified and the analysis of the built environment that supported the silhouette assessment was performed. Spatial analyses were mapped out. As part of the literature research, wooden structures were transferred to the Autocad program based on the data from the Architectural Heritage Map of Adalar[5] and the Living Wooden Houses of Istanbul Islands[6] thus the wooden structures were identified on the settlement plan. The silhouette photographs of Buyukada to be analyzed were grouped are according to the building density, by using the geographical information system websites[7] prepared by Assoc. Prof. Dr. U. Gumusay and his students. The wooden structures on the island were identified and marked on the silhouette photographs. The continuation of the visibility of wooden buildings in the island silhouette was determined as the criterion for evaluating the island silhouette. Pictures taken around the perimeter of Buyukada were interpreted in terms of the building density the around the wooden structures and the green space surrounding the structure and the visibility of the wooden structure. The building stock, which is concentrated around the wharf square, is replaced by the woods as you move south from the wharf square. The presence of wooden structures over the span from the wharf square where the building density is observed, to

the woods area, was assessed at 8 stages in terms of form and ground relationship in the silhouette.

Findings

Approaching from the water level allows a clear and unobstructed view of the silhouette of the settlement, with respect to the shoreline settlements [8]. The silhouettes were analyzed using the Gestalt principles in order to determine their characteristics in a simple way. In the light of the data created by the photographs taken by the sea and the field assessments, the ratios of existing wooden structure, green coverage and built area can be explained with 8 characteristic photograph silhouettes, considering the silhouettes of Buyukada in the context of shape-ground relationship. These characteristics are: three wooden structures on the west coast of the City Lines Wharf, the Wooden Mom Hotel on the east coast of the wharf, the 5-storey Wooden Greek Orphanage building from the Bay of mansiand the wooden buildings with gardens scattered around in the woods, the neck area formed between Buyukada Yuce and Isa Hills and the Wooden Greek Orphanage, the wooden building created for daily tourism in Dilburnu, where the green and rocks meet the sea, wooden mansions with gardens and private wharf, regarded as waterfront residence in the bay of Nizam, wooden mansions in the woods before you arrive at Degirmen Beach, Kursunburnu only nature; green, sea cliff and sea.

Results

The environment formed as a result of the dialogue of the Architecture with the topography in Buyukada has the readings that will guide the principles of shoreline design and planning by serving human space and nature integrity[9]. One of these is that the continuation of the visibility of wooden buildings in the island silhouette was determined as the criterion for assessing the island silhouette. The appearance of wooden buildings on the silhouette of Buyukada should be followed up as one of the criteria that make up the concept of "island carrying capacity"11.The visibility of the wooden building was examined over 8 characteristic silhouettes by examining 330 photographs taken around the island. 8 characteristic silhouettes selected as a result of the examination; The continuation of the visibility of wooden buildings by the sea in the island's silhouette should be recorded in the housing decisions, and follow-up can be managed with digital technology.

References

1-Altınışık, I. U. (2016). ''Tarihi İstanbul Silueti Kavramı ve Kamusal Görünürlük Sorunu'', Mimarlık Dergisi, sayı: 387

2-Zeayter, H., Mansour,A.M.H., 2018. Heritage conservation ideologies analysis-history urban landscape for a Mediterranean historic city case study, HBRC Journal, 14:3, s:345-356

3-Aydınlı, S. (2015). ''Estetik Duyarlılık,Etik Sorumluluk'', Mimarlık Dergisi, sayı:384

4-https://sehirharitasi.ibb.gov.tr/ (Erişim, 2020)

5-http://harita.adalarmuzesi.org/ (Erişim,2020)

6-Günay,R.(2019). İstanbul Adalarının Yaşayan Ahşap Konutları, İstanbul: YEM Yayın

7-http://www.gis.yildiz.edu.tr/AdalarCBS.html (Erişim,2019)

8-Çolpan,N., Akın, O., 2015. ''Kentsel Dokuyu Oluşturan Bileşenler Işığında Doku Çözümlemesinde Farklı Yöntem ve Tekniklerin Değerlendirilmesi'', Türkiye Kentsel Morfoloji Sempozyumu Temel Yaklaşımlar ve Teknikler Bildiri Kitabı, Mersin Üniversitesi, s:439-452

9-Özbek, İ., 2020, ''Topografyanın Anlamını Yeniden Düşünmek (ve İstanbul Deneyimi)'',Magaron Dergisi, Cilt:14,sayı:2,s:196- 200

Keywords

Buyukada, Silhouette, Wooden Building, Architectural heritage, Shoreline

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

KONYA MEVLANA MEYDANI VE YAKIN ÇEVRESİNİN MEKÂN DİZİMİ YÖNTEMİ İLE İNCELENMESİ

Bahar SULTAN QURRAIE [1], Mehmet Akif ÇENGEL [2]

[1] Karabük Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Karabük, baharsultan@karabuk.edu.tr

[2] Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Karabük, makif.cengel@csb.gov.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Konya ve civarında yerleşim hayatı tarihin ilk çağlarından itibaren görülmeye başlanmıştır. Konya çevresinde bilinen ilk kültür izleri, Neolitik Döneme (İ.Ö. 8000-5500) aittir. Bölgedeki en önemli Neolitik yerleşmelerden biri Konya'ya 52. Km uzaklıkta olan Çumra ilçesine bağlı Çatalhöyük'tür [1]. Konya ili merkezinde ise en eski yerleşim sur kalıntılarından anlaşıldığı üzere tarihi çekirdek konumundaki Alâeddin Keykubat Caminin içinde bulunduğu Alâeddin Tepesidir. Konya Alâeddin Tepesi'nde yapılan çalışmalarda elde edilen bulgular, Alâeddin Tepesi'nde Neolitik dönem (İ.Ö. 9000-5000)'den itibaren yerleşim olduğunu göstermektedir [2]. Konya şehri zaman içinde nüfusunun artmasıyla bu çekirdek çevresinde büyüme göstermiş ve bugünkü halini almıştır.

Çalışma konusu alan Konya ili tarihi kent merkezinde yer almakta olup, genel yaklaşımda Konya ilinin tarihi çekirdek noktası olan Alâeddin Keykubat Caminin bulunduğu Alâeddin Tepesi ve Mevlâna Müzesi arasında oluşan tarihi aks ve yakın çevresi ele alınmıştır. Özel yaklaşımda ise Kent Meydanı konumunda olan Mevlâna Müzesi ile Sultan Selim Camiinin yakın çevresi ele alınmıştır.

Öncelikle Konya iline ait tarihsel süreçte çeşitli değişiklikler içeren şehir planları incelenmiş ve Alâeddin tepesinin bulunduğu noktanın şehrin tarihi odak noktası olduğu görülmüştür. Şehrin bir diğer odak noktası, günümüzde en çok ziyaretçisi bulunan müzelerden biri olduğu kabul edilen Mevlâna Müzesidir. Konya Büyükşehir Belediyesi tarafından 2012 yılında başlatılan bir çalışma ile Mevlâna müzesi ve yanındaki Sultan Selim Camii önündeki kütüphane binası yıkılarak bu alana yeni bir kent meydanı önerisi getirilmiştir. Çalışma kapsamında Konya ilinin tarihi odak noktaları ışığında yeni oluşturulan kent meydanının yer seçimi kararının ve işlevselliğinin kullanılan program verileri ile analizi yapılmaktadır.

Materyal ve Metot

Bu çalışma için Space Syntax DepthMapX programı kullanılarak söz konusu alanın mekân dizilim analizi yöntemiyle irdelenmesi yapılmıştır. Bu kapsamda öncelikle çalışma konusu alana ait hâlihazır harita verileri Auto CAD programı kullanılarak çalışmaya uygun hale getirilmiştir. Özellikle Mevlana Meydanı ve yakın çevresi üzerinde 'Axial Map' (eksenel harita) ve 'Visual Graphic Analysis (VGA)' (Görsel Grafik Analizi) seçenekleri kullanılarak analiz edilmiştir. Axial Map seçeneğinde, meydan kavramını tanımlayıcı kavramlar olması nedeniyle, bölgedeki Connectivity (Bağlantı), Intensity (Yoğunluk) ve Integration (Bütünleşme) kavramlarını

görüntülemek mümkün olmaktadır.

Bulgular

Mevlana Meydanı bünyesinde Sultan Selim Camii ve Mevlana Müzesinin girişleri bulunmaktadır. Meydan çevresi araç ve tramvay yolları ile dükkân, ofis ve konut gibi fonksiyonları barındıran yapılarla çevrilidir. Meydan üzerinde herhangi bir yeşil alan, su öğesi, açık, yarı açık oturma alanları, kent mobilyaları gibi öğeler mevcut değildir. Her türlü iklim koşuluna karşı savunmasız olan meydan alanının sosyalleşme amaçlı kullanabildiği söylenemez. Söz konusu alan Sultan Selim Camiinin avlusu konumunda olduğundan zaman zaman açık alan ibadet mekânı olarak değerlendirilmektedir. Meydanın çevresinin araç ve tramvay yolu ile çevrelenmesi, tarihi aks üzerinden yaya olarak gelen kişilerin meydana direk olarak ulaşımı konusunda problem oluşturmaktadır.

Mevlâna meydanı ve yakın çevresi Space Syntax DepthMapX programına kentsel ölçekte odak noktası olacak şekilde 'Axial Map' (eksenel harita) ve 'Visual Graphic Analysis (VGA)' (Görsel Grafik Analizi) seçenekleri kullanılarak analiz edilmiştir. Axial Map seçeneğinde, Connectivity (Bağlantı), Intensity (Yoğunluk) ve Integration (Bütünleşme) kavramları üzerinden analizler yapılarak çeşitli veriler elde edilmiştir. Özellikle müze yapısının kullanıcı yoğunluğunun ilgili programa yansıtılmasıyla söz konusu alanda Bağlantı değeri orta, yoğunluk ve bütünleşme değerleri yüksek olarak tespit edilmiştir.

VGA analizinde ise yaklaşık 30 km2 alan, insan ölçeği olan 70 cm boyutunda grid aralıkları ile bölünmüş ve buna göre görsel analizi incelenmiştir. Müze ve tarihi caminin yanına sonradan eklenen yapıların ve ağaçların yıkılıp geniş bir meydan elde edilmesi ile yapıların kullanıcılar tarafından algılanma oranının yükseldiği görülmüştür.

Sonuç

Space Syntax depthMapX programı kullanılarak elde edilen veriler incelendiğinde, kent meydanı olarak düzenlenen alanın yer seçiminin doğru olduğu görülmüştür. Mevcut trafik kavşağının kaydırılarak meydan alanının genişletilmesi de yaya hareket alanının genişlemesine olanak sağlamıştır. "Meydan" kavramını karşılayan alan, program verilerinde ortaya çıkan yoğunluğu karşılayacak büyüklüktedir ve hem Mevlâna Müzesi hem de Sultan Selim Camiinin algılana bilirlik oranını arttırdığı tespit edilmiştir. Ancak mevcutta var olan yeşil alanın tamamen kaldırılarak herhangi bir bitkisel peyzaj önerisi geliştirilmeden tüm alanın meydana dönüştürülmesi özellikle yaz aylarında müzeye gelen misafirler için rahatsız edici bir durum oluşturduğu görülmektedir.

Kaynakça

1.Bahar H.-G. Karauğuz- Ö. Koçak, Eskiçağ Konya Araştırmaları I, İstanbul, 1996, s. 24.

2.Durukan, Aynur, "Selçuklular Öncesinde Konya", Gez Dünyayı Gör Konya'yı, İstanbul, 2001, s. 11.

Anahtar Kelimeler

Kent, Tarihi Aks, Depthmapx, Konya, Meydan

RESEARCH THE KONYA MEVLANA SQUARE AND CLOSE CIRCLE WITH THE SPACE ARRAY METHOD

Extenden Abstract

Purpose, Scope and Problem Definition of the Study

The settlement life in Konya and the surrounding area has been seen since the first periods of time. The first known cultural traces around Konya belong to the Neolithic Period (8000-5500 BC). One of the most important Neolithic settlements in the region is Çatalhöyük in Çumra district, which is 52. Km away from Konya [1]. In the center of Konya province, as can be understood from the oldest settlement sur ruins, it is Alâeddin Keykubat Mosque, which is the historical core. The findings of the studies carried out in Konya Alâeddin Hill show that there has been a settlement at Alâeddin Hill from the Neolithic period (9000-5000 BC). The city of Konya has grown around this core with its increasing population over time and has become what it is today.

The study area is located in the historical city center of Konya province and the historical axle and close surroundings formed between Alâeddin Hill and Mevlâna Museum, where the historical core point of Konya province is located in general. As a special approach, the mevlâna museum and the neighborhood area of The Sultan Selim Mosque, which is the City Square, are discussed.

First of all, city plans containing various changes in the historical process of Konya province were examined and it was seen that the point of Alaeddin hill was the historical focal point of the city. The another focal point of the city is the Mevlâna Museum, which is considered to be one of the most visited museums today. With a study initiated by Konya Metropolitan Municipality in 2012, the Mevlâna museum and the library building in front of the Sultan Selim Mosque next to it were demolished and a new city square proposal was introduced to this area. Within the scope of the study, the decision and functionality of the newly created city square in light of the historical focal points of Konya province are analysed by the used program data.

Material and Method

For this study, the subject area was examined by the space sequence analysis method with using Space Syntax Depthmapx program In this context, the current map data from the field of research has been prepared to study by using the Auto CAD program. Especially Mevlâna Square and its close neghborhood area was analyzed by using 'Axial Map' and 'VGA' options. In Axial Map, it is possible to view the concepts of Connectivity, Intensity, and Integration in the region because in that option there are concepts that define the role of the square.

Conclusion

Mevlana Square is located in the entrance of The Sultan Selim Mosque and Mevlana Museum. The area around the square is surrounded by vehicles and tram roads and buildings that functions as shops, offices and housing. There are no green space, water items, open and semi-open seating areas and urban furnitures on the square. The square, vulnerable to all climatic conditions, is not able to be used for socialization purposes. Since the subject area is placed as the courtyard of Sultan Selim Mosque, it can occasionally be used as an open space of worship. Due to the surrounding vehicle and tram ways it is hard to reach the square from the historical axis by foot.

The Mevlâna square and its close neighborhood were analyzed using 'Axial Map' and 'VGA' options to be the focal point of the Space Syntax DepthMapX program on an urban scale. In Axial Map option, various data was obtained by analyzing the concepts of Connectivity, Intensity and Integration. In particular, the connection value in this area was determined as medium, density and

integration values were determined as high in the area, especially when the user density of the museum structure was reflected in the relevant program.
In VGA analysis, approximately 30 km2 area is divided into human scale 70 cm scale grid ranges and accordingly visual analysis was examined. It was observed that the rate of perception of the structures by users was increased by demolishing the later added nearby buildings and trees next to the museum and the historical mosque.

Results

When the data obtained using the Space Syntax GepthMapX program was examined, it was observed that the location of the area organized as a city square was selected correctly. The shift of the existing traffic junction and the expansion of the square area also allowed the pedestrian movement area to expand. The area that fulfils the concept of "Square", is vast enough to satisfy the intensity of the program data and on the other hand it has been determined that the square increased according to the capacity of both the Mevlâna Museum and the Sultan Selim Mosque. However, it is seen that to completely remove of the existing green areas and the transformation of the entire area into a open square without any green landscape proposals, causes disturbance especially for the guests who came to the museum in the summer months.

References

1.Bahar H.-G. Karauğuz- Ö. Koçak, Eskiçağ Konya Araştırmaları I, İstanbul, 1996, s. 24.
2.Durukan, Aynur, "Selçuklular Öncesinde Konya", Gez Dünyayı Gör Konya'yı, İstanbul, 2001, s. 11.

Keywords

City, Historical Axis, Depthmapx, Konya, Square

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

TARİHİ ÇEVREDE TURİZM VE MEKÂNSAL AİDİYET İLİŞKİSİ

Sebile Merve ÖZTÜRK[1], Hicran Hanım HALAÇ[2]

[1]Karabük Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Karabük, smozturk@karabuk.edu.tr

[2]Eskişehir Teknik Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Eskişehir, hhhalac@eskisehir.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Aidiyet kavramı son yirmi yılda, çevre psikolojisi ve yönetimi başta olmak üzere farklı alanlarda gerçekleştirilen çalışmalara konu olmuştur. Bu kavram kültürel miras alanlarında ise koruma sürecini sosyal ve kültürel açıdan desteklemek amacıyla çoğunlukla kimlik ve göç kavramları özelinde çalışılmaktadır. Tarihi alanlarda gerçekleştirilen birçok çalışmada, bu alanlardaki plansız ve hızlı işlev değişikliklerinin sonuçları üzerine durulmuştur. Bu durumun aynı zamanda hızlı kullanıcı değişikliğine neden olarak kullanıcıların mekânsal aidiyet duygularının azalmasına yol açtığı ortaya konulmuştur. Tarihi alanlarda yaşanan bu problemler, korumanın önündeki engellerden biri olmanın yanı sıra kentlerin değerlerinin, mekân ve zamanda algılanabilirliklerinin de kaybolmasına neden olmaktadır (Şentürk, 2018). Kullanıcının yaşadığı mekâna duyduğu aidiyet duygusunun güçlendirilmesi yoluyla mekânın sosyal ve kültürel sürekliliğine katkıda bulunulacağı düşünülmektedir. Bu amaçla Yörük köyünde sürekli kullanıcı grubunu oluşturan yerel halkın mekânsal aidiyeti üzerine gerçekleştirilen çalışma sonucunda, halkın köyde ikamet etme tercihini etkileyen en önemli kriterin, geçim kaynağı olarak gördükleri turizm potansiyelinin değerlendirilmesi düşüncesi olduğu anlaşılmıştır (Öztürk, 2020). Buradan hareketle bölgeyi ziyaret eden süreli kullanıcı grubunu tanımlayan turistler üzerinde bölge hakkındaki memnuniyet durumlarının ve geçirilen süre içerisinde ortaya çıkan aidiyet duygularının ölçülmesini hedefleyen bir çalışma yapmanın gerekli olduğu düşünülmüştür. Çalışmanın amacı, tarihi ve doğal güzellikleri sebebiyle yer aldığı bölgedeki ziyaret noktaları arasında olan Yörük köyünde süreli kullanıcılara ait mekânsal aidiyetin ve oluşması önündeki engellerin belirlenerek bölgenin turizmi daha etkin kullanabilmesine yönelik mekâna dayalı fikirler üretmektir.

Materyal ve Metot

Çalışmada, nicel veri toplama yöntemi olan anket kullanılmıştır. Bölgeyi ziyarete gelen süreli kullanıcı grubundan seçilen 30 kişiye anket uygulanmış ve elde edilen verilerin frekans dağılımları tablolar halinde sunulmuştur. Çalışmada kullanılan anketin oluşturulması sürecinde, mekânsal aidiyet kavramı üzerine yapılan araştırmalar incelenerek geçerliliğini kanıtlamış anket çalışmaları referans alınmıştır. Sorular çalışma alanına uygun olacak şekilde seçilmiştir (Williams ve Roggenbuck, 1989; Williams ve Vaske, 2003). Anket çalışması, ziyaretin en yoğun olduğu milli bayramı da içeren 3 günlük tatil sürecinde 12.00-17.00 saatleri arasında uygulanmıştır. Çalışmada, süreli kullanıcıların Yörük köyünü ziyaretleri sonrasında, demografik bilgi içeren soruların

ardından, alana karşı duydukları aidiyetin ölçülmesi amacıyla hazırlanmış olan çoktan seçmeli ve 3'lü likert ölçekli soru grubuna cevap vermeleri beklenmiştir.

Bulgular

Öncelikle mekânsal aidiyet ve mekânda geçirilen süre arasındaki olumlu ilişki düşünülerek (Williams ve Vaske, 2003), katılımcılara mekanda bulunma süreleri sorulmuştur. Cevaplar incelendiğinde; 2 kişinin (%6,66) 5-15 gün arası, kalan 28 kişinin ise (%93,34) 5 günden daha az süredir bölgede bulunduğu belirlenmiştir. Bunun yanında katılımcılar "eğer imkânım olsa burada daha fazla kalmak isterdim" ifadesine %46,66 oranında "orta düzeyde" ve %26,66 oranında ise "tam olarak" katılmışlardır. Bu durumunun nedenin Yörük köyünde konaklamanın tarihi konaklarda gerçekleştirilmesi ve bu konakların sayısının talep azlığı ve dışa göç sebebiyle giderek azalması olduğu düşünülmektedir. Ayrıca köyde gerçekleştirecek farklı aktivitelerin bulunmaması da mekânda bulunma süresi üzerinde etkili olabilir.

Mekânsal aidiyeti dolaylı olarak ölçmeyi amaçlayan "bölge ile aramda bir bağ oluştuğunu hissediyorum" ifadesine ziyaretçilerin %46,66'sı "orta düzeyde" ve %33,33'ü "tam olarak" katılırken; "Yörük köyünde diğer ziyaret ettiğim yerlerden daha çok keyif aldım" ifadesine ziyaretçilerin %66,66'sı "orta düzeyde" katılmıştır. "Bölgeye karşı güçlü bir aidiyet duygusu hissediyorum" ifadesine ise %63,33'lük oranda "orta düzeyde" katılım sağlanmıştır. Bu cevabı veren katılımcıların %57,89'u "orta düzeyde", %36,84'ü ise "tam olarak" bölgede aldıkları hizmetten memnun olduklarını belirtmiştir. Bu veriler üzerinden süreli kullanıcıların geçirdikleri zaman dilimi içerisinde bölgeye karşı aidiyet duygularının oluştuğunu söylemek mümkündür. Tüm katılımcıların memnuniyet durumuna bakıldığında ise %63,33'lük oranın "orta düzeyde" cevabını vermiş olması dikkat çekicidir. Konuyla ilgili yapılan görüşmelerde ürünlerin fiyatlarını uygun bulmayan katılımcıların, yerel halkın bölgeyi ziyaretlerin tek seferlik olacağı kanısıyla hareket ettiğini düşündükleri bilgisine ulaşılmıştır.

Sonuç

Çalışmada, tarihi çevrede süreli kullanıcının mekânsal aidiyet duygusu ile zaman ilişkisi incelenmiştir. Ziyaretçilerin köyde geçirdikleri sürenin artırılmasının önündeki problemlerin belirlenerek mekânsal önerilerin geliştirilmesi amaçlanmıştır. Köyün en büyük problemleri arasında, sosyal ve iktisadi açıdan daha iyi şartlara ulaşmak amacıyla gerçekleşen dışa göç bulunmaktadır. Göç sonrası kullanılmayan konaklarda kalıcı hasarlar oluşmaya başlamıştır. Yapılan araştırmada köyde bulunma süresinin artırılmasının önündeki en önemli engelin ise barınma hizmeti veren tarihi konak sayısındaki azalma olduğu tespit edilmiştir. Oysaki elde edilen veriler hem yerel halkın hem de ziyaretçilerin köy ile ilgili güçlü bir aidiyet hissettiklerini ortaya koymaktadır. Bu ortamın, turizmi daha etkin kullanarak göçün önüne geçilmesine katkı sağlamak ve korumayı fiziki çerçevenin yanında, değişen aidiyet ve kimlik yapılarının da dahil olduğu bir modelde uygulamak için gerekli potansiyele sahip olduğu düşünülmektedir.

Kaynakça

Öztürk, S. M. & Halaç, H. H., (2020). *Tarihi Çevrede Mekânsal Aidiyet: Yörük Köyü Örneği*. Ankara II. Uluslararası Bilimsel Araştırmalar Kongresi (pp.100-108). Ankara, Turkey.

Şentürk, A. (2018). *Aidiyet, Kent Kimliği ve Kentsel Koruma Etkileşimi Bağlamında Kullanıcı Sürekliliğinin İrdelenmesi: Kadıköy Moda Örneği.* İstanbul: İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü.

Williams, D. R. & Roggenbuck, J. W. (1989). Measuring Place Attachment: Some Preliminary Results Paper Presented at the Session on Outdoor Planning and Management NRPA Symposium

on Leisure Research San Antonio, Texas. *Virginia: Department of Forestry Virginia Polytechnic Institute & State University Blacksburg.*
Williams, D.R. & Vaske, J.J. (2003). The measurement of Attachment validity an generalizability of psychometric approach. *Forest Science,* 49, 830-840.

Anahtar Kelimeler
Aidiyet, Mekânsal Aidiyet, Yörük Köyü, Tarihi Çevre, Turizm ve Aidiyet.

RELATION OF TOURISM AND SPATIAL BELONGING IN THE HISTORICAL ENVIRONMENT

Extended Summary

Purpose, Scope and Problem Definition of the Study

The concept of belonging has been the subject of studies in different fields, especially in environmental psychology and management, in the last two decades. In the fields of cultural heritage, this concept is mostly studied in terms of identity and migration concepts in order to support the conservation process socially and culturally. Many studies in historical areas focused on the results of unplanned and rapid functional changes in these areas. It has been demonstrated that this situation also causes rapid user change, leading to a decrease in the spatial sense of belonging of the users. These problems in historical areas, in addition to being one of the obstacles to conservation, cause the loss of the values of the cities, their perceptibility in space and time (Şentürk, 2018). It is thought that it will contribute to the social and cultural continuity of the space by strengthening the sense of belonging to the place where the user lives. For this purpose, as a result of the study carried out on the spatial belonging of the local people who constitute the permanent user group in Yörük village, it has been understood that the most important criterion affecting the people's preference to reside in the village is the idea of utilizing the tourism potential, which they see as a source of income (Öztürk, 2020). Based on this, it is considered necessary to conduct a study aiming to measure the satisfaction levels about the region and the sense of belonging that emerges during the time spent on the tourists who define the temporary user group who visit the region. The aim of the study is to generate space- based ideas for the region to use tourism more effectively by determining the spatial belonging of the users and the obstacles to its formation in the Yörük village, which is among the visiting points in the region due to its historical and natural beauties.

Material and Method

In the study, a quantitative data collection method, questionnaire, was used. Surveys were applied to 30 people selected from the periodic user group who came to visit the region and the frequency distributions of the obtained data were presented in tables. In the process of creating the questionnaire used in the study, the researches on the concept of spatial belonging were examined and the validity of the survey studies were taken as reference. The questions are chosen to suit the field of study (Williams and Roggenbuck, 1989; Williams and Vaske, 2003). The survey study was conducted between 12.00-17.00 during the 3-day holiday period, including the national holiday, where the visit is the most intensive. In the study, after visiting the Yörük village, the periodical users were expected to answer the questions containing demographic information, to answer the multiple-choice and 3-point Likert-scale question group prepared in order to measure their belonging to the area.

Results

Considering the positive relationship between spatial belonging and the time spent in the space (Williams & Vaske, 2003), participants were asked about their stay time in the space. When the answers are examined; It was determined that 2 people (6.66%) were in the region for 5-15 days, and the remaining 28 people (93.34%) were in the region for less than 5 days. In addition, the participants agreed with the statement "if I could, I would like to stay here longer" with a rate of "medium level" at a rate of 46.66% and a rate of "completely" at a rate of 26.66%. It is thought that

the reason for this situation is that accommodation in the village of Yörük is realized in historical mansions and the number of these mansions is gradually decreasing due to low demand and outward migration. In addition, the lack of different activities to perform in the village may also have an effect on the duration of the place.

While 46.66% of the visitors agreed with the "medium level" and 33.33% "completely" with the statement "I feel that there is a connection between me and the region" which aims to indirectly measure the spatial belonging; 66.66% of the visitors agreed with the statement "I enjoyed the places I visited in Yörük village more than the other places I have visited" at "medium level". 57.89% of the participants who gave this answer stated that they were "medium level" and 36.84% "completely" satisfied with the service they received in the region. Based on these data, it is possible to say that the sense of belonging to the region is formed during the time period spent by the temporary users. Considering the satisfaction status of all participants, it is remarkable that 63.33% gave the answer "medium level". In the interviews made on the subject, it was found that the participants who did not find the prices of the products unsuitable think that the local people act with the belief that the visits to the region will be one-time.

Conclusion

In the study, the relationship between time and the sense of spatial belonging of the temporary user in the historical environment was examined. It was aimed to develop spatial suggestions by determining the problems preventing increasing the time that the visitors spend in the village. Among the biggest problems of the village is the out-migration that takes place in order to reach better social and economic conditions. After the migration, permanent damage began to occur in the unused mansions. In the research, it was determined that the most important obstacle to increasing the duration of stay in the village is the decrease in the number of historical mansions providing accommodation services. However, the data obtained reveal that both local people and visitors feel a strong sense of belonging to the village. It is thought that this environment has the potential to contribute to the prevention of migration by using tourism more effectively and to implement protection in a model that includes changing belonging and identity structures as well as the physical framework.

References

Öztürk, S. M. & Halaç, H. H., (2020). *Tarihi Çevrede Mekânsal Aidiyet: Yörük Köyü Örneği*. Ankara II. Uluslararası Bilimsel Araştırmalar Kongresi (pp.100-108). Ankara, Turkey.

Şentürk, A. (2018). *Aidiyet, Kent Kimliği ve Kentsel Koruma Etkileşimi Bağlamında Kullanıcı Sürekliliğinin İrdelenmesi: Kadıköy Moda Örneği.* İstanbul: İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü.

Williams, D. R. & Roggenbuck, J. W. (1989). Measuring Place Attachment: Some Preliminary Results Paper Presented at the Session on Outdoor Planning and Management NRPA Symposium on Leisure Research San Antonio, Texas. *Virginia: Department of Forestry Virginia Polytechnic Institute & State University Blacksburg.*

Williams, D.R. & Vaske, J.J. (2003). The measurement of Attachment validity an generalizability of psychometric approach. *Forest Science,* 49, 830-840.

Keywords

Sense of Belonging, Spatial Belonging, Yörük Village, Historical Environment, Tourism and Belonging.

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

ANKARA KIZILAY MEYDANI'NIN MEKÂN DİZİM YÖNTEMİ İLE OKUNMASI

Öğr. Gör. Emre BELGE[1], Dr. Öğr. Üyesi Bahar SULTAN QURRAIE[2]

[1] Artvin Çoruh Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Artvin,
emrebelge@artvin.edu.tr

[2] Karabük Üniversitesi Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Karabük,
baharsultan@karabuk.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Bu çalışmada Ankara Kızılay Meydanı'nın mekân dizilim yöntemi ile inceleme denemesi yapılmıştır. Ankara Kızılay Meydanı ve yakın çevresi (yaklaşık olarak 1 km^2) okuması; mekân dizilimi analiz yöntemi ile yapılmıştır. Cumhuriyet ile şekillenen Kızılay Meydanı, Türkiye Cumhuriyeti'nin yakın geçmişine kadar fiziksel varlığını sürdürmüştür. Kızılay Meydanı'nın zamanla etkisizleşmesi, çalışmanın konusu olması için merak uyandırmıştır. Bu inceleme ile tarafsız ve analitik veriler elde edilmesi amaçlanmıştır. Meydanın çeperinde ve çevresinde sadece ticari amaçla oluşturulan mimari yapı dili ve gereçleri, meydanın körelmesine neden olmuştur.

Materyal ve Metot

Analizi yapılması istenilen alan seçilirken, Kızılay Meydanı'nı ve çevresini etkileyen yapı bloklarının ve yolların/anayolların sınırlarına dikkat edilmiştir. Kızılay Meydanı'nın mekân dizilim yöntemi ile incelenmesi için *DepthmapX* (1) analiz yazılımı kullanılmıştır. DepthmapX yazılımı yapılardan mahalleye ve hatta kent ölçeğinde çalışabilmektedir. Yazılım, veri olarak girilen bilgilerin mantıksal haritasını oluşturur. Oluşturulan harita üzerindeki değerlerin arasında sistemli ağlar oluşturur. Oluşan mantıksal ağların grafiksel analizini gerçekleştirir. Analizlerden elde edilen grafiksel veriler yorumlanarak haritanın yorumlanması gerçekleştirilir. Yazılıma, analiz etmek üzere Kızılay Meydanı'nın *Autocad* çizimleri yüklenmiş, yapılması istenilen analizlerin ayarları girilerek değerler ve çizelgeler elde edilmiştir. Analizde kullanılacak ayarlar ve değerler yazılımın kullanım yönergesinden alınmıştır.

Bulgular

Analizlerden elde edilen veriler eğitimli bir kişi ya da ekipçe yorumlanmalıdır. Girilen değerlerden aynı haritada aynı sonuçlar çıksa da yorumcunun amacına yönelik olarak bakış açısı ve dolayısıyla sonuçlar değişmektedir. Çalışmada yapılan yorum ve değerlendirmeler veri olarak girilen haritadan çıkarılmıştır. Yapılan analizlerden meydanın çeperinde bulunan Atatürk Bulvarı ile Gazi Mustafa Kemal Bulvarı'nın en çok bağlantı yapılan yollar olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Yapılan diğer bir analiz ile en kritik hat belirlenmiş ve kapanması halinde meydan, çevresinin ve hatta komşu hatların

nasıl etkileneceği ön görülmüştür. Analizlerden okunan bir diğer çıktı ise hatların yoğunluğudur. Yoğun hatların okumaları yapılarak nerelerde hareketin artığı görülmüştür. Hareketin artışına göre haritanın hangi bölgelerinde birleşimler ve yoğunlaşmaların olduğu okunmuştur. Farklı bir analiz ile yayaların hangi noktalara ne kadar uzak oldukları ve bulundukları noktalara göre hangi hatların ne kadar zorlukla ulaşılabilir olduğu değerlendirilmiştir. Haritada kayıp ya da herhangi bir hata olup olmadığını deneyen analiz sonucundan ise kayıp ve hata yok anlamına gelen sonuca ulaşılmıştır. Hatların yoğunlukları; kırmızı en yoğun, turuncu yoğun, sarı normal yoğun, yeşil az yoğun ve mavi yoğunluk yok olarak okunmuştur. Görsel analiz yapıldığında meydanın ve çeperindeki yapıların görülebilme durumları değerlendirilmiştir.

Sonuç

Analizlerden edinilen sonuçlarda yoğunluğun olduğu hatlarda trafik probleminin olduğuna fakat yoğun hatların kritik hatlar olmadığı bilgisine ulaşılmıştır. Yoğun hatların araç trafiğinin olduğu noktalarda ve meydanın çeperinde oluşması meydanı olumsuz etkilemiştir. Meydanın çeperlerinin toplu taşıma araçlarının durak noktaları olması araç yoğunluğunu artırmıştır. Yayaların bu durakları kullanıyor olması meydanın yayalarca kullanıldığını desteklese de meydanın asıl amacının sapmasına neden olmuştur. Meydan artık bir araya geliş mekânı değil, dağılış-gidiş yerine dönüşmüştür. Yazılımın topografik ve sosyolojik bilgileri veri olarak görmemesi olumsuz değerlendirilmiştir. Görsel etkiler değerlendirilirken reklam panoları, trafik uyarıcı levhaları ve ağaçlar yazılıma veri olarak girildiğinde, etkili sonuca ulaşıldığı görülmüştür.

Kaynakça

İnternet: https://www.spacesyntax.online/software-and-manuals/depthmap/ (2020).

Anahtar Kelimeler

Kentsel Peyzaj Tasarımı, Şehir Bölge Planlama, Mimarlık ve Politika/İdeoloji, Mekân Dizilimi, Coğrafi Bilgi Sistemleri.

THE READING OF ANKARA KIZILAY SQUARE BY USING THE SPACE SYNTAX METHOD

Extended Summary

Purpose of the study, Content and Problem Definition

In this study, an experiment was made to examine Ankara Kızılay Square with the method of space arrangement. The reading of Ankara Kızılay Square and its surrounding area (approximately 1 km2) was done with the method of analyzing the layout of the space. Kızılay Square, shaped by the Republic, continued its physical existence until the recent history of the Republic of Turkey. The ineffectiveness of the Kızılay Square over time has aroused curiosity for it to be the subject of the study. This review is intended to provide unbiased and analytical data. The language and materials of the architectural structure created on and around the square for commercial purposes only caused the square to be atrophied.

Materials And Methods

When selecting the area to be analyzed, attention was paid to the boundaries of the building blocks and roads/main roads affecting Kızılay Square and its surroundings. DepthmapX (1) analysis software was used for the investigation of the Kızılay Square by the method of space sequencing. DepthmapX software can work from buildings to neighborhoods and even on a city scale. The software creates a logical map of information entered as data. Creates systematic networks between the values on the created map. Performs graphical analysis of logical networks. The graphical data obtained from the analysis is interpreted and the map is interpreted. Autocad drawings of Kızılay Square were installed to analyze the software, values and charts were obtained by entering the settings of the required analyses. The settings and values to be used in the analysis are taken from the usage instructions of the software.

Findings

The data obtained from the analyses should be interpreted by a trained person or team. Although the same results appear on the same map, the commentator's point of view and therefore the results vary. The comments and evaluations made in the study were taken from the map entered as data. The analysis concluded that Atatürk Boulevard and Gazi Mustafa Kemal Boulevard, located on the perimeter of the Square, are the most connected roads. Another analysis determined the most critical line and predicted how the square, its surroundings and even neighbouring lines would be affected if it closed. Another output read from the analysis is the density of the lines. Reading of the busy lines was done and where movement was leftover was seen. According to the increase in movement, it is read which parts of the map have combinations and intensities. With a different analysis, it was evaluated how far the pedestrians were to which points and how difficult the lines were to be reached according to the points they were in. The result of the analysis that tries to determine whether there are any errors or losses on the map, the result that means no loss and no error has been reached. Densities of the lines were read as; red most intense, orange dense, yellow normal dense, green less dense and blue density. When visual analysis is performed, the visible conditions of the square and its surrounding structures are evaluated.

Results

The results obtained from the analysis showed that traffic problems were found on the lines with density, but the heavy lines were not critical lines. The formation of heavy lines at the points of

vehicle traffic and on the perimeter of the square negatively affected the square. The fact that the walls of the square are stop points for public transport increased the density of vehicles. Although the fact that pedestrians are using these stops supports the use of the square by pedestrians, it has caused the main purpose of the square to deviate. The square is no longer a place of gathering, but a place of disintegration. The software's failure to view topographic and sociological information as data has been negatively evaluated. Visual effects were evaluated when billboards, traffic warning signs and trees were entered into the software as data, and it was seen that effective results were achieved.

References

Internet: https://www.spacesyntax.online/software-and-manuals/depthmap/ (2020).

Keywords

Urban Landscape Design, Urban Regional Planning, Architecture and Policy/Ideology, Space Layout, Geographic Information Systems.

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

TASARIMDA BİYOLOJİK SÜREÇLERİN MİMARLIK VE SANATA ETKİSİ

Arş. Gör. Ece KARACA[1], Prof. Dr. Ruşen YAMAÇLI[2]

[1] İstanbul Esenyurt Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, İstanbul, ecekaraca@esenyurt.edu.tr

[2] Eskişehir Teknik Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Eskişehir, ryamacli@eskisehir.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Bilişim teknolojilerinde meydana gelen gelişmelerle birlikte hız, dinamizm, doğadan ilham alma gibi kavramlar hem mimaride hem de çeşitli sanat dallarında kendine yer edinmiştir. Bilgisayar tabanlı teknolojilerin gerek mimaride gerekse sanatta artan ivmeyle kullanılması farklı tasarım süreçlerini ortaya çıkartmıştır. Tasarımcıların daha hızlı ürün çıkartmasına yardımcı olan bilgisayar tabanlı teknolojiler, tasarımcılar için deneysel ortamların oluşmasını sağlamıştır. Teknoloji ve biyolojinin birleşimiyle ortaya çıkan ve 20. yüzyıldan sonra gündeme gelen sanat ve mimarlığın birleştiği noktalardan biri olan biyolojik süreçler doğanın kusursuz işleyişi örnek alınarak ortaya çıkmaktadır. Bu tasarım süreci bir takım biyolojik süreçlerin tasarım aşamasında değerlendirilmesi, bilişim teknolojileri yardımıyla çevreye duyarlı ve etkin tasarımların oluşmasını amaçlamaktadır. Biyolojik süreçler tasarıma aktarılırken; matematik, bilişim teknolojileri, geometri, yazılım mühendisliği gibi disiplinlerin bir araya gelmesiyle ortaya çıkmakta ve doğadan ilham alınarak tasarım problemlerin ortadan kalkması amaçlanmaktadır. Bu durum mimarlık ve sanatta farklı şekillerde yer almakta ve form bulma sürecinde tasarımcıya alternatif çözüm önerileri oluşturmaktadır. İncelenen örnekler ışığında yapılan çalışmada, tasarım aşamasında oluşturulan parametrelerle iki disiplindeki ortak ve farklı yönlerin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Materyal ve Metot

Yapılan bu çalışmada fraktal kurgunun oluşturulmasında mimarlık alanında; parazit(2005), The Elytra Filament Pavilion (2016) ve Digital Grotesque II(2017), sanat alanında ise; Electric Sheep(1999), Growing Objects(2014), ve Eriyen Hatıralar(2018) gibi biyolojik tasarım sürecine sahip çalışmalar incelenmiştir. Sanat ve mimarlıkta ortaya çıkan tasarım süreçlerinin ortak ve farklı yönleri belirlenmiş ve iki disipline biyolojik süreçlerin etkisi açıklanmıştır.

Bulgular

Biyolojik süreçlerin bilişim teknolojileriyle birlikte sanat alanında yer bulmasıyla birlikte; kullanılan malzeme, eserin ortaya çıkma süresi, temsil ortamı hatta tasarımcının tanımı değişime uğramıştır. Geleneksel tasarım sürecinde tasarımcı fiziksel malzemeler kullanırken, biyolojik süreçlerin dijital ortamda kullanılmasında algoritma, veri, model vb. kullanmaktadır. Bu durum tasarımcıların program bilgisine sahip olmalarını zorunlu kılmakta yani tasarımcının formdan çok form üretme

sürecini tasarladığı görülmektedir. Biyolojik süreçlerin yer aldığı sanat eserlerinde gelenekselin aksine belirli bir biçime ulaşmak söz konusu değildir. Form sürekli evrim halindedir ve izleyiciler yalnızca anlık görüntüleri alırlar. Formda meydana gelen bu değişim kullanıcının algı ve deneyimini değiştirmekte ve form çeşitliliği sağlamaktadır. Biyolojik süreçlerin bilişim teknolojileriyle birlikte mimarlıkta kullanılmasında ise; çevreye duyarlı, kullanıcı odaklı, ayrıntı zenginliğine sahip, farklı malzemelerin kullanılmasına neden olan deneysel bir ortam oluşmaktadır. Kullanılan malzemeler, yapım yöntemlerini ve tasarım aşamalarını değiştiren biyolojik süreçler aynı zamanda karmaşık formların ortaya çıkmasını sağlamaktadır. Tasarımcıya form seçeneği sunan deneysel ortamlar sayesinde farklı durumlarda ortaya çıkabilecek durumlar hesaplanabilmektedir. Bu durum da sürdürülebilir, değişen koşullara uyum sağlayan ve kullanıcı isteğine bağlı olarak değişim gösterebilen tasarımların oluşmasına temel oluşturmaktadır.

Sonuç

Sanat ve mimarlık yüzyıllardır birbirinden etkilenen ve birbirinin gelişmesine katkı sağlayan iki disiplindir. Bilişim teknolojilerde yaşanan gelişmelerle birlikte ortaya çıkan dönüşüm, başkalaşım, evrilme gibi kavramlar hem mimari de hem de sanatta kendine yer bulmuş, ayrıca bu yeni kavramlarla birlikte geleneksel tasarım süreçlerine ek olarak yeni yöntemler de eklenmiştir. Bu yeni tasarım süreçlerine örnek olarak gösterebileceğimiz biyolojik süreçler, bilişim teknolojilerinin de etkisiyle iki disiplinde de kendine yer bulmuştur. Çalışmada incelenen örneklerinde ışığında, biyolojik süreçlerin hem sanat dallarında hem de mimarlık alanında paralel şekilde ilerlediği görülmüş, iki disiplinde de tasarım ortamının, kullanılan malzemelerin, tasarımcının kimliğinin, ayrıntı çeşitliliğinin ve tasarım yönteminin değiştiği gözlemlenmektedir. Sanat alanında görülen biyolojik süreçlerde form nihayete ermemekte bu durum ise sanat eserlerinin "an"ların birleşiminden oluşturmaktadır. Mimaride ise belirli bir forma ulaşılmakta fakat "The Elytra Filament Pavilion" örneğinde görüldüğü gibi gerekli durumlarda eklemeler yapılabilmektedir.

Kaynakça

Anadol, R. (2020). Synaesthetic Architecture: A Building Dreams. Architectural Design, 90(3), 76-85.

Everitt, D. (2018). Art as Digital Exploration (Vectors and Nodes). In Explorations in Art and Technology (pp. 173-181). Springer, London.

Hansmeyer, M., & Dillenburger, B. (2019). "Digital Grotesque II, 2017". In *Digital Grotesque II, 2017*. München: Detail. doi: https://doi.org/10.11129/9783955534257-008

Kolarevic, B., (2003), "Architecture in the Digital Age: Design and Manufacturing", Spon Press, New York.

Mandelbrot, B. B. (1983). The fractal geometry of nature (Vol. 173, p. 51). New York: WH freeman.

Menges, A. (2006). Polymorphism. Architectural Design, (180), 78-87.

Menges, A., Dörstelmann, M., Knippers, J., & Auer, T. (2019). "Elytra Filament Pavilion, 2016". In *Elytra Filament Pavilion, 2016*. München: Detail. doi: https://doi.org/10.11129/9783955534257-006

Österlund, T. (2010). Methods for Morphogenesis and Ecology in Architecture.

Prusinkiewicz, P. (1993). Visual models of morphogenesis. Artificial life, 1(1_2), 61-74. Tampere: University of Oulu.

Thompson, D, W. On Growth and Form. Cambridge University Press, Cambridge.

Weinstock, M. (2008). Metabolism and morphology. Architectural Design, 78(2), 26-33.

Anahtar Kelimeler: Mimarlık, Sanat, Biyolojik Süreçler, Fraktal Kurgu, Doğa

THE EFFECT OF BIOLOGICAL PROCESSES IN DESIGN ON ARCHITECTURE AND ART

Extended Summary

Purpose and Scope of the Study and Problem Definition

With the developments in information technologies, concepts such as speed, dynamism and inspiration from nature have taken their place in both architecture and various art branches. The increasing acceleration of computer-based technologies in both architecture and art has revealed different design processes. Computer- based technologies, which helped designers to produce products faster, created experimental environments. Biological processes, which emerged with the combination of technology and biology and came to the fore after the 20th century, and are one of the points where art and architecture converge, emerge by taking the flawless functioning of natüre as an example. This design process aims to evaluate some biological processes at the design stage and to create environmentally friendly and effective designs with the help of information technologies. While biological processes are transferred to the design, they emerge with the combination of disciplines such as mathematics, information technologies, geometry, software engineering, and it is aimed to eliminate design problems by taking inspiration from nature. This situation takes place in different ways in architecture and art and creates alternative solutions to the designer in the process of finding form. In the light of the examined examples, in this study it was aimed to determine the common and different aspects of the two disciplines with the parameters created during the design phase.

Materials and Methods

In this study, in the creation of fractal fiction, for the field of architecture; Parasite (2005), The Elytra Filament Pavilion (2016) and Digital Grotesque II (2017), for the field of art; Electric Sheep (1999), Growing Objects (2014), and Melting Memories (2018),The common and different aspects of the design processes in art and architecture were determined and the effects of biological processes on the two disciplines were explained.

Findings

With the biological processes taking place in the field of art with information technologies; the material used, the emergence time of the work, the representation environment, even the definition of the designer have changed. While the designers use physical materials in the traditional design process, they use algorithms, data, models, etc. in the digital environment of biological processes. This situation obliges the designers to have program knowledge, that is, it is seen that the designer designs the process of producing form rather than the form itself. Form is constantly evolving and viewers only take snapshots. This change in the form changes the perception and experience of the user and provides a variety of forms.

In the use of biological processes in architecture with information technologies; an experimental environment that is environmentally friendly, user-oriented, rich in detail and causes the use of different materials is created. The materials used and the biological processes that change construction methods and design stages also enable complex forms to emerge. Thanks to the experimental environments that offer the designer a form option, situations that may arise in different situations can be calculated. This forms a basis for the creation of designs that are sustainable, can adapt to changing conditions and can change depending on the user's request.

Result

Art and architecture are two disciplines that have been influenced by each other for centuries and contributed to each other's development. Concepts such as transformation, metamorphosis, and evolution that emerged with the developments in information technologies have found a place in both architecture and art, and also new methods have been added to these new concepts in addition to traditional design processes. Biological processes, which we can show as examples of these new design processes, have found a place in both disciplines with the effect of information technologies.
In the light of the examples examined in the study, it has been observed that biological processes progress in parallel both in art branches and in the field of architecture, and it is observed that the design environment, the materials used, the identity of the designer, the variety of details and the design method have changed in both disciplines. In the biological processes seen in the field of art, the form does not come to an end, but still these artworks consist of the combination of endless "moments". However, in Architecture, a certain form is reached, but additions can be made when necessary, as seen in the example of "The Elytra Filament Pavilion".

References

Anadol, R. (2020). Synaesthetic Architecture: A Building Dreams. Architectural Design, 90(3), 76-85.
Everitt, D. (2018). Art as Digital Exploration (Vectors and Nodes). In Explorations in Art and Technology (pp. 173-181). Springer, London.
Hansmeyer, M., & Dillenburger, B. (2019). "Digital Grotesque II, 2017". In *Digital Grotesque II, 2017*. München: Detail. doi: https://doi.org/10.11129/9783955534257-008
Kolarevic, B., (2003), "Architecture in the Digital Age: Design and Manufacturing", Spon Press, New York.
Mandelbrot, B. B. (1983). The fractal geometry of nature (Vol. 173, p. 51). New York: WH freeman.
Menges, A. (2006). Polymorphism. Architectural Design, (180), 78-87.
Menges, A., Dörstelmann, M., Knippers, J., & Auer, T. (2019). "Elytra Filament Pavilion, 2016". In *Elytra Filament Pavilion, 2016*. München: Detail. doi: https://doi.org/10.11129/9783955534257-006
Österlund, T. (2010). Methods for Morphogenesis and Ecology in Architecture.
Prusinkiewicz, P. (1993). Visual models of morphogenesis. Artificial life, 1(1_2), 61-74. Tampere: University of Oulu.
Thompson, D, W. On Growth and Form. Cambridge University Press, Cambridge.
Weinstock, M. (2008). Metabolism and morphology. Architectural Design, 78(2), 26-33.

Keywords

Architecture, Art, Biological Processes, Fractal Fiction, Nature

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK İLKELERİNİN MİMARLIK YÜKSEK LİSANS EĞİTİMİNE ENTEGRASYONU

Fulya GÖKŞEN[1], İdil AYÇAM[2], Cansu BEKLER GÜNER[3]

[1] Gazi Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Ankara, Türkiye; fulyagoksen@gmail.com

[2] Gazi Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Ankara, Türkiye; iaycam@gazi.edu.tr

[3] Gazi Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Ankara, Türkiye; cansu.guner@outlook.com

Genişletilmiş Özet

Çevresel tasarım, kaynaktan üretime, kullanımdan yıkıma ve nihayetinde ekosistemler ve biyosfer içinde özümsenmeye kadar uzanan süreçte, yapılı çevrenin doğal çevreyle uyumlu ve kusursuz bütünleşmesidir [1]. Bu kusursuz bütünleşme beşikten beşiğe [2] olarak tanımlanan sürdürülebilir bir döngüdür. Sürdürülebilirlik terimi toplum, ekonomi ve çevreyi içinde barındıran kapsamlı boyutlara sahiptir. Dünya ve ülke düzeyinde ortaya çıkan politik, ekonomik, sosyal gelişmeler ile bilim ve teknoloji alanındaki yenilikler toplumların yapısını ve yönelimlerini etkilediği gibi, eğitim kurumlarının politikalarını ve stratejilerini de etkilemektedir. Binaların, küresel enerji tüketiminde %36 [3] gibi yüksek bir paya sahip olması ve bu tüketimin ekonomik ve çevresel boyutlarda sorunlara yol açacak sonuçlar doğurması, sürdürülebilir mimarlık konularında ciddi önlemlerin alınması gerektiğini göstermektedir. Alınacak önlemlerden biri eğitim aşamasından başlamak yani mimarlık öğrencileri arasında farkındalık yaratmaktır [4;5;6]. Eğitim ortamı, profesyonel hayatın bir yansıması konumundadır ve aralarında sürekli bir ilişki söz konusudur. Mimarlık bu ilişkinin daha çok ön plana çıktığı bir alandır. Bu nedenle, eğitim sisteminin sürdürülebilirlik bilincini aşılamaya yönelik programlarla desteklenmesi, sürdürülebilir gelecek için büyük öneme sahiptir [7].

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Dünyanın dört bir yanındaki birçok üniversite, mimarlık programlarından mezun olacak adayları için, sürdürülebilirlik olgusunun kavramsal ve teorik açıdan yeterli düzeyde verilmesi amacıyla öğretim programlarını ve yöntemlerini, gerekli güncel bilgilerle değiştirmekte veya desteklemektedir. Tasarım ve bina teknolojilerinde sürdürülebilirlik paradigmasının gereksinimlerini karşılamak, lisans düzeyinde yaratılan farkındalığın ötesinde lisansüstü eğitimle gelişim gösterecek, yeterli mesleki bilgi ve uzmanlık sağlayacaktır. Yapılan literatür taramalarında lisans eğitimi için gündemde olan ve tartışılan bu konunun, lisansüstü eğitiminde yeterli düzeyde çalışılmadığı tespit edilmiş ve gündeme getirilmek istenmiştir. Bu alan, uygulamada halen yeterli düzeyde deneyimlenemediği için, mimari eğitim süreci ile söz konusu eksikliğin giderilmesine yönelik çalışmaların ve bilgi birikiminin verilmesini sağlayacak bir sisteme ihtiyaç olduğu açıktır. Çalışma kapsamında, farklı yaklaşımlar kullanılarak sürdürülebilirlik konularını müfredatlarına adapte etmeyi büyük oranda başarabilmiş, dünyanın farklı yerlerinde faaliyet gösteren mimarlık

eğitim kurumlarının ve Türkiye'de yer alan mimarlık eğitim kurumlarının yüksek lisans düzeyindeki müfredat yapıları incelenmiştir. Hali hazırda uygulanmakta olan müfredatı, dünya örnekleri ile karşılaştırarak durum tespiti yapılmış ve ne tür güncellemeler yapılabileceği konusunda öneriler sunulmuştur. Amaç, sürdürülebilir mimarlık ve çevresel tasarım alanında uzmanlaşmak isteyen lisansüstü öğrencilerinin farkındalıklarını ve gelişim düzeylerini arttırmak için dünya örneklerinden edinilen bilgileri referans alarak, uygulanmakta olan müfredatın geliştirilmesidir.

Materyal ve Metot

Çalışmada, seçilen üniversitelerdeki mimarlık bölümü yüksek lisans programlarının işleyişi, ders içerikleri, kredi saatlerinin dağılımı ve uygulamaları resmi sitelerden elde edilmiştir. Müfredatta yer alan dersler sürdürülebilirlikle ilişkili düzeyine göre bağlantılı, az bağlantılı ve bağlantısız olmak üzere renklendirme yöntemi ile sınıflandırılarak tablo üzerinde bir araya getirilmiştir. Tablolardan ilişkili ders yüzdeleri çıkarılarak grafikler oluşturulmuştur. Literatürden, resmi sitelerden ve grafiklerden alınan verilerin derlenmesi ile sonuç tablosunu oluşturan parametreler belirlenmiş ve bu tablo üzerinden üniversiteler karşılaştırılmıştır.

Bulgular

Bu bölüm iki aşamada gerçekleştirilmektedir. İlk adımda, Yurt dışından ve Türkiye'den seçilen üniversitelerdeki mimarlık bölümü yüksek lisans programlarının işleyişlerine yer verilmiş, müfredatlarında yer alan sürdürülebilirlikle ilişkili olan ders yüzdeleri saptanmıştır. Elde edilen veriler Türkiye'nin daha düşük yüzdelere sahip olduğunu ortaya çıkarmaktadır. Bu durum, yurt dışındaki üniversitelerin, sürdürülebilir mimarlık, enerji vb. gibi konulara anabilim dalı olarak yer vermelerinden kaynaklanmakta olup müfredatlarını küresel koşullara daha çok adapte edebildiklerini göstermektedir. İkinci adımda ise, yüksek lisans programlarının süreç ve işleyişlerinin incelenmesi sonucunda farklı uygulamaların gözlemlendiği parametreler: "akademik yıl, kürsülere ayırılan anabilim dalı, derslerin sürdürülebilirlikle ilişkili olma durumları, stüdyo proje çalışması, uygulamalı proje çalışması, enerji simülasyon programları, tez çalışması, laboratuvar olanakları, sertifika verilmesi, alana yönelik destek kursları, yaz okulu destek kursları, yurtdışı eğitim olanakları" olarak tespit edilmiş ve bu parametreler üzerinden karşılaştırma yapılmıştır.

Sonuç

Enerji kaynaklarının durumu da göz önünde bulundurulduğunda ilerleyen yıllarda karşılaşılacak olan zorunluluklara karşı mimarlık bölümlerinin adım atması gerekmektedir. Dünyadaki son durum kendini yenileme ve güncelleme konusunda üst düzeyde duyarlılık gösterilmesi gerektiği prensibine dönmüş durumdadır. Türkiye'deki eğitim sistemine bakıldığında ise yenilik ve dönem gereklilikleri ile harekete geçme anlamında ağır davranıldığı düşünülmektedir. Çalışma sonucunda, mimarlık bölümü yüksek lisans programı müfredatlarının tekrar gözden geçirilmesi ve sürdürülebilirlik konularının entegre edilebilmesi için gerekli güncellemelerin yapılması gündeme getirilmek istenmiş olmakla birlikte çözüm önerileri sunulmuştur. Sunulan öneriler referans alınarak, sürdürülebilirliğin yüksek lisans programlarına entegre edilmesine yönelik bir model geliştirilebilir.

Kaynakça

1-Yeang, K. (2006). Ecodesign: A manual for ecological design.
2-McDonough, W., and Braungart, M. (2010). Cradle to cradle: Remaking the way we make things. North point press.
3-GlobalABC, IEA, UNE. (2019). Global status report for buildings and construction: towards a

zero emissions, efficient and resilient buildings and construction sector.
4-Altomonte, S., 2012. Sustainable Architectural Education: EDUCATEenvironmental Design in University Curricula and Architectural Training in Europe. Educate Press.
5-Hasttan, A., Feder, J., Naik, A., Murphy, K., Davis, N., Esiet, U., et al., 2010. Advancing Education for Sustainability: Teaching the Concepts of Sustainable Building to All Students: Second Nature and USGBC.
6-Karatepe, Y., Nese, S.V., Keçebas, A., Yumurtaci, M., 2012. The levels of awareness about the renewable energy sources of university students in Turkey. Renew. Energy 44, 174e179.
7-Kayıhan, K.S., ve Tönük, S., (2008). "Sürdürülebilir Temel Eğitim Binası Tasarımı Bağlamında Arsa Seçimi ve Analizi Konusunun İrdelenmesi", Megaron, YTÜ Mimarlık Fakültesi E-Dergisi:141 İstanbul.

Anahtar Kelimeler
Sürdürülebilirlik, Sürdürülebilir Mimarlık, Lisansüstü Mimarlık Eğitim

INTEGRATION OF SUSTAINABILITY PRINCIPLES IN ARCHITECTURE MASTER EDUCATION

Extended Abstract

Environmental design is the perfect and harmonious integration of built environments with the natural environments in processes that extend from source and production to usage and destruction and ultimately to absorption to ecosystems and biospheres (1). This perfect integration is a sustainable cycle referred to as cradle to cradle (2). The scope of the term "sustainability" is extensive and includes the society, the economy, and the environment. Political, economic, and social developments and innovations in the fields of science and technology that have emerged at both country and global levels have not only affected the structure and inclination of societies but have also affected the policies and strategies of educational institutions. Buildings take up a large share of the global energy consumption with 36% (3), and the fact that this level of consumption will cause economic and environmental problems is a clear proof that serious precautions regarding sustainable architecture are necessary. One of these precautions is starting things from the education level, in other words, creating awareness regarding this issue among students of the architecture department (4;5;6). The educational environment is a reflection of the professional life, and there is a never-ending relationship between them. Architecture is an area where this relationship is even more prominent. Therefore, supporting the education system with programs that aim to instill awareness regarding sustainability is very important for ensuring a sustainable future (7).

Aim and Scope of the Research, Problem Statement

Many universities around the world are changing or supporting their curriculum and methods with the necessary up-to-date information to ensure that candidates who aim to graduate from their architectural programs are taught the concept of sustainability at a sufficient level in regard to conceptual and theoretical. Meeting the requirements of the sustainability paradigm in design and building technologies will extend beyond the awareness created at the undergraduate level and improve with postgraduate education. Thus, a sufficient level of professional knowledge and expertise will be achieved. The conducted literature reviews have revealed that this subject, which was on the agenda and discussed for undergraduate education, was not studied at a sufficient level in graduate education and it was deemed necessary to bring this subject to the forefront. Since this field is still not sufficiently experienced in practice, it is clear that a system is needed to provide the works and knowledge to make up the said deficiency with the architectural education process. Scope of study, an examination of the structures of postgraduate programs of institutions located in Turkey and institutions that operate in various parts of the world who have managed to adapt the subject of sustainability to their curricula to a large degree has been carried out. By comparing the current curriculum with examples from the world, the general status was determined, and recommendations were made on what kind of updates can be made. The objective is to improve existing curricula by taking the information obtained from global examples as a reference for improving the awareness and development levels of graduate students who desire to specialize in sustainable architecture and environmental design.

Material and Method

In the study, operational, the course contents, credit-hour distributions, and applications of the selected architectural departments of the universities were obtained from their official websites. The courses included within these curricula were classified according to their relation to sustainability as related, semi-related, or unrelated using the coloration method, and the results were compiled using

tables. Graphics were created by extracting the related course percentages from these tables. By compiling the data obtained from the literature, official websites, and graphics, the parameters that make up the result table were determined and compared on this table.

Findings

This section is carried out in two stages. In the first stage, the operational of architectural postgraduate programs in selected foreign or Turkish universities were examined, and the percentage of sustainability- related courses within their curricula was determined. The data reveals that the percentages of Turkish universities are at a lower end in this regard. The reason for this situation is that universities abroad have more adapted their curricula to global conditions and the fact that subjects such as sustainable architecture, energy, etc. had departments under their names. In the second stage, operational and processes of postgraduate programs were examined, and different applications were detected within the following parameters: academic year, department of architecture or specialized departments, the status of courses being related to sustainability, studio project studies, applied project studies, energy simulation programs, thesis studies, laboratory access, certification, field-oriented support courses, summer school support courses, and access to overseas education. These parameters were then used to carry out a comparison.

Conclusion

Considering the status of energy resources, architecture departments should take measures regarding the necessities that will be encountered in the following years. The current situation throughout the world has become oriented towards ensuring high amounts of awareness regarding self-renewal and being up to date. Examination of the education system in Turkey makes it clear that actions toward innovation and realizing the necessities of today are sluggish. This study is to emphasize the matter reviewing the curricula of the postgraduate programs and carrying out the necessary updates to integrate sustainability-related subjects to these curricula, and to provide suggestions that aim to resolve this problem, as well. A model can be developed for integrating sustainability into postgraduate programs by taking the suggestions presented here as a reference.

References

1-Yeang, K. (2006). Ecodesign: A manual for ecological design.
2-McDonough, W., and Braungart, M. (2010). Cradle to cradle: Remaking the way we make things. North point press.
3-GlobalABC, IEA, UNE. (2019). Global status report for buildings and construction: towards a zero emissions, efficient and resilient buildings and construction sector.
4-Altomonte, S., 2012. Sustainable Architectural Education: EDUCATEenvironmental Design in University Curricula and Architectural Training in Europe. Educate Press.
5-Hasttan, A., Feder, J., Naik, A., Murphy, K., Davis, N., Esiet, U., et al., 2010. Advancing Education for Sustainability: Teaching the Concepts of Sustainable Building to All Students: Second Nature and USGBC.
6-Karatepe, Y., Nese, S.V., Keçebas, A., Yumurtaci, M., 2012. The levels of awareness about the renewable energy sources of university students in Turkey. Renew. Energy 44, 174e179.
7-Kayıhan, K.S., ve Tönük, S., (2008). "Sürdürülebilir Temel Eğitim Binası Tasarımı Bağlamında Arsa Seçimi ve Analizi Konusunun İrdelenmesi", Megaron, YTÜ Mimarlık Fakültesi E-Dergisi:141 İstanbul.

Keywords

Sustainability, Sustainable Architecture, Postgraduate Architectural Education

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

MİMARLIK VE TASARIMDA ÇEVRİMİÇİ EĞİTİMİN GELECEĞİ

Dr. Öğr. Üyesi Mücella ATEŞ[1]

[1] Necmettin Erbakan Üniversitesi, İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü, Konya,
m.ates@erbakan.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Küresel salgın Covid-19 ile birlikte dönüşen birçok dinamiğin yanı sıra, mimarlık eğitimi de değişimle karşı karşıya kalmıştır. Üniversitelerde uygulamalı ve birebir iletişim modeli ekseninde şekillenen mimarlık ve tasarım eğitimlerinin, bu süreçte çevrimiçi yapılması zorunluluğu birçok soruyu da beraberinde getirmiştir. İlk defa yaşanan bu ani dönüşüm karşısında, çevrimiçi dersler için gerekli olan altyapıların kurgulanması ve bu özellikli eğitimler için yeni ders modellerinin oluşturulması süreçleri olmamıştır. Tasarım eğitimlerinin çevrimiçi boyutta etkin ve verimli olarak verilmesi geleceğin dünyasında büyük bir öneme sahip olacaktır. Günümüzde küresel salgınların etkisiyle maruz kalınan bu durumun, gelecekte büyük bir hızla ilerleyen bilgi teknolojilerinin bir getirisi olarak tüm eğitim süreçlerini dönüştürmesi beklenmektedir. Ancak burada en önemli nokta, her eğitimin kendi dinamikleri ve gereksinimlerine uygun modellememler yapılmasıdır. Bu bağlamda çalışma, daha da artarak devam edeceği ön görülen çevrimiçi eğitim süreçlerinin, mimarlık ve tasarım eğitimlerinin verimliliğini sağlayacak modellerini tartışmaktadır. Mevcut çevrimiçi eğitim modellerinin yetersiz olduğu ön kabulü ile yola çıkılan çalışmada, bu süreçten elde edilen tecrübeler ışığında, en yüksek derecede etkin eğitim modelinin kapsamı ve öneriler ortaya konulmaktadır.

Materyal ve Metot

Çalışma kapsamında ilk olarak, yaz 2020 dönemini çevrimiçi eğitimle tamamlayan Necmettin Erbakan Üniversitesi İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı bölümü 1.sınıf öğrencileri ile anket çalışması yapılarak, sistemin olumlu veya olumsuz bulunan yönleri üzerinde kullanıcı görüşleri toplanmıştır. Ardından problemli noktalar tespit edilmiş ve bu alanlar üzerinde mimarlık ve tasarım eğitimlerinin gereksinimlerini karşılayabilecek şekilde yenilikçi modeller önerilmiştir.

Bulgular

Çalışma sonucunda elde edilen veriler, teori eğitimi veren bölümler ile proje geliştirilmesi, atölye çalışmaları, maket, malzeme gibi görsel ve dokunsal uygulamaları alanlar açısından farklılaşan mimarlık ve tasarım eğitimlerinin ilk çevrimiçi tecrübesindeki verimliliğin, yüz yüze eğitim modeline göre düşük olduğunu göstermiştir. Bu sürecin, 'birbirinden öğrenme, yaparak öğrenme, grup çalışması' temelinde kurgulanan örgün eğitim modelindeki verimliliği sağlayamadığı tespit edilmiştir. Bununla birlikte sürecin, derslerin kaydedilmesi ve istenildiğinde dinlenebilmesi, öğrenci

katılımındaki çekingenliğin atılabilmesi, teknoloji ile iç içe yeni sunum sistemlerinin geliştirilme potansiyeli gibi çeşitli avantajları da beraberinde getirdiği tespit edilmiştir. Ayrıca çevrimiçi eğitim süreçleri farklı ihtiyaçları da ortaya çıkarmıştır. Tasarım çalışmalarının bilgisayar ortamında doğru yansıtılmasını ve fikirlerin aktarılabilmesini sağlayacak bilgisayar programlarının önemi daha birinci sınıftan itibaren kendini göstermiştir. Elde edilen bu bulgular, çevrimiçi eğitim ile geçirilen süreçlere dair önemli veriler ortaya koymuştur.

Sonuç

Bu çalışma, küresel Covid-19 salgını kapsamında hızlı bir şekilde çevrimiçi platformlara taşınan mimarlık ve tasarım eğitim süreçlerinin, yüz yüze eğitim temelinde kurgulanan sisteminin çevrimiçi olarak da en yüksek düzeyde verimli olabilmesi süreçlerine odaklanmıştır. Çevrimiçi eğitim süreçleri analiz edilmiş, örgün eğitim sistemi ile karşılaştırmalar yapılmıştır. Çalışma bulguları çevrimiçi eğitim süreçlerinin verimlilik durumunu ortaya koymuş, avantajların yanı sıra dezavantajlı durumları da netleştirmiştir. Tüm bu kapsamında elde edilen değerlendirmeler, geleceğin eğitim biçimlerini şekillendirecek teknolojiye dayalı çevrimiçi platformların hızla artması beklentileri bağlamında değerlendirilmiştir. Akıllı insan ve akıllı yaşam kavramlarının dayandığı 'öğrenmeyi öğrenebilmek' olgusu çerçevesinde yeni öğrenme tipleri ile bilgi iletişim teknolojilerini bütünleştirilmesi hayati önem taşımaktadır ve bu bağlamda etkin çevrimiçi mimarlık ve tasarım eğitim modellerinin oluşturulması için öneriler sunan çalışma, çok yönlü tartışılması gereken bu sürecin geleceği için önemli bir temel olacaktır.

Anahtar Kelimeler

Mimarlık ve Tasarım Eğitimi, Çevrimiçi Eğitim, Akıllı Öğrenme, Mimarlık ve Tasarımda Bilgi Teknolojileri, Akıllı İnsan

THE FUTURE OF ONLINE EDUCATION IN ARCHITECTURE AND DESIGN

Extended Summary

Purpose, Scope of the Study and Problem Definition

In addition to the many dynamics that have transformed with the global epidemic Covid-19, architectural education has also faced change. The necessity of conducting architecture and design education, which is shaped on the axis of the applied and one-to-one communication model in universities, in this process, brought many questions. In the face of this sudden transformation experienced for the first time, there were no processes of constructing the infrastructures required for online courses and creating new course models for this special training. Providing design training online effectively and efficiently will have great importance in the future world. Today, this situation, which is exposed to the effect of global epidemics, is expected to transform all education processes as a result of rapidly advancing information technologies in the future. However, the most important point here is that each education is modeled according to its own dynamics and needs. In this context, the study discusses the models that will ensure the efficiency of the online education processes, architecture and design education, which are expected to continue increasing. Based on the presumption that current online education models are insufficient, the study puts forward the scope and recommendations of the most effective education model in light of the experiences gained from this process.

Materials and Methods

Within the scope of the study, first-year students of Necmettin Erbakan University, Department of Interior Architecture and Environmental Design, who completed the summer 2020 term with online education, were surveyed, and user opinions on the positive or negative aspects of the system were collected. Then, problematic points were determined and innovative models were proposed on these areas to meet the needs of architecture and design education.

Results

The data obtained as a result of the study showed that the efficiency of the first online experience of architecture and design education, which differed in terms of the departments providing theory education and the fields of visual and tactile applications such as project development, workshops, models, materials, was lower than the face-to-face education model. It has been determined that this process cannot provide efficiency in the formal education model, which is built on the basis of "learning from each other, learning by doing, group work". However, it has been determined that the process brings various advantages such as recording the lectures and being able to listen when desired, the ability to eliminate the hesitation in student participation, and the potential to develop new presentation systems intertwined with technology. In addition, online training processes have revealed different needs. The importance of computer programs that will ensure that design studies are accurately reflected in the computer environment and that ideas can be conveyed has shown itself from the first grade. These findings revealed important data on the processes passed through online education.

Result

This study focuses on how architecture and design education, which has been rapidly moved to online platforms within the scope of the global Covid-19 outbreak, can be as efficient online as an alternative to the system organized for face-to-face education. Online education processes were analyzed and comparisons were made with the formal education system. The findings of the study

revealed the efficiency of online education processes and clarified the disadvantages as well as advantages. All these evaluations are evaluated in the context of the rapid increase of technology-based online platforms that will shape future education styles. It is of vital importance to integrate new learning types and information communication technologies within the framework of the concept of 'learning to learn' on which the concepts of smart people and smart living are based, and in this context, the study, which offers suggestions for the creation of effective online architecture and design education models, is an important issue for the future of this process that needs to be discussed. will be the basis.

Keywords
Architecture and Design Education, Online Education, Smart Learning, Information Technologies in Architecture and Design, Smart People

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

İZNİK- İHSANİYE KÖYÜ YÖRESEL MİMARİSİNİN İNCELENMESİ

Gamze ÖZMERTYURT[1]

[1]Yıldız Teknik Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, İstanbul, gamzeoz@yildiz.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Kırsal mimari doğala en yakın olmanın sonucunda öze inmede yol gösterici olan mimarlık ürünlerini kapsamaktadır. Bu mimarinin oluşumunda insan unsurunun bulunduğu yöre ile kurduğu coğrafi, kültürel, sosyal, ekonomik ilişkiler ve çevreye duyduğu saygı önemli etkenler olmaktadır. Son yıllarda bu dokunun unutulmaya yüz tutması, gelişen teknolojiyle tezat oluşturacak surette büyüyen ekonomik problemler, köylerin göç vermesine ve geleneksel değerlerinin zamanla kaybolmasına neden olmaktadır. Bu çalışmanın da ana konusunu belirleyen alan bu sorunlarla mücadele eden ve zamanla yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kalabilecek olan İznik'in İhsaniye Köyü oluşturmaktadır. Köyün homojen yapısı kendisini günümüze kadar koruyabilmiş, dağ köyü olması sebebiyle coğrafyanın mimarlık kültürüne olan etkisini gözler önüne seren bir yapısı bulunmaktadır. Çalışmanın amacı yöresel mimarlık unsurlarının unutulmaması adına geleneksel yapıların literatürdeki değerini artırmak, bu bölge özelinde doğal yapı korunurken ekonomik, sosyal imkânsızlıklara uluslararası düzeydeki kurumların çözümleri incelenerek yere özgü öneriler geliştirmektir. Aynı zamanda bu bölgenin mimarlık dili hakkında bilgi vererek gelecek çalışmalara altlık sağlamaktır.

Materyal ve Metot

Konuyla ilgili İhsaniye Köyü'nün tarihi gelişimi, yöresel kültürü araştırılmıştır. Literatür taraması sırasında kaynak verilerin yetersizliği çalışmada zorlanılan bir aşama olmuştur. Alana gidilerek yerinde inceleme, gözlem yapılmıştır. Köy dokusunda bulunan evlerin plan ve cephe durumları incelenmiştir. Girilebilen 4 konut için rölöveleri alınarak plan şemaları oluşturulmuş daha detaylı analiz edilmiştir. Kırsal ölçekte yapıların kat, malzeme, fonksiyon analizleri yapılmıştır.

Bulgular

Yapılan çalışmada İhsaniye Köyü'nün yapılaşmasının dağınık yerleşimli olduğu görülmektedir. Yapılarda kullanılan malzemeler taş ve kerpiç malzeme ağırlıklıdır. Özellikle kerpiç malzemenin sağlıklı, ekonomik ve sürdürülebilir bir malzeme olması her ne kadar doğaya uyumlu yapılaşmanın sonucu olsa da bakım ve kullanım durumundaki sorunlar malzemelerin çabuk tahrip olmasına ve evlerin yok olmasına neden olabilecek sonuçların oluşmasına neden olmuştur. Köy yerleşiminde eğitim, sağlık gibi ihtiyaçların sağlanabileceği birimler kapatılmış veya taşınmıştır. Bu durum sosyal olarak bölgede yaşamın sürdürülebilmesini imkansız hale getirmiş, alan sadece dönemlik kullanım şeklinde veya çoğu yaşlı nüfus olan az sayıda yaz-kış kalan ev sahipleriyle varlığını

sürdürmeye çalışmaktadır. Bu durum organik dokunun korunmasını ve yaşatılmasını da olumsuz etkilemektedir. Evler genelde zemin kat ahır üst kat yaşam katı olarak düşünülerek tasarlanmıştır. Evlerin yüzde sekseni iki katlıdır. Tek katlı yapılarda ise barınmadan ziyade sonradan ahırları ayırmak isteyen kullanıcıların ahır-depo fonksiyonu verdiği birimler ve köyde yaşanan göçten dolayı boşalan konutların değerlendirilmesi olarak görülebilir. Yapılar, özellikle iklimin etkisiyle az ve küçük pencereli, ocak bulunduran ve zemin katlarında ahır bulundurmaktadır. Köy yerleşiminde alt yapı yetersiz sokak dokusu topraktır. Köyün en belirgin özelliği ise homojen bir görsel peyzaj sağlaması ve doğaya uyumlu yerleşimi olarak belirtilebilir.

Sonuç

Yapılan çalışma göstermiştir ki geleneksel kırsal yerleşmelerin en büyük problemi bakımsızlık ve ekonomik yaşam koşulların etkisiyle terktir. Köyde gerçekleştirilecek eko turizm ve kültür turları, köydeki hayvancılık ve tarım ürünlerine, zeytin turizmine yönelik çalışmalar, hem doğal çevrenin korunması ve bu konuda farkındalık yaratılmasına, hem de yerel halkın ekonomik katkı sağlayarak refah düzeyinin yükselmesini sağlayacaktır. Bu amaçla bakımsız kalan mekânların bazılarının kamulaştırılarak günübirlik turizme hizmet edecek işlevler ile değerlendirilmesi düşünülebilir. Aynı zamanda kırsal peyzajın tanıtımı için yapılacak turizm rotalarının İznik bağlamında geleneksel dokuya sahip İhsaniye köyü gibi komşu köy yerleşimlerinden de geçecek bir sistemle düzenlenmesi de bu bölge halkı için birçok soruna çözüm olabilecek yöntemlerdendir. Bu çalışma aynı zamanda tescili yapılmamış bu yapılar için tescil önerisi getirmektedir. Yapılar daha fazla zarar görmeden kapsamlı bir çalışmayla tüm köyde tescillenebilir yapılar incelenip tescillenmelidir. Gerekirse bütüncül koruma bağlamında koruma planı hazırlanmalı bu konuda yerel yönetimler başta olmak üzere sürece halkı da katarak dokunun yaşatılmasına çalışılmalıdır. İhsaniye Köyü geleneksel dokusu yapılacak onarım, koruma çalışmaları sonucu yaşatılmalı, sosyal, ekonomik ve kültürel sürdürülebilirlik örneği olarak literatürde yer bulmalıdır. Geleneksel mimarinin temsilcisi olan kırsal mimari ürünler gelecek nesillere korunarak aktarılmalıdır.

Anahtar Kelimeler

İhsaniye Köyü, İznik, Kırsal Mimari, Koruma, Tarihi Çevre.

A STUDY ON RURAL ARCHİTECTURE OF İHSANİYE VİLLAGE İN İZNİK

Extended Summary

Purpose, Scope of the Study and Problem Definition

Rural architecture includes architectural products that guide the way to the essence as a result of being closest to nature. The geographical, cultural, social, economic relations and respect for the environment are important factors in the formation of this architecture. In recent years, this texture has sunk into oblivion, and the growing economic problems in contrast with the developing technology cause the villages to emigrate and their traditional values to disappear over time. The area that determines the main subject of this study is the İhsaniye Village of Iznik, which struggles with these problems and may face the danger of extinction over time. The homogeneous structure of the village has been able to preserve itself until today, and it has a structure that reveals the effect of geography on the architectural culture because it is a mountain village. The aim of the study is to increase the value of traditional buildings in the literature in order not to forget the local architectural elements, and to develop site-specific suggestions by examining the solutions of international institutions to economic and social difficulties while preserving the natural structure in this region. At the same time, it provides information about the architectural language of this region and provides a basis for future studies.

Material and Method

The historical development and local culture of İhsaniye Village on the subject have been researched. During the literature review, the insufficiency of source data was a difficult stage in this study. By going to the field, on-site examination and observation were made. The plan and facade conditions of the houses in the village texture were examined. Plan charts were created by taking the surveys for the 4 houses that can be entered and analyzed in more detail. Floor, material and function analysis of the buildings in rural scale were made.

Findings

In the study, it is seen that the settlement of İhsaniye Village is scattered. The materials used in the buildings are mostly stone and adobe. Although adobe is a healthy, economical and sustainable material and it is the result of construction in harmony with nature, problems in maintenance and usage have caused the rapid destruction of materials and the destruction of homes. Units where needs such as education and health can be provided in the village settlement have been closed or moved. This situation socially made it impossible to sustain life in the region, and the area tries to survive only periodically or with a small number of homeowners staying in summer and winter, mostly elderly population. This situation negatively affects the preservation and survival of organic tissue. Houses are generally designed with ground floor barn and upper floor living floor in mind. Eighty percent of the houses are two floors. In single-storey buildings, it can be seen as the evaluation of the units where the users who want to separate the barns afterwards serve as barn-warehouse rather than shelter, and the houses vacated due to the migration in the village. The buildings, especially with the effect of the climate, have few and small windows, a stove and a barn on the ground floors. In the village settlement, the infrastructure is insufficient and the street texture is soil. The most distinctive feature of the village can be stated as providing a homogeneous visual landscape and its location in harmony with nature.

Result

The study showed that the biggest problem of traditional rural settlements is abandonment due to economic living conditions and squalidity. Eco-tourism and cultural tours to be carried out in the village, studies on livestock and agricultural products, olive tourism in the village will both protect the natural environment and raise awareness on this issue, as well as increase the welfare level of the local people by contributing to the economic contribution. For this purpose, some of the neglected places may be expropriated and evaluated with functions that will serve daily tourism. At the same time, arranging the tourism routes to be built for the promotion of the rural landscape with a system that will pass through neighboring village settlements such as İhsaniye village, which has a traditional texture in the context of Iznik, is one of the methods that can solve many problems for the people of this region. This study also proposes a registration for these unregistered buildings. The buildings that can be registered in the whole village should be examined and registered with a comprehensive study without any further damage to the buildings. If necessary, a conservation plan should be prepared in the context of integrated protection, and efforts should be made to keep the tissue alive by involving the public, especially local governments, in the process. The traditional texture of İhsaniye Village should be kept alive as a result of the restoration and protection works to be done, and it should be included in the literature as an example of social, economic and cultural sustainability. Rural architectural products, which are representative of traditional architecture, should be preserved and transferred to future generations.

Keywords

İhsaniye Village, İznik, Rural Architecture, Conservation, Historical Environment.

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

KENGO KUMA VE "NESNEYE KARŞI" MİMARLIK ANLAYIŞI

Şule Sinem SÜRDEM[1], Ayşegül ÇELENK[2]

[1] Gümüşhane Üniversitesi, Mimarlık ve Şehir Planlama Bölümü, Gümüşhane,
sulesurdem@gumushane.edu.tr

[2] Gümüşhane Üniversitesi, Mimarlık ve Şehir Planlama Bölümü, Gümüşhane,
aysegulcelenk@gumushane.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Mimarlık ve tasarım dünyası teknolojinin gelişmesiyle birçok değişim yaşayarak yeni yaklaşımlara imkan tanımıştır. Teknoloji; bilim, matematik, mühendislik gibi farklı disiplinlerde yeni fikirlerin üretilmesine destek olmaktadır. Bu fikirlerin ortaya koyduğu yeni oluşumlar kent, insan ve yaşam üzerinde sadece pozitif etki değil, aynı zamanda negatif etkilere de sebep olmuştur. Birçok tartışma platformunda ele alınan güncel mimari yaklaşımlar, geleneksel düzen içerisinde egemen bir çizgi oluşturmakta; bu yaklaşımların çıktısı olan tasarımların çevreleri ile kopuk, mekânsal bağlamının eksik ve biçimsel olarak baskın formlardan oluşmaları birçok tasarımcı ve mimar tarafından eleştirilmektedir. Güncel yaklaşımlarla ilgili birçok eleştirel söylemi olan ve günümüz teknolojisini araçsallaştırıp, geleneksel Japon mimarisini yeniden yorumlayarak tasarımlarına yön veren Kengo Kuma'nın mimarlık hayatı boyunca tasarım anlayışında değişimler söz konusudur. Bu değişimlerin nedenlerini ve etkilerini mimarın söylem ve savunduğu düşünceler ile inceleyen bu çalışmanın amacı Kuma'nın mimari anlayışındaki önemli bir dayanak olan "nesneye karşı" manifestosunu, Heidegger'in "şeyin fenomenolojisi" ile ilişkilendirerek açıklamaktır. Nesneyi salt ayrılmış bir şey olarak gören Heidegger ile Kuma'nın mimarinin nesnesi olan yapıyı bağımsız görmesi arasındaki yakınlıktan yola çıkılmıştır. Kuma'nın tasarımlarında yapıyı kendi çevresi içerisinde eriterek bir bütün olarak ele alması ve yokmuş hissi vermek istemesi yine mimarın söylemi olan "nesneye karşı" felsefesi içerisinde oluşturduğu kavramlarla ilişkilidir. Bu kapsamda mimarın tasarım felsefesini hem açıklayan hem de düşünsel alt yapısını oluşturan kaynaştırmak (merge), silmek (erase), boşluk (ma), uyum (harmoni), parçacıklaştırma (particlizing) kavramları tasarlamış olduğu yapılardaki yansımalar üzerinden ele alınacaktır.

Çalışmada: Kengo Kuma'nın meslek pratiğindeki gelişimi nasıl bir düşünsel süreç üzerinden ele alınabilir?, Hangi felsefi yaklaşım Kuma'nın tasarım anlayışı ile ilişkilenebilir?, Heidegger'in ve Kuma'nın söylemleri arasındaki anlamsal ilişki nedir?, Mimarın yerle olan ilişkisi ve nesneyle bağlantı kurma şekli nedir? Kuma'nın tasarım anlayışındaki kavramların meslek pratiğindeki yeri nedir?, Kuma'nın nesneye karşı anlayışı ile tasarımları arasındaki ilişki nedir? gibi sorulara cevap aranmaktadır. Kengo Kuma güncel mimarlık ortamında gerek tasarımları gerekse eleştirel söylemleri ile önemli bir yere sahiptir. Dolayısıyla mimarı farklı başlıklar üzerinden ele alan pek çok araştırma mevcut olmasına rağmen bu çalışma; mimarı etkileyen felsefi düşünceler, onun söylemleri ve bunları tasarımlarında kullanma biçimi ile kavramsallaştırarak diğer çalışmalardan

farklılaşmaktadır. Bu çalışma ile güncel ve geleneksel tasarım yaklaşımlarındaki kopukluğa çalışmanın nesnesi olan Kuma'nın tasarımları örneklem gösterilerek farkındalık yaratılacağı ve gelecekte ortaya konulacak olan mimari yaklaşımlara ışık tutulacağı düşünülmektedir.

Materyal ve Metot

Çalışma kapsamında mimarın tasarımlarındaki gelişimi kronolojik olarak incelemek gibi standart bir yöntem yerine, onu etkileyen felsefi düşünceler ve "nesneye karşı" manifestosu baz alınmıştır. Kuramsal çerçeveyi Heidegger'in nesneye karşı olan düşünceleri ve mimarın tasarımları için türettiği kavramlar oluşturmaktadır. Bu kavramlar ışığında mimari üretimler çalışmanın materyalini oluşturmaktadır.

Bulgular

Martin Heidegger'in şey fenomenolojisinde, nesneyi farklı bir nesne olarak tasvir etmesindeki düşüncenin izlerine mimarlıkta da rastlanabileceğine dolayısıyla bu durumun gerçekteki karşılığının çalışmanın nesnesi olan Kuma'nın tasarımlarında var olduğu bulgusuna varılmıştır.

Kengo Kuma her ne kadar tasarımlarında yere, bağlama, malzemeye, topografyaya uyuma dikkat etme durumunu kavramlarla da ifade etse de; mimarın tasarım anlayışının dönem şartları ve değişen koşullara bağlı olarak şekil almakta olduğu görülmektedir.

Sonuç

Mimarlığın nesnesi olan ve onun yok olması ya da silinmesi gerektiğini düşünen Kuma'nın ortaya koyduğu kavramsal zemin ile tasarımlarının tutarlığı bu çalışma kapsamında incelenmiştir. Bulgular sonucunda mimarın bu tutarlılığı yer yer deldiği görülse de genel anlamda oluşturduğu düşünsel çerçeveyi tasarımlarına yansıtan ve yaklaşımıyla güncel mimarlık pratiğini yönlendiren bir yapıda olduğu görülmektedir.

Kaynakça

Alini, L. & Kuma, K. (2007). Works and Projects Kengo Kuma (1st ed.). Milan:Electa Architecture, p. 15. Bernard, K. (2008). Monumental Architecture, Identity and Memory. In: Proceedings of the Symposium: Bronze Age Architectural Traditions in the East Mediterranean: Diffusion and Diversity. Munich: Weilheim, p. 47-59

Bognar, B. Kuma, K. (2005). Kengo Kuma: Selected Works, p.14.

웡키윤. (2017). A Study on Kengo Kuma's Architecture of Anti-Object: Based on Martin Heidegger's Notion of Thing (Doctoral dissertation, 서울대학교 대학

Kuma, K. (2010). Studies in organic (3rd ed.). Tokyo: TOTO, p. 16,26.,28

Kuma, K. (2010). Fan zao xing. [Anti Object] (1st ed.). Guilin Shi: Guangxi shi Fandaxue Chuban She., p.24.

Kuma, K. & Chen, J. (2010). Zi ran de jian zhu [Natural Architecture], p.9.

Kuma, K., (2011). Architecture Words 2: Anti-Object. (1st ed.). London: AA Publications, p. 5.,90

Kuma, K., Daniell, T. and Weaver, T. (2015). Natural Architecture. p. 4,23

Kuma, K. & You, N. (2015). benpao de fujianzhujia. [Running Architect] (1st ed.). Taibei Shi:Shangzhou Chuban, p. 82.

Sharr, A. (2013). Mimarlar için Heidegger. YEM Yayınları. s.48

Anahtar Kelimeler

Kengo Kuma, Nesneye Karşı Nesne, Heidegger: Şeyin Fenomonolojisi

KENGO KUMA AND "ANTI-OBJECT" ARCHITECTURE APPROACH

Extended Summary

Purpose, Scope of the Study and Problem Definition

The world of architecture and design has experienced many changes with the development of technology, enabling new approaches. Technology supports the generation of new ideas in different disciplines such as science, mathematics, and engineering. The new formations put forward by these ideas have not only positive effects but also negative effects on the city, people and life. Contemporary architectural approaches handled in many discussion platforms constitute a dominant line within the traditional system. Many designers and architects criticize that the designs, which are the outputs of these approaches, are disconnected from their surroundings, lacking in a spatial context, and formally dominant. Kengo Kuma, who has many critical discourses on current approaches and who instrumentalizes today's technology and reinterprets traditional Japanese architecture, has changed his understanding of design throughout his architectural life. The aim of this study, which examines the reasons and effects of these changes with the discourse and the thoughts defended by the architect. It is to explain the "anti-object" manifesto, which is an important basis in Kuma's architectural understanding, by associating it with Heidegger's "phenomenology of things". It is based on the affinity between Heidegger, who sees the object as something simply separated, and Kuma's independent view of the structure, which is the object of architecture. In his designs, Kuma's handling of the building as a whole by fusing it in its own environment and wanting to give the feeling of being destroyed is related to the concepts he created within the philosophy of "anti-object", which is the discourse of the architect. In this context; the concepts which explain the design philosophy of the architect and forming the intellectual infrastructure given here; merge, erase, void (ma), harmony, partializing will be discussed over the reflections in the structures they have designed.

Study: How can the development of Kengo Kuma in his professional practice be addressed through an ideational process? Which philosophical approach can be associated with Kuma's understanding of design? What is the semantic relationship between Heidegger's and Kuma's discourses? What is the relationship of the architect to the place and the way he connects with the object? What is the place of concepts in Kuma's understanding of design in his professional practice? What is the relationship between Kuma's understanding of the object and his designs? answers to such questions are sought. Kengo Kuma has an important place in the contemporary architectural environment with both his designs and his critical discourse. Although there are many studies on architecture under different topics, this study differs from other studies by conceptualizing the philosophical ideas affecting the architect, his discourses, and the way he uses them in his designs. With this study, it is thought that awareness will be created by showing the designs of Kuma, which is the object of the study in the disconnection of current and traditional design approaches, and it will be shed light on the architectural approaches that will be put forward in the future.

Materials and Methods

Within the scope of the study, instead of a standard method such as chronologically examining the development of the architect's designs, the philosophical thoughts that affect him and his "anti-object" manifesto are based. The theoretical framework is constituted by Heidegger's thoughts against the object and the concepts derived by the architect for his designs. In the light of these concepts, architectural productions constitute the material of the study.

Findings

In Martin Heidegger's "phenomenology of thing", it was found that the traces of the thought of describing the object as a different object can also be found in architecture, so the real equivalent of this situation exists in the designs of Kuma, the object of the study. Although Kengo Kuma expresses the attention to the place, binding, material and topography in his designs with concepts; it is seen that the design understanding of the architect takes shape depending on the conditions of the period and changing conditions.

Result

The coherence of his designs with the conceptual ground put forward by Kuma, who is the object of architecture and thinks that it should be destroyed or erased, is examined within the scope of this study. As a result of the findings, although it is seen that the architect breaks this consistency in places, it is seen that he is in a structure that reflects the intellectual framework he has formed in general and directs the current architectural practice with his approach.

References

Kuma, K. (2008). Anti-object: The dissolution and disintegration of architecture (Vol. 2). AA Publishing. Alini, L. & Kuma, K. (2007). Works and Projects Kengo Kuma (1st ed.). Milan: Electa Architecture, p. 15. Bernard, K. (2008). Monumental Architecture, Identity and Memory. In: Proceedings of the Symposium: Bronze Age Architectural Traditions in the East Mediterranean: Diffusion and Diversity. Munich: Weilheim, p. 47-59

Bognar, B. Kuma, K. (2005). Kengo Kuma: Selected Works, p.14.

웡키윤. (2017). A Study on Kengo Kuma's Architecture of Anti-Object: Based on Martin Heidegger's Notion of Thing (Doctoral dissertation, 서울대학교 대학.

Kuma, K. (2010). Studies in organic (3rd ed.). Tokyo: TOTO, p. 16,26.,28

Kuma, K. (2010). Fan zao xing. [Anti Object] (1st ed.). Guilin Shi: Guangxi shi Fandaxue Chuban She., p.24.

Kuma, K. & Chen, J. (2010). Zi ran de jian zhu [Natural Architecture], p.9.

Kuma, K., (2011). Architecture Words 2: Anti-Object. (1st ed.). London: AA Publications, p. 5.,90

Kuma, K., Daniell, T. and Weaver, T. (2015). Natural Architecture. p. 4,23

Kuma, K. & You, N. (2015). benpao de fujianzhujia. [Running Architect] (1st ed.). Taibei Shi:Shangzhou Chuban, p. 82.

Sharr, A. (2013). Mimarlar için Heidegger. YEM Yayınları. s.48

Keywords

Kengo Kuma, Anti-object, Heidegger: The Phenomenology of Thing

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

NESNEDEN BAĞIMSIZ ÜRETİLEN TEMSİLLER: BACON'UN YENİ ATLANTİS'İ

Ayşegül ÇELENK[1], Şule Sinem SÜRDEM[2]

[1] Gümüşhane Üniversitesi, Mimarlık ve Şehir Planlama Bölümü, Gümüşhane, aysegulcelenk@gumushane.edu.tr

[2] Gümüşhane Üniversitesi, Mimarlık ve Şehir Planlama Bölümü, Gümüşhane, sulesurdem@gumushane.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Geçmişten günümüze kadar olan süreçte insan ve yaşam değişen dünya düzeni içerisinde evrilmiştir. Tarih öncesi zamanlarda temel ihtiyaçlar barınma ve beslenme iken gelişen sanayi ve teknoloji ile beraber ihtiyaç ve beklentiler de değişmiştir. Bu değişimler; sosyal, kültürel, politik, ekonomik, mesleki pratikler ve güncel yaşam gibi geniş bir yelpazeyi kapsamaktadır. Yaşamın her bir parçasının birbiri ile ilişkili olması nedeniyle dünyadaki en küçük değişiklik tüm canlı ve cansız döngülerini etkilemektedir. Fakat her şeyin kusursuz yaratıldığı bu evrende; insanlığın var olmasına bağlı olarak değişen düzen birçok boşluk ve kusurların ortaya çıkmasına neden olmuştur. İnsan her zaman yaşamın merkezinde olmak isterken yaşamın içerisindeki dönemsel parametreler sonucu yenidünyaları ve daha mükemmel bir düzeni arzulamaktadır. İnsanoğlunun yaşam sınırları içerisinde karşılaştığı zorlukları çözüme kavuşturma isteği sonucunda gerçekleşmesi mümkün olmadığı bilinen birçok düşünce, ütopyaları oluşturmaktadır. Ütopyaların gerçekliği yakalayabilmesi imkânsız gözükse de insan zihninde oluşan imajlarla gerçeği hissetmek ve algılamak için onu deneyimlemesi ve bu deneyimi yakalayabilmek adına da bireyin nesne ile arasına bir şey sokmaması gerekmektedir. Nesneden bağımsız olarak üretilen temsillerin mekan üzerinden ifadelendirilmesi, ütopyaları anlama ve onlara dahil olabilme kolaylığı sağlamaktadır.

Günümüz mimarlığı nesnesi olan yapıyı ön plana çıkaran tasarımlar ortaya koymaktadır. Bu anlayış biçimine eleştirel bir ifade getireceği düşünülen ütopyaların, nesneden bağımsız olarak ortaya koyduğu mimarlıkta önemli olan yapının değil düşünce strüktürünün çeşitli araçlarla temsil edilmesidir. Dolayısıyla ütopyalar oluşturduğu eleştirel zeminle mekânı, toplumu, değişen yaşam biçimlerini kendi kurgusu içerisinde yeniden ele alıp nesnesiz bir mimarlık ortaya koymaktadır. Mimarlık tartışmalarına farklı bir boyut kazandıracağı düşünülerek hazırlanan bu çalışma kapsamında, Bacon'un Yeni Atlantis'i metinsel bir okuma için seçilen örneklemdir. Metnin nesneden bağımsız olarak ortaya koyduğu temsiller ise mekânsal kurgu üzerinden ele alınmaktadır. Toplumsal dünyayı ve doğayı yazısında tasarım nesnesi yapan Bacon'un, Banselam ismini verdiği adadaki mekânlarla ortaya koyduğu temsiliyet ile amacı doğaya hâkim olmak ve onu insan aklının ve bilimin nesnesi yapmaktır.

Yazarın ürettiği gerçekdışı dünyayı ele alarak metnin ortaya koyduğu ütopik gerçekliğin varlığını ve oluşturduğu ideal toplum kurgusunu mekanlar üzerinden sorgulamak çalışmanın amacıdır. Bu

oluşumla ilişkilenen ve okumanın kavramsal çerçevesini oluşturan temsil kavramı Bacon'un oluşturduğu ütopik mekanların ifade edilebilmesindeki en önemli araçtır. Nesneden bağımsız ürettiği temsillerdeki amaç, mimariyi gerçeklikle değil, düşünsel olarak inşa etmektir.

Çalışmada, "Bacon, ideal toplum düzenini neden var olan mimari üzerinden değil de hiç var olmayan ve olamayacak olan mekanlarla anlatmaya çalışmaktadır?, Ütopyalardaki mekansal gerçekliği Bacon nasıl kurgulamıştır?",gibi sorulara cevap aranmaktadır.

Materyal ve Metot

Ütopyaları mimarlık için tartışılabilir bir malzemeye dönüştürmeyi amaçlayan bu çalışmada, materyal olarak Bacon'un Yeni Atlantis'i isimli eseri seçilerek metinsel bir okuma yapılmaktadır. Bu okuma Sönmez(2007)'in nesneye yönelik temsil sınıflandırması içinde yer alan başlıklardan biri olan nesneden bağımsız üretilen temsil ile ütopya kavramını ilişkilendirmektedir. Amacın temsil üretmek değil nesnesiz mimarlık üretmek olduğu ütopyalara örnek olan Yeni Atlantis, tasarımsal düşünceler içermesiyle mimarlık disiplini için önemli bir materyal haline gelmiştir. Bacon'un Yeni Atlantis'inde kurgulamış olduğu toplumsal düzenin mekânsal çıktıları olan yabancı evi, bilim akademisi olan kurumun içinde yer alan ses, optik ve matematik evleri, tıbbi banyolar, akustik ve mekanik atölyeleri nesneden bağımsız olarak kurulan mimari temsiller yoluyla ele alınmaktadır.

Bulgular

Aslında var olan bir dünyanın, metinde daha iyi şartlara sahip halini temsil eden bir başka dünya ve toplum düzeni vardır. İnsanın hayal edebileceği ideal toplumun biçim, sınır ve özellikleri kişinin gerçekte yaşadığı toplumla sıkı sıkıya bağlıdır. Bu nedenle Bacon da, kendi içinde bulunduğu durumu ve fikirlerini metinine yansıtmıştır. Dolayısıyla ütopik veya gerçek dışı olarak gruplanan bu kurguya biçimini veren şeyin aslında toplumsal gerçeklikler olduğu saptanmıştır. Bacon'un bu metni; kurgusal, soyut, gerçekte olmayan bir toplum modelini konu alan ve onu mekansal temsillerle açıklayan bir ütopya örneğidir.

Sonuç

Geçmişte ve günümüzde ütopyalar, sadece salt bir literal kurgu veya fantastik bir yer tasviri olarak kabul edilmektedir. Bu bağlamda ütopyaların, gerçeklik ve hakikat araştırmasının dışına itilmesinin doğru olmadığı ve gelecek senaryolarına ilham kaynağı olarak bilimsel ve teknolojik gelişmeleri desteklediği görülmektedir. Bu nedenle birçok mesleki disipline ilham olacağı düşünülen ütopyalar; geleceğe yönelik tüm çalışmalara destek olması sebebiyle önemlidir.

Bacon'un Yeni Atlantis ile oluşturmuş olduğu ideal toplum düzenini mekanı araçsallaştırarak ortaya koyduğu ve gerçeklikle ilişkisi olamayan bir durumun temsilinin nesnesiz bir mimarlıkla ilişkilendirdiği görülmüştür. Bu çalışma kapsamında incelenen ütopya her ne kadar gerçekdışı olarak görülse de sunduğu düşünsel zemin, yaptığı toplum eleştirisi ile gelecekteki mimari anlayışa dayanak olacağı düşünülmektedir.

Kaynakça

Bacon, F. (2019). Yeni Atlantis, Say Yayınları, İstanbul

Bala, H. A . & Çetiner, D. A. (2000). Gerçek (lik) ve Temsil (iyet) Üzerine Mimarlığın Şaşkınlığı, Tasarım+ Kuram Dergisi, 1(2), 27-34.

Collingwood, R.G. (2019). Doğa Tasarımı, Ayrıntı Yayınları, İstanbul

Gürer, T.K. (2004). Bir Paradigma Olarak Mimari Temsilin İncelenmesi, Doktora Tezi, İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Sönmez, E. (2015). Temsil Üzerinden Mimarlığa Bakış i Doktora Tezi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İTÜ, İstanbul
Schneider, B. (1981). Perspective Refers to the Viewer, Axonometry Refers to the Object,Daidalos, 1, 81-96. Tanyeli, U. (2002). Mimarlıkta Temsiliyet, Arredamento Mimarlık Tasarım Kültürü Dergisi, 146,76.

Anahtar Kelimeler
Ütopya, Francais Bacon, Yeni Atlantis, Nesne, Temsiliyet

REPRESENTATIONS GENERATED INDEPENDENTLY OF THE OBJECT: BACON'S NEW ATLANTIS

Extended Summary

Purpose, Scope of the Study and Problem Definition

In the process from past to present, human and life have evolved in a changing world system. While the basic needs were shelter and nutrition in prehistoric times, needs and expectations have changed through the developing industry and technology. These changes cover a wide range of social, cultural, political, economic, professional practices and daily life. Since every part of life is interrelated, the smallest change in the world affects all living and non-living cycles. Unfortunately, the changing order depending on the existence of humanity has led to the emergence of many gaps and flaws in this universe where everything was created perfectly. While people always want to be in the center of life, they desire new worlds and more perfect order as a result of the periodic parameters in life. Many thoughts that are known to be impossible to realize(achieve) as a result of the desire to solve the difficulties that human beings face within the boundaries of their life constitute utopias. Although it seems impossible for utopias to capture reality, it is necessary for the individual to experience it in order to feel and perceive the reality with the images formed in the human mind. Also, the individual should not put anything between the object and self to be able to capture this experience,. Expressing the representations produced independently of the object through space provides ease of understanding utopias and being included in them.

It reveals designs that highlight the building, which is the object of today's architecture. The important thing in architecture, which is thought to bring a critical expression to this form of understanding, is the representation of the structure of thought by various means, not with the construction. Therefore, utopias reveal an objectless architecture by reconsidering space, society, changing lifestyles within its own fiction with the critical ground it creates. Within the scope of this study, prepared with the thought that it will add a different extent to the architectural discussions; Bacon's New Atlantis is the sample chosen for a textual reading. The representations of the text independently of the object are dealt with through spatial fiction. The aim of Bacon who makes the social world and nature the object of design in his writing is to dominate the nature and to make it the object of human mind and science with the representation of the places on the island named Bensalem.

The aim of this study is to question the existence of the utopian reality revealed by the text and the ideal society fiction created by the text, by considering the unreal world produced by the author. The concept of representation associated with this formation and forming the conceptual framework of reading is the most important tool in expressing the utopian spaces created by Bacon. The purpose of the representations it produces independently of the object is to construct architecture not with reality but intellectually.

This study looks for the answers for such questions here: Why is Bacon trying to explain the ideal social order not through existing architecture but with spaces that never exist and cannot be?, How did Bacon construct the spatial reality in utopias?

Materials and Methods

In this study, which aims to turn utopias into an arguable material for architecture, a textual reading was made by choosing Bacon's New Atlantis as the material. This reading relates the concept of utopia and representation produced independently of the object which is one of the titles in Sönmez

(2007) 's classification of object- oriented representation. New Atlantis, which is an example of utopias which aims to produce architecture without objects,but not to produce representation, has become an important material for the discipline of architecture with its design thoughts. The foreign house and sound, optics, and math houses, medical baths, acoustic workshop and mechanical workshop within the institution, which is an academy of science, which are the spatial outputs of the social order that Bacon has built in the New Atlantis were handled through architectural representations established independently of the object.

Findings

In fact, there is another world and social order that represents the better condition of an existing world in the text. The form, boundaries and features of the ideal society one can imagine are closely linked to the society in which one actually lives. Therefore, Bacon reflected his situation and ideas in his text. Therefore, it has been determined that what gives form to this fiction, which is grouped as utopian or unreal, is actually social realities. This text of Bacon is an example of utopia that is about a fictional, abstract, non-real model of society and explains it with spatial representations.

Results

Utopias, in the past and present, are only regarded as absolute literal fiction or a fantasy depiction of place. In this context, it is seen that pushing utopias out of reality and truth research is not right and supports scientific and technological developments as a source of inspiration for future scenarios. Therefore, utopias that are thought to inspire many professional disciplines; It is important because it supports all future studies.

It has been observed that Bacon demonstrates the ideal social order he created with New Atlantis by instrumentalizing the space and associates the representation of a situation that has no relation with reality with an architecture without objects. Although the utopia examined within the scope of this study is seen as unreal, it is thought that the intellectual ground it offers will be a basis for the future architectural understanding with its criticism of society.

References

Bacon, F. (2019). Yeni Atlantis, Say Yayınları, İstanbul

Bala, H. A . & Çetiner, D. A. (2000). Gerçek (lik) ve Temsil (iyet) Üzerine Mimarlığın Şaşkınlığı, Tasarım+ Kuram Dergisi, 1(2), 27-34.

Collingwood, R.G. (2019). Doğa Tasarımı, Ayrıntı Yayınları, İstanbul

Gürer, T.K. (2004). Bir Paradigma Olarak Mimari Temsilin İncelenmesi, Doktora Tezi, İ.T.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Sönmez, E. (2015). Temsil Üzerinden Mimarlığa Bakış i Doktora Tezi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İTÜ, İstanbul

Schneider, B. (1981). Perspective Refers to the Viewer, Axonometry Refers to the Object,Daidalos, 1, 81-96. Tanyeli, U. (2002). Mimarlıkta Temsiliyet, Arredamento Mimarlık Tasarım Kültürü Dergisi, 146,76.

Keywords

Utopia, Francis Bacon, New Atlantis, Object, Representation

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

TARİHİ ÇEVRELERDEKİ MORFOLOJİK DÖNÜŞÜMÜN ÇÖZÜMLENMESİNDE MEKÂN DİZİMİ YÖNTEMİNİN KULLANILMASI

Rüya ARDIÇOĞLU[1]

[1] Fırat Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Elazığ, rardicoglu@firat.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Fiziksel yönde kenti okumaya yönelik bir çalışma alanı olan kent morfolojisi, tarihi arka plana sahip bölgelerdeki kentsel evrimin çözümlenmesinde önem taşımaktadır. Bu çevrelerdeki kentsel bileşenlerin etkileşimlerini, bir araya gelişlerini geçmiş dönemlerden bugüne çözümlemek, kentin geçirdiği fiziksel dönüşümün ortaya çıkarılmasında önemli rol oynamaktadır. Bu kapsamda kentsel evrimin çözümlenmesinde söz konusu alanın geçmiş ve bugünkü morfolojik karakterini karşılaştırabilmek dönüşümün incelenmesinde önem taşımaktadır. Bu tür mekânsal çözümlemelerde seçilen yönteminin farklı dönemlerdeki fiziksel dokuların modern dokular ile karşılaştırılmasına olanak sağlaması ve elde edilen bulguların yorumlanmasında nicel veriler sunması gerekliliği çalışmanın çıkış noktasını oluşturmaktadır. Kent morfolojisine yönelik araştırma yöntemleri 20. yüzyılın son çeyreğinde teknolojik gelişmelere paralel olarak değişim göstermiştir. Mekânsal analizler 1970'lere kadar yalnızca fiziksel verilere dayanırken, 1970'lerden sonra mekânın fiziksel analizini tamamlayan sosyal, ekonomik ve kavramsal veriler de morfolojik analizlere dâhil edilmiştir. Mekânın morfolojik yönden incelenmesini tamamlayan diğer verilerin morfolojik analiz ile bütünleştirilmesi ve sayısallaştırılması için Hillier tarafından *'mekân dizimi'* yöntemi (space syntax) geliştirilmiştir. Bu bağlamda, kent morfolojisine ilişkin hem bir yaklaşım hem de bir morfolojik araştırma yöntemi olan mekân dizimi, tarihi katmanların mekânsal çözümlemelerinin yapılmasında ve karşılaştırılmasında kullanılabilecek güncel yöntemlerden biridir. Çalışmada mekân dizimi yönteminin tarihi arka plana sahip, morfolojik değişimlerin sıkça yaşandığı çevrelerin mekânsal analizinde bir yöntem olarak kullanılmasına odaklanılmıştır.

Materyal ve Metot

Çalışmada teknolojik gelişmelere paralel ortaya çıkan mekân dizimi yöntemi kullanılmıştır. Çalışmanın ana materyalini seçilen çalışma alanına dair eski tarihli ve güncel haritalar oluşturmaktadır. Mekân dizimi yönteminde kullanılan Depthmap programı ve bu program ile alanın farklı dönemlerine dair elde edilen haritalar söz konusu tarihi çevrenin bu yöntemle çözümlenmesinde ve karşılaştırılmasında kullanılan diğer materyallerdir.

Bulgular

Mekân dizimi yöntemi için farklı dönemlerdeki haritalar üzerinden oluşturulan aksiyel haritalar,

açık mekân haritaları elde edilen bulgular olmakla beraber çalışmanın diğer yardımcı materyalleridir. Bu haritaların elde edilmesiyle seçilen tarihi çevredeki fiziksel dönüşümün kent morfolojisi ve kullanıcılar üzerindeki etkilerine dair sayısal sonuçlar elde edilmiştir. Bu nicel bulguların karşılaştırılması tarihi süreçte yaşanan morfolojik değişimlerin hem fiziksel yönden hem de mekân kullanımı açısından nicel bulgular ile yorumlanmasına imkân vermiştir.

Sonuç

Kullanılan yöntemde mekânsal verilerin sayısallaştırılması ile dönemler içindeki değişimin karşılaştırılmasında nicel bulgular elde edilmiştir. Mekân dizimi yöntemi, yukarıda belirtildiği gibi geçmiş, güncel ve geleceğe yönelik mekânsal çözümlemeler ve karşılaştırmalar yapmaya olanak sağlamaktadır. Bu nedenle tarihi çevrelerdeki kentsel morfolojinin analizinde her dönem için nicel bulgular sunan ve morfolojik analizleri mekânsal kullanım değerleri ile birlikte değerlendiren bir yöntem bütünü olduğu görülmüştür. Çalışmada bu yöntemin tarihi çevrelerin morfolojik dönüşümünün incelenmesinde kullanılabilecek etkin bir yöntem olduğu kanıtlanmıştır. Yöntem sayesinde birbirinden çok farklı niteliklere sahip, farklı dönemlerdeki kentsel alanların mekânsal çözümlemeleri yapılıp, ortaya çıkan sayısal bulgular karşılaştırılabilmiştir. Farklı dönemlerdeki fiziksel dokuların karşılaştırılmasına olanak veren bu yöntem sayesinde, tarihi dokular ile modern dokular yalnızca morfolojik açıdan değil, kent morfolojisinin ortaya çıkardığı kullanıcı hareketleri, mekân algısı, erişilebilirlik gibi değerler ile birlikte değerlendirilebildiği görülmüştür.

Kaynakça

Bilgi. E., The Physical Evolution of Historic City of Ankara Between 1839 and 1944 : A Morpological Analysis. METU Faculty of Architecture, PHD Thesis, 2010

Çil, E., "Bir Kent Okuma Aracı Olarak Mekan Dizimi Analizinin Kurumsal ve Yöntemsel Araştırılması". Megaron: Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi e-dergisi. Cilt: 1. Sayı 4, 2006

Hillier, B.,"Space Syntax: A different Urban Perspective", The Architectural Journal, Vol:178,1983

Hillier, B., Space is the Machine. Cambridge: Press Syndicate University of Cambridge.Holl, S. 1988. Within the city: phenomena of relations. *Design Quarterly* 139: 4-10.A, 1996

Hillier, B., The Common Language of Space: A Way of Looking at the Social, Economic and Environmental Functioning of Cities on a Basis. Web page on Internet, Space Syntax Laboratory Publications, Bertlett School of Graduate Studies, UCL, UK, 1999

Hillier, B. ve Hanson, J., The Social Logic of Space. Cambridge University Press, 1984

Klarqvist, B., Generators of an Urban History. *Proceedings of Second International Symposium on Space Syntax*, Brasilia, 1999

Rapaport, A., Human Aspects of Urban Form. Pergamon Press Ltd, Headington Hill Hall, Oxford, England, 1977

Sarı, F., Şehirsel Mekanda Biçim ve İşlev İlişkileri: İzmir Liman Bölgesi Kentsel Tasarım Yarışması Önerilerinin Mekan Sentaksı Yöntemi ile İncelenmesi. İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Şehir ve Bölge Planlama A.B.D. Yüksek Lisans Tezi, 2003

Topçu, M. ve Kubat, S., "Morphological Comparison of Two Historical Anatolian Towns". 6th International Space Syntax Symposium. İstanbul, 2007

Whitehand, J. W. R. ve Larkham, P. J.,The Urban Landspaces : Issues and perspectives, Urban landscapes: international perspectives edited by J.W.R 2000

Anahtar Kelimeler

Tarihi Çevre, Kent Morfolojisi, Mekân dizimi, Kentsel Evrim, Space Syntax

ANALYSIS THE MORPHOLOGICAL TRANSFORMATION OF HISTORICAL QUARTERS WITH USING SPACE SYTAX METHOD

Extended Abstract

Urban morphology is a field of study for analyzing the evolution of urban environment. Analyzing the interactions and features of the urban components in historical environments from past periods plays an important role in revealing the physical transformation of the city. In this context, it will be important to compare the morphological character from past to present in the analysis of urban transformation. In this analysis, the main goal is indicating the necessity of comparing the physical pattern of historical quarters of different periods and providing quantitative data in the interpretation of the obtained finding. The methods for urban morphology change in parallel in the last quarter of the 20th century. While spatial analyzes were based on physical data until the 1970s, after 1970s according to social, economic and conceptual analyzes that completed the physical analysis of the space. The 'space syntax' method by Hillier is elsewhere to integrate and digitize it with other ground morphological analysis that complements the morphological study of space. In this context, space syntax is a both approach for urban morphology and also a current morphological research method of spatial analysis and comparison of historical layers. The study focuses on the use of the space syntax method as a method in spatial analysis of historical environments which frequent morphological changes.

Therefore, space syntax is the main method of the study. The main material of the study consists of maps of the chosen study field. The Depthmap program used in the space syntax method and the maps obtained from different periods of the area with this program are other materials used in analyzing and comparing the historical environment in question with this method.

For the spatial syntax analysis, axial maps and open space maps were created for different periods of the study field. These maps are the other supplementary materials of the study. By obtaining these maps, quantitate results were found regarding the effects of physical transformation in study field. Comparison of these quantitative findings enabled the morphological changes experienced in the historical process to be interpreted with quantitative findings both physically and in terms of use of space.

As a conclusion, quantitative findings were obtained by digitizing the spatial data and comparing the morphological change over the different periods. As mentioned above, the space syntax method enables spatial analysis and comparisons for the past, present and future urban patterns. For this reason, in the analysis of urban morphology in historical environments, space syntax method presents quantitative findings for each period and allows to evaluate morphological analyzes with spatial use. This method has been proven to be an effective method that can be used to examine the morphological transformation of historical environments. Also it has been observed that historical and modern urban pattern can be evaluated not only in terms of urban morphology but also evaluate in terms of user movements, space perception and accessibility that shaped by urban morphology.

References

Bilgi. E., The Physical Evolution of Historic City of Ankara Between 1839 and 1944 : A Morpological Analysis. METU Faculty of Architecture, PHD Thesis, 2010

Çil, E., "Bir Kent Okuma Aracı Olarak Mekan Dizimi Analizinin Kurumsal ve Yöntemsel Araştırılması". Megaron: Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi e-dergisi. Cilt: 1. Sayı 4, 2006

Hillier, B.,"Space Syntax: A different Urban Perspective", The Architectural Journal, Vol:178,1983

Hillier, B., Space is the Machine. Cambridge: Press Syndicate University of Cambridge. Holl, S.

1988. Within the city: phenomena of relations. *Design Quarterly* 139: 4-10.A, 1996
Hillier, B., The Common Language of Space: A Way of Looking at the Social, Economic and Environmental Functioning of Cities on a Basis. Web page on Internet, Space Syntax Laboratory Publications, Bertlett School of Graduate Studies, UCL, UK, 1999
Hillier, B. ve Hanson, J., The Social Logic of Space. Cambridge University Press, 1984
Klarqvist, B., Generators of an Urban History. *Proceedings of Second International Symposium on Space Syntax*, Brasilia, 1999
Rapaport, A., Human Aspects of Urban Form. Pergamon Press Ltd, Headington Hill Hall, Oxford, England, 1977
Sarı, F., Şehirsel Mekanda Biçim ve İşlev İlişkileri: İzmir Liman Bölgesi Kentsel Tasarım Yarışması Önerilerinin Mekan Sentaksı Yöntemi ile İncelenmesi. İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Şehir ve Bölge Planlama A.B.D. Yüksek Lisans Tezi, 2003
Topçu, M. ve Kubat, S., "Morphological Comparison of Two Historical Anatolian Towns". 6th International Space Syntax Symposium. İstanbul, 2007
Whitehand, J. W. R. ve Larkham, P. J.,The Urban Landspaces : Issues and perspectives, Urban landscapes: international perspectives edited by J.W.R 2000

Keywords
Historical Quarters, Urban Morphology, Space Syntax, Urban Transformation

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

TARİHİ ÇEVRELERDE DÜZENLENMİŞ YARIŞMALAR ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

Öğr. Gör. Emre BELGE[1], Dr. Öğr. Üyesi Süheyla BİRLİK[2]

[1] Artvin Çoruh Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Artvin, emrebelge@artvin.edu.tr

[2] Artvin Çoruh Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Artvin, suheylabirlik@artvin.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Tarihi çevrelerde yapılan tasarımlarda, üretilen yeni tasarım tarihi çevre ile doğrudan ilişkilidir. Tarihi çevrelerde yapılan her tasarım doğru ya da başarılı olmadığı gibi tarihi çevreye zarar da verebilmektedir. Tarihi çevrelerde düzenlenen mimari yarışmalar birçok uzman ekibin katılımı ile gerçekleştirilmektedir. Tarihi çevreye ve soruna farklı bakış açılarından bakarak farklı çözümler sunmak, en etkili ve başarılı olanı seçmek hem tarihi çevre için hem de mimarlık için en uygun olan yöntemdir. Yarışmalar ile elde edilen çözüm ve öneriler, mimarlık belleğinin çağdaş olarak patinalaşmasını sağlamaktadır. Bu kapsamda çalışma, Karabük Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Mimarlık Yüksek Lisans Programında Dr. Öğretim Üyesi Süheyla Birlik danışmanlığında sunulan "*Türkiye'de 2010-2017 Yılları Arasında Tarihi Çevrelerde Düzenlenmiş Mimari Yarışmalar Sonucu Ödül Almış Yeni Tasarımlarda Bağlamsal Analiz*" konulu tezden üretilmiştir. Yarışmalara sunulan çözümlerin başarılı bulunma nedenleri ve hangi tasarım yaklaşımlarını benimsedikleri analiz edilmiştir. Yarışma ortamının sağladığı yararlar kadar yarışma ekiplerine zarar verip vermediği irdelenmiştir.

Materyal ve Metot

Çalışmanın konusu olan tarihi alanlar, Türkiye'de 2010-2017 yılları arasında düzenlenen mimari yarışmaların konusu olarak belirlenen alanlardır. Türkiye'de gerçekleştirilen mimari yarışmalar incelenmiş ve tarihi çevreyi konusu içinde barındıran yarışmaların birincilik ödülü almış tasarımları tarihi çevrede tasarım yaklaşımlarına göre analiz edilmiştir. Yaklaşım analizlerinde tasarımların: renkleri, oranları, formları, yükseklikleri, malzemeleri ve bağlamları incelenmiştir. Kriterler, tasarımların fiziksel etkilerine göre belirlense de tasarım bir bütündür. Kriterlerin ayrı ayrı değerlendirmelerinin yanı sıra, tasarımın bütüncül etkisi değerlendirilmiştir. Değerlendirme ve incelemeler, tasarımın bulunduğu tarihi çevreler göz önünde bulundurularak yapılmıştır.

Bulgular

Tarihi çevrelerde tasarım yaklaşımlarında: tarihi biçimlerin taklidi, tarihi biçimlerin yorumu, zıt yaklaşım ve uyumlu-kontrast yaklaşımlar bulunmaktadır. İncelenen birincilik ödülü almış 18

mimari yarışmada: tarihi biçimlerin taklidi hiç tercih edilmezken, tarihi biçimlerin yorumu bir kez tercih edilmiş, zıt yaklaşım altı kez tercih edilmiş ve uyumlu kontrast yaklaşım on bir kez tercih edilmiştir. Sonuçlar irdelendiğinde: Türkiye'de 2010-2017 yıllarında tarihi çevrede yapılan mimari yarışmalarda uyumlu-kontrast yaklaşım ile bağlam kuran tasarımlar diğer tarihi çevre yaklaşımlara göre daha çok başarılı olmuşlardır. Başarılı bulunan uyumlu- kontrast yaklaşımı tercih eden tasarımlardan, üç tasarımın tüm kriterleri uyumlu-kontrast yaklaşımlarda iken tüm kriterleri uyumlu-kontrast yaklaşımda olmayan sekiz tasarım vardır. Analiz sonuçlarından edilen verilere göre başarılı tasarımcıların yüksek çoğunluğu yaklaşımları olduğu gibi kabul etmek yerine tarihi çevreye uyarlayarak yorumlamayı tercih etmişlerdir. Yarışmacıların tasarımlarını değerlendiren jürinin bakış açısı da ödül almada oldukça etkilidir. Jüride uzman kişilerin yer aldığı gibi konu hakkında uzman görüşe sahip olmayan fakat söz geçerliliği yüksek olan kişiler karar mekanizmasında bulunmaktadır. Bazı yarışmaların problemlerden dolayı sonuca ulaşamadığı görülmüştür. Bu yarışmalar değerlendirmeye alınmamıştır. Ödüle layık görüldüğü halde şartnamede yer alan kazançlarını alamayan yarışmacıları da olduğunu düşünürsek, yarışma ortamı şartlarının sağlıklı hale getirilmesi gerekmektedir.

Sonuç

Analiz sonuçlarından ve yapılan değerlendirmelere göre verileri yerine ve dokuya göre değerlendirip yorumlayan tasarımlar başarılı bulunmuştur. Değerlendirmeler gösteriyor ki taklit tasarımlar başarılı ve değerli görülmemektedir. Yarışma ortamının tasarımları ne denli zenginleştirdiği açıktır. Yarışma ile tasarım elde etme ortamının korunması ve gelişmesi için yarışma şartnameleri, yarışmacıların hakları ve yarışma/yarışmaya açma eylemlerinin çoğaltılması gerekmektedir. Çağdaş, olmayan yarışma ortamları yarışma kültürünü olumsuz etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler

Tarihi Çevrede Tasarım Yaklaşımları, Mimari Yarışmalar, Bağlamsal Analiz.

A RESEARCH ON COMPETITIONS ORGANIZED IN HISTORICAL ENVIRONMENTS

Extended Summary

Purpose of the study, Content and Problem Definition

In designs made in historical environments, the new design produced is directly related to the historical environment. Not every design made in historical environments is correct or successful, it can also damage the historical environment. Architectural competitions held in historical environments are held with the participation of many expert teams. Looking at the historical environment and the problem from different perspectives, offering different solutions, choosing the most effective and successful method is the most suitable method for both the historical environment and architecture. The solutions and suggestions obtained through competitions help to patina the architectural memory in a contemporary way. In this context, the study was conducted at The Graduate School of graduate education of Karabük University. It was produced from the thesis on "Contextual Analysis Of New Designs Awarded Results Of Architectural Competitions Organized In Historical Environments Between 2010 and 2017 Years In Turkey" which was presented under the consultancy of Assist. Prof. Dr. Süheyla Birlik. The reasons for the success of the solutions presented to the competition and which design approaches they adopted were analyzed. Whether the competition environment harms the competition teams as well as the benefits it provides has been examined.

Material and Method

The historical areas that are the subject of the study are the ones that have been designated as the subject of architectural competitions held in Turkey between 2010 and 2017. The architectural competitions held in Turkey were examined and the first prize-winning designs of the contests involving the historical environment were analyzed according to the design approaches in the historical environment. In approach analyses, designs: colors, proportions, forms, heights, materials, and contexts were examined. Although the criteria are determined by the physical effects
of the designs, the design is a whole. Apart from the individual evaluations of the criteria, the holistic impact of the design has been evaluated. Reviews and reviews have been made taking into consideration the historical circles in which the design is located.

Findings

Design approaches in historical circles include: imitation of historical forms, interpretation of historical forms, contrasting approaches and congruent-contrast approaches. In 18 architectural competitions that received first prize: The Imitation of historical forms was not preferred at all, while the interpretation of historical forms was preferred once, the contrasting approach was preferred six times, and the harmonious contrast approach was preferred eleven times. When the results are examined: in the architectural competitions held in the historical environment in Turkey in 2010-2017, designs that establish context with a harmonious-contrast approach have been more successful than other historical environment approaches. Of the designs that favor a successful congruent-contrast approach, there are eight designs that do not have all criteria congruent-contrast approaches while all criteria of three designs are congruent-contrast approaches. According to the results of the analysis, the majority of successful designers preferred to interpret the historical environment rather than accept the approaches as they are. The point of view of the jury, which evaluates the designs of the contestants, is also highly effective in receiving awards. There are experts in the jury as well as those who do not have expert opinion on the subject but whose validity

is high. It has been seen that some competitions have failed to reach results due to problems. These competitions are not considered. Considering that there are also contestants who are awarded the prize but do not receive the winnings listed in the specification, conditions of the competition environment should be made healthy.

Results

Designs that evaluate and interpret data based on texture and location were found to be successful based on the results of the analysis and the evaluations made. Evaluations show that imitation designs are not considered successful and valuable. It is clear how much the competition environment enriches the designs. The competition specifications, the rights of the contestants and the competence of the jury members must be re-debated in order to maintain and develop the environment for obtaining design through the competition. Non-contemporary competition environments negatively affect competition culture.

Keywords

Design Approaches in Historical Environment, Architectural Competitions, Contextual Analysis.

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

KİNETİK MİMARİ CEPHELERİN SINIFLANDIRILMASI ÖZELİNDE BİR DEĞERLENDİRME YAKLAŞIMI

Abdul Samet ENGİN[1], Ahmet Emre DİNÇER[2]

[1] Kırklareli Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Kırklareli, abdulsametengin@klu.edu.tr

[2] Karabük Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Karabük, aedincer@karabuk.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

20. yy. ilk çeyreğinden itibaren kinetik mimari ve kinetik cepheler üzerine yeni teoriler, fikirler ve tasarımlar ortaya çıkmaya başlamış; gelişen teknolojinin sunduğu imkânlar ile günümüze kadar olan süreçte birçok örnek ve özel uygulamalar gerçekleştirilmiştir. Zaman içerisinde, teknolojik imkânların artması, kinetik mimariye olan farklı yaklaşımlar ile akımların ve konseptlerin değişmesi, dijital çağın getirileri ve malzeme biliminin gelişmesi neticesinde uygulamalar yaygınlaşmaya ve çeşitlenmeye başlamıştır. Kinetik mimari ve cephelere yönelik bu ilk çalışmalar başlangıçta, mevcut genel veya anlık sorunlara çözüm üretmek, ya da teknolojinin sınırlarını keşfetmek üzere uygulanmış ancak herhangi bir sistematik çerçeve üzerinde gelişmemiştir. Konu ile ilgili ilk sistematik çerçeve 1970 yılında William Zuk ve Roger H. Clark tarafından "Kinetik Mimari" isimli kitap ile ortaya çıkmıştır. Bu durum, araştırmacıların kinetik mimari ve cepheler için kendi çalışma alanları özelinde farklı değerlendirme kriterlerine sahip çok çeşitli sınıflandırmalar ortaya koyması ile sonuçlanmıştır. Çok çeşitli ve farklı alanları içeren sınıflandırmaların varlığı uygulamaların değerlendirilmesi ve analiz edilmesi aşamasında karmaşıklığa neden olmaktadır. Bu çalışma çerçevesinde, günümüze kadar kinetik mimari ve cepheler ile ilgili öne sürülmüş olan kabul edilebilir sınıflandırmalar derlenerek, tasarım/geliştirme aşamasında karar vermeyi kolaylaştırıcı ve/veya uygulama sonrası yapının analizinin ve değerlendirmesinin sistematik bir çerçeve üzerinden yapılmasını sağlayacak bir sınıflama aracının geliştirilmesi hedeflenmiştir.

Materyal ve Metot

Kinetik mimari ve cepheler özelinde çalışan araştırmacı ve uygulamacılar farklı kriterler eşliğinde oluşan birçok sınıflandırma örneği ortaya koymuşlardır. Araştırmacıların konu ile ilgili özelleştikleri alanlara göre bu sınıflandırmalar birbirinden ayrışmaktadır (Megahed, 2017). Bu sınıflandırma yaklaşımları; hareketin sanatsal karşılığı ve kinetik yöntemler (Popper, 1968), kinetik mimari uygulamalar ve strüktürel gerçeklik (Zuk & Clark, 1970), hafif strüktürler ve dönüşebilir sistemler (Otto & Burkhardt, 1972), strüktürel mühendislik, sensor teknolojisi (Fox & Yeh, 2000), kullanıcı gereksinimleri (Asefi, 2010), kinetik mimari strüktürlerin sürdürülebilirliği (Razaz, 2010), mimarinin zamansal değişimi (Moloney, 2011), kinetik cephelerin karakteristik özellikleri (Loonen vd., 2015), kinetik strüktür bileşenleri (Lee, 2012), kontrol kriterleri (Ochoa & Capeluto, 2008), dijital gereçlerin kullanımı (Sanchez-Del-Valle, 2005) vb. bağlamlar üzerinden farklılaşmış ve

zaman içerisinde gelişerek girift ve karmaşık bir hal almıştır. Tartışmaya açık bu çok çeşitli sınıflandırma yaklaşımları ile bunların alt grupları ve alt başlıklarının kavram, bağlam ve tanımlamalar çeşitli kesişimlerde belirsizliklere neden olmaktadır. Bu çalışmada da öncelikle kinetik mimari kavramı, bileşenleri ve tarihsel süreç içindeki gelişimi irdelenmektedir. Daha sonra bu süreçte yapılan sınıflama örneklerinin olumlu-olumsuz koşulları, ortak ve farklı yönleri ele alınmaktadır. Bunun sonucunda tasarım süreçlerinde kullanılabilecek, kapsayıcı yeni bir sınıflama önerisi getirilmekte ve uygulanmış örnekler üzerinden potansiyeli değerlendirilmektedir.

Bulgular

Literatürdeki sınıflandırma yaklaşımlarının incelenmesi sonucunda uygulamaya dönük, kavramsal genel bir sınıflama çerçevesi geliştirilmiştir. Bu çerçeve "kavram/konsept", "malzeme seçimi", "işlevler", "kontrol teknolojileri ve stratejileri" ile "tasarım strateji ve metotları" olarak 5 ana kategori ve bunların alt başlıkları üzerinden düzenlenmiştir.

Kavram/konsept olgusu mimari tasarım konseptleri (Nashaat, 2018), kinetik mimarinin karakteristikleri (Loonen vd., 2015) ve uyarlanabilir mimari çerçeve (Schnädelbach, 2010) konularının birleştirilmesi ile elde edilmiştir.

Malzeme seçimi başlığı ise; rijit, form-değiştirebilen, elastik ve pnömatik malzemeler gibi 4 (dört) ana başlık üzerinden değerlendirilmiştir. Kinetik bileşenlerin hareketleri malzemenin doğasından bağımsız olarak ele alınamayacağından ayrıca hareket tipolojileri (Schumacher, Schaeffer, & Vogt, 2012) bu başlık altında yer almıştır.

Birbirleri ile ilişki içerisinde olmaları nedeniyle; kontrol teknolojileri ve kontrol stratejileri aynı başlık altında incelenmiş, kontrol stratejileri çeşitli çalışmalar sonucu ortaya konulan kontrol grupları (Adriaenssens vd., 2014; Elkhayat, 2014; Fox & Yeh, 2000) üzerinden yeniden düzenlenmiştir. Kontrol teknolojileri ise aktif ve pasif teknolojiler (Heidari Matin & Eydgahi, 2019) ile bunların alt başlıkları üzerinden derlenerek sınıflandırmaya dahil edilmiştir. Bir uyarlanabilirlik girdisi olarak "reaksiyon konusu" (Schnädelbach, 2010) kinetik cephe sistemlerinde işlevselliği betimlemesi nedeniyle "işlevler" başlığı altında değerlendirilmiştir. Literatür taraması ile belirlenen havalandırma, yapı konfor durumları, enerji performansı, akustik vb. gibi genel işlevler (Loonen vd., 2015; Ochoa & Capeluto, 2008) alt başlıkları oluşturulmuştur.

Tasarım strateji ve metotları konusu; üretken ve cevap verebilen tasarım yöntemleri ile ilgili yürütülen literatür taraması üzerinden derlenmiş, dijital tasarım stratejilerinin kinetik cephe ve mimari tasarım özelinde etkisi ve önemi irdelenmiştir.

Sonuç

Sonuç olarak sınıflandırma bağlamında belirlenen bu ana başlıkların birbirleri ile temel ilişkilere sahip olduğu görülmüştür. Uygulama öncesi tasarım kriterlerinin belirlenmesinde yol gösteren ve uygulama sonrası değerlendirmeleri destekleyen kapsamlı bir sınıflandırma ortaya konmuştur. Bu sınıflandırmada ana ve alt başlıklar; birbiriyle bütünleşik olarak çalışması, kategorik görünümü kolaylaştırması nedeniyle "dairesel güneş ışığı diyagramı" üzerinde gösterilmiştir. Ortaya çıkan bu diyagram, günümüze kadar uygulanmış olan kinetik cephe mimarisi örneklerine uygulanmıştır. Bu örneklerin belirlenen kriterler altında, işlevsellikleri, teknolojik bileşenleri, uyarlanabilirlik seviyeleri, hareket, strüktür ve malzeme özellikleri ile tasarım kriterleri değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler neticesinde; uygulamaların genel olarak, görsel ve ısıl konfor durumlarına cevap verecek şekilde işlevlendirildiği, kontrol teknolojileri anlamında genellikle sensor tabanlı merkezi kontrol sistemlerinin tercih edildiği ancak yeni örneklerde ise akıllı algoritmaların kullanıldığı tespit edilmiştir. Hareket tipolojisi ve malzeme seçimleri ise tasarım tercihlerine ve işlevlerin özelleşmesine göre her uygulamada farklılaşmıştır. Yapılan bu değerlendirme okumaları ile, gelecekte yapılacak

olan kinetik cephe mimari uygulamalarına daha net yol gösterici kılavuz ve diyagramların oluşturulması amaçlanmaktadır.

Kaynakça

Adriaenssens, S., Rhode-Barbarigos, L., Kilian, A., Baverel, O., Charpentier, V., Horner, M., & Buzatu, D. (2014). Dialectic form finding of passive and adaptive shading enclosures. *Energies*, *7*(8). https://doi.org/10.3390/en7085201

Asefi, M. (2010). *Transformable and kinetic architectural structures: design, evaluation and application to intelligent architecture*. Dr. Müller.

Elkhayat, Y. (2014). Interactive movement in kinetic architecture. *J Eng Sci*, *42*(3), 816–845.

Fox, M. A., & Yeh, B. P. (2000). Intelligent Kinetic Systems in Architecture. *Managing Interactions in Smart Environments*, 91–103. https://doi.org/10.1007/978-1-4471-0743-9_9

Heidari Matin, N., & Eydgahi, A. (2019). Technologies used in responsive facade systems: a comparative study. *Intelligent Buildings International*, *0*(0), 1–20. https://doi.org/10.1080/17508975.2019.1577213

Lee, J. D. (2012). Adaptable, kinetic, responsive, and transformable architecture: an alternative approach to sustainable design. *Repositories.Lib.Utexas.Edu*, 175.

Loonen, R. C. G. M., Rico-Martinez, J., Favoino, F., Brzezicki, M., Menezo, C., La Ferla, G., & Aelenei, L. (2015). Design for façade adaptability: Towards a unified and systematic characterization. *10th Conference on Advanced Building Skins*, (November), 1284–1294. Tarihinde adresinden erişildi https://pure.tue.nl/ws/files/8287122/15_abs_loonen.pdf

Megahed, N. A. (2017). Understanding kinetic architecture: typology, classification, and design strategy. *Architectural Engineering and Design Management*, *13*(2). https://doi.org/10.1080/17452007.2016.1203676

Moloney, J. (2011). *Designing Kinetics for Architectural Facades: State Change*.

Nashaat, P. D. A. E. P. D. M. E. D. A. W. B. (2018). Kinetic Architecture: Concepts, History and Applications. *International Journal of Science and Research (IJSR)*, *7*(4), 750–758. https://doi.org/10.21275/ART20181560

Ochoa, C. E., & Capeluto, I. G. (2008). Strategic decision-making for intelligent buildings: Comparative impact of passive design strategies and active features in a hot climate. *Building and Environment*, *43*(11). https://doi.org/10.1016/j.buildenv.2007.10.018

Razaz, Z. El. (2010). Sustainable vision of kinetic architecture. *Journal of Building Appraisal*, *5*(4), 341– 356. https://doi.org/10.1057/jba.2010.5

Sanchez-Del-Valle, C. (2005). Adaptive kinetic architecture: A portal to digital prototyping. *ACADIA 2005 Conference: Smart Architecture*, 128–140.

Schnädelbach, H. (2010). Adaptive Architecture: A Conceptual Framework. *Proceedings of MediaCity 2010*, (January 2010), 532–555.

Schumacher, M., Schaeffer, O., & Vogt, M.-M. (2012). *Move: architecture in motion-dynamic components and elements*. Walter de Gruyter.

Zuk, W., & Clark, R. H. (1970). *Kinetic architecture*. Van Nostrand Reinhold.

Anahtar Kelimeler

Kinetik Cephe Tasarımı, Kinetik Mimari Sınıflandırma, Uyarlanabilirlik, Dijital Tasarım, Akıllı Kinetik Sistemler

AN EVALUATION APPROACH SPECIFIC TO CLASSIFICATION OF ARCHITECTURAL KINETIC FACADES

Extended Abstract

Aim of The Research, Scope and Problem Definition

From the first quarter of the 20th century, new theories, ideas, and designs on kinetic architecture and kinetic facades have begun to emerge; with the opportunities of the developing technology, many examples, and special applications have been carried out in the process until today. Over time, because of increasing technological possibilities, change of trends and concepts with different approaches to kinetic architecture, the benefits of the digital age, and the development of materials science, the applications began to spread and diversify. These early studies on kinetic architecture and facades were initially applied to find solutions to current general or urgent problems, or to explore the limits of technology; however, they did not develop on any systematic framework. The first systematic framework on the subject emerged in 1970 by William Zuk and Roger H. Clark as a book named "Kinetic Architecture". This situation has resulted in a wide variety of classifications that had different evaluation criteria specific to researchers' field of study. The existence of diverse and interdisciplinary classifications causes complexity in the evaluation and analysis stage of the applications. Within the framework of this study, it is aimed to develop a classification tool that will facilitate the decision-making design/development phase and/or enable the analysis and the evaluation of the structure after implementation through a systematic framework by compiling the classifications put forward about kinetic architecture and facades until today.

Material and Method

Researchers and practitioners studying kinetic architecture and facades have revealed many examples of classification with different criteria. These classifications differ from each other according to the areas in which researchers specialize in the subject (Megahed, 2017). These classification approaches have differentiated in time and have become more intricate and complex through contexts like the artistic response of movement and kinetic methods (Popper, 1968), kinetic architectural applications and structural reality (Zuk & Clark, 1970), light structures and transformable systems (Otto & Burkhardt, 1972) structural engineering, sensor technology (Fox & Yeh, 2000), user requirements (Asefi, 2010), the sustainability of kinetic architectural structures (Razaz, 2010), the temporal change of architecture (Moloney,2011), characteristic features of kinetic facades (Loonen et al., 2015), kinetic structure components (Lee, 2012), control criteria (Ochoa & Capeluto, 2008), the use of digital tools (Sanchez-Del-Valle, 2005), etc.

These various classification approaches, which are open to discussion, and the concepts, contexts, and definitions of their subgroups and subtitles cause uncertainties at various intersections. In this study, at first, the concept of kinetic architecture, its components, and its development in the historical process are examined. Then, the positive and negative conditions, common and different aspects of the classification examples made in this process are discussed. As a result, a new comprehensive classification proposal that can be used in design phases is made and its potentials are evaluated through the applied examples.

Findings

As a result of the examination of the classification approaches in the literature, an application-oriented, conceptual general classification framework has been developed. This framework is

organized on five main categories and their sub-titles as "concepts", "material selection", "functions", "control technologies and strategies" and "design strategies and methods".
The concept phenomenon is obtained by combining architectural design concepts (Nashaat, 2018), characteristics of kinetic architecture (Loonen et al., 2015), and the subject of an adaptive architectural framework (Schnadelbach, 2010).
The material selection category was evaluated over four main titles such as rigid, form-changing, elastic, and pneumatic materials. Since the motion of kinetic components cannot be handled independently from the nature of the material, motion typologies (Schumacher, Schaeffer & Vogt, 2012) are included under this heading.
Because of their relationship with each other, the control technologies and the control strategies were examined under the same heading, and the control strategies were rearranged through control groups (Adriaenssens et al., 2014; Elkhayat, 2014; Fox & Yeh, 2000). The control technologies, on the other hand, were compiled by active and passive technologies (Heidari Matin & Eydgahi, 2019) and their subtitles and included in the classification.
As an adaptability input "reaction" subject (Schnadelbach, 2010) has been evaluated under the title of "functions" because it describes functionality in kinetic facade systems. General functions such as ventilation, building comfort conditions, energy performance, acoustics, etc. are determined to create subtitles.
The subject of design strategies and methods has been compiled by the literature review on generative and responsive design methods. The impact and importance of digital design strategies on the kinetic facade and architectural design are examined.

Conclusion

Consequently, it was seen that these main titles determined in the context of classification have basic relations with each other. A comprehensive classification has been put forward to guide the design criteria before implementation and to assist in post-implementation evaluations. The main and the subheadings in this classification have been shown on "a circular sunray chart" because they work as holistic with each other and ease the categorical view in this classification. The resulting diagram was applied to the kinetic facade architecture examples that have been built until today. The functionality, technological components, adaptability levels, movement, structure, and material properties and design criteria of these examples were evaluated under the specified principles. As a result of the data obtained; it has been determined that the applications are generally functionalized to respond to visual and thermal comfort situations, sensor-based central control systems are generally preferred in terms of the control technologies however smart algorithms are more common in new examples. Movement typologies and material selections differ in every application according to design preferences and specialization of functions. By these evaluation readings, it is aimed to create more clear guides and diagrams for future kinetic facade architectural applications.

References

Adriaenssens, S., Rhode-Barbarigos, L., Kilian, A., Baverel, O., Charpentier, V., Horner, M., & Buzatu, D. (2014). Dialectic form finding of passive and adaptive shading enclosures. *Energies*, *7*(8). https://doi.org/10.3390/en7085201

Asefi, M. (2010). *Transformable and kinetic architectural structures: design, evaluation and application to intelligent architecture*. Dr. Müller.

Elkhayat, Y. (2014). Interactive movement in kinetic architecture. *J Eng Sci*, *42*(3), 816–845.

Fox, M. A., & Yeh, B. P. (2000). Intelligent Kinetic Systems in Architecture. *Managing Interactions in Smart Environments*, 91–103. https://doi.org/10.1007/978-1-4471-0743-9_9

Heidari Matin, N., & Eydgahi, A. (2019). Technologies used in responsive facade systems: a comparative study. *Intelligent Buildings International*, *0*(0), 1–20. https://doi.org/10.1080/17508975.2019.1577213

Lee, J. D. (2012). Adaptable, kinetic, responsive, and transformable architecture: an alternative approach to sustainable design. *Repositories.Lib.Utexas.Edu*, 175.

Loonen, R. C. G. M., Rico-Martinez, J., Favoino, F., Brzezicki, M., Menezo, C., La Ferla, G., & Aelenei, L. (2015). Design for façade adaptability: Towards a unified and systematic characterization. *10th Conference on Advanced Building Skins*, (November), 1284–1294. Tarihinde adresinden erişildi https://pure.tue.nl/ws/files/8287122/15_abs_loonen.pdf

Megahed, N. A. (2017). Understanding kinetic architecture: typology, classification, and design strategy. *Architectural Engineering and Design Management*, *13*(2). https://doi.org/10.1080/17452007.2016.1203676

Moloney, J. (2011). *Designing Kinetics for Architectural Facades: State Change*.

Nashaat, P. D. A. E. P. D. M. E. D. A. W. B. (2018). Kinetic Architecture: Concepts, History and Applications. *International Journal of Science and Research (IJSR)*, *7*(4), 750–758. https://doi.org/10.21275/ART20181560

Ochoa, C. E., & Capeluto, I. G. (2008). Strategic decision-making for intelligent buildings: Comparative impact of passive design strategies and active features in a hot climate. *Building and Environment*, *43*(11). https://doi.org/10.1016/j.buildenv.2007.10.018

Razaz, Z. El. (2010). Sustainable vision of kinetic architecture. *Journal of Building Appraisal*, *5*(4), 341– 356. https://doi.org/10.1057/jba.2010.5

Sanchez-Del-Valle, C. (2005). Adaptive kinetic architecture: A portal to digital prototyping. *ACADIA 2005 Conference: Smart Architecture*, 128–140.

Schnädelbach, H. (2010). Adaptive Architecture: A Conceptual Framework. *Proceedings of MediaCity 2010*, (January 2010), 532–555.

Schumacher, M., Schaeffer, O., & Vogt, M.-M. (2012). *Move: architecture in motion-dynamic components and elements*. Walter de Gruyter.

Zuk, W., & Clark, R. H. (1970). *Kinetic architecture*. Van Nostrand Reinhold.

Keywords
Kinetic Facade Design, Kinetic Architectural Classifications, Adaptability, Digital Design, Intelligent Kinetic Systems

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

DOĞAL AFET SONRASINDA KULLANILAN GEÇİCİ BARINMA VE KONUT ALANLARI-ANALİZ ÇALIŞMASI

Arş. Gör. Ece KARACA[1], Prof. Dr. Ruşen YAMAÇLI[2]

[1] İstanbul Esenyurt Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, İstanbul, ecekaraca@esenyurt.edu.tr

[2] Eskişehir Teknik Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Eskişehir, ryamacli@eskisehir.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Dünya üzerinde deprem, sel, fırtına, tsunami gibi çok sayıda doğal afet meydana gelmekte ve bu doğal afetlerin toplumlar üzerinde maddi ve manevi birçok olumsuz etkisi bulunmaktadır. Doğal afetler sonucunda barınma ihtiyaçlarını karşılayamayan insanlar için geçici barınma alanları oluşturulmaktadır. Oluşturulan bu geçici barınma alanlarının hızlı kurulması, dış etkilere karşı koruyucu olması, kolay depolanması, modüler özellik göstermesi, çevreye zarar vermeyecek şekilde kurgulanması, sürdürülebilir olması, kullanıcıların ihtiyaçlarına cevap vermesi, konfor gibi parametreleri sağlaması kalite açısından önem arz etmektedir. Yapılan çalışmada, Türkiye'nin doğal afet bölgesinde olması göz önünde bulundurulmuş ve geçmiş yıllarda yapılan tasarımların ışığında doğal afetler sonrası geçici barınma sorununun nasıl çözülebileceği sorusu tartışılmıştır. Bunun sonucu olarak incelenen 10 adet geçici barınma alanlarındaki zayıf yönler ve tehditlere çözüm getirilmesi ve bu çalışmanın ileride yapılacak olan çalışmalara altlık olması amaçlanmıştır.

Materyal ve Metot

Bu çalışmada afet sonrası tasarlanmış 10 adet geçici barınma ve konut biçimleri incelenmiş, güçlü-zayıf yönleri ve dış kaynaklardan meydana gelen fırsat ve tehdit oluşturan unsurlar belirlenmiş ve tablo özeti şeklinde verilmiştir

İÇ	**Olumlu Yönler**	Hızlı kurulum, sürdürülebilir malzeme kullanımı, ekonomik olması, kullanıcının ihtiyaçlarına cevap vermesi, sökülüp taşınabilir ve yeniden kullanılabilir olması, kullanıcılara konfor sağlaması, yalıtımının iyi olması, güvenliği sağlaması, ıslak hacim bulundurması
	Zayıf Yönler	İhtiyaçlara cevap vermemesi, fiziksel alan yetersizliği, maliyetin yüksek olması, çevreye zarar vermesi, konfor ortamı oluşturmaması, kurulumun uzun zaman alması, yalıtım sorunu barındırması, güvenli olmaması, iklim koşullarına uyum sağlamaması
DIŞ	**Fırsatlar**	Kurulacak alanın uygun iklim şartlarına sahip olması, coğrafi koşulların uygun olması, yeterli alt yapının bulunması, malzemelerin kolay temin edilmesi, teknolojideki gelişmelerin uygulanabilir olması, ülkenin yeterli kaynaklara sahip olması
	Tehditler	Afetin gerçekleştiği ülkenin yetersiz kaynaklara sahip olması ve teknolojik gelişmelerden yararlanamaması, arsa yetersizliği, sürdürülebilir malzemenin eksikliği, yetersiz alt yapıya sahip olması, zorlayıcı iklim ve coğrafi koşulların bulunması, afetzede sayısının çok ve farklı sosyo-ekonomik koşuldaki insanların olması

Tablo 1. Geçici barınma ve konut alanlarının olumlu ve zayıf özellikleri; ortaya çıkan fırsat ve tehditler

Bulgular

İncelenen çalışmada genel olarak barınma ve konut alanlarının güçlü yönleri: Hızlı kurulum, nakliyenin hızlı gerçekleşmesi, ekonomik olması, yalıtımın iyi olması, ıslak hacim bulundurması, her araziye ve iklime uygun olması, günlük aktivitelerin yerine getirilebilmesi, çevreye duyarlı olması ve güvenli olmasıdır.

Tasarımların zayıf yönleri: "Ablenook" tasarımının yüksek maliyet içermesi; "Recover Shelter", "Origami Cave" ve "Shiftpod" tasarımlarının bünyesinde ıslak hacmin bulunmaması; "Origami Cave" tasarımının ahşap malzeme kullanımıyla sürdürülebilir bir kimlik kazanmış olmasına rağmen malzeme seçimi, geçici barınma alanının farklı iklim koşullarına cevap verememesine neden olmuştur. Nepal Projesi'nin sadece Nepal bölgesi düşünülerek tasarlanmış olması, ayrıca kurulumunda kalifiye eleman gerektirmesi, kullanılan malzemelerin her bölgede bulunamayacak olması gibi sorunlar projenin dezavantajları olarak sayılabilir. Son olarak ise "Hope on Water" projesinin belirli bir bölgenin özellikleri düşünülerek tasarlanması, farklı bölgelerde meydana gelen afetler sonrası kullanılmasını engellemektedir. Projenin diğer dezavantajı ise beklenen İstanbul depremi sonucunda Haliç bölgesine uzak yerde bulunan depremzedelerin geçici konut alanı olarak belirtilen bölgeye uzak kalmalarıdır.

Belirlenen parametreler ışığında incelenen 10 geçici barınma ve konut alanın özellikleri tablo özeti şeklinde verilmiştir.

	Hızlı kurulum sağlaması	Nakliyenin hızlı bir şekilde gerçekleşmesi	Ekonomik olması	Yalıtımın İyi olması	Islak hacim bulundurması	Her araziye uygun olması	Her iklime uygun olması	Günlük aktivitelerin yerine getirilebilmesi	Çevreye duyarlı olması	Güvenli olması
Ablenook(2005)	x			x	x	x	x	x	x	x
Recover Shelter (2008)	x	x	x	x		x	x		x	
Ex-Container Projesi (2009)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Origami Cave (2011)	x	x	x			x			x	
Contaıner Temporary Housıng (2011)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
GRID (2012)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Living Capsule (2015)	x	x		x	x	x	x	x		x
Nepal Projesi (2015)			x	x	x			x	x	x
Shiftpod (2015)	x	x	x	x		x	x			
Hope On Water (2018)	x	x	x	x					x	x

Tablo 2. İncelenen geçici barınma ve konut projelerinin özellikleri

Sonuç

Doğal afetler sonucu maddi ve manevi olarak zarar görmüş kişilerin afet sonrası güvenliğinin sağlanması ve açıkta kalmamaları adına kalıcı veya geçici olarak tasarlanmış barınma alanlarına ihtiyaçları vardır. Afet sonrası kaybedilen evler yalnızca fiziksel bir yoksunluktan fazlasıdır. Afetlerin her zaman olabileceği göz önüne alındığında etkili ve başarılı çözümlere ulaşabilmek için geçmişte yapılan çalışmalar da temel alınarak daha fazla çalışmanın yapılması gerekmektedir. Afetler meydana gelmeden önce yapılan hazırlıklar sayesinde afet sonrasında afetzedelerin mağdur olmaması sağlanabilir. İncelenen örnekler ve yapılan literatür taramalarında afet sonrası tasarlanan geçici mekânların zayıf yönleri ve dış tehditlerin belirlenmesinin önemli olduğu görülmüştür. Ayrıca yapılan incelemeler sonucunda, afet sonrası kullanıcının isteklerine cevap veren tasarımların gerçekleşmesi için teknolojiden yararlanıldığı görülmekte fakat daha etkin tasarımların ortaya çıkması için bilişim teknolojilerinin etkisiyle ortaya çıkan farklı tasarım yöntemlerinin kullanılması gerekmektedir.

Kaynakça

Barakat, S. (2003). Housing reconstruction after conflict and disaster. Humanitarian Policy Group, Network Papers, 43, 1-40.

Félix, D., Branco, J. M., & Feio, A. (2013). Temporary housing after disasters: A state of the art survey.

Habitat International, 40, 136–141. doi:10.1016/j.habitatint.2013.03.006

G. G. Bell and L. Rochford, ‘‘Rediscovering SWOT’s integrative nature: A new understanding of an old framework’’, The International Journal of Management Education, vol. 14(3), pp. 310-326, 2016.

Hadafi, F., & Fallahi, A. (2010). Temporary housing respond to disasters in developing countries-case study: Iran-Ardabil and Lorestan Province Earthquakes. World Academy of Science, Engineering and Technology, 66, 1536-1542.

Johnson, C. (2002). What's the big deal about temporary housing? Planning considerations for temporary accommodation after disasters: example of the 1999 Turkish earthquakes. In 2002 TIEMS disaster management conference. Waterloo.

Quarantelli, E. (1995). Patterns of sheltering and housing in US disasters. Disaster prevention and Management, 4(3), 43–53.

Sabbaghi, A., & Vaidyanathan, G. (2004). SWOT analysis and theory of constraint in information technology projects. Information systems education journal, 2(23),

Sinclair, C., & Stohr, K. (2006). Architecture for Humanity Staff. Design Like You Give a Damn: Architectural Responses to Humanitarian Crisis.

UnDro. (1982). Shelter after disaster: Guidelines for assistance. UN.

W. Wenping, and L. Xuelan, ‘‘The SWOT Analysis on the Development of Renewable Energy Constructions in Xi'an’’,In Future Communication, Computing, Control and Management pp. 197-205, Springer, Berlin, Heidelberg, 2012.

Anahtar Kelimeler

Geçici Barınma ve Konut, Tasarım, Doğal Afet, Güçlü-Zayıf Yön, Tehdit ve Fırsatlar

TEMPORARY ACCOMMODATION AND HOUSING AREAS USED AFTER A NATURAL DISASTER-ANALYSIS STUDY

Extended Summary

Purpose, Scope and Problem Definition of the Study

Many natural disasters such as earthquakes, floods, storms and tsunamis occur in the world and these natural disasters have many pecuniary and non-pecuniary damages on societies. Temporary accommodation areas are created for those who cannot meet the accommodation needs as a result of natural disasters. It is important in terms of quality that these temporary shelters are established quickly, protective against external influences, easy to store, have modular features, designed in a way that does not harm the environment, be sustainable, respond to the needs of the users, and provide comfort. In this study, considering the fact that Turkey is in a natural disaster region, it was discussed how to solve the problem of temporary housing in the light of the designs made in the past years. As a result, it is aimed to find solutions to the weaknesses and threats in the 10 examined temporary accommodation areas and to provide a basis for future studies.

Materials and Methods

In this study, 10 temporary shelter and housing styles, which have been designed after the disaster, were examined, their strengths and weaknesses, elements that create opportunity and threat from external sources were determined and presented in a table summary.

Internal	**Strenghts**	Fast installation, sustainable use of materials, economical, responsive to the user's needs, being disassembled, portable and reusable, providing comfort to users, being well insulated, providing safety, having a wet area
	Weaknesses	Not responding to the needs, lack of physical space, high cost, damaging the environment, not creating a comfortable environment, taking a long time for installation, having insulation problems, not being safe, not adapting to climatic conditions.
External	**Opportunity**	The area to be established has suitable climatic conditions, the geographical conditions are suitable, sufficient infrastructure is available, materials are easily procured, the developments in technology are applicable, the country has sufficient resources.
	Threat	The country in which the disaster occurred has insufficient resources and cannot benefit from technological developments, lack of land, lack of sustainable materials, insufficient infrastructure, challenging climate and geographical conditions, the number of disaster victims and people with different socio-economic conditions

Table 1. Positive and weak characteristics of temporary accommodation and residential areas; emerging opportunities and threats

Findings

Strengths of temporary accommodation and housing areas in this examined study have been determined as; Fast installation and delivery, being economical, having good insulation, having a wet volume, suitable for each terrain and climate, performing daily activities, sustainable use of materials and ensuring safety.

Weaknesses of designs are explained as; High cost of "Ablenook" design, not having the wet volume within "Recover Shelter", "Origami Cave" and "Shiftpod" designs, selection of materials despite of having sustainable identity with the use of wood materials in "Origami Cave" design causes to be unresponsive to different climate conditions of temporary accommodation area.

Problems such as being designed of Nepal project by thinking Nepal region only, need of qualified employee for the installation, difficulty of finding the materials in every region can be counted as disadvantages. Finally, being designed of "Hope on Water" by thinking the properties of specified

region prevents them being used after disasters occurred in different regions. Another disadvantage of the project is the earthquake victims who live away from Haliç region being away from the region determined as a temporary accommodation area as a result of the expected İstanbul earthquake. Properties of 10 temporary accommodation and housing areas which are examined in the light of determined parameters are shown as a table summary.

	Quick setup	Fast shipping	Economic	Good insulation	Wet area	Suitable for all terrains	Suitable for all climate	Being able to perform daily activities	Sustainability	Safety
Ablenook(2005)	x			x	x	x	x	x	x	x
Recover Shelter (2008)	x	x	x	x		x	x		x	
Ex-Container Projesi (2009)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Origami Cave (2011)	x	x	x			x			x	
Container Temporary Housing (2011)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
GRID (2012)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Living Capsule (2015)	x	x		x	x	x	x	x		x
Nepal Projesi (2015)			x	x	x			x	x	x
Shiftpod (2015)	x	x	x	x		x	x			
Hope On Water (2018)	x	x	x	x					x	x

Table 2. Characteristics of temporary shelter and housing projects examined

Result

Considering that disasters can happen at any time, more studies need to be carried out based on the previous studies in order to reach effective and successful solutions. Thanks to the preparations made before disasters occur, it can be ensured that the victims do not suffer even more after the disaster. In general, the weaknesses of temporary spaces designed after the disaster in the light of the examined examples are determined as follows; not providing fast installation, not being economical, not designed for every climate and terrain, not performing daily activities, not being sensitive to the environment and not meeting the safety criteria. These features show that designs are not universally thought. In addition, as a result of the investigations made, it is seen that technology is benefited for taking place of designs that respond to the user requests, but different design methods emerging with the effect of information technologies must be used for more effective designs to emerge.

References

Barakat, S. (2003). Housing reconstruction after conflict and disaster. Humanitarian Policy Group, Network Papers, 43, 1-40.

Félix, D., Branco, J. M., & Feio, A. (2013). Temporary housing after disasters: A state of the art survey.

Habitat International, 40, 136–141. doi:10.1016/j.habitatint.2013.03.006

G. G. Bell and L. Rochford, ''Rediscovering SWOT's integrative nature: A new understanding of an old framework'', The International Journal of Management Education, vol. 14(3), pp. 310-326, 2016.
Hadafi, F., & Fallahi, A. (2010). Temporary housing respond to disasters in developing countries-case study: Iran-Ardabil and Lorestan Province Earthquakes. World Academy of Science, Engineering and Technology, 66, 1536-1542.
Johnson, C. (2002). What's the big deal about temporary housing? Planning considerations for temporary accommodation after disasters: example of the 1999 Turkish earthquakes. In 2002 TIEMS disaster management conference. Waterloo.
Quarantelli, E. (1995). Patterns of sheltering and housing in US disasters. Disaster prevention and Management, 4(3), 43–53.
Sabbaghi, A., & Vaidyanathan, G. (2004). SWOT analysis and theory of constraint in information technology projects. Information systems education journal, 2(23),
Sinclair, C., & Stohr, K. (2006). Architecture for Humanity Staff. Design Like You Give a Damn: Architectural Responses to Humanitarian Crisis.
UnDro. (1982). Shelter after disaster: Guidelines for assistance. UN.
W. Wenping, and L. Xuelan, ''The SWOT Analysis on the Development of Renewable Energy Constructions in Xi'an'',In Future Communication, Computing, Control and Management pp. 197-205, Springer, Berlin, Heidelberg, 2012.

Keywords
Temporary Accommodation and Housing, Design, Natural Disaster, Strengths and Weaknesses, Threats and Opportunities

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

İMGESEL YAPILARDA MÜZİK VE GEOMETRİ KESİŞİMİ; IANNİS XENAKİS ÖRNEKLERİ ÜZERİNDEN İNCELEME

Burcu Buram ÇOLAK[1], Zeynep Yeşim İLERİSOY[2], Asena SOYLUK[3]
[1] Gazi Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Ankara, colakburcuburam@gmail.com
[2] Gazi Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Ankara, zyharmankaya@gazi.edu.tr
[3] Gazi Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Ankara, asenad@gazi.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Disiplinler arası olan mimarlığın müzik ile ilişkisi tarih boyunca sorgulanmıştır. Özellikle metaforik, analojik, teknik ve sayısal tabanlı benzerlikler kurulmasıyla birlikte her iki disiplinde de ritim, ölçü, armoni, kompozisyon, oran gibi ortak evrensel yaratım araçlarının kullanıldığı görülmüştür. Her iki disiplinin matematik kurgularının kendine özgü olmasının yanı sıra disiplinler arası incelendiğinde kendine özgü görünen bu matematiksel kurguların alt taban verilerinin aynı kaynaktan geldiği görülmektedir. Müzikte beste matematiksel verilerle beste strüktüre edilirken mimaride yine matematiksel kurallara dayanarak yapı strüktüre edilmektedir. Müzik ve mimarinin geometrik ilişkilerinden doğan tasarıları ise aralarındaki matematiksel ilişkiyi yansıtan en iyi örneklerdir. Çalışma kapsamında; müzik mimarlık ilişkisi incelenerek müzisyen bir mimar olan Iannis Xenakis 'ın tasarlamış olduğu örnekler üzerinden; öncelikle tasarımda müzik ile mimarlık ilişkisinin nasıl kurulduğunun anlaşılması için örnekler yapı künyeleri oluşturulup, mimari özellikleri ve tasarım yaklaşımlarının iyice anlaşılması hedeflenmiştir.

Materyal ve Metot

Iannis Xenakis 'ın tasarlamış olduğu örnekler üzerinden; tablolar yardımıyla çalışma kapsamında incelenen örnekler belli başlıklar altındaki kriterler aracığıyla incelenmiştir. Müzik ve mimarlık disiplinlerinin ara kesitindeki temel kriterler; mimarlık ve müzikte kompozisyon ile ilgili temel kavramlar, tasarım yaklaşımda vurgu, mimarlık ve müziğin tasarımdaki kurgusu, tasarımın çıkış noktası, müzik ve mimarlık ilişkisi kompozisyonu oluşturmada kullanılan yapı elemanları olmak üzere 5 ana başlıkta toplanmıştır. Bu ana başlıkların alt başlıkları olarak ortak parametreler doğrultusunda irdelenen örnekler üzerinde müzik ve mimarlık ilişkisini tasarımda kurgularken nelere dikkat edildiği, tasarım amacına uygun olarak hangi kriterlerin ön plana çıktığına dikkat çekilmesi hedeflenmektedir.

Bulgular

Çalışma kapsamında Iannis Xenakis' in tasarlamış olduğu; Isthmia Prime Motel, La Tourette Manastırı, Philips Pavyonu ve Villa Mache incelenmiştir. İncelenen örneklerden Isthmia Prime Motel'ın tasarım kurgusu geometri ve yapı strüktüründen yararlanarak oluşturulurken, La Tourette

Manastırı örneğinin tasarım yaklaşımı; altın oran mantığını içinde barındıran bir oranlama sistemi ile müzikal ve poliritmik bir çözüm geliştirmesidir. Philips Pavyonu bir ses mekân ürünü olup, müziğin 3 boyutlu tasarım olarak ele alınarak matematiksel kurgudan yapı strüktürü oluşturulmuştur. Son olarak; Villa Mache örneği ise plan üzerinde bağımsız gibi kurgulanan tasarımın kendi içerisinde matematiksel verilere dayanmaktadır.
Isthmia Prime Motel örneğinde tasarım yaklaşımında vurgu strüktürle sağlanırken strüktürün etkisi yapının tüm cephesini ve formunu etkilemiştir. Altın oran mantığını içinde barındıran La Tourette Manastırı batı cephesi dört kademeli bir kontrpuandan oluşan tasarım yaklaşımı olarak cephe etkisini ön plan çıkarıp 'camların müzikali' olarak isimlendirmiştir.
Philips Pavyonu "donmuş müzik" yapısı olarak adlandırılan yapı; matematik, müzik ve performansın iç içe geçtiği, ileri matematik ve geometri sayesinde strüktürünü tanımlarken anlattığı müziği üç boyutlu olarak tasarımda hissedilebilmesini mümkün kılmıştır. Bu etkiyi strüktür tasarımı yardımıyla sağlamıştır.
Villa Mache; fonksiyona göre şekillenen geometrik şekillerin her biri bir mekânı tanımlarken, plan düzlemindeki matematiksel verilerden dolayı yapının formunun geometrik şekli de kurgusunun bir parçası halini almıştır.

Sonuç

Mimarlık, müzik ve matematik disiplinlerinin çakışma noktası teknik veri ve bilgisayar desteğidir. Matematiksel sayısal veriler sayesinde müzik ve mimarlıkta tasarım kurgularında oranlı, ölçülü olma durumunda gerçekleşmektedir. Değişen ve gelişen teknoloji sayesinde günümüzde bu kurgu; teknik bilgiler dahilinde bilgisayar destekli ortamlarda tasarımın alt verisi olarak hız kazanmıştır.
Alan çalışması kapsamında yer alan tablo değerlendirildiğinde; müzik ve müzikte kompozisyon oluşturma ile ilgili temel kavramlardan olan ritim, armoni ve temanın tüm örneklerde yer aldığını görürken, doku kavramının sadece La Tourette Manastırı örneğinde yer aldığı görülmektedir. Tasarım yaklaşımında vurgu tasarım özelinde değişkenlik göstermektedir. Mimarlık ve müziğin tasarımdaki kurgusunun tüm örneklerde matematiksel verilere dayandığı görülmektedir. Tasarımların yapım yılları göz önüne alındığında bilgisayar destekli tasarım kurgusunun sadece Philips Pavyonu örneğinde bulunduğu görülmektedir. Günümüz koşullarında ise bilgisayar destekli tasarımın yapı kurgusunun bir parçası olduğu görülmektedir. Tasarımın çıkış noktasının yapı özelinde değişkenlik gösterdiği görülmüştür. Müzik ve mimarlık ilişkisi kompozisyonu oluşturmada kullanılan yapı elemanları tüm örneklerde oran ve inşa ölçeğini önemsediği görülmüştür.
Tüm bu değerlendirmeden elde edilen bilgiler dahilinde müzik ve mimarlık ilişkisi kurulurken ritim, armoni ve temanın önemini, tasarımın altlığının matematiksel verilere dayandığı görülmekle birlikte yapı özelinde tasarımın çıkış noktasının ve tasarım yaklaşımındaki vurgunun değişkenlik gösterdiği görülmektedir.
Sonuç olarak; mimar bir müzisyen olan tasarımcı Iannis Xenakis 'ın yapılarında müzik ile mimarlık ilişkisini kurgularlarken kullandığı parametrelerin neler olduğunun ortaya koyulması sağlanarak bir yapıda müzik ile ilişki kurulurken matematiksel kurgunun nasıl strüktüre edilmesi gerektiği konusunda literatüre katkı sağlanması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler

Müzik, Mimarlık, Geometri, Iannis Xenakis, Müzik ve Geometri.

MUSIC AND GEOMETRY INTERCEPT IN IMAGINARY STRUCTURES; REVIEW THROUGH IANNIS XENAKIS EXAMPLES

Extended Summary

Aim of the Study, Content and Definition of the Problem

The relationship of interdisciplinary architecture with music has been questioned throughout history. It has been observed that common universal creation tools such as rhythm, measure, harmony, composition and proportion are used in both disciplines, especially with the establishment of metaphorical, analogical, technical and numerical similarities. In addition to the fact that the mathematical constructs of both disciplines are unique, it is seen that the sub-base data of these mathematical constructs, which appear to be unique when examined interdisciplinary, come from the same source. While a composition in music is structured with mathematical data, it is structured in architecture based on mathematical rules. His designs arising from the geometric relations of music and architecture are the best examples that reflect the mathematical relationship between them. Scope of work; By examining the relationship between music and architecture, based on examples designed by Iannis Xenakis, a musician architect; In order to understand how the relationship between music and architecture is established in design, it is aimed to create examples of building tags and to understand the architectural features and design approaches thoroughly.

Material and Method

Based on the examples designed by Iannis Xenakis; the examples examined within the scope of the study with the help of tables were examined by criteria under certain headings. Basic criteria in the intersection of music and architecture disciplines; Basic concepts related to composition in architecture and music, emphasis in design approach, fiction of architecture and music in design, starting point of design, building elements used in composing the relationship between music and architecture are collected under 5 main headings. As the sub-headings of these main headings, it is aimed to draw attention to what is taken into consideration while constructing the relationship between music and architecture in design, and which criteria come to the fore in accordance with the design purpose, on the examples examined in line with common parameters.

Findings

Within the scope of the study, Iannis Xenakis designed; Isthmia Prime Motel, La Tourette Abbey, Philips Pavilion and Villa Mache were studied. While the design setup of Isthmia Prime Motel was created using geometry and building structure, the design approach of La Tourette Monastery example; It develops a musical and polyrhythmic solution with a proportioning system that includes the golden ratio logic. The Philips Pavilion is a sound space product, and the structure structure was created from mathematical fiction by considering music as a 3-dimensional design. Finally, The example of Villa Mache, on the other hand, is based on mathematical data within the design, which is designed as independent on the plan. In the example of Isthmia Prime Motel, the emphasis was provided with the structure in the design approach, while the effect of the structure affected the entire facade and form of the building. Embracing the logic of the golden ratio, La Tourette Monastery named the facade effect as the 'musical of glasses' as a design approach consisting of a four-level counterpoint on the west side. The structure called the "frozen music" structure of the Philips Pavilion; Thanks to advanced mathematics and geometry, where mathematics, music and performance are intertwined, he made it possible to feel the music he describes while defining the structure in three-dimensional design. This effect was achieved with the help of the structure design.

Villa Mache; While each of the geometric shapes shaped according to the function defines a space, the geometric shape of the form of the building has become a part of the fiction due to the mathematical data on the plane of the plan.

Results

The overlap of the disciplines of architecture, music and mathematics is technical data and computer support. Thanks to mathematical numerical data, it is realized in the case of proportional, measuredness in design fiction in music and architecture. Thanks to the changing and developing technology, this fiction today; It gained speed as a sub-data of design in computer-aided environments within the technical information. When the table included in the field study is evaluated; While we see that rhythm, harmony and theme, which are the basic concepts of composition in music and music, are included in all examples, it is seen that the concept of texture is only included in the example of La Tourette Monastery. In the design approach, the emphasis varies in design. It is seen that the fiction of architecture and music in design is based on mathematical data in all examples. Considering the years of construction of the designs, it is seen that the computer-aided design setup is only found in the Philips Pavilion example. In today's conditions, it is seen that computer aided design is a part of the building setup. It has been observed that the starting point of the design varies according to the structure. It is seen that the building elements used in creating the composition of the relationship between music and architecture pay attention to proportion and construction scale in all examples. Within the information obtained from all this evaluation, it is seen that the importance of rhythm, harmony and theme while establishing the relationship between music and architecture, the base of the design is based on mathematical data, but the starting point of the design and the emphasis on the design approach vary. As a result; It is aimed to contribute to the literature on how the mathematical construct should be structured while establishing a relationship with music in a building by revealing the parameters used by Iannis Xenakis, an architect musician, while constructing the relationship between music and architecture in his buildings.

Keywords

Music, Architecture, Geometry, Iannis Xenakis, Music and Geometry

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

BARTIN TARİHİ KENT MERKEZİNİN MORFOLOJİK ANALİZİ

Selma Çelikyay[1]
[1]Bartın Üniversitesi, Peyzaj Mimarlığı Bölümü, Bartın, scelikyay@bartin.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Ülkemiz kentlerinde yaşanan dönüşüm süreci her ölçekteki yerleşmenin karakterinde önemli değişikliklere yol açmakta, tarihi ve geleneksel kent dokularına da büyük ölçüde zarar vermektedir. Yerleşmeleri oluşturan fiziksel ögelerin değişimi, içinde yaşayan toplumun yapısına bağlı olarak sosyal, ekonomik, kültürel etmenlerden herhangi birinin ya da birkaçının etkisiyle gerçekleşir. Kentsel mekânı biçimlendiren süreçlerin incelenmesi kentsel morfolojinin temel konusudur. Kentsel morfoloji, "kentsel formun incelenmesidir" ve insan coğrafyasında ve diğer aynı kökenli disiplinlerde yer alır (Lilley, 2009). Yapılı çevrenin tanımlanması, araştırılması, planlanması ve yaratılmasına yönelik farklı bir yaklaşım olarak, kentsel morfoloji yapılı çevrenin tanınması ile başlayan bir dizi temel kavramla karakterize edilir (Kropf, 2017).Malfroy (2013) kentsel morfolojik araştırmaların yapılı çevreyi üreten formların özünü ve mekânın dönüşümünü sağlayan süreçlerin açıklanmasını hedeflediğini belirtmektedir (Ünlü, 2019).

Tarihi çevreler ve tarihi kent dokuları, geçmiş uygarlıkların kültürel yapısını sergileyen açık hava müzeleridir (Ahunbay, 2004). Tarihi kentlerin özgün dokularını biçimlendiren faktörler bugünün yerleşmelerinde de kentsel kaliteyi ve yaşanılır kentsel mekân üretimini sağlamaya rehberlik edebilir. Kentsel mekânda kalitenin artırılması, mekânsal ögelerin kent planlamadan mimari tasarıma değin bütüncül bir yaklaşım ile değerlendirilmesini gerektirir. Kaliteli kentsel mekân üretimi, planlama ile mimarinin arakesitinde yer alan kentsel tasarımın da konusudur. Bu bağlamda kentsel morfolojik analiz; kent planlama, kentsel tasarım ve mimari tasarımı da ele alan, parçalarıyla birlikte büyük resmi değerlendiren, bütüncül bir analizi kapsar.

Bu araştırmada, Bartın tarihi kent merkezinin mekânsal biçimlenişi ve süreç içerisindeki değişiminin saptanması amaçlanmıştır. Tarihi kent merkezinin mekânsal yapısı, sokak ve mimari dokusunun değişimi irdelenerek morfolojik analiz yapılmış, değişime neden olan faktörler belirlenmiştir.

Materyal ve Metot

Araştırma kapsamında; 1975, 2009 ve 2019 yıllarında onanan 1/1000 ölçekli uygulama imar planları ile uydu görüntülerinden ve tarihi kent dokusunun süreç içerisinde değişimine ilişkin fotoğraflardan yararlanılmıştır. Bartın tarihi kent dokusunun morfolojik değişimi, süreç içerisindeki imar planlarının ve fotoğrafların karşılaştırılması ile analiz edilmiştir.

Bulgular

Bartın tarihi kent merkezine ilişkin morfolojik analiz sonucu; koruma amaçlı imar planı ile sınırları önce geniş kapsamlı olarak belirlenmiş sit alanı sayesinde, korumaya temel oluşturan tarihi kent dokusunun tüm mekânsal ögeleriyle birlikte korunduğu, daha sonra kentsel sit alanının sınırlarını daraltan plan kararları ve toplumun değişen sosyal ve ekonomik yapısıyla birlikte, koruma yerine yeni yapı yapma eğiliminin artması nedeniyle özgün kent morfolojisinin değişime uğradığı saptanmıştır. Tarihi kent morfolojisindeki bu değişimin aynı zamanda, kimliksiz bir kentsel yapıyı ortaya çıkarmış olduğu görülmektedir.

Sonuç

Kentlerin değişim ve dönüşüm süreçlerine yön veren kentsel politikaların yanı sıra, toplumun yapısıyla birlikte, kentsel mekânı biçimlendiren aktörlerin yetkinliği, uzmanlığı ve vizyonu çok önem taşımaktadır.

Tarihi kentlerin ve tarihi kent merkezlerinin özgün mekânsal dokularını biçimlendiren faktörler, bu dokuların koruma temeline dayalı olarak yaşatılması ve geliştirilmesi süreçlerinde yer alacak aktörlere yol gösterecek temel araçları oluşturmaktadır. Ancak bu şekilde, kent hafızası canlandırılarak kimlikli, kaliteli ve yaşanılır kentsel mekân üretimini sağlayacak ilke ve stratejiler belirlenebilir.

Kaynakça

Ahunbay, Z. (2004). Tarihi Çevre Koruma ve Restorasyon. Yapı Endüstri Merkezi Yapı Yayın-28, İstanbul.

Kropf, K. (2017). The Handbook of Urban Morphology. John Wiley & Sons.

Lilley, K.D. (2009). Urban Morphology. International Encyclopedia of Human Geography, 66-69.

Ünlü, T. (2019). Mekânın Biçimlendirilmesi ve Kentsel Morfoloji. "DeğişKent" Değişen Kent, Mekân ve Biçim, Türkiye Kentsel Morfoloji Araştırma Ağı II. Kentsel Morfoloji Sempozyumu. 59-70.

Anahtar Kelimeler

Kentsel Morfoloji, Tarihi Çevre, Kentsel Tasarım, Bartın

MORPHOLOGICAL ANALYSIS OF THE HISTORICAL CITY CENTER OF BARTIN

Extended Abstract

Purpose, Scope of the Study and Problem Definition

The transformation process experienced in the cities of our country causes significant changes in the character of settlements of all sizes, and greatly damages the historical and traditional urban fabric. The change of the physical elements that make up the settlements takes place with the effect of one or more of the social, economic and cultural factors depending on the structure of the society living in it. Examination of the processes that shape urban space is the main subject of urban morphology. Urban morphology is the "study of urban form" and takes place in human geography and other cognate disciplines (Lilley, 2009). As a different approach to defining, researching, planning and creating the built environment, urban morphology is characterized by a series of basic concepts beginning with the recognition of the built environment (Kropf, 2017). Malfroy (2013) states that urban morphological research aims to explain the essence of the forms that produce the built environment and the processes that provide the transformation of space (Ünlü, 2019).

Historical environments and historical urban textures are open-air museums that display the cultural structure of past civilizations (Ahunbay, 2004). Factors that shape the original textures of historical cities can guide the urban quality and the production of livable urban spaces in today's settlements. Increasing the quality in urban space requires a holistic approach to spatial elements from urban planning to architectural design. Quality urban space production is also the subject of urban design, which is at the intersection of planning and architecture. In this context, urban morphological analysis includes a holistic analysis that also handles urban planning, urban design and architectural design, evaluating the big picture with its parts.

In this study, it is aimed to determine the spatial formation of Bartın historical city center and its change in the process. By examining the spatial structure of the historical city center, the change of the street and architectural texture, morphological analysis was made and the factors causing the change were determined.

Material ve Method

In the scope of the research; The 1/1000 scaled application development plans approved in 1975, 2009 and 2019, as well as satellite images and photographs regarding the change of the historical urban fabric in the process were used. The morphological change of Bartın's historical urban texture was analyzed by comparing the development plans and photographs in the process.

Results

According to morphological analysis of Bartın historical city center; It has been determined that the historical urban fabric, which forms the basis of conservation, has been preserved together with all its spatial elements, thanks to the conservation plan and the site area, whose boundaries were previously determined extensively. Later, with the plan decisions narrowing the boundaries of the urban site area and the changing social and economic structure of the society, it was determined that the original urban morphology has changed due to the increase in the tendency to build new buildings instead of protection. It is seen that this change in the morphology of the historical city also created an urban structure without an identity.

Conclusion

In addition to the urban policies that direct the change and transformation processes of the cities, the competence, expertise and vision of the actors that shape the urban space together with the structure of society are very important. The factors that shape the original spatial textures of historical cities and historical city centers constitute the basic tools that will guide the actors who will take part in the survival and development of these textures on the basis of conservation. Only in this way can the principles and strategies that will ensure the production of an identity, quality and livable urban space can be determined by reviving the urban memory.

References

Ahunbay, Z. (2004). Tarihi Çevre Koruma ve Restorasyon. Yapı Endüstri Merkezi Yapı Yayın-28, İstanbul.

Kropf, K. (2017). The Handbook of Urban Morphology. John Wiley & Sons.

Lilley, K.D. (2009). Urban Morphology. International Encyclopedia of Human Geography, 66-69.

Ünlü, T. (2019). Mekânın Biçimlendirilmesi ve Kentsel Morfoloji. "DeğişKent" Değişen Kent, Mekân ve Biçim, Türkiye Kentsel Morfoloji Araştırma Ağı II. Kentsel Morfoloji Sempozyumu. 59-70.

Keywords

Urban Morphology, Historical Environment, Urban Design, Bartın.

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

MALATYA GELENEKSEL KONUTLARININ YENİDEN İŞLEVLENDİRİLMESİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME: YEŞİLYURT EVLERİ ÖRNEĞİ

Murat ŞAHİN[1], Bahtiyar EROĞLU[2]
[1]Fırat Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü, Elazığ, msahin@firat.edu.tr
[2]Konya Teknik Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü, Konya, beroglu@ktun.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Kültürel mirasımızın önemli bir bölümünü oluşturan geleneksel konutlar; yapıldığı dönemin sosyal, kültürel, ekonomik ve teknoloji gibi verileri gelecek kuşaklara aktarması bağlamında önemli bir konuma sahiptir. Geleneksel konutlar yapıldığı koşullarda sosyal ve fiziki her türlü ihtiyaçları karşılarken; süreç içerisinde değişen ihtiyaçlar ve sosyo-kültürel ortam, ekonomik etmenler gibi nedenlerle yapılar ya atıl kalmaktadır ya da yeniden işlev verilerek kullanılmaktadır. Yapıların süreç içerisinde atıl kalarak bakımsızlık gibi nedenlerle yok olmaktansa yeniden işlev verilerek kullanılması tercih edilen bir yöntem olarak karşımıza çıkmaktadır. Fakat yeniden işlev verilirken; yapının kimliğine ve ruhuna uygun olmayan işlev ve müdahaleler sonucunda, yapıların niteliksel kazanımlardan çok özgün nitelikleri kaybolmaktadır. Bu bağlamda çalışmanın amacı, özgün işlevini kaybetmiş ve atıl kalmış geleneksel konutların yeniden işlev verilirken kültürel miras değerleri, mekânsal kurgusu ve kimliğine zarar vermeden uygun bir işlev verilmesi hedeflenmiştir. Çalışma kapsamı olarak Malatya ilinin Yakınca Mahallesinde ki geleneksel konutlar günümüze kadar zengin dokusunu koruyarak gelmesinden dolayı, çalışma alanı olarak seçilmiştir. Bölgedeki geleneksel konutlar; günümüzde bir kısmı sürekli veya yılın bazı zamanlarında kullanılırken, bazı geleneksel konutlar ise yok olmaya yüz tutmuş şekilde kaderlerini beklemektedir. Bu kapsamda günümüzde aktif olarak kullanılmayan Süleymanoğlu konağı üzerinden değerlendirme yapılacaktır. Yapılan çalışmada yapı özelinde geleneksel konutların işlev verilmesi konusunda farklı bir bakış açısı ve uygulama yapılarak; geleneksel konutların mekan kurgusu, kültürel miras değerlerine ve yapının kimliği ve ruhuna uygun bir işlev verilmesi için değerlendirme yapılmıştır. Böylece geleneksel konutların uygun işlev verilerek korunmasına yönelik katkı sağlanması amaçlanmıştır.

Materyal ve Metot

Çalışma kapsamında belirlenen yapının mekânsal rölövesi alınmıştır. Yapı hakkında detaylı iç mekân, dış cephe; taka, ocak, niş, dolap, sedir gibi mimari ögelerin resimleri çekilmiştir. Çalışma yöntemi olarak literatür taraması yapılmış ve mekan-dizim analiz yöntemi tercih edilmiştir. Mekân-dizim yöntemi, insanların oluşturduğu veya tasarladığı yerleşim alanlarının veya mekânların şekillenmesini açıklamak ve sınıflandırılması için kullanılmaktadır. Bu tekniğin amacı özellikle mekânsal kurguların kullanıcılar tarafından hareketleri ve görüş alanlarının ilişkisini objektif olarak kıyaslayarak; kullanıcıların mekân içinde yönlenmelerini ve bir araya gelme ihtimallerini değerlendirmektedir. Bu

bağlamda yapının mekânsal kurgusunu grafiksel ve sayısal olarak ortaya koymak için mekan-dizim yöntemi kullanılmıştır. Yapının zemin kat ve üst kat planları ayrı ayı değerlendirilmeye alınmıştır.

Bulgular

Dönemin fiziksel ve sosyo-kültürel normlarına göre şekillenen geleneksel konutların, mekansal kurgusunu somut bir şekilde değerlendirmek için mekan-dizim analiz metodu uygulanmıştır. Çalışmada yapının zemin kat ve üst kat planlarının mekânsal kurgusu ve mekanlar arası geçirgenlik değerleri tablolar ve resimlerle objektif bir şekilde ortaya konmuştur. Böylece yapılan değerlendirmeler sonucunda hangi mekanların sığ, hangi mekanların derin; mekanlar arası geçirgenliğin ve sosyal etkileşimin nasıl olduğu objektif bir şekilde belirlenmiştir. Bu kapsamda ortaya çıkan değerler neticesinde, bu yapı özelinde ne tür bir işlev verilmesi ve verilen işlevin mekânsal kullanım dağılımının nasıl olması gerektiği konusunda veriler ortaya konmuştur.

Sonuç

Geleneksel yapılara yeni işlev verilmeden önce, mekânsal kurgusunun çalışmada kullanılan yöntem aracılığı ile ortaya koyarak; yapının kimliği ve ruhuna uygun bir uygulama yapılmasının önemi vurgulanmıştır. Çalışma sonucunda elde edilen verilerin Süleymanoğlu konağı özelinde, yeniden işlevlendirilen geleneksel konut yapılarının, kültürel miras değerlerini kaybetmeden, yapının kimliği ve ruhuna uygun bir işlev verilmesi amaçlanmıştır. Böylece yapılan çalışmanın geleneksel konutların doğru bir şekilde işlevlendirilerek daha iyi korunmasına ve gelecek nesillere özgün bir şekilde aktarılmasına katkı sağlanması hedeflenmiştir.

Kaynakça

Aytaç, İ., 2013. Malatya Türk-İslam Dönemi Mimari Eserleri II, Malatya Kitaplığı, İstanbul, 326s.
Aytaç, İ., 2015. Geleneksel Malatya Evleri Envanteri, Malatya Büyükşehir Belediyesi, Malatya, 220s.
Bloch, C. J. (1979). Catalogue of Small Rectangular Plans. Environment and Planning B, 6(2),
Broadbent G. (1973). Design in Architecture. John Wiley & Sons, Londra.
Çakmak, B. Y. (2011). Kırsaldan Kente Göç ile Kent Çeperlerinde Oluşan Konutların Mekansal Dizim Yöntemiyle Analizi, Konya Örneği, Selçuk Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü Doktora Tezi, Konya.
Göğebakan Y. 2015. Karakteristik Bir Değer Olan Geleneksel Türk Evi'nin Oluşumunu Belirleyen Unsurlar Ve Bu Evlerin Genel Özellikleri, İnönü Üniversitesi Kültür ve sanat dergisi,Cilt:1, Sayı:1
Hillier B. ve Hanson, J. (1984). The Social Logic Of Space. Cambridge University Press, Cambridge.
Malatya Valiliği,2004, Sosyal Kültürel ve Ekonomik Yönleriyle Malatya, MalatyaValikiği,ss261
Özyılmaz, H. (2007). Diyarbakır Geleneksel Konut Mimarisinde Morfolojik Analiz: Geleneksel Konutların Güncel Kullanımda Değerlendirilmesi. Gazi Üniversitesi, Fen bilimleri Enstitüsü Doktora Tezi, Ankara.
Özyılmaz Havva., Aluclu İclal,2009, Malatya Geleneksel ve Güncel Konutlarında Kullanıcı Gereksinimleri ve Tasarıma Yansıması, Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, C.8 S.29 (168-183)
Temiz H.,1990, Malatya Yeşilyurt Yöresel Mimari Örneklemesi: Analiz ve Değerlendirme, (Yüksek Lisans), Fen Bilimleri Enstitüsü, Fırat Üniversitesi,99s.
Turgut H., 1990, Kültür-Davranış-Mekan Etkileşiminin Saptanmasında Kullanılabilecek Bir Yöntem,(Doktora),Fen Bilimleri Enstitüsü, İTÜ,145s.
Turgut, H., 1997, Geleneksel Malatya Evleri: Kültür ve mekan, Yapı dergisi, (186): 74-81
Yıldırım, M. T. (2002). Bina Fonksiyonu – Bina Biçimi İlişkisinde Çizge Teorisi Kullanımı ile Veri Eldesi. İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Doktora Tezi, İstanbul.

Anahtar Kelimeler

Geleneksel Konut, Mekân-Dizim Yöntemi, Yeniden İşlevlendirme, Malatya, Süleymanoğlu Konağı

AN EVALUATION ON THE REUSE OF TRADITIONAL HOUSES IN MALATYA: THE EXAMPLE OF YEŞİLYURT HOUSES

Extended Abstract

Purpose, Scope of the Study and Problem Definition

Traditional dwellings that constitute an important part of our cultural heritage; It has an important position in the context of transferring data such as social, cultural, economic and technology of the period it was made to future generations. While traditional houses meet all kinds of social and physical needs; Due to the changing needs and socio-cultural environment and economic factors during the process, the buildings are either idle or re-used. It is a preferred method to use the buildings by re-functioning rather than being destroyed due to negligence by remaining idle in the process. But while re-functioning; As a result of the functions and interventions that are not suitable for the identity and spirit of the building, the original qualities of the buildings are lost rather than qualitative gains. In this context, the aim of the study is to give an appropriate function without harming the cultural heritage values, spatial setup and identity while re-functioning traditional houses that have lost their original function and remained idle. As the scope of the study, traditional dwellings in the Yakınca Quarter of Malatya province have been chosen as the study area since they have been preserving their rich texture until today. Traditional residences in the region; Today, some of them are used continuously or at some times of the year, while some traditional dwellings await their destiny, almost disappearing. In this context, an evaluation will be made on the Süleymanoğlu mansion, which is not actively used today. In the study, a different perspective and application was made on the functioning of traditional houses in the building; The spatial setup of traditional residences has been evaluated in order to give a function appropriate to cultural heritage values and the identity and spirit of the building. Thus, it is aimed to contribute to the protection of traditional houses by giving them proper functions.

Materials and Methods

The spatial survey of the structure determined within the scope of the study was taken. Detailed about the building, interior, exterior; Pictures of architectural elements such as anchor, stove, niches, cupboards and cedars were taken. Space-syntax method is used to explain and classify the shaping of residential areas or spaces created or designed by people. The aim of this technique is to objectively compare the spatial setups' movements by the users and the relationship between their field of view; It evaluates the orientation of the users in the space and the possibilities of getting together. In this context, the space-syntax method was used to reveal the spatial setup of the building graphically and numerically. The ground floor and upper floor plans of the building were evaluated separately.

Results

Space-syntax analysis method has been applied to concretely evaluate the spatial setup of traditional dwellings, which are shaped according to the physical and socio-cultural norms of the period. In the study, the spatial fiction of the ground floor and upper floor plans of the building and the permeability values between spaces are objectively presented with tables and pictures. As a result of the evaluations made, which places are shallow and which spaces are deep; How the permeability and social interaction between spaces are determined objectively. As a result of the values emerging in this context, data on what kind of function should be given for this structure and how the spatial usage distribution of the given function should be presented.

Conclusion

Before giving a new function to traditional structures, by putting forward the spatial setup through the method used in the study; The importance of an application suitable for the identity and spirit of the building is emphasized. As a result of the study, it is aimed to give a function in accordance with the identity and spirit of the building, without losing the cultural heritage values of the re-functioning traditional residential buildings, specific to the Süleymanoğlu mansion. Thus, it is aimed to contribute to the better preservation of traditional houses by functioning correctly and to transfer them to future generations in an original way.

Reference

Aytaç, İ., 2013. Malatya Türk-İslam Dönemi Mimari Eserleri II, Malatya Kitaplığı, İstanbul, 326s.
Aytaç, İ., 2015. Geleneksel Malatya Evleri Envanteri, Malatya Büyükşehir Belediyesi, Malatya, 220s.
Bloch, C. J. (1979). Catalogue of Small Rectangular Plans. Environment and Planning B, 6(2), s. 155–190.
Broadbent G. (1973). Design in Architecture. John Wiley & Sons, Londra.
Çakmak, B. Y. (2011). Kırsaldan Kente Göç ile Kent Çeperlerinde Oluşan Konutların Mekânsal Dizim Yöntemiyle Analizi, Konya Örneği, Selçuk Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü Doktora Tezi, Konya.
Göğebakan Y. 2015. Karakteristik Bir Değer Olan Geleneksel Türk Evi'nin Oluşumunu Belirleyen Unsurlar Ve Bu Evlerin Genel Özellikleri, İnönü Üniversitesi Kültür ve sanat dergisi,Cilt:1, Sayı:1, ss:41-55
Hillier B. ve Hanson, J. (1984). The Social Logic Of Space. Cambridge University Press, Cambridge.
Malatya Valiliği,2004, Sosyal Kültürel ve Ekonomik Yönleriyle Malatya, MalatyaValikiği,ss261
Özyılmaz, H. (2007). Diyarbakır Geleneksel Konut Mimarisinde Morfolojik Analiz: Geleneksel Konutların Güncel Kullanımda Değerlendirilmesi. Gazi Üniversitesi, Fen bilimleri Enstitüsü Doktora Tezi, Ankara.
Özyılmaz Havva., Aluclu İclal,2009, Malatya Geleneksel ve Güncel Konutlarında Kullanıcı Gereksinimleri ve Tasarıma Yansıması, Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, C.8 S.29 (168-183)
Temiz H.,1990, Malatya Yeşilyurt Yöresel Mimari Örneklemesi: Analiz ve Değerlendirme, (Yüksek Lisans), Fen Bilimleri Enstitüsü, Fırat Üniversitesi,99s.
Turgut H., 1990, Kültür-Davranış-Mekan Etkileşiminin Saptanmasında Kullanılabilecek Bir Yöntem,(Doktora),Fen Bilimleri Enstitüsü, İTÜ,145s.
Turgut, H., 1997, Geleneksel Malatya Evleri: Kültür ve mekan, Yapı dergisi, (186): 74-81
Yıldırım, M. T. (2002). Bina Fonksiyonu – Bina Biçimi İlişkisinde Çizge Teorisi Kullanımı ile Veri Eldesi. İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Doktora Tezi, İstanbul.

Keywords

Traditional Residence, Space-Syntax Method, Re-Functioning, Malatya, Süleymanoğlu Mansion

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

KORUNAN BİR ANITSAL YAPI KOMPLEKSİNİN SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİNİN SAĞLANMASI ÜZERİNE DEĞERLENDİRMELER – KUMKALE KALESİ

Erdem SALCAN[1]
[1]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Çanakkale, erdemsalcan@comu.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Kumkale Kalesi, Çanakkale Boğazı'nın Ege Denizi yönünden girişinde ve Anadolu yakasında; Valide Hatice Turhan Sultan baniliğinde 1658-1659 yılında inşa edilmiş bir savunma yapısıdır (Acıoğlu 2015, s.98). Kale günümüze, sınırları içinde bulunan kışla, burç, tabya, bonet, cami, çeşme gibi yapılardan oluşan bir korunan alan kompleksi niteliğinde ve oldukça iyi korunmuş şekilde ulaşmıştır. Bu yapı kompleksi; aynı zamanda, Troya Tarihi Milli Parkı açısından oldukça önemli bir konumda yer almaktadır. Bununla birlikte, Kumkale Kalesi'ne ait kalıntılar ve bu kalıntıların bulunduğu çevre, Milli Park sahasının özellikle Osmanlı İmparatorluğu ve Çanakkale Deniz Savaşı olan tarihsel ilişkisini ortaya koymaktadır (Büyüksaraç A. Ve diğerleri, 2014 s.293). Kale ve yakın çevresi günümüzde bir askeri güvenlik bölgesi niteliğindedir (Troya Tarihi Milli Uzun Devreli Gelişme Revizyon Planı, 2015).

Bu durum, günümüzde özellikle Troya Tarihi Milli Parkı'nda yürütülen kültür turizmi faaliyetleri bağlamında, bölgenin Osmanlı İmparatorluğu dönemine tarihlenen miras öğelerine erişim açısından önemli bir eksiklik yaratmaktadır (Salcan E., 2017 s.150). Bu bağlamda çalışmanın hipotezi; Kumkale Kalesi'ne ait mimari kalıntıların bulunduğu alanın ve yakın çevresinin güncel statüsü nedeniyle, Bölgede yürütülen koruma – planlama süreçlerinden gerekli ilgiyi görmemesine ve bu durumun bu yapı kompleksine ait kalıntıların gelecekte geri döndürülemeyecek şekilde tahrip olmasının önünü açabileceği şeklinde belirtilmiştir.

Materyal ve Metot

Çalışma kapsamında, Kumkale Kalesi ve yakın çevresinde yer alan taşınmaz kültür varlıklarının mevcut durumunu saptamak üzere bir alan çalışması yürütülmüştür. Bu alan çalışması kapsamında, alanda yer alan taşınmaz kültür varlıkları işlevlerine göre gruplara ayrılmış, bu öğelere dair bir envanter oluşturulmuş ve mevcut yerleşim durumunu ortaya koymak üzere harita üzerine işlenmiştir.

Bulgular

Çalışma kapsamında Kumkale Kalesi ve yakın çevresinde belirlenen yapı grupları; burçlar, bonetler, tabyalar, hamamlar, cami, çeşme, kışla, muharebe alanı, iskele, mezar ve mezarlık olarak belirlenmiştir. Kale'ye ait yapıların bir Osmanlı garnizonun mekânsal programını, kesin bir bütünlük içinde günümüze kadar aktardığı saptanmıştır. Bu bulgulardan yola çıkılarak, Kumkale

Kalesi ve yakın çevresinde yer alan taşınmaz kültür varlıklarının sürdürülebilirliğinin sağlanarak; bölgede yürütülmekte olan kültür ve turizm süreçlerine daha etkin katılımının sağlanması yönünde koruma ve planlama önerileri getirilmesi gerekliliği görüşüne varılmıştır. Bu kapsamda belirlenen güncel koruma ve planlama yaklaşımı çerçevesi getirilen önerilere çalışmanın sonuç bölümünde yer verilmiştir.

Sonuç

Çalışmaya konu olan Kumkale Kalesi ve yakın çevresindeki taşınmaz kültür varlıkları, istisnai konumları nedeniyle günümüzde askeri bölge içinde kalmaktadır. Bu nedenle, söz konusu taşınmaz kültür varlıkları için getirilecek tüm koruma ve planlama önerilerinde, bölgenin bu özelliği öncelikli ve hassas bir şekilde göz önünde tutulmalıdır. Bununla birlikte, bu taşınmaz kültür varlıklarının tahribatı halinde geri döndürülmesi oldukça zor ya da mümkün olmayan öğeler olduğu da kesinlikle göz önünde tutulmalıdır. Bu bağlamda, T.C. Milli Savunma Bakanlığı'nın kendisine tahsisli bölgeler içinde yer alan taşınmaz kültür varlıklarının korunması ve uygun şekilde değerlendirilmesi yönündeki hassasiyeti bilinen bir gerçektir. Bu şartlar göz önüne alındığında Kumkale Kalesi ve yakın çevresinde yer alan taşınmaz kültür varlıklarıyla ilgili olarak yürütülmesi öngörülen koruma ve planlama çalışmalarının,

- Bölgenin askeri alan niteliğinin ilgili kurumlarca gözden geçirilmesi, gereklilik varsa bu statünün kesin olarak devamının sağlanması;
- Bölgenin, askeri bölge statüsünün devamı halinde, bu tesisle ilgili yapıların yerleşiminin gelecekte bu alanın kısmen dahi olsa ziyarete açılması önerisini göz önüne alan bir yaklaşım doğrultusunda planlanması;
- Kaleye ait hamam, çeşme, tabya, burç, kışla ve duvar gibi mimari yapılara ait kalıntıların, bu yapıların eskilik değerini yok etmeden güncel restorasyon teknikleri ile restorasyonunun gerçekleştirilmesi;
- Restorasyon süreçleri açısında öncelikli olmayan yapıların da olabileceği göz önüne alınarak bu yapılara ait kalıntıların "harabe koruma" yaklaşımı çerçevesinde ele alınarak korunmaları önerilmiştir.

Kaynakça

2015 tarihli Troya Tarihi Milli Parkı Uzun Devreli Gelişme Revizyon Planı.
Salcan E., Tokay Z.H., "Troya Tarihi Milli Parkı'nda Süregelen Koruma Sorunları ve Çözüm Önerileri", Tasarım + Kuram, cilt.13, ss.149-169, 2017.
Acıoğlu Y., "Çanakkale'deki Osmanlı Kaleleri", Çanakkale Araştırmaları Türk Yıllığı,
Acıoğlu Y., "Çanakkale Tabyaları",Sanat Tarihi Dergisi, Sayı:1, Nisan 2016, 1-57.
Dağgülü İ.B., "15-18. Yüzyıllarda Çanakkale Boğazını Koruyan Büyük Askeri Yapılar ve Bataryaları", Megaron - YTÜ Mim. Fak. E-Dergisi, Cilt 2, Sayı 1, 2007.
Büyüksaraç A., Sayılır B., Yalçıner Ç., Bektaş Ö., Kurban Y.C., Topçu M.İ., "Geophysical Investigation of Buried Cannons in Kumkale (Dardanelles), Turkey", Mediterranean Archaeology and Archaeometry, Vol. 14, No 1, pp. 291-299.
Çanakkale Kültür Varlıklarını Koruma Kurulu Arşivi, 2017.
"Troya Tarihi Milli Parkı Sınırları İçinde Yer Alan Taşınmaz Kültür Varlıklarının Belgelenmesi ve Sürdürülebilirliklerinin Sağlanması Doğrultusunda Bir Araştırma" başlıklı Bilimsel Araştırma Projesi Raporu, MSGSÜ Bilimsel Araştırma Projeleri Komisyonu, 2017.

Anahtar Kelimeler

Kumkale Kalesi, Koruma, Restorasyon, Askeri Bölge, Troya Tarihi Milli Parkı.

ASSESTMENTS ON THE SUSTAINIBILITY OF A MONUMENTAL HISTORICAL BUILDING COMPLEX – THE CASTLE OF KUMKALE

The Castle of Kumkale is located at the Anatolian coast of The Egean entrance of The Dardanelles. The castle is built by "Valide Hatice Turhan Sultan" at the year of 1658 and 1659 (Acıoğlu 2015, s.98). This castle as a complex of military buildings, is located at a very important location in the neighboorhood of The National Park of Troy (Long Term Development Revision Plan of The National Park of Troy, 2015). And this military complex is also important in the context of The Ottoman Period of the territory. The actual status of the area that consists the ruins of the castle is a military zone.
The actual status of The Castle Area as a military zone, cause some important negativeness about the cultural and tourism activities those related The Ottoman Period of The National Park. Correspondingly; the hypotesis of this study can be determined as ***"the actual military status of The Castle cause a lackness of conservation campaigns those may be carried on the ruins and destruction of the architectural ruins. In this context, the essential principles of a actual conservation and planning approach must be determined"***.

Material and Method

In the context of this study, a fieldwork is carried for determining the current situation of the immovable cultural assets belonging to this military complex. In the second stage, an inventory and a a map about these cultural assets is prepared.

Findings

In the inventory the historical components of The Kumkale Castle is grouped an maped as;

- Bonets,
- Redoubts,
- Ottoman Baths,
- Piers,
- Battlefields,
- Graves and graveyards.

Conclusion

The castle of Kumkale and the buildings belonging to this complex give important information about the architecture and settlement of an Ottoman period garrison. This study determines, suggestions about planning, conservation and sustainibility for these immovable cultural assets.The prominent instances of these suggestions are,

- Conservation of the ruined buildings belong to the castle by using contemporary restoration techniques,
- Establishing a planning approach that enables to be visiting the castle complex entirely or partially.

References

2015 dated "Long Term Development Revision Plan of The National Park of Troy".
Salcan E., Tokay Z.H., "Troya Tarihi Milli Parkı'nda Süregelen Koruma Sorunları ve Çözüm Önerileri", Tasarım + Kuram, Vol.13, p.149-169, 2017.
Acıoğlu Y., "Çanakkale'deki Osmanlı Kaleleri", Çanakkale Araştırmaları Türk Yıllığı, p.93-112.

Acıoğlu Y., "Çanakkale Tabyaları",Sanat Tarihi Dergisi Cilt/Volume: XXV, No:1, Nisan 2016, 1-57.
Dağgülü İ.B., "15-18. Yüzyıllarda Çanakkale Boğazını Koruyan Büyük Askeri Yapılar ve Bataryaları", Megaron - YTÜ Mim. Fak. E-Dergisi, Vol 2, No 1, 2007.
Büyüksaraç A., Sayılır B., Yalçıner Ç., Bektaş Ö., Kurban Y.C., Topçu M.İ., "Geophysical Investigation of Buried Cannons in Kumkale (Dardanelles), Turkey", Mediterranean Archaeology and Archaeometry, Vol. 14, No 1, pp. 291-299.
The Archive of The Board for Conservation of Immovable Cultural Assets in Çanakkale.
The Final report of The Scientific Project named as "Troya Tarihi Milli Parkı Sınırları İçinde Yer Alan Taşınmaz Kültür Varlıklarının Belgelenmesi ve Sürdürülebilirliklerinin Sağlanması Doğrultusunda Bir Araştırma" MSGSÜ – The Board of Scientific Projects, 2017.

Keywords
The Castle of Kumkale, Restoration, Conservation, Military Zone, The Historical National Park of Troy.

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

KÖPRÜ YAPI TİPOLOJİSİ VE AGA KHAN MİMARLIK ÖDÜLLERİ: "BRİDGE SCHOOL", ÇİN

Hilal AYCI[1],
[1]Gazi Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Ankara, hilalayaz@gazi.edu.tr

Genişletilmiş Özet

Çalışmanın Amacı, Kapsamı ve Problem Tanımı

Bu çalışma, Müslüman coğrafyalardaki mimarlığın gelişimine önemli bir katkıda bulunmuş olan Aga Khan Mimarlık Ödülü ödül almış (2010) "Bridge School" yapısını "köprü yapı" kavramı üzerinden anlamaya ve konumlandırmaya yönelik bir çalışma niteliğindedir. Çalışmanın temel hipotezi köprülerin, yalnızca akarsu, deniz vb. gibi coğrafyaları bağlamanın ötesinde mekansal ve sosyal potansiyelleri olacağı üzerine kuruludur.

Materyal ve Metot

Çalışmada izlenen yöntemle, ilgili literatürün taranması ve projelyle ilgili bilgiye ulaşılmasının ardından, köprü yapı kavramını özgün kılan temel özellikleri incelenen "Bridge School" yapısı özelinde vurgulayan bir çalışma strüktürünün oluşturulması amaçlanmıştır. *Köprü yapıların* özellikleri bir kaç fonksiyonu bünyelerinde barındırma potansiyeli olan karma yapılar olmalarıdır. Bridge School yapısında ise yer alan fonksiyonlar yaya köprüsü, ilköğretim okulu ve ortaokul, oyun alanı, sahne, kütüphanedir.

Bulgular

'Bridge School' yapısı Çin'in Fujian bölgesinde yer alır. Fujian birçok farklı etnik kökenli halkların yaşadığı bir eyalettir. Son yapılan nüfus sayımına göre Fujian'de 48 etnik grup bulunmaktadır. Yapı küçük Xiashi köyünün, köyün yaklaşık on metre altında uzanan küçük bir derenin her iki yanında bulunan iki bölümünü birleştirir. Dik yüzeyli iki bölümü bağlayan bir dere ile bölünmüş, sınırlı bir alanda bulunmaktadır. Okulun sadece iki sınıfı vardır ve sağladığı imkanlar açısından basittir: iki konferans salonu ve bir küçük kütüphane. İki sınıf arasında kamusal alan bulunmaktadır. Mimar bu üç fonksiyonel bloğu tamamen köprüye yerleştirir. Sınıfların bir tarafındaki koridor (sınıfların dışında sınıflar ve binanın cildi arasında görsel bir koridor görevi gören) ortadaki kütüphaneye götürür ve köprünün her iki ucundaki iki sınıf ile karşı karşıyadır. Her sınıfın sonu, açıkken binanın uçlarını dersler oturumda olmadığında sakinlere hizmet verecek bir aşamaya dönüştürebilen sürgülü ve katlanır kapılarla donatılmıştır. Sınıfta, aynı duvar tahta ve platform olarak kullanılır. Okul saatlerinden sonra orada kukla gösterileri gibi halka açık etkinlikler gerçekleştirilmektedir. Bridge School, iki bölge arasında işlevsel ve resmi bir bağlantı kurar. Ayrıca, köy için halka açık bir meydan sağlamak için çevredeki açık alanları birbirine bağlar ve yeniden düzenler. Meydanın bir tarafında yuvarlak ve pürüzlü alan, diğer tarafında ise hassas sahne bulunur. Aralarındaki güçlü kontrast, tüm alanı aralarında gerginlikler de bulunan farklı bölgesel insanları sosyal anlamda birleştirir. Başka bir deyişle

bu yapı bir araya getirici bir etki sağlar. Köy için temel bir dolaşım problemini çözer ve köy için bir iletişim merkezi oluşturur.

Sonuç

Köprü gibi yalnızca coğrafi bir mekansal problemlerin çözümü olarak beliren bir fonksiyona yüklenen başka fonksiyonlar, eğitim, sosyal alanlar, oyun alanlarını barındırarak çoklu fonksiyonları barındırır. Köprü Okulu 2010 Aga Khan Ödülünü tüm toplumu başarılı bir şekilde canlandırdığı ve "mimari müdahale yoluyla sosyal sürdürülebilirliği kapsadığı" için kazanmıştır. Kırsal kalkınmada bu yeni çağda ve kırsal alanda yaklaşmakta olan inşaat seli ile, sadece bina inşa etmeye dikkat etmek yeterli değildir, aynı zamanda kırsal toplulukların mekansal niteliklerini iyileştirmeye ve kırsal bölge sakinlerinin yaşam tarzlarını iyileştirmeye odaklanmak önemlidir.

Anahtar Kelimeler

Köprü yapı, Aga Khan Mimarlık Ödülleri, Sosyal Sürdürülebilirlik

BRIDGE BUILDING TYPOLOGY AND AGA KHAN AWARDS FOR ARCHITECTURE: "BRIDGE SCHOOL", CHINA

Extended Abstract

Purpose, Scope of the Study and Problem Definition
This study aims understanding and positioning the "Bridge School" building, which has been awarded the Aga Khan Award for Architecture (2010), which has contributed significantly to the development of architecture in Muslim geographies, through the concept of "bridge structure". The basic hypothesis of the study is that bridges, only streams, sea, etc. It is based on their spatial and social potential beyond connecting such geographies.

Materials and Methods
In the methodology of the study, it was aimed to create a working structure that emphasizes the basic features that make the concept of bridge structure unique, especially in the "Bridge School", after reading the relevant literature and obtaining information about the project. The characteristics of bridge structures are that they are mixed structures that have the potential to accommodate several functions. The functions included in the Bridge School structure are pedestrian bridge, primary school and secondary school, playground, stage, library.

Findings
The 'Bridge School' is located in the Fujian region of China. Fujian is a state where many different ethnic origin people live. According to the latest census, there are 48 ethnic groups in Fujian. The structure combines two parts of the small village of Xiashi, located on either side of a small stream that stretches about ten meters below the village. It is located in a limited area, divided by a stream connecting two vertical sections. The school has only two classrooms and is simple in terms of facilities: two lecture halls and a small library. There is a public space between the two classes. The architect places these three functional blocks completely on the bridge. The corridor on one side of the classrooms (which acts as a visual corridor outside the classrooms between the classrooms and the building skin) leads to the library in the middle and faces the two classes at either end of the bridge. The end of each classroom is equipped with sliding and folding doors that, when open, can transform the ends of the building into a phase that will serve residents when classes are not in session. In the classroom, the same wall is used as the board and platform. After school hours, public events such as puppet shows are held there. Bridge School establishes a functional and formal link between the two regions. It also connects and rearranges the surrounding open spaces to provide a public square for the village. There is a round and jagged area on one side of the square, and a delicate stage on the other. The strong contrast between them socially unites the different regional peoples across the entire space, among which are tensions. In other words, this structure provides a coalescing effect. It solves a basic mobility problem for the village and creates a communication center for the village.

Result
Bridge building typology, which have the function that appears only as a solution to a geographic spatial problem may also include education, social areas, playgrounds, and multiple functions. The Bridge School won the 2010 Aga Khan Award for successfully enlivening the whole community and "encompassing social sustainability through architectural intervention". In this new era of rural development and the approaching flood of construction in the countryside, it is not enough to just pay attention to building buildings, but to focus on improving the spatial qualities of rural communities

and improving the lifestyle of rural residents.

Keyword
Bridge building, Aga Khan Awards for Architecture, Social Sustainability

RESEARCH 2020 INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF ARCHITECTURAL RESEARCH
18-21 NOVEMBER 2020

INTERDISCIPLINARY BASIC DESIGN STUDY: AN EVALUATION ON THE CONCEPT OF SOLID-VOID

Gözde ZENGİN[1], Daniz SHEIBANIAGHDAM[2], Anıl ERTOK ATMACA[3], Pınar ATLI DANAPINAR[4]

[1]Karabük University, Department of Graphic Design, Karabük, gozdecakir@karabuk.edu.tr
[2]Karabük University, Department of Industrial Design, Karabük, deniz.sheibani@gmail.com
[3]Karabük University,Department of Painting, Karabük, anilatmaca@karabuk.edu.tr
[4]Karabük University, Department of Graphic Design, Karabük, pinaratli@karabuk.edu.tr

Extended Summary

Aim of the Study, Content and Definition of the Problem

Interdisciplinary work enables different disciplines to come together and enable these disciplines to reveal new knowledge by transferring information to each other. Thus, a common issue can be addressed from different perspectives and examined more comprehensively. In the education of creative disciplines such as Architecture, Industrial Design, Painting, Sculpture and Graphic Design, the Basic Design course is given in the first year for two semesters. Basic Design Studio, which is the common lesson of the aforementioned departments, is based on design principles, but these principles are addressed in accordance with the foresight of each discipline. Within the scope of this study, the concept of solid-void, one of the basic design principles, was evaluated in terms of two different disciplines as the Industrial Product Design department and the Painting department within the framework of the workshop. The aim of the study was to bring together the students of the Department of Industrial Design, who experimented the concept of solid-void within the framework of "basic design", with the students of the Painting department, who experienced the same concept in terms of "basic art" education, and to transfer their experiences to each other. Within the scope of the workshop, considering the perception of solid-void concept in three dimensions in basic design education and emphasizing this concept with color in basic art education, the students from two different disciplines to interpret the common concept together were determined as the main goals to be achieved.

Material and Method

In order to achieve this goal, a workshop was held on February 19, 2019 by Karabuk University Industrial Design and Painting Departments Basic Design Education course coordinators. The theme of the workshop was determined as solid-void. The students who will participate in the organized workshop were selected from those who have completed their first year education in both departments and studied the concept of solid-void. A total of 40 students participated in the workshop by selecting 20 students from each department. Within the framework of the concept, the students have obtained a self-supporting structure by painting and combining the aerated concrete blocks, which were previously carved by the students of the Department of Industrial Design, in

order to create solid-void. This study was supported by the Scientific Research Projects Unit of Karabuk University with the project number KBÜBAP-18-DS-160.

Findings

The students of the Painting Department had the chance to interpret the concept of solid-void, which he previously interpreted in two dimensions, in a three-dimensional environment with students from a different discipline. The students, who previously expressed the space with color, this time experienced that the solidness can also be expressed with a physical space. The students of the Department of Industrial Design had carverd the aerated concrete blocks. In the joint work with the Department of Painting, they experienced that voidness is not only expressed with the physical environment, but it can also be made with a color. When these students, who had different experiences with the same concept, worked together, they had the chance to reflect these different comments on the same product.

Results

As a result of this experience that allows interdisciplinary work, students moved away from the stereotypes in their minds and developed their creative thinking skills. The concern of creating a product with people from different fields led them to create a common language and allowed them to socialize academically. As a result of this experience, the anxiety of creating a product with people from different fields prompted the students to create a common language and enabled them to socialize academically.

References

Yurtsever B., Çakır G. (2012) "An assessment for interdisciplinary education model implementation of basic design education in architecture." Procedia-Social and Behavioral Sciences, (51), 157-161., Doi: 10.1016/j.sbspro.2012.08.137

Yaşar B. (2015) "Tasarım günlükleri: 10 temel tasarım ilkesi". (11.10.2018). Erişim adresi:http://www.tasarimgunlukleri.com/2015/09/17/tasarim-prensipleri/...

Jacobs, H.H. (1989). "Design options for an integrated curriculum", H.H. Jacobs (Ed). Interdisciplinary Curriculum: Design and Implementation. Alexandria, VA: ASCD.

Erickson, H.L. (1995). Stirring the Head, Heart, and Soul (Redefining Curriculum and Instruction), California: Corwin Press, Inc.

Yıldırım, A. (1996). "Disiplinlerarası Öğretim Kavramı ve Programlar Açısından Doğurduğu Sonuçlar", H.Ü. Eğitim Fakültesi Dergisi, s.12, ss.89-94.

Keywords

Interdisciplinary Study, Basic Design Education, Industrial Design Department, Painting Department, Solid/Void Concept